

KOLMAPÄEV, 22. SEPTEMBER 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.05.)

2. Rakendusmeetmed (kodukorra artikkel 88) (vt protokoll)

3. Euroopa Ülemkogu kohtumise (16. september 2010) järeldused (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ülemkogu ja komisjoni avaldused Euroopa Ülemkogu kohtumise (16. september 2010) järelduste kohta.

Herman Van Rompuy, *Euroopa Ülemkogu eesistuja.* . – Lugupeetud juhataja! Euroopa Ülemkogu 16. septembri kohtumise peaesmärk oli koondada tähelepanu liidu välissuhetele. Lõunasöögi ajal toimus ka kavakohane lühiarutelu majanduse juhtimise töökonna teemal ning plaaniväline mõttevahetus romade olukorra üle. Lubage mul neid omakorda siin käsitleda.

Esiteks, välissuhted. Kui ma kaheksa kuud tagasi ametisse astusin ning meie pealinnu külastasin, täheldasin ma Kopenhaageni tippkohtumisele järgnenud teatavat pettumust. Tajuti, et Euroopa Liit on kõrvale jäetud. Meie majanduse väljavaated ei olnud head, teiste maailma riikide majandus seevastu kasvas jõudsalt. Lisaks hakkasime mõistma, kuidas tärkava turumajandusega riikide majanduslik jõud muundub tõeliseks poliitiliseks jõuks. Seda näitab ka G20, mis loodi küll Euroopa Liidu algatusel, ning arutelu Rahvusvahelises Valuutafondis esindatuse üle. See mõjutab meid: uued osalised ei jaga alati meie huve ega maailmavaateid.

Lissaboni lepinguga nähakse ette, et Euroopa Ülemkogu määratleb liidu strateegilised huvid ja annab teistele institutsioonidele strateegilisi juhiseid. Olen rõõmus, et riigipead või valitsusjuhid nõustusi kõik seda sätet järgima ja suurendama oma osalust ELi välispoliitikas. Nad soovivad, et Euroopa Ülemkogul oleks rohkem omanikutunnet. Nad tahavad võtta vastutuse selle Euroopa Liidu institutsiooni liikmena.

Mida meie arutasime? Mulle tundus, et hädavajalik on käsitleda kõigepealt meie strateegilisi partnerlussuhteid. Vaatluse all oli küsimus, kuidas siduda üldised eesmärgid konkreetsete vahenditega ja teha selles valdkonnas edusamme. Seetõttu kõnelesime lühidalt sellest, kuidas Lissaboni lepingut uue Euroopa välisteenistuse abil kõige paremini kasutada. Tahaksin kasutada võimalust ja tänada Euroopa Parlamenti töö eest, mida ta on teinud selles vallas saavutatud kokkuleppe heaks.

Kuidas tagada Brüsseli ja pealinnade tegevuse kooskõlastatus? Kuidas koordineerida paremini Brüsseli eri asjaosaliste tegevust? Kuidas koondada partneritega sõlmitud suhete eri aspektid – näiteks tippkohtumiste ajal – sellistes valdkondades nagu majandus, kliima, väärtused ja julgeolek?

Pudingi headus ei selgu enne, kui seda pole proovitud. Kuidas suhelda oma partneritega kahepoolsest? Me seadsime prioriteedid mitmes pakilises küsimuses. Tippkohtumistel

kolmandate riikidega peavad meie põhisõnumeid toetama konkreetset läbirääkimist ja kompromissid. Toon Euroopa Ülemkogu toimunud arutelust esile järgmised punktid.

Esiteks on tegemist protsessi algusega. Teiseks peaks meie põhisõnumid kehtestama Euroopa Ülemkogu. Välisasjade nõukogu, komisjon ja kõrge esindaja peaksid need ette valmistama ja ellu viima, nagu valmistame praegu Euroopa Ülemkogu ette G20 kohtumisi. Kolmandaks on partneritega suhtlemisel olulisim märksõna „vastastikkus”. Me võime rääkida ka „vastastikuste huvide väljaselgitamisest”. Üldise arvamuse kohaselt see praegu veel nii ei ole. Me kõik nõuame tulemusi ja mõjuvõimu. Peame muutma eesmärgid konkreetseteks tulemusteks. Meil on strateegilised partnerid, kuid meil on vaja ulatuslikumat strateegiat.

Oleme töötanud välja ideed, millisele seisukohale asuda suhetes Hiinaga, ja mõelnud, kuidas neid ideid lihvida. Tänu Euroopa Ülemkogu arutelule ei kõnele komisjoni president ja mina kahe nädala pärast toimuval kohtumisel Hiina peaministriga üksnes Brüsseli eest, vaid 27 liikmesriigi nimel.

Käsitlesime ka teisi eelseisvaid kohtumisi: G20 tippkohtumist Sõulis ning ELi ja USA tippkohtumist, mis mõlemad toimuvad novembris ning on maailmamajanduse seisukohalt ülimalt olulised. Jätkame nende kohtumiste ettevalmistamist Euroopa Ülemkogu 28. ja 29. oktoobri kohtumisel. Prantsusmaa president andis G20 järgmise eesistujana ülevaate mõnest oma ideest G20 tegevuseks 2011. aastal. Toetasime teda täielikult G8-le ja G20-le uue hoo andmises, rõhutades, et neist peaks saama protsess, mitte üksnes sündmus.

Lähis-Idast rääkides tuleb öelda, et Lähis-Ida rahuläbirääkimistes edu saavutamine on Euroopa Liidu strateegilistes huvides. Kooskõlas meie 2009. aasta detsembri ühise seisukohaga võtsime nimetatud küsimuses vastu avalduse. Oleme protsessi kaasatud Lähis-Ida neliku kaudu.

Eriti olulised on meie naabruspiirkonnad, näiteks Lääne-Balkan ja nende Euroopa perspektiiv ning idapartnerlus. Meie ülemaailmne maine algab stabiilsusest meie enda maailmajaos. Kui tahame maailmaareenil tegutseda, peame seda oskama ka piirkondlikul tasandil.

Nüüdsest käsitleme välispoliitikat Euroopa Ülemkogu selles vaimus. Oleme tugevad vaid siis, kui oleme ühtsed. Näitasime oma ühtsust 27 liikmesriigi ühise seisukohaga Iraaniga seotud lisasanktsioonide suhtes, mis oli ebatavaline, ning väga olulises Serbia ja Kosovo dialoogi käsitlevas ÜRO resolutsioonis, millel on Lääne-Balkani jaoks väga suur tähtsus.

Peale strateegia ja meie üldise tegevusviisi arutamise jõudsime järeldusele ka kahes konkreetsetes küsimuses, mis puudutasid Lõuna-Koread ja Pakistani. Sellega näitasime otseselt, et Euroopa Liit suudab tegutseda väga suurt strateegilist huvi pakkuvates küsimustes.

Vabakaubandusleping Lõuna-Koreaga on välissuhete aspektist väga tähtis küsimus. Selles käsitletakse vajalikke suhteid meie kaheksa suurima kaubanduspartneri ning peale selle veel kogu Aasia majandusega. Oleme lepingu sõlmimisele kolm aastat väga lähedal olnud ja nüüd viime selle ellu. Euroopa eksportijad säästavad 1,6 miljardit eurot aastas ning seetõttu pakub leping kasutegureid meie eksporditööstusele ning seeläbi ka Euroopa tööhõivele ja majanduskasvule.

Pärast Pakistani niivõrd rängalt tabanud laastavaid üleujutusi tahame seda riiki võimalikult palju toetada. Vaja on rohkem abi ja rohkem kaubavahetust. Tahame, et Pakistan taastuks

kohe ja et sealne majandus areneks. Tagame Pakistanile märkimisväärselt parema turulepääsu. Catherine Ashton aitas meil selles olulises avalduses kokkuleppele jõuda.

Teine teema on töökond. Euroopa Ülemkogu lõunasöögi ajal kõnelesime majandusest, mis on poliitilise mõjuvõimu saavutamise alus. Esimesel poolaastal pidi Euroopa Ülemkogu sekkuma pakilistesse majanduslikesse probleemidesse. Praegu on meie riigid paremas olukorras, kuid töö ei ole veel tehtud.

Lõunasöögi ajal andsin oma kolleegidele ülevaate majanduse juhtimise töökonna edusammudest. Tegin seda eile siin Euroopa Parlamendis. Kõik riigipead ja valitsusjuhid tahavad jätkata tööd ja säilitada hoogu.

Oleme jõudnud üldisele üksmeelele mõnes kõige olulisemas küsimuses, nagu makromajanduslik järelevalveraamistik, millega jälgitakse tasakaalustamatust, nn mullide tekkimise ohtu ja konkurentsivõime erinevusi, ning võetakse nende suhtes parandavaid meetmeid. Samuti on saavutatud kokkulepe riiklike eelarveraamistike tugevdamises, Euroopa eelarve eeskirjade lisamises liikmesriikide õigusaktidesse ning Euroopa poolaastaks nimetatavas mehhanismis. Oleme teinud edusamme ka sanktsioonide vallas, kuigi palju tööd ootab veel ees. Nagu ma eile teie seitsme komisjoniesimehe ja fraktsioonijuhtide kohtumisel selgitasin, tähendab see meie majandus- ja rahaliidu majanduse samba tugevdamist.

Kuigi mõni teist väidab, et me töötame aeglaselt, oleme tegelikult väga lühikese ajaga tohutult palju ära teinud. Võrreldes stabiilsuse ja kasvu pakti kehtestamise teemaliste läbirääkimistega 1997. aastal ja pakti läbivaatamisega 2005. aastal liigume küsimuste keerukusele vaatamata väga kiiresti edasi. 27. septembril esitan töökonnale üldaruande projekti. Lõpetame arutelud oktoobri keskel, nii et Euroopa Ülemkogu saab teha järelduse oma 28. ja 29. oktoobri kohtumistel. Komisjon kavatseb septembri lõpuks esitada oma algatusõiguse raames õigusakti ettepanekud, mis jõuavad õigusloomeprotsessi kohaselt loomulikult enne arutamiseks ja vastuvõtmiseks Euroopa Parlamenti.

Need komisjoni ettepanekud võivad hoo hoidmisele kaasa aidata. Sel kevadel võitsime euro eest peetud lahingu. Olen veendunud, et järgmisel kuul teeme sellest kriisist õiged lõplikud järeldused.

Kolmas punkt puudutab romasid. Lõunasöögi ajal arutasime seda teid eriliselt huvitavat teemat. Üksmeel saavutati viies küsimuses, mida ei tõlgendatud ülemkogu ametliku järeldusena.

Esiteks on liikmesriigil õigus ja kohustus võtta meetmeid õigusriigi põhimõtte toetamiseks oma territooriumil. Teiseks on komisjonil õigus ja tõepoolest ka kohustus tagada, et liikmesriigid järgivad Euroopa Liidu õigust. Samuti on komisjonil õigus ja tegelikult ka kohustus korraldada uurimisi. Kolmandaks võtame teadmiseks avalduse, mille komisjoni president tegi Euroopa Ülemkogu eel. Neljandaks, lugupidamine on liikmesriikide ja komisjoni vaheliste suhete põhireegel. Viiendaks arutame romade lõimumise küsimust Euroopa Ülemkogu järgmisel kohtumisel.

Kõikide rahvusel või etnilisel kuuluvusel põhinevate diskrimineerimisvormide keelamine on Euroopa Liidu aluspõhimõte. Inimväärikuse austamine üks meie põhiväärtustest.

Euroopa Ülemkogu kohtumisi ei tuleks pidada tippkohtumisteks, vaid liidu ühe institutsiooni korrapärasteks – lausa rutiinseteks – kohtumisteks. Lubage mul praegu, Euroopa Parlamendi uudsel ühendusemeetodi üle peetaval arutelul rõhutada, et Euroopa

Ülemkogu on Euroopa Liidu institutsioon, mitte veel üks G8- ja G20sugune tippkohtumine. See on lisatud Euroopa Liidu institutsioonilisse raamistikku, kuid kaasab Euroopa Liidu tegevusse liikmesriikide kõrgeima poliitilise taseme osalejate panuse, tekitab liikmesriikides omaniku- ja osalemise tunde ning suurendab nende soovi viia liit eduni.

Sinna ei kuulu üksnes riigipead ja valitsusjuhid, vaid ka Euroopa Komisjoni president ja välisasjade kõrge esindaja. Sageli osaleb kohtumisel ka Euroopa Keskpanka president. Alates Lissaboni lepingust on ülemkogu eesistuja isik, kes ei esinda samal ajal ühtegi liikmesriiki, kuid kes peab töötama nii Euroopa Ülemkogus kui ka tihedas koostöös teiste institutsioonidega, et jõuda kokkuleppele Euroopa üldistes huvides. Seepärast kulutan ma lepinguga ettenähtust märksa rohkem aega ja energiat, et pidada korrapäraselt ühendust teiste institutsioonide juhtidega, eeskätt komisjoni presidendiga, nõukogu vahetuva eesistujaga, keskpankaga, eurorühmaga, loomulikult teiega, lugupeetud juhataja, ning fraktsioonide esimeeste ja parlamendikomisjonide esimeestega.

Töötame tõepoolest Euroopa üldiste huvide heaks. Kõikide Euroopa institutsioonide viimaste kuude jõupingutused on hakanud vilja kandma. Liikmesriikide majandus elavneb ootamatult tempokalt. Usaldusväärsus taastub aeglaselt, kuid kindlalt. Täna Euroopa Parlamenti koostöö eest, mida oleme teinud usaldusväärse taastamisel finantsjärelevalvet käsitlevate õigusaktide abil.

Paljud liikmesriigid osalevad reformiprogrammides. Annan au liikmesriikide valitsustele, kes võtavad julgeid meetmeid väga raskes poliitilises olukorras. Enamik liikmesriike ei ole veel kriisist väljunud – eeskätt tööhõive poolest – kuigi arengut on märgata. Oleme praegu paremas olukorras kui enne suve. Palju tööd on veel ees ja head kolleegid, me peame selle ära tegema.

(Aplaus)

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident . – Lugupeetud juhataja! Euroopa Parlament on alati väga selgelt öelnud, et Lissaboni lepingu üks põhieesmärke on muuta EL rahvusvahelisel areenil tugevamaks. Komisjon jagab seda arvamust täielikult. ELi hääle võimalikult kuuldavaks tegemine toob kasu Euroopale ja usun, et ka maailmale. See laseb meil edendada oma huvisid, toetada oma väärtusi ja osaleda üleilmsetes jõupingutustes, et lahendada ühised probleemid alates kliimamuutusest kuni julgeolekuni, alates ressursside nappusest kuni majanduskriisist väljarabelemiseni.

Meil on võimalused ja meil on kohustused ning Lissaboni leping annab meile vahendid, et me saavutaksime oma eesmärgid mõlemas vallas. Nagu me kõik teame, on see töö pooleli. Me peame oma riikides õppima, kuidas Lissaboni lepingu võimalusi paremini ära kasutada. Oma partneritega suheldes peame näitama, et EL on veenev partner. See ei juhtu üleöö, kuid viimase nädala Euroopa Ülemkogu kohtumine oli hea hüppelaud selle eesmärgini jõudmiseks.

Üheksa kuud pärast Lissaboni lepingu jõustumist oleme teinud suuri edusamme. Catherine Ashton on nüüd pandud viima Euroopa häält maailmaareenile ning usun, et Euroopa Parlamendi toetusel saame Euroopa välisteenistuse varsti toimima. ELi institutsioonid on ametisoleva eesistujariigi esindus- ja koordineerimisfunktsioonid järk-järgult üle võtnud.

Euroopa Ülemkogu pani paika järgmised menetluslikud ja sisulised sammud. Eeskätt tunnistati, et EL peab tegema rohkem tööd, et jõuda strateegiliste partnerite suhtes järjepidevama ja sidusama poliitikani. Esmalt võiks seda teha suhetes Hiinaga. Oleks väga oluline, et Euroopa Ülemkogu pöörduks tagasi ülesande juurde töötada regulaarselt välja

ühine tegevusviis. Me kõik teame mõningaid eelseisvaid probleeme: vastutusvõime puudumine, n-ö jõulupuu ehtimisele sarnanev käsitusviis näitab meie partneritele, et me ei suuda tegelikult oma tahtmistes kokkuleppele jõuda ning vasturääkivad sõnumid ELi ja liikmesriikide vahel õõnestavad ühist sõnumit.

Peame jõudma selleni, et kui eesistuja Van Rompuy ja president Barroso tippkohtumistel ELi nimel kõnelevad, väljendavad nad üldist üksmeelt – ELi ja liikmesriikide ühist pühendumust ühisele tegevuskavale. Komisjon leiab, et see oli esimene suur samm, millega tunnistatakse vajadust selgitada välja erihuvid suhetes iga strateegilise partneriga ning teada saada, kuidas edastada sama, ühtset sõnumit meie partneritele kogu maailmas.

Peame niisuguse mõtteviisiga esinema selle sügise otsustavatel tippkohtumistel Hiina, India, Venemaa ja USAga, samuti G20 kohtumisel, Aasia–Euroopa kohtumisel ja ELi–Aafrika tippkohtumisel. Kõik need sündmused vajavad demokraatlikku mõõdet, mida esindavad Euroopa Parlamendi huvid.

Sõlmküsimuseks tunnistati kaubandus. Jõuline märk on Euroopa Ülemkogus saavutatud kokkulepe ELi ja Lõuna-Korea kaugeleulatuva vabakaubanduslepingu kohta. See näitab, mis kõik on võimalik saavutada: selle lepinguni jõudmine ei olnud lihtne, kuid selles on väljavaade saada suurt kaubanduslikku kasu.

Kokku lepitati ka selles, et peaksime leidma viise, kuidas kaubanduse abil Pakistani aidata. Me teeme juba praegu palju humanitaar- ja arenguabi valdkonnas, mis on selle riigi ülesehitamiseks hädavajalik. Kuid tõde on ka see, et peaksime Pakistani majanduse pikaajalisi väljavaateid kaubandusmeetmete abil toetama. Komisjon esitab sellekohased ettepanekud järgmisel kuul.

Ka Prantsusmaa eelseisvat eesistumisperioodi G20s ja G8s nimetati üsna heaks võimaluseks tagada Euroopa eesmärkide silmapaistvus. Komisjon peab järgmisel aastal kasutama seda võimalust ELi tähtsa platvormina.

Tahan öelda mõne sõna ka kahe teise teema kohta. Majanduse juhtimine: eesistuja Van Rompuy juhitud töökonna tehtu ja üksikasjalike ettepanekute ettevalmistamine komisjonis tähendab, et maikuust alates oleme teinud ära suure töö. Komisjon esitab ettepanekud järgmisel nädalal. Praegu on meil õige aeg alustada kaasotsustamismenetlust, et uurida üksikasjalikult õigusakti ettepanekuid eesmärgiga luua uus süsteem järgmise aasta keskpaigaks.

Tean, et Euroopa Parlament on täiesti teadlik soovist hakata ettepanekuid kiiresti analüüsima. Paketil on kolm eesmärki: esiteks suurendada liikmesriikide tegevuse vastavust stabiilsuse ja kasvu paktile; teiseks süvendada majanduslikku järelevalvet, et võidelda tasakaalustamatusega; kolmandaks muuta majanduslik järelevalve tõhusamaks vastavust soodustavate meetmete ja finantssanktsioonide abil, mis oleksid edumeelsed ning mida kohaldataks õiglaselt ja tõhusaks toimimiseks piisavalt vara. Need kokku tähendavad seda, et meie majanduse juhtimise usaldusväärsus suureneb eriti euroalal. Selle tegevuskavaga minnakse veel rohkem sügavuti, kui töökond esitab järgmisel kuul Euroopa Ülemkogule oma lõpliku aruande.

Lõpuks romade küsimus. Tahan öelda lihtsalt üht: aluslepingute täitmise järelevalvajana lasub komisjonil siinkohal vastutus. Oleme oma kohustustest üsna teadlikud. Me oleme ühenduse õigusest kinnipidamise teemal kompromissitud ja kaitseme Euroopa väärtusi täiel määral. Oleme teinud tööd selle kallal, et otsustada, kas ELi vaba liikumist ja

diskrimineerimisvastast tegevust käsitlevaid õigusakte on järgitud, ning oleme jõudnud nüüd õigusliku analüüsi etappi. Varsti vaatab selle analüüsi üle volinike kolleegium.

Ent me ei tohi unustada selle arutelu olulist – ütleksin, et peamist – osa: romade olukorra leevendamist ja nende paremat lõimumist. Seetõttu kaalume ühtlasi, kuidas täiendada meie aprillikuiseid ettepanekuid, et kasutada ELi raha romade lõimumise tõeliseks toetamiseks. Oleme loonud tööühma, et uurida, mida saab kaasamise toetamise nimel tõeliselt ära teha. Tööühm kohtub esimest korda täna hommikul ja esitab oma esimesed tulemused selle aasta lõpuks. Tean, et Euroopa Parlament tahab asjade käigu kohta korrapäraselt teavet ja komisjon annab seda.

Lugupeetud juhataja! Toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel arutati, kuidas tugevdada meie suutlikkust tegutseda nii ühenduse siseselt kui ka väliselt ja saavutada ELi kodanike jaoks paremaid tulemusi. Kõikide nende teemade kallal töötavad Euroopa Liidu institutsioonid ja mehhanismid nii, nagu lepingus kirjas. Komisjon ootab väga, et saaks Euroopa Parlamendiga nendes küsimustes koostööd teha, tööd tõhustada ning saavutada meie poliitikasuundumuste tulemuslik väljaarendamine.

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Lugupeetud president Jerzy Buzek, eesistuja Herman Van Rompuy, Maroš Šefčovič, kolleegid! Euroopa Ülemkogul arutati liidu suhteid üleilmsete partneritega ja majanduse juhtimist. Eeskätt on avalikkus aga huvitatud romasid käsitlevast arutelust. Tahan korrata oma fraktsiooni seisukohta selles küsimuses.

Esiteks peavad kõik liikmesriigid austama ELi õigust ja Euroopa Komisjon – aluslepingute täitmise järelevalvaja – peab selle tagama võimalikult erapooletul viisil. Kõik ELi liikmesriigid on seaduse ees võrdsed. Selles seisneb Euroopa tugevus. Sellises olukorras austame komisjoni otsust küsida Prantsusmaalt tema võetud meetmete kohta selgitust ja ei ole kahtlustki, et Prantsusmaa vastab väga põhjalikult.

Teiseks avaldab Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon kahetsust selle küsimuse tõttu esilekerkinud keeleliste lünkade üle ning loodab, et niisuguse sümboolse teema puhul juhendatakse liikmesriikide ja Euroopa institutsioonide vahelistes suhetes jätkuvalt Euroopa Liidus valitsevatest vastutuse ja solidaarsusega seotud väärtustest, erapooletusest ja vastastikusest lugupidamisest.

Meie fraktsioon nõuab veel kord Euroopa tasandi – ühenduse tasandi – lahenduste leidmist ja rakendamist, et lõimida kõik vähemused Euroopas, sest nagu me teame, on praegune kriis näidanud sügavat rahulolematust nende vähemuste ja vastuvõtjariikide elanike suhetes.

Lugupeetud kolleegid! Kui meie kaaskodanikel peavad olema õigused, peavad nad täitma ka oma kohustusi. Inimeste vaba liikumine on tõepoolest õigus ja Euroopa Parlament on liiga palju sel teemal arutlenud, et mingeidki mööndusi teha. Teisalt on seaduse järgimine, lõimumine vastuvõtjariigis, laste koolis registreerimine, nende kohalkäimise tagamine ja teiste heaolu austamine samuti kohustused ning ühegi, absoluutselt mitte ühegi juhtumi puhul ei tohiks järeleandmisi teha.

Selles seisneb probleem ja see on fraktsiooni PPE seisukoht. See seisukoht lähtub põhimõtetest ja väärtustest ning ulatub kaugemale erakondlikust kriitikast, mida, tuleb tunnistada, mõned on viimastel päevadel endale lubanud.

Mul on veel kaks minutit, et käsitleda kaht ülimalt olulist teemat, mida arutati eelmisel reedel Euroopa Ülemkogul: nendeks on meie koht maailmas ja majanduse juhtimine.

Esimese teema puhul tahan küsida, kuidas saame ikka veel olla nõus sellega, et Euroopal, kes on küll üks põhilisi otsustajaid maailmas ning kelle suhtumist inimõigustesse ja mitmepoolsusesse vahest kõige rohkem austatakse, ei ole maailmaareenil enam mingit kaalu. Kordan: me oleme Palestiina suurim abiandja, kuid ei osale läbirääkimistel. Härra Van Rompuy, me peame tagama, et see olukord muutub.

Ülemkogu järeldused sisaldavad mitut huvitavat võimalust, kuid nagu me teame, peame oodatavate suurte sammude astumiseks oma tegutsemisviisi tõsiselt läbi vaatama. Pean siinkohal silmas poliitilist tahet avaldada mõju ühtse jõuna, mitte 27 vastuoksusliku diplomaatiasuundumuse kogumina. Ma räägin ühendusemeetodist ja selles asjas, härra Van Rompuy, loodame teie peale. See ei ole halb sõna, see on meetod, kuidas muuta Euroopa Liit maailmas võimsaks ja tunnustatuks.

Pean siinkohal silmas inimressursse, mida tuleb tõhusalt kasutada, ja välisteenistus on esimene samm õiges suunas. Pean silmas meie finantsressursse – eelkõige julgeoleku ja kaitse valdkonnas –, mida tuleb paremini kulutada, ning see nõuab suuremat pingutamist ressursside ühendamisel. Oleme selle saavutamisest kaugel, väga kaugel. Tahan julgustada liikmesriike jõudma järgmiste kuude jooksul vähemalt mõneni nendes järeldustes esitatud eesmärkidest.

Majanduse juhtimise vallas pooldab meie fraktsioon Van Rompuy töökonna võetud esialgseid meetmeid, eeskätt stabiilsuse pakti eeskirjade ranget kohaldamist ja sanktsioonidega ähvardamist. Me peame õppima rahanduskriisist ja illusioonidest, millest laskime end eksitada, kui lõime lahku finantsjuhtimise ning majanduse ja sotsiaalse juhtimise. Need kaks peavad olema seotud.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja, Herman Van Rompuy! Kuulasin hoolikalt teie sõnavõttu. Selle kokkuvõtte võiks olla, et „kõik on imelihtne”. Ülemkogus ei ole mingeid probleeme. Tunnistan, et teie olite seal, kuid mina mitte. Te kuulsite arutelu väga lähedalt, aga mina mitte. Sellegipoolest oli mul Euroopa Ülemkogust mõnevõrra teistsugune ettekujutus kui see, mille te esitasite.

Minu arvates olime tunnistajaks – vähemalt kahel juhul – valitsusjuhtide mässule Euroopa tegelikkuse vastu. Alates Maastrichti lepingust kinnistunud neli vabadust on teenuste, kapitali, kaupade ja inimeste vaba liikumine. Mul on tunne, et Euroopa Liidus peame pöörama vähemalt inimeste vabale liikumisele sama palju tähelepanu kui kapitali vabale liikumisele. Vahel soovin ka, et kapitaliteemat võiks käsitleda sama jõuliselt, nagu käsitletakse inimeste vaba liikumist Euroopas.

(Aplaus)

Mida me aga tegelikult näeme – te juba viitasite sellele, kuid ei öelnud seda selgesõnaliselt välja – on see, et praegu, Lissaboni lepingu järgsel ajal võitlevad institutsioonid oma võimupositsioonide pärast. Ülemkogus näeme uut institutsiooni, mida esindate teie, kuna riigipeadest ja valitsusjuhtidest koosnev Euroopa Ülemkogu on institutsioonina eksisteerinud alles alates Lissaboni lepingust. See uus institutsioon püüab kindlustada oma võimupositsiooni. Siin ei ole midagi vääritud; kõik institutsioonid teevad sama, kuid seoses Euroopa Ülemkogus toimuvaga valitseb suur oht, et Lissaboni lepingu järgses protsessis peab ELile lepinguga antud pädevuse, ühenduse institutsioonidele antud pädevuse heaks kiitma Euroopa Ülemkogu. Oma viimases sõnavõtus kirjeldasin seda kui teatavat täidesaatvat valitsust. See on täiesti vale tee. Te ei saa ühest küljest – nagu te olete teinud – teatada, et me vajame Euroopa ühisavaldusi, Euroopa ühismeetmeid ja Euroopa ühisrinnet

näiteks rahvusvahelises poliitikas, rahvusvahelises diplomaatias ja rahvusvahelises kaubanduses, ja öelda teisest küljest samal ajal, et me teeme seda ainult siis, kui see sobib minu riigi huvidega. Kui see ei sobi riigi huvidega, kui see ei ole sisepoliitika mõttes sobiv, siis me ei taha seda. See on just see, mis praegu Euroopa Liidus toimub, ja muide, see ei ole eriomane ainult ühele kindlale valitsusele. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonis on enamik valitsusi, sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonis on samuti mõned valitsused. Kõik valitsused reageerivad ühtemoodi. See ei ole mitte ideoloogiline, vaid institutsiooniline reaktsioon. See institutsiooniline oht ähvardab kogu Euroopat.

Euroopa Parlamendi ülesanne on suure enamusega – ja seepärast pöördun ma kõikide fraktsioonide poole – öelda, et soovime kolleeg Dauli kirjeldatud ühendusemeetodi – mis ei ole midagi muud kui ühise pädevuse ülevõtmine ja rakendamine probleemide lahendamiseks – kohaldamist Euroopa tasandil kooskõlastatud viisil. Kas keegi suudab kujutleda, et võiksime mingeid rahapoliitilisi probleeme riigi tasandil lahendada? Ei! Kas kliimaprobleeme saaks lahendada riigi tasandil? Ei! Kas ülemaailmsete kaubanduspoliitiliste probleemidega võiks iga liikmesriik eraldi tegeleda? Muidugi võime kõnelda Hiinaga ELina – 500 miljoni suuruse elanikkonna ja 27 riigi mõjuvõimu ühendava ELina. See on üks võimalus. Võiksime jagada endid ka väiksemateks üksusteks: saab ka nii, et Saksamaa Liitvabariik on üksinda, Prantsusmaa on üksinda, Läti on üksinda, Küpros on üksinda ja Malta on üksinda. Ma arvan, et see ei avalda Hiinale mingit erilist muljet, härra Van Rompuy. Seepärast vajame ühendusemeetodit ja minu arvates on Euroopa Parlamendi ülesanne tagada ühendusemeetodi kohaldamine. Härra Barroso romade küsimusega seotud avalduses on komisjon esimest korda näidanud, et on valmis võitlema. Me lahendame romade probleemi, me tõesti peame selle lahendama. Euroopa Parlament lahendab selle nii, nagu me kõik siin ütlesime: inimväärikus on puutumatu. See kehtib ka keerukate vähemuste puhul. Seega ei lase me romade küsimusel soiku jääda.

Ent meie järgmised probleemid on seotud millegi täiesti erinevaga – finantsperspektiiviga. Võin öelda, et taasriigistamise strateegia saab ulatusliku vastuseisu kogu Euroopa Parlamendilt.

(Aplaus)

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Krisztina Morvai (NI). – Lugupeetud juhataja! Minul on Martin Schulzile väga lihtne küsimus: kuidas võivad meie liikmesriikide kodanike ideed ja seisukohad täielikult tähelepanuta jääda? Kuidas on tema arvates demokraatia põhiideedega kooskõlas see, et ELi otsused, mida on langetanud tavaliselt mittevälitud inimesed, võivad valitseda kodanike tahte üle? Arvan, et see on väga lihtne küsimus.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Iga õigusriik on kohustatud tagama, et tema vastutusvaldkonda kuuluvaid õigusakte jõustatakse. Seega nõustun täielikult inimestega, kes ütlevad, et kui probleemid on seotud üksikjuhtumite ja üksikisikutega – vaatamata sellele, mis riigist nad pärinevad – ELi liikmesriigis, siis on see liikmesriik ja selle ametivõimud kohustatud nende probleemidega tegelema; ning kui need probleemid on kriminaalset laadi, on liikmesriigid kohustatud taotlema sellekohase kriminaalmenetluse alustamist.

See kehtib vastupidi juhul ka meie ühise Euroopa Liidu õiguse jõustamisel. Õigusriigid, kes kuuluvad sellesse õiguslikku ühendusse, on samuti kohustatud Euroopa Liidu õigust

austama ja vajaduse korral seda jõustama. See on just see, mida me romade küsimuses nõuame. Ei midagi enamat.

(Aplaus)

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Lugupeetud juhataja! Esmalt soovin tänada eesistujat Herman Van Rompuyd seda olulist Euroopa Ülemkogu kohtumist käsitleva aruande eest. Tahan alustada tema sõnavõtu viimase osaga, kus käsitleti romade probleemi.

Ütleksin väga selgesõnaliselt ja isiklikult oma kolleegile fraktsioonist PPE, härra Daulile, et komisjon on toiminud romade küsimuses õigesti ja me ei peaks seda kritiseerima. Me peame komisjoni selles võitluses aitama. Palun komisjonil jääda oma arvamuse juurde, sest see, millega me täna silmitsi seisame, on põhjapanev küsimus.

Väärtused on Euroopa Liidus sama tähtsad kui turueeskirjad ja on oluline, et kõik näeksid, kuidas komisjon kohtleb kõiki liikmesriike võrdselt, olgu nad väikesed või suured liikmesriigid. Väärtuste mõttes ei ole väiksel ja suurel liikmesriigil vahet. Nad kõik peavad järgima samu eeskirju.

Kahjuks tuleb tõdeda, et see teema on Euroopa tippkohtumist mõnel määral varjutanud, kuid selliseid asju juhtub poliitikas. Kahtlemata varjutab mõni Euroopa päevakajaline probleem tihti teised teemad. Loomulikult on sellest kahju, sest majanduse juhtimise küsimuses ei ole meil aega raisata. Me ei saa endale lubada uut majandus- ja rahanduskriisi ilma uute majanduse juhtimise vahenditeta.

Teame, et rahanduspoliitika sammas ei saa toimida ilma majanduse sambata. Kui vaadata praegu kursivahesid, siis on Saksa ja teiste riikide intressimäärade vahe ikka veel liiga suur. Meil on vaja majanduse juhtimise paketti nii kiiresti kui võimalik ja ma loodan, et komisjon tuleb sellega välja 29. septembril, nagu lubatud.

Minu arvates peab see pakett usaldusväärse tagamiseks – sest see on kõige olulisem – täitma kolm põhitingimust. Eesistuja Van Rompuy! Esimene tingimus, mida te olete alati kaitsnud, on see, et tegu ei ole üksnes järelevalvega eelarve üle, vaid ka makromajandusliku järelevalve parandamisega, sest see on Kreeka võlakriisist saadud õppetund. Küsimus ei ole üksnes stabiilsuse paktis, vaid ka selle riigi majandusoludes.

Teise tingimusena peaks pakett peaks sisaldama tõhusaid sanktsioone. Mina isiklikult arvan, et kõige paremini toimivad esiteks järkjärgulised sanktsioonid; teiseks tuleks rahalisi ja poliitilisi karistusi kombineerida – mitte valida ühe või teise vahel, vaid kasutada mõlema kombinatsiooni; kolmandaks võib see mõningatel juhtudel tähendada ka eeskirjade rikkujate hääletusõiguse peatamist. Nii on see tavaelus ja nii peaks see olema ka poliitilises elus.

Kolmas ja viimane tingimus on minu arvates see, et ohjad peavad olema komisjoni ja EKP käes. Usun – ja ma olen seda juba mitu korda öelnud –, et liikmesriikide poolne järelevalve lihtsalt ei toimi. See ei toiminud Lissaboni lepingu puhul, see ei toiminud stabiilsuse pakti puhul ja see ei toimi ka tulevikus. Nägime seda seoses Saksamaa ja Prantsusmaaga, kes ei kohaldanud 2005. aastal stabiilsuse pakti, vaid lihtsalt muutsid tollal seda. Nii juhtub ka tulevikus ja seetõttu peavad ohjad olema komisjoni käes. Loodan, et 29. septembril esitatakse töökonna töö põhinev usaldusväärne pakett nii nõukogule kui ka Euroopa Parlamendile.

Rebecca Harms, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja, Herman Van Rompuy! Ma kuulen kolmandat korda aruannet viimasest tippkohtumisest, mida me ei tohiks tippkohtumiseks nimetada, sest tegu oli ülemkogu kohtumisega. Ka see avalik

aruanne sunnib mind arvama, et teie ja meie elame eri galaktikates. See, mida ma ootan kestva ja ebakindla kriisi ajal peetud Euroopa Liidu riigipeade ja välisministrite Brüsseli kokkusaamisest, erineb sootuks sellest, mida teie olete meile esitanud. Ükskõik kui palju te ka ei kõneleks edukast tippkohtumisest – mida tohime nimetada üksnes ülemkogu kohtumiseks –, ei ole te minu arvates tegelikult midagi saavutanud. Eeskätt peaksite mõtlema selle üle, milline on teie roll, härra eesistuja, inimesena, kes peaks viima töökonna Euroopa majanduse jõulisema juhtimiseni ja väljapääsuni majandus- ja rahanduskriisist.

Mul on hea meel kuulda, et komisjon ei osale enam selles mängus, kus võimu- ja mõjukeset nihutatakse liikmesriikide suunas, vaid et juba käesoleval kuul esitab komisjon ettepanekud selle kohta, milliseks peaks kujunema majanduse juhtimine Brüsselis. Mul on tunne, et muu hulgas on teie paaniline keskendumine sanktsioonimehhanismidele, mis ei oleks ilma asutamislepingut muutmata olnud üleüldse võimalikud, viinud üksnes praeguse olukorrani, kus liikmesriigid on üksmeelel selles, et üksmeelt ei ole – kuid te ei saa jõulisema ühise juhtimise suunas tehtud edusammudega arvestada.

Palun teil teesklemine lõpetada, sest see kahjustab tõsiselt arusaama Euroopa kriisiaja poliitikast. Oma ülesannet täites lasub teil eriline vastutus Euroopa poliitika maine kujundamisel. Isegi kui see on keeruline ülesanne, mis langes teie õlule Lissaboni lepingu ja selle eripärade tõttu, tundub mulle, et te ei täida nõuet teha tõsiseid jõupingutusi jõulisema ühise poliitika saavutamiseks.

Romade küsimusega seoses ei nõustu ma tõsiasjaga, et Viviane Reding on üksinda vabandust palunud. Ootan jätkuvalt, et prantslased selgitaksid, kuidas nad võivad komisjonile avalikult valetada. Ma ei mõista üldse, miks ei vääri see mingit vabandust.

(Aplaus)

Mul on hea meel – ning minu jaoks oli see tippkohtumise parim tulemus –, et härra Barroso avaldas Viviane Redingile toetust. Algatada tuleb aluslepingu rikkumise menetlus. Selle võib algatada ka laiaulatuslikult. Tõstatan idee, millest Viviane Reding tegelikult juhindus: mulle valmistab muret tõsiasi, et Euroopa Liidus valitseva suure ebakindluse, majandus- ja rahanduskriisi, ebamääraste väljavaadete ja kasvava vaesuse ajal peidavad mõned riigipead, nagu Nicolas Sarkozy ja isegi Silvio Berlusconi – võiksin ka teisi nimetada, kuid need kaks on selles küsimuses Euroopa Liidus liikmesriigi tasandil juhtivad tegelased –, oma sisepoliitilised probleemid ja oma kriisiaegse poliitilise ebapädevuse poliitika taha, mis viib tagasi rassilise sallimatuse ja võõraviha juurde.

Arvan, et peaksime ja oleme lausa kohustatud mõtlema tagasi eelmisele sajandile siin Euroopas.

(Aplaus)

Timothy Kirkhope, *fraktsiooni ECR nimel.* – Lugupeetud juhataja! Enne kui ma oma peateema juurde asun, tahan kiiresti paar märkust teha. Kõigepealt soovin tunnustada ülemkogu selle eest, et ta pöörab tähelepanu Euroopa majanduse juhtimise parandamisele. Teiseks, romadest rääkides tahan öelda, et me oleme väga tugevalt survet avaldanud, et saada aluslepingu täitmise järelevalvajalt, komisjonilt, väga selgesõnaline õiguslik avaldus. Kuni meil seda ei ole, tuleb tunnistada, et mõne poliitilise rühmituse rünnakud prantslaste vastu lihtsalt rünnakute endi pärast ei ole eriti õpetlikud ega aita kaasa Euroopa ühtsusele.

Täna hommikul tahan aga rääkida avaldusest Pakistani kohta, kes on Rahvaste Ühendusse kuuluv partner kolmele Euroopa Liidu liikmesriigile ning liidu strateegiline liitlane. Meil

on hea meel Pakistanile antava hädaabiga seotud edusammude üle ja meid rõõmustab ülemkogus saavutatud kokkuleppe selle kohta, et Pakistani taastumiseks ja tulevaseks arenguks on vaja põhjalikku meetmepaketti.

Pakistanile, nagu ka muudele riikidele antav arenguabi on ülioluline ja uus Ühendkuningriigi koalitsioonivalitsus tunneb uhkust võetud kohustuse üle eraldada 2013. aastaks 0,7% kogurahvatulust ülemeremaade abiks. Ning jah, teile teadmiseks, härra Schulz, Ühendkuningriigi koalitsioonivalitsusse kuuluvad konservatiivid ja liberaalid.

Kuid abi on ainult medali üks külg. Arengumaade pikaajalisem tulevik sõltub iga riigi suutlikkusest arendada välja jõuline ja dünaamiline kaubandusele toetuv majandus. Pean väga oluliseks sammuks kavatsust suurendada Pakistani juurdepääsu ELi turule olulisemate importtoodete tollimaksu viivitamatu vähendamise kaudu, kuigi mul on kahju, et meetmed peavad olema piiratud tähtajaga, mitte muutuma normiks.

Sellegipoolest oli üleskutse luua Euroopa ja Pakistani vahel uued ulatuslikud partnerlussuhted Ühendkuningriigi peaministri David Cameroni julge ettepanek, mida koalitsiooni kaubandusminister Ed Davey on otsustavalt järginud. Kardan siiski, et vajadus võtta arvesse tööstuse tundlikke aspekte, millele on avalduses viidatud, teeb jõulisest algatusest argliku ja pooliku meetme. Arvestades Pakistani elanike rasket olukorda, oleks selline petmine häbiväärne. Seepärast jälgib meie fraktsioon tähelepanelikult olukorda, et omakasupüüdlik proteksionism ei takistaks avalduses esitatud taotluste elluviimist.

Patrick Le Hyaric, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Massimeedia on Euroopa Ülemkogu kohtumisest kajastanud vaid üht tahku – Prantsusmaa presidendi ja komisjoni vahelise vastuseisu kurjakuulutavat poleemikat, et kaitsta Prantsusmaal korraldatud jahti ühele Euroopa rahvastikuosale, romadele.

Universaalsete väärtuste, inimõiguste universaalsete väärtuste nimel peab Prantsusmaa valitsus – kuid ka teised – lõpetama kiiresti selle häbimärgistamise ja need kohutavad väljasaatmised. Ka Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon nõuab, et 2008. aasta juunis vastu võetud niinimetatud tagasisaatmisdirektiiv, mida hüütakse pilkavalt ka häbidirektiiviks, ning Pakistani põgenike väljasaatmist lubav partnerlusleping tunnistataks kehtetuks.

Mida konkreetset kavatsete Euroopa tasemel ette võtta, et teha viimaks lõpp romade vaesusele ja hädadele? See sisserändajate vastane poliitika hävitab moraalse ja poliitilise mõjuvõimu, mis Euroopal võiks maailmas olla.

Lisaksin ka, et Euroopa-vastane populism madaldab poliitikat ja soodustab võõraviha, natsionalismi ja fundamentalismi, toites seda, mida Bertolt Brecht nimetas ilgeks elajaks. Lisaks olete Euroopa Ülemkogus tulnud taas välja järeldustega, mis on Euroopa inimeste ja Euroopa enda idee seisukohalt väga ebasoodsad.

Toon mõne näite. Just siis, kui ultraliberaalne käitumine tõukab maailma kriisi, olete te otsustanud – tsiteerin teie teksti, lubada „ambitsioonikaid vabakaubanduslepinguid”. Te olete otsustanud kiirendada Atlandi-ülese turu ülesehitamist: see tähendab meie standardite kooskõlastamist Ühendriikide omadega ja suuremat osalust NATOs.

Lugupeetud eesistuja! Vaba kaubavahetus, Ühendriikidele alistumine ja militarism, mida oma ettepanekutes välja pakute, hävitab Euroopa. Seoses välispoliitikaga mainite te planeerimist ja „selgesõnalisi strateegilisi suuniseid”, kuid milles need täpsemalt seisnevad? Kas hea välispoliitika ei peaks hõlmama endale võetud kohustusi vaesuse ja nälja vastase

tegevuse, võlgade tühistamise, toiduga varustamise sõltumatusele alusepaneku, desarmeerimise ja rahu nimel, nagu leiab fraktsioon GUE/NGL? Kas ei peaks see hõlmama jõulisi meetmeid, et tagada Cancúni kliimaalase tippkohtumise edu?

Kuigi teie tekst juhib tähelepanu sellele, et me oleme põhiline kaubanduspiirkond, siis miks ei hakka me maksustama finantstehinguid? Mida te lisaks selle ilmetu tekstile koostamisele veel kavatsete teha, et Israeli ja Palestiina vaheline dialoog oleks edukas? Ma märkan, et te ei räägi 1967. aasta piiridest ega Ida-Jeruusalemmast pealinnana ning et olete Israeli kolonisatsiooni suhtes uskumatult soosiv.

Olete otsustanud kasutada karmuse raudset rusikat mehhanismi kaudu, mida nimetate Euroopa poolaastaks: see on valvamine sanktsioonihirmus liikmesriikide järele. Miks te varjate fakti, et liikmesriikide võlg ei ole suurenenud mitte ülemääraste sotsiaalkulutuste tõttu, vaid raha võimu pideva toetamise tõttu. Miks ei ole uutel alustel ja koostööl põhinevaid suuri tööstus-, teenuste- ja põllumajandusprojekte, mis võiksid tööhõivet soodustada?

Soovin teada, missugusel õiguslikul alusel kavatsete te kohaldada selliseid sanktsioone, mis võivad liikmesriikide ja inimeste olukorda veelgi raskendada. Praegu on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta. Missugused on ettevõtmised ja meetmed, mis sellele üleskutsele vastaksid?

Niki Tzavela, fraktsiooni EFD nimel. – (EL) Lugupeetud juhataja! Mis puudutab romade küsimust, siis ei seisne probleem minu arvates romade väljasaatmises Prantsusmaalt. Probleem on ebainimlikes tingimustes, milles romad enamikus Euroopa riikides elavad.

Selle asemel et kohut mõista, peaksime – arvestades, et romad on kõikides Euroopa riikides etniline vähemus – tegema koostööd ja koostama sotsiaalse tõrjutuse vastu võetud meetmete ühe osana romasid käsitleva üleeuroopalise kava ja programmi. Väljasaatmine on ainult üks probleemi külge. Probleem on tingimustes, milles romad elavad.

Euroopa Ülemkogu järeldustes olete käsitlenud Euroopa välissuhteid vastastikuse huvi alusel. Kahtlemata pakub väga huvitavat liitu Hiina, kellel on 2,5 triljoni USA dollari suurune reserv ja kes tahab Euroopasse investeerida. Kas kavatsete ELi–Hiina tippkohtumise eel selle liidu nimel siluda takistavaid asjaolusid, mis Euroopa on tõstatanud suhetes Hiinaga eelkõige inimõiguste vallas ja suhetes Iraaniga?

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Eelmise nädala Euroopa tippkohtumise tegelikku ametlikku kava varjutas ilmselgelt täiel määral õpikunäide poliitiline korrektsuse pöörasuse kohta, nimelt volinik Viviane Redingi eriti rumal pahameelepurse romade suhtes rakendatud Prantsusmaa poliitika teemal.

Oli ülim aeg, et Euroopa Komisjon selles küsimuses paika pandaks. Liikmesriikidel on õigus – ja mitte üksnes õigus, vaid ka kohustus – võtta meetmeid sellise vastuvõetamatu probleemi vastu, laste tööjõu tegeliku kasutamise ja nende hooletussejätmise vastu ning illegaalse immigratsiooni vastu. Neil on kohustus oma kodanikke kaitsta.

Teesklemine, et romad/mustlased ei ole probleem, ei aita kuidagi meie keerdküsimusi lahendada. Tahaksin teada, mida ütleks Euroopa Komisjon, kui romad sätiksid end laagrisse Berlaymonti hoone ees. Nõukogu eesistujariik Belgia ja ka ülemkogu niinimetatud eesistuja Van Rompuy on teinud taas mõttetuid avaldusi, käitudes oma seisukohti avaldades tuulelipuna ja kasutades eriti häguseid sõnu, kuid arutelul olid nad täiesti selgrootud. Oleme sellega tegelikult juba päris harjunud.

Võin kokkuvõtteks öelda vaid seda – ning näib, et ma kuulun väga väikesesse vähemusse, kes on sellisele järeldusele jõudnud – et eelkõige tänu Prantsusmaale ja Itaaliale oli viimane Euroopa Ülemkogu tippkohtumine üks neist harvadest kordadest, kui avaldati vastuseisu Euroopa Komisjoni poliitiliselt ametissenimetatud ametnike võimuhaaramisele. Ükskord ka ei tulnud tippkohtumine Euroopale kahjuks.

President. – Lugupeetud Euroopa Ülemkogu eesistuja! Kujutan ette, et te soovite mõne sõna öelda.

Herman Van Rompuy, *Euroopa Ülemkogu eesistuja.* – (FR) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Tahaksin väga lühidalt mõne sõnaga vastata.

Asju võib alati erinevatel viisidel näidata. Mõni võib lasta end juhtida aistingutel, teine tegudel ja faktidel. Mina olen sedasorti inimene, kes eelistab jääda tegude, tegelikkuse ja faktide juurde.

Mida me oleme teinud aasta esimese kaheksa kuu jooksul Lissaboni lepingu jõustumise järgse uue komisjoni ja uute institutsioonidega?

Meil on õnnestunud jõuda kokkuleppele olulises finantsjärelevalve küsimuses – väga tähtsas reformis – mõistagi koostöös Euroopa Parlamendiga. Oleme pärast pikki läbirääkimisi jõudnud kokkuleppele välistegevuse, Euroopa välisteenistuse, uue välisministeeriumi, Euroopa Liidu uue diplomaatilise teenistuse küsimustes. Need on kaks väga olulist saavutust selle keerulise institutsioonilise struktuuri raames, mida me sellele vaatamata tahtsime.

Oleme jõudnud kokkuleppele olulises paketis, millega Kreekat toimetulekul aidata. Oleme jõudnud kokkuleppele 110 miljardi euro suuruses paketis ja väga olulises reformiprogrammis, mida praegu rakendatakse hoolimata suurtest raskustest, millesse Kreeka valitsus on sattunud. Oleme jõudnud kokkuleppele ettenägematuteks kuludeks mõeldud 750 miljardi euro suuruses finantstoetuste paketis – mida võib kasutada loomulikult teatud tingimustel –, mis on leevendanud turgude olukorda ja loonud uusi võimalusi.

Euroopa Liidu algatusel tehakse suuri reforme ja ma tean loomulikult, et liikmesriikides ja mujal on need vastuseisu leidnud. Nii mõneski Euroopa riigis viiakse ellu olulisi reforme. Ilma institutsioonide surveavalduseta ei oleks see nii kiiresti juhtunud.

Kordan, et välispoliitikas oleme Julgeolekunõukogu kohtumise järel jõudnud 27 liikmesriigi kokkuleppele Iraani suhtes kehtestatavates sanktsioonides, lisasanktsioonides, mis ei olnud sugugi lihtne.

Oleme 27 liikmesriigiga jõudnud kokkuleppele Serbia ja Kosovo dialoogi käsitlevas resolutsioonis – nagu te hästi teate, ei tunnusta viis Euroopa riiki Kosovot. Dialoog on väga oluline selleks, et säilitada stabiilsus piirkonnas, mis kuulub ühtlasi Euroopasse ja millel peab olema euroopalik vaatenurk.

Oleme jõudnud kokkuleppele Lõuna-Koreaga sõlmitavas kaubanduslepingus. Oleme jõudnud kokkuleppele Pakistanile mõeldud toetuspaketis, mis ei hõlma üksnes finants-, vaid ka kaubanduslikku toetust.

Oleme jõudnud kokkuleppele Lähis-Idaga seotud üldises tegevusviisis. 2009. aasta detsembris koostasime 27 liikmesriigi ühise seisukoha Lähis-Ida – maailma ühe kõige enam vaidlusi tekitava piirkonna suhtes. Lisasime uue avalduse, mille nelik paar päeva tagasi vastu võttis.

Seda kõike oleme teinud. Need on teod, need on faktid ja mina jään faktide juurde.

Töökonna kohta ütleksin, et ei, me ei tööta liiga aeglaselt. Alustasime mais ja praegu on september. Mõne kuu jooksul oleme astunud mitu suurt sammu edasi. Pealegi ei lõpeta me oma tööd mitte detsembris, nagu prognoositi, vaid oktoobri lõpus. Kinnitan teile, et võin anda teile siis ülevaate töökonna kvalitatiivselt olulistest järeldustest. Meie ja komisjoni vahel ei ole mingeid probleeme. Töötame heade tulemuste saavutamise nimel käsikäes. Mingit institutsioonilist rivaalitsemist ei esine.

Romade probleemiga seoses juhiksin veel korra tähelepanu nendele viiele punktile, mis ei ole iseenesest ülemkogu järeldused, kuid milles valitseb laiaulatuslik üksmeel. Ootame praegu komisjoni uurimistulemusi. Me ei tohi ennatlikke hinnanguid anda. Märgiksin ka, et Euroopa Ülemkogus esitatud soovi kohaselt on komisjon alustanud tööd teatud vähemuste, sealhulgas romade parema Euroopa Liitu lõimumise kava väljaarendamisega.

Lisan mõned sõnad hollandi keeles, mis on muidugi vähemuskeel, kuid vahetevahel võime lasta sel kõlada.

(NL) Arvan, et kõigele vaatamata on nende esimeste väga keeruliste kuude saavutused olnud kiiduväärt. Me ei osanud loota, et majanduskasv kogub nii kiiresti jõudu. See võib olla habras, see võib olla alles algus, kuid kui keegi oleks mõne kuu eest öelnud, et ühes liikmesriigis kasvab majandus 3,5% ja et Euroopa keskmine on ligikaudu 1,5%, ei oleks teda keegi uskunud.

Hulk riike visandab reformiprogramme väga keerulistes poliitilistes ja sotsiaalsetes oludes ning meie visandame Euroopa majanduse uut tüüpi juhtimist.

Praegu – ja ma ütlen seda ettevaatlikult – on majanduse ja isegi tööturu olukord parem kui mõne kuu eest. See ei ole juhus. Meie oleme selle ühiste jõupingutustega saavutanud. Meie töö ei ole aga sugugi veel lõppenud. Minu arvates – ja see on viimane asi, mida ma ütlen – on väga vähesed Euroopa kodanikud huvitatud praegu meie näaklemisest selle pärast, missugune meetod on parim. Mina isiklikult arvan, et kuigi ühendusemeetod võib loomulikult olla kõige asjakohasem, tahavad meie kodanikud näha esmajoones meie poliitika tulemusi. Eelkõige vaatavad nad tulevikku. Kui tulevik on parem, siis peaksime esinema avaliku arvamuseavaldusega, et Euroopa kodanikel võiks taas meisse rohkem usku olla. See näitaks seda suurt mõju, mis ei toeta mitte ainult Euroopa ideed, vaid hoogustaks tuntavalt ka majanduskasvu.

Olen inimene, kes jääb faktidele kindlaks ega lase end häirida subjektiivsetest arvamuseavaldustest. Faktid näitavad, et viimase kaheksa kuu jooksul oleme meie ja kõik meie institutsioonid teinud ühiste jõupingutuste abil edusamme ja et me liigume õigel kursil. Järgmiste kuude jooksul on meie ülesanne seda kurssi hoida.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident . – Lugupeetud juhataja! Vastaksin kiiresti poliitiliste juhtide avaldustele.

Kõigepealt romade küsimus: tahaksin veel kord Euroopa Parlamendile kinnitada, et komisjon jätkab tööd kahes valdkonnas. Esimene on olukorra põhjalik täpne õiguslik analüüs ja teine romade lõimumise toetamine.

Nagu teate, oleme pikka aega nõudnud Euroopa tasandi lahendust ja komisjon tegi koos eesistujariigi Hispaaniaga palju tööd. Korraldasime romade teemal Córdoba's erakorralise ministrite tippkohtumise, kuigi me kõik teame, et kohalviibijaid ei olnud eriti palju.

Kasutagem siis seda võimalust, seda arutelu, et taaselavdada kogu protsessi, et hakata taas mõtlema sellele, kuidas saame oma ressursse ja vahendeid tulevikus paremini ära kasutada. On üsna selge, et me vajame selles küsimuses Euroopa tasandi üksmeelt; vajame Euroopa institutsioonide, liikmesriikide ja kohalike ametiasutuste, samuti kodanikuühiskonna toetust ja pühendumust ning peame püüdma kogu jõust ühes ja samas suunas liikuda. Ainult nii suudame jõuda positiivsele lahendusele romade raske olukorra suhtes Euroopas.

Ka majanduse juhtimist käsitlevate ettepanekutega seoses tahaksin poliitilistele juhtidele kinnitada, et meie ettepanekud lahendavad makromajandusliku tasakaalustamatuse küsimuse suurema järelevalve kaudu. Teeme ettepaneku tugevdada riiklikke eelarveraamistikke ning stabiilsuse ja kasvu pakti, keskendudes eelkõige võlgade vähendamisele ja jätkusuutlikkusele ning pöörates rohkem tähelepanu ennetustööle.

29. septembril esitame viis määruse ettepanekut ja ühe direktiivi ettepaneku. Teile varsti tutvustatavas ettepanekute pakmes kajastuvad suurel määral siinsete poliitiliste juhtide nimetatud prioriteedid.

Pakistani küsimuses oleme minu arvates palju ära teinud. Meist on saanud Pakistani suur rahvusvaheline toetaja. Meie mõju tunnustatakse seal vägagi, kuid on selgemast selgem, et see on alles esimene samm Pakistani abistamises. Peame rohkem kaasatud olema, peame olema järjepidevamad, peame ühendama humanitaar- ja arenguabi ning parandama Pakistani toodete pääsu ELi turule.

Nüüd peame keskenduma meetmetele, mida saame võtta võimalikult kiiresti. Selleks peavad need olema kooskõlas Maailma Kaubandusorganisatsiooni eeskirjadega ja me vajame toetust oma Maailma Kaubandusorganisatsiooni partneritele. Otsime ka võimalusi, kuidas hinnata Pakistani suutlikkust täita 2014. aastaks üldiste soodustuste süsteemi (GSP Plus) tingimused. See oleks pikaajaline meede, mis abistaks minu arvates Pakistani ning aitaks kaasa selle kiirele ja edukale taastumisele.

Lähis-Idaga seoses tunnistatakse Euroopa Parlamendis, nõukogus, Euroopa Ülemkogus ja komisjonis, et üleilmsel poliitikaareenil on see kõige suurem poliitiline prioriteet. Kinnitan teile, et paruness Ashton on protsessi kindlalt kaasatud. Ta teavitab volinike kolleegiumit korrapäraselt sellest, kuidas saame tulevikus koostööd teha ja veel rohkem meetmeid võtta ning ta on iga päev ühenduses selle protsessi kõikide põhiliste eestvedajatega.

Nagu Joseph Daul ütles, on ELi osa selle protsessi kiirendamisel ülioluline. Kinnitan teile komisjoni nimel – ja kindlasti proua Ashton nimel –, et anname oma parima ja mängime ka edaspidi selles protsessis olulist rolli.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Lugupeetud juhataja! Herman Van Rompuy, te ütlesite üsna õigesti, et Euroopa kodanik ootab tulemusi ja vaatab tulevikku. Et see saaks tõelisuseks, on esimese eeltingimusena vaja kõneleda ühel häälel, eeskätt lähinädalatel Aasia ja president Obamaga toimuvate tippkohtumiste taustal. Kui on tarvis rääkida ühel häälel, olete teie see inimene, kes saab tegutseda vajaliku eestkõnelejana.

Loomulikult on järgmistel kuudel üks absoluutseid prioriteete kliimateemaline arutelu. Euroopa Liiduna peaks meil olema söakust tulla välja uute ideedega. Siinkohal pean esmatähtsana silmas ühist finantstehingute meetodit, mida teatakse ka Robin Hoodi meetodina. Te võiksite olla uus Robin Hood! See peaks andma teile vahendid, mida investeerida taastuvenergiasse ja energiasäästu mitte üksnes Euroopas, vaid ka Aafrikas, sest te teate sama hästi kui meie, et oleme võtnud endale kohustuse vähendada jõuliselt vaesust Aafrikas. Investeeringud taastuvenergiasse võiks olla üks tõhusamaid vahendeid

selle eesmärgi saavutamiseks. Pealegi ei tohiks me jätta Aafrikat üksnes aasialaste ja hiinlaste pärusmaaks.

Minu arvates olete esimese ringi veatult läbinud. Aasta tagasi ütlesid mõned inimesed, et neil on teie suhtes väga väikesed ootused, sest nende silmis olite te tundmatu tegelane. Praegu võime minu arvates öelda, et viimaste kuude jooksul on Euroopa Liit teinud silmapaistvaid edusamme ning et me oleme majandus- ja rahanduskriisi üle elanud. Need, kes teid toona maha kandsid, jagavad sama arvamust. Ütleksin, et parim on alles ees! See on see, mida me teilt ootame. Täna teid ja palju edu!

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja! Täna eesistujat ja asepresidenti. On tõsi, et ootasime ülemkogult majanduse juhtimist, kuid saime hoopis romade küsimuse.

Oleme juba pikalt proua Redingi intsidendist kõnelnud, kuid soovin siiski midagi lisada. Toetame tema avaldusi nii vormiliselt kui ka sisuliselt. Tahaksin selgitada, mida ma vormi all silmas pean. Me ei saa Teist maailmasõda ajalukku jätta, sest me ei õpi siis midagi. Üleüldse tuleks mees pidada, et mustlased, nagu ka juudid, homoseksuaalid ja kommunistid saadeti koonduslaagritesse. Nad hävitati.

Proua Redingil on õigus öelda, et tollest hetkest, tollest ajahetkest langetasime otsuse Euroopa ja rahu poolt ning otsustasime mitte kunagi enam rassi alusel diskrimineerida. Selle eest me seisame. Avaldame toetust komisjonile, hindame tema rolli aluslepingute täitmise järelevalvajana ja ütleme samuti nagu teisedki: „suured ja väikesed riigid”.

Tahaksin teile siiski öelda, et natsionalismi taaspuhkemise nägemine ülemkogu kohtumise järel on olnud minu jaoks peaaegu hirmutav. See on 1930. aastate kestev kaja. Peame selle suhtes tulevikus ettevaatlikud olema.

Kui peatuda väga põgusalt majanduse juhtimisel, siis te ütlesite meile, härra Van Rompuy, et töökond teeb edusamme ja järeldused esitatakse meile oktoobris. Mainiksin üht pisiasja: te kavatsete rakendada järelevalvemehhanismi kooskõlas finantsdistsipliini kõige rangema poliitikameetmega, kuid meile ütlesite: „Jah, kuid sotsiaalsed aspektid, pensionid ja sellega seotud sotsiaalsed parameetrid on liikmesriikide asi.”

Minu fraktsioon nii ei arva. Minu fraktsiooni arvates peame mõtlema järelevalvele ja seadma samal ajal paika sotsiaalsed parameetrid. Me ei saa pöörata Euroopat kodanike vastu. See oleks ka ohtlik.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Loomulikult oli see Euroopa Ülemkogu kohtumine, kus keskenduti muude asjade seas välispoliitikale. Peaaegu samal ajal hääletati ÜRO Peaassamblees, Hiinas ja paljudes arenguriikides selle vastu, et anda eristaatus teile, lugupeetud Herman Van Rompuy, ja ka parunesse Ashtonile. Seda peaks käsitlema 6. oktoobri tippkohtumisel Hiinaga ja seda tuleks arutada väga kindlakäeliselt. Sellegipoolest näitab see üsna selgelt tegelikku olukorda: Euroopa Liidul on poliitilise mõjuvõimu saavutamiseni veel pikk tee käia. Praegu on meil majanduslik mõjuvõim ja seetõttu ootavad kodanikud, et teeksime majanduskriisiga võitlemiseks midagi selles valdkonnas.

See toob mind töökonnateema juurde. Härra Van Rompuy, te ütlesite, et saavutati suur üksmeel. Kuu lõpus pannakse see üksmeel proovile. 29. septembril esitab komisjon oma dokumendid. Te juba ütlesite, et esitate projekti 27. septembril. Loodan, et need on mõnel

määral üksteisega kooskõlas. Muuseas soovitan teil hollandi keelt tihedamini rääkida; mulle meeldis väga teie avaldus ühendusemeetodi kohta.

Makromajandusliku järelevalve osas valitseb töökonnas nähtavasti üksmeel – tore! Riikliku eelarvepoliitika jälgimine Euroopa poolaasta raames – see on hea ja selle üle tunneme me selget rõõmu. Ütlete, et sanktsioonide vallas tuleb rohkem tööd teha. Me teame kõik, mida see tähendab: üksmeel puudub. Seetõttu pannakse teid kuu lõpus proovile.

Miks nõuame me Euroopa Parlamendina nii tungivalt ühendusemeetodit? Kolleeg Schulz mainis seda äsja. Me püüame ikka veel saavutada Lissaboni mehhanismi suhtes tasakaalu. Sellegipoolest on otsustava tähtsusega see, et Euroopa Ülemkogu on nüüd Euroopa Liidu organ. Me ei tea veel täpselt, mida see tema eneseteadvustamise seisukohalt tähendab. Sageli näib meile, et tegu on ainult oma riiklikke huvisid esindavate liikmesriikide kogunemisega. Üks riiklik huvi on väga selge: Ühendkuningriik soovib, et finantssektoris oleks võimalikult vähe õigusakte. Ühendusemeetod kujutab endast meie ainukest võimalust asetada kogu Euroopa huvid individuaalsetest riiklikest huvidest kõrgemale. Seepärast nõuab Euroopa Parlament ühendusemeetodi rakendamist. Teie hollandikeelsete avalduste taustal on mul hea meel, et näete asju samamoodi.

Jill Evans (Verts/ALE). Lugupeetud juhataja! Praegu on otsustav aeg, mil Euroopa Liit peab näitama kogu maailmas oma juhtpositsiooni eeskätt kliimamuutuse ja vaesuse vastu võitlemisel, kuid ka liidusisesel juhtimisel. See küsimus ulatub liikmesriikidest kaugemale.

Me peame parandama oma mitmetasandilist juhtimist, et lahendada Lissaboni lepingust tulenev juhtimise puudumise küsimus. See tähendab kogu ELi hõlmavat lõimitud tegevusviisi, millega tunnistatakse kõikide piirkondade ja kohalike valitsuste olulisust. See tähendab ka piirkondlike erinevuste vähendamise eesmärgi selgesõnalist taaspüstitamist.

Ootan kannatamatult järgmise nädala kohtumist president Barrosoga minu valimisringkonnas Walesis. Kolm neljandikku Walesist saab struktuuritoetusi, et võidelda vaesusega, mille tase on Euroopas üks kõrgemaid. Soovin talle väga näidata, kui palju on need toetused meie majandust ja kogukondi muutnud.

Et neid edusamme seal ja paljudes teistes piirkondades jätkata, ei tohiks liikmesriigid piirkondlikku rahastamist riigistada. Nõuan tungivalt, et nõukogu ja komisjon ei ohustaks pikaajalise jätkusuutliku arengu nimel antavat Euroopa Liidu abi.

Derk Jan Eppink (ECR). – Lugupeetud juhataja! Tahaksin paluda Guy Verhofstadtil istungisaali jääda. Romad on Euroopas sügavalt juurdunud sotsiaalne probleem ja ma tahaksin teid hoiatada liigse silmakirjalikkuse eest. Eelmisel täiskogu istungil kuulsime Guy Verhofstadti põhjalikke avaldusi. Ta süüdistas Nicolas Sarkozyd asjades, mida ta on ka ise teinud. 1999. aastal saatis Guy Verhofstadt peaministrina rühma romasid tagasi Slovakkiasse. Neid tõrjuti hulkade kaupa välja. Euroopa Inimõiguste Kohus mõistis Belgia süüdi. Vabaihendused protestisid.

Lugupeetud kolleegid! Euroopa Parlamendil on õigus seda teada. Inimestel on õigus teada ja seepärast ma seda räägingi. Me teeme iga asja kohta põhjalikke avaldusi. Just seepärast Guy Verhofstadt ei kuulagi – ta ei taha, et seda meelde tuletataks. Täpselt seda ma aga teen, just seepärast on mind siia valitud: et meenutada talle, mida ta tegi. Kui kunagi antakse välja Nobeli preemia silmakirjalikkuse eest, võidaks selle minu arvates päris kindlasti Guy Verhofstadt.

Mario Borghезio (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Mina annaksin silmakirjalikkuse auhinna Viviane Redingile, kes unustas kirjeldada – vähemalt dokumentide põhjal – romade olukorda Luksemburgi Suurhertsogiriigis, kus romade väljasaatmise probleemi lihtsalt ei ole, sest seadustega ei romade laagrite püstitamine lubatud; see on keelatud. Meil on niisiis palju erinevaid Euroopaid.

Loodan, et toimunu on märk sellest, mis hakkab sündima: viimasel Euroopa Ülemkogu kohtumisel olid riigipead ja valitsusjuhid sunnitud lõpuks andma Euroopa Komisjonile korraliku õppetunni patriotismi teemal. Komisjon ei tohi isegi mitte volinike kaudu lubada endale liikmesriigi solvamist, eriti kui see puudutab sellist riiki nagu Prantsusmaa, kes võiks meid kõiki vabaduse ja inimsuse vallas harida.

Euroopa õiguseks nimetatu ja rahvaste õiguse vahel on suur erinevus. Euroopa õigus on ehk õigus siseneda teiste inimeste kodudesse ja varastada, jätta oma lapsed kooli saatmata ja neid ära kasutada. Seda ei ole väitnud mitte rassistlik populism, vaid – ajalehe *Le Monde* järgi – Rumeenia peaminister *déjeuner de fiel*’i, s.t kibedamaigulise lõunasöögi ajal 16. septembril.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja! Kaks nädalat tagasi võttis Euroopa Parlament vastu naeruväärse resolutsiooni, milles süüdistati Prantsusmaad igasugustes asjades ja mõisteti ta juba ette süüdi. See oli kummaline olukord, kus Euroopa Parlament seadis ennast kohtumõistja rolli. Siis tuli volinik Reding ja võrdles olukorda Teise maailmasõjaga juba enne faktide selgumist.

Euroopa Liiduga on midagi põhimõtteliselt valesti, kui seadusandlik ja täidesaatev võim lükkab kõrvale kohtuvõimu ja hakkab asjaolusid teadmata hinnanguid andma. Hollandi Vabaduspartei (PVV) lootis, et Euroopa institutsioonid reageerivad väljasaatmisele veidi suurema teadlikkusega õiguslikest ja demokraatlikest tavadest. Probleemi keskmes on ju õiguslik küsimus, kui kaugele tohivad ELi liikmesriigid minna ELi kodanike väljasaatmisel, ja institutsiooniline küsimus, kellel on õigus seda kontrollida.

Asutamislepingu täitmise järelevalvajana on komisjon tõmmanud ümber kontrollija rüü, kuid see kuulub kohalikele kohtutele ja lõppkokkuvõttes Euroopa Kohtule, ühenduse kohtutele. Romadel, kes saadeti välja vabatahtlikult koos 300 euroga taskus, on seega võimalus kohtusse pöörduda. Niikaua ei peaks Euroopa Parlament ja komisjon lihtsalt sekkuma.

Õiguslik küsimus ei ole väljasaatmises, vaid külalislahkuse piirides ja selles, millisel määral võib aktsepteerida seda, kui keegi su koju siseneb, selle segamini lööb ja vara ära võtab. On absurdne, et oleme olukorras, kus silmanähtavalt puuduvad selged eeskirjad, mis sätestaksid, kuidas toimida ELi kodanikega, kes peavad end teises ELi liikmesriigis kohatult üleval.

Vastus on loomulikult see, et kõikidel liikmesriikidel peaks olema võimalik heita välja kõik ELi kodanikud, kel puudub töö, kes lunivad toetusi ja rikuvad seadust. Loodan, et nõukogu võtab selle teema üles, sest Euroopa Komisjon ja Euroopa Parlament ei suuda avalikkuse huvisid teenida ja avalikkus ei peaks seega nende peale lootma.

Werner Langen (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Austatud eesistuja Van Rompuy, ma imetlen seda optimismi, millega te esitasite oma vahearuande töökonna tegevuse kohta. Me näeme muidugi hiljem, missuguseid konkreetseid tulemusi on saavutatud. Majandusolukorra hindamisel ütlesite siiski mõnevõrra enneaegu – just nagu president Barrosogi –, et majanduskasv on suures ulatuses taastunud. Kuni Ühendriigid ei ole meie

poolel, ei suuda me majanduskriisist väljuda. Kahtlemata on hea, et näete edusamme, ja me kõik loodame, et need edusammud saavad ka tegelikkuseks. Kui aga proua Lagarde esitatud väited vastavad tõele – see arutelu on jätkunud viimaste päevadeni – ja Saksamaa ongi parandanud oma konkurentsivõimet teistele ELi liikmesriikidele kahjulikul viisil, ei oleks meil seda majanduskasvu olnud. Ilma liikumapaneva jõuta ei oleks kriisijärgset majanduskasvu toimunud. Kõik, kes tahavad sellise liikumapaneva jõuga vedurit pidurdada, ei suuda kunagi rongi sihtkohta viia.

Te ei öelnud midagi ülemäärase võla või võlaprobleemi lahendusvõimaluse kohta. See on aga oluline. Euroopa poolaasta kehtestamisest ei piisa. Selle rakendamine on õige ja asjakohane, kuid ilma suurema automatiseerimiseta – komisjonis, mitte rahandusministrite nõukogus – ei suuda me arutuse all olevaid stabiilsuse pakti meetmeid rakendada.

Usaldusväärsus tuleb taastada, kuid see õnnestub ainult – nagu teisedki liikmesriigid on öelnud – ühendusemeetodi kohaldamise ja Euroopa Parlamendi kaasatuse korral.

Stephen Hughes (S&D). – Lugupeetud juhataja! Majanduse juhtimise vallas toetab minu fraktsioon jõupingutusi, mida tehakse Euroopa majanduse suurema kooskõlastatuse saavutamiseks, kuid me kahtleme sügavalt komisjoni ja nõukogu võetud kursis. Põhimõtteliselt soovitakse tugevdada tasakaalustamatuid poliitilisi meetmeid, mis on meid juba üle kümne aasta alt vedanud. See ekslik arusaam põhineb eeldusel, et tasakaalus eelarve koos paindlikuma tööturuga tagab iseenesest õigesti jaotunud kasvu ja õitsengu.

Riigi rahanduse usaldusväärsus on väga oluline, kuid me peame igal ajal suutma võimalike vastuoluliste poliitiliste eesmärkide vahel tasakaalu saavutada. Sellele ei pöörata tähelepanu. Missuguseid ettepanekuid on tehtud 24 miljoni Euroopa töötuga seoses? Vastus on eelarve konsolideerimine ja järkjärguline sotsiaalse kaitse vähendamine. Sellest veel ei piisa. Meil on vaja majanduse juhtimist, et leida tasakaalus poliitikameetmestik, millega kaasneb riigi rahanduse usaldusväärsus ja täielik kvaliteetne tööhõive.

Need kaks eesmärki peavad käima koos. Olemasoleva süsteemi reform osutub käestlastud võimaluseks, kui poliitikas keskendutakse jätkuvalt üksnes eelarve tasakaalustamisele ja valitsussektori võla vähendamisele. See strateegia oleks vale nii majanduslikust kui ka sotsiaalsest aspektist.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kolleeg Hughes, oleme varemgi koos töötanud ja ma hindan teie tööd kõrgelt. Oma majanduskriisi ja edaspidi võetavaid meetmeid käsitlevas analüüsis olete aga märgist kaugelt mööda sihtinud, täpselt nagu suurem osa teie fraktsiooniliikmetest. Kas nõustute sellega, et ülemäärane võlg – teisisõnu liiga suured kulutused, mis tehti niinimetatud poliitikaeesmärkide saavutamiseks – oli see, mis vallandas praeguse kriisi? Kas nõustute ka sellega, et kriisist väljatulemiseks on just seetõttu õige keskenduda praegu stabiilsusele ja usaldusväärsele eelarvepoliitikale?

Stephen Hughes (S&D). – Lugupeetud juhataja! On väga raske koondada keerulised seisukohad ühte minutilise, kuid ma pühendasin ühe lause sellele, et rõhutada, kui oluline on riigi rahanduse usaldusväärsus. Oleme sellega täiesti nõus, kuid väga tähtis on ka vastuvõetava toimumisviisi ajastus ja meetod. Kui teete seda liiga kiiresti – nagu on ette pandud, et me peaksime jõudma 2013. aasta lõpuks tagasi 3%lise puudujäägi kriteeriumi juurde –, võib see vähendada kasvuvõimalust ning tuua kaasa pikaajalise paigalseisu ja ulatusliku pikaajalise tööpuuduse jätkumise. See on vale viis. Me vajame kaheharulist, mitte üheharulist meetodit, mis keskendub vaid puudujäägi vähendamisele.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Mul on Euroopa Ülemkogu eesistujale ja komisjoni asepresidendile kaks avameelset küsimust.

Esimene on seotud välis teenistuse loomise põhimõttega. Mind hämmastas tõsiselt fakt, et muude ametissenimetamiste seas on Catherine Ashton määranud Lõuna-Aafrikasse hollandlase, Tšaadi prantslase, Argentinasse hispaanlase ja Albaaniasse itaallase. Ilmselt ütleksid minust vasakpoolsemad kõhklematult, et niisugune ametissenimetamine põhineb uuskolonialistlikul arusaamal.

Kus on selle teenistuse ülesehitamisel jäänud euroopalik loogika? See on otsekohene küsimus, sest minu arvates on meil Euroopa tulevikurolliga seoses suured ja auahned sihid. Kui aga Euroopa roll on üksnes mitme liikmesriigi regionaalpoliitiliste huvide rahuldamine, siis oleme küll valel teel.

Teine küsimus puudutab romade probleemi. On tõsi, et poliitilistel põhjustel võib üht või teist valitsust kasutatavate meetmete pärast kritiseerida, kuid põhiprobleem jääb alles: kas me soovime anda romade küsimuse ja lahenduse, mille peame romade probleemile leidma, ühenduse pädevusse või mitte? Kas soovime anda ühenduse pädevusse ka jõupingutused, mida Euroopa teeb lõunast tuleva suure sisserändevoo probleemi lahendamiseks?

Kui me sellele küsimusele vastata ei suuda, siis jäämegi ilmselt isekeskis vaidlema, mõistmata tõelisi raskusi, milles meie kaaskodanikud elavad.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja, ülemkogu eesistuja, komisjoni president! Romade küsimuses võib minu arvates olla mõttekas korrata meie arutelu praeguses etapis Euroopa Liidu juhtlause „Ühinenud mitmekesisuses”. See juhtlause – „Ühinenud mitmekesisuses” – peab kehtima ka romade puhul. Austagem romade mitmekesisust ja viigem see äsjaloodud strateegia ellu. ELi 2020. aasta strateegias oleme nimetanud sotsiaalse tõrjutuse ja vaesuse vastase võitluse üheks oma peaeesmärgiks. Miks on vaja otsida uusi strateegiaid? Rakendame olemasolevat, äsja määratletud strateegiat. Anname selle õnnestumiseks raha ja sellega olemegi astunud suure sammu romade lõimumise suunas.

Lugupeetud eesistuja! Majanduse juhtimisega seoses räägivad kõik siin sellest, kui väga edukas on Euroopa poolaasta kehtestamine. Olgu siis nii. Kuni praeguseni ei ole ma siiski aru saanud, mis ülesannet täidab Euroopa poolaasta puhul Euroopa Parlament. Kui see seisneb ainult arutelu korraldamises siin – mida me teeme palju –, siis minu arvates ei ole me eesmärki täitnud.

Lubage mul nüüd teile midagi öelda. Kui te tulite kohtuma tööhõive ja sotsiaalküsimustega tegelevate ministritega, siis kuulsite, mida neil teile öelda oli. Majanduse juhtimine, mis keeraks praegu tööhõivega seotud eesmärgile selja, ei võimaldaks meil lahendust ootavate probleemidega toime tulla. Loodame majanduse tasakaalustatud väljakujundamise vallas teie peale, mis tähendab, et tööhõive tuleb seada prioriteetseks eesmärgiks.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Lugupeetud juhataja! Kui minna tagasi välispoliitika juurde – mis pidi olema selle tippkohtumise põhiteema –, siis vajame välispoliitikat, mis ei ole mitte üksnes reageerimisvõimeline, vaid ka ettevaatav, terviklik, ettenägelik ja pikaajaliste eesmärkide poole pürgiv.

Kardan, et kui selle uue vahendiga ei kaasne jõulisem ELi ühine poliitika, toob praegune arutelu Euroopa välis teenistuse teemal kaasa põhjendamatuid ootusi. See on üksnes vahend, mitte eesmärk omaette. Meil tuleb poliitikat rohkem ühtlustada, meil tuleb liikmesriikide

seisukohti üksteisele lähendada. Minu meelest on siin suur mõju nõukogu eesistujal, kes toob kokku riigipead ja valitsusjuhid ning kes peaks liikmesriikide vaatenurki rohkem ühtlustama. Suurema ühtluse saavutamisel on sama olulised ka Euroopa Parlament ja liikmesriikide parlamendid. Sellisel juhul võib vahend toimida.

Me vajame ka pädevamat välispoliitikat ja arenguks on veel palju ruumi. Suurem pädevus tähendab, et 27 liikmesriigi liit on geograafilises mõttes esinduslikum, sest pädevus ei ole geograafiliselt neutraalne. Me suudame pakkuda rikkalikumat, paremat ja pädevamat välispoliitikat, kui ammutame kogemusi ja tarkust kõigist 27 liikmesriigist.

Me peame määratlema strateegilised partnerid. Kardan, et meie strateegiliste partnerite nimekiri on liiga pikk ja me oleme sinna pannud kõik olulised või suured partnerid. Minu meelest on nimekiri liiga pikk ja me peame seda kärpima. See ei pea kattuma oluliste partnerite nimekirjaga. Ainult need, kes on meile poliitiliselt lähedased, kellel on meiega ehk ühised väärtused ja kes soovivad üldistes strateegilistes probleemides meiega vastutust jagada, väärivad strateegiliselt oluliste partnerite nimetust.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Lugupeetud eesistuja, kolleegid! Eelmisel nädalal olime tunnistajaks hämmeldust tekitavale vaatepildile uues institutsioonis, mille eesistujaks te olete: Nicolas Sarkozy ja Silvio Berlusconi seadsid kahtluse alla lepingud, millele nende riigid on alla kirjutanud. Me mõistsime, et Prantsusmaa president ja Itaalia peaminister, kes on oma riikides tõsisel hädal, soovivad komisjoni, kes alistuks nende tahtele.

Esimene keeldub omaks võtma kriitikat ja teine soovib lausa keelata volinike õiguse sõna võtta. Me peame meeles pidama – nagu Euroopa Parlament on meile meenutanud – , et romad on Euroopa kodanikud Euroopa pinnal.

Lepinguid tuleb kaitsta. Meil on selleks vahendid ja me ei tohi karta algetada ka rikkumismenetlusi. Kui me ei kaitse Euroopa lõimimispõhimõtteid, siis kuidas suudame jõuda kokkuleppele strateegiates, mille abil majanduskriisist väljuda?

Lugupeetud juhataja! Siinsed jõud on oma sõna öelnud. Euroopa Parlament, selle presidentuur ja komisjon peavad reageerima hirmust juhitud Euroopat pooldavale populismile suurema sotsiaalse ja kodanike Euroopaga. Leiame, et see on probleem, millega praegune poliitiline põlvkond peab tegelema.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Mul on tõeliselt hea meel, et Euroopa Ülemkogu on liidu välistegevust arutanud. Elame uues maailmas, mis on majanduslikust ja üha enam ka poliitilisest aspektist mitmepooluseline ning kus on väiksem hulk mõjukaid osalisi. Peale sellel on tänapäeva probleemid ülemaailmsed. Ükski riik ei suuda nendega üksi toime tulla, ka mitte ELi riigid. Nagu komisjoni president mõne päeva eest ütles, on suurus üleilmastunud maailmas oluline.

Euroopa Liit peab olema üks neist osalistest. Seetõttu tunnen kahetsust tulemuste pärast, millega lõppes eelmisel nädalal New Yorgis hääletus ELi positsiooni tugevdamise üle ÜROs. Juhtunu on väga murettekitav.

Minu arvates oleks hea, kui edaspidi tehtaks enne teiste kaalukate asjaosalistega peetavaid tippkohtumisi hoolikaid ettevalmistusi. Neid on vaja nii selleks, et leida lahendus 14. septembril New Yorgis teiste osaliste tõttu saadud hääletustulemustele, kui ka oluliste kahe- ja mitmepoolsete küsimuste lahendamiseks. Muu hulgas peame üleilmastumist reguleerima, kohandades pärast Teist maailmasõda loodud institutsioone ja tugevdades hiljutisi foorumeid, nagu G20.

Kõige selle tegemisel peame minu arvates töötama ka üksmeeles Ühendriikidega. Meil on palju ühesuguseid väärtuseid ja huve ning ma loodan, et 20. novembri tippkohtumiseks tehakse korralikke ettevalmistusi.

Lugupeetud kolleegid! Tänu Lissaboni lepingu uutele vahenditele on liidu välistegevus järjepidevam ja ühtsem. Lisaks Euroopa Liidu sisemisele tugevusele on aga väga oluline ka 27 liikmesriigi, eeskätt kõige mõjukamate liikmesriikide poliitiline tahe võtta ühismeetmeid.

See ühendusprotsess on paratamatult pikk ja keeruline. See on aga vajalik, kui soovime vältida Euroopa muutumist ebaoluliseks ja hoida ära seda, mida juba nimetataksegi läänemaaailma järgse ajastu saabumiseks.

Juhataja. – See oli pisut liiga kiire jutt ja tõlgid ei suutnud täpselt tõlkida. Palun ärge rääkige nii kiiresti.

Zita Gurmai (S&D). – Lugupeetud juhataja! ELis elab pool miljardit inimest ja see arv ei ole maailmapoliitikas tühine. USAs on ainult 296 miljonit inimest.

ELil on kõik võimalused olla suur otsustaja, nagu me oleme majandus- ja kultuurivaldkonnas aastaid olnud. Sellegipoolest ei ole me poliitikavaldkonnas oma võimalusi ära kasutanud, sest Euroopa jääb sageli lõhestatuks, isegi kui ühismeetmed oleksid märksa tõhusamad. Euroopal on küll juba telefoninumber, kuid puudub tõeline ühine hääl. Ühine välis- ja julgeolekupoliitika ning ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika on praegu poliitilisest vaatenurgast nähtamatud meetmed.

Meeldib see meile või mitte, kuid ühine hääl tähendab seda, et meil on vaja ulatuslikumat välis- ja kaitsepoliitika kooskõlastatust. Selline ühispoliitika võtab küll sihikule kogu riikliku suveräänsuse, kuid oma riikliku suveräänsuse fragmentide eest saavad liikmesriigid vastu suurema mõjujõu maailmapoliitikas. Seepärast tunnen heameelt eesistuja Van Rompuy algatuse üle ja seepärast julgustan ülemkogu jätkama eelmisel nädalalõpul alustatud kooskõlastamist veel laiapõhjalisemalt ja sügavamalt. Emotsioonid ei tohi meid meie eesmärkidest kaugemale peletada, nagu te ütlesite.

Livia Járóka (PPE). – Lugupeetud juhataja! Tunnen südamest heameelt Ungari peaministri Viktor Orbáni avalduse üle, milles käsitleti Euroopa romade strateegia algatamist tulevase Ungari eesistumisperioodi ajal. Euroopa Parlament on romade kaasamist käsitleva ühise Euroopa programmi väljatöötamisel olnud liikumapanev jõud ning pärast mitme liikmesriigi esindajate teadaannet loodan siiralt, et ka ülemkogu toetab järgmist ELi eesistujariiki Euroopa ühisele probleemile euroopaliku ühise lahenduse leidmisel.

Euroopa romade sotsiaalse tõrjutuse peamine põhjus ei ole rassism või diskrimineerimine, vaid mitme ajaloolise ja majandusliku teguri omavaheline sõltuvus. Seetõttu ei peaks strateegias sihtrühma määratlema mitte etnilise kuuluvuse, vaid ühiste majanduslike tunnuste alusel, ning keskenduma sellele, kuidas leevendada geograafiliselt kontsentreerunud äärmist vaesust, mis mõjutab nii romasid kui ka teisi samasuguseid inimesi mõningates ebasoodsas olukorras olevates Euroopa Liidu mikropiirkondades.

Selles strateegias tuleb välja pakkuda hulk ELi koordineeritud kompleksseid arenguprogramme, mis põhineksid selgetel ja üheselt mõistetavatel näitajatel, nagu Laekeni näitajad, mille abil saaks teha korrektset järelevalvet ühenduse üle, ning mis saaksid kasu mitmetasandilisest juhtimisest. Lühiajalises plaanis peab üleeuroopaline tegevuskava hoidma ära äärmise vaesuse taastekke põlvkondade vahel; mahajäänud mikropiirkonnad tuleb keskmise pikkusega perioodi jooksul regionaalsel tasandil teistele järele aidata.

(Juhataja sekkumine)

Pikas plaanis, nagu ütlesin, peavad praegustest lootusetu vaesuse käes kannatavatest inimhulkadest saama tulevikus võrdsed maksumaksjad. See nõuab kõikide sidusrühmade, ELi institutsioonide, liikmesriikide, vabariikide ja ka romade endi püsivaid, suuremaid ja jagatud jõupingutusi. Euroopa ei saa kasutada tavapäraseid poliitikameetmeid: mitte praegu, kui demograafilised ja sotsiaalsed probleemid on niivõrd suured ja tegevusetuse tagajärjed nii ohtlikud. Me peame tegutsema kiiresti ja julgelt, et kujundada ümber kogu oma arusaam.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahaksin öelda paar sõna komisjonile. Inimesena, kes kritiseeris oma fraktsiooni nimel teravalt komisjoni, president Barrosot ja Viviane Redingit romade probleemi suhtes võetud leebe seisukoha pärast, tahaksin öelda, et olen tänulik pärast seda esitatud selge hoiaku eest. Suur osa öeldust ei olnud vahest kõige hoolikamalt läbi mõeldud. Olles vihane fakti pärast, et meile on puru silma aetud, ei valinud Viviane Reding sõnu võib-olla kõige paremini. Sellegipoolest toetame täielikult ja kogu südamest komisjoni tegevuse sisu.

Tahaksin aga esitada Herman Van Rompuyele kolm küsimust. Hindan teie häid kavatsusi, kuid mulle on kolm asja selgusetuks jäänud.

Esiteks ütlesite, et võite nüüd kõnelda Hiina peaministriga 27 liikmesriigi nimel. Aga mida te talle ütlete? Missugune on ühine seisukoht Hiina suhtes? Mul ei ole õnnestunud seda protokollist leida.

Teiseks ütlesite, et töötate välja välispoliitika strateegiad. Sellega seoses ei maininud te poole sõnagagi komisjoni ega ka mitte Euroopa Parlamenti. Välispoliitika strateegiateks, eeskätt kaubandusega seotud strateegiateks vajate te aga ka Euroopa Parlamenti. Kas kaasate parlamendi välispoliitika strateegiate väljatöötamisse ja kui jah, siis kuidas?

Kolmandaks nõustun Alexander Graf Lambsdorffiga: me ei saa ÜRO otsusega leppida. Me ei saa jälle – ka sel korral – olla need, kes peavad arved kinni maksma, kuid keda ei lubata ÜROs oma arvamust avaldada või sõna võtta. Mis läks valesti ja mida kavatsete ette võtta – muu hulgas ülemkoguna ja valitsusjuhtidega –, et meid lõpuks tunnustataks ja me võiksime end Euroopa Liiduna ÜROs esindada ja seal sõna võtta?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Ülemkogu käsitles peamiselt ELi välissuhteid. Kuid ärgem unustagem, et Euroopa kodanike praegune probleem on majanduse olukord. Mul on hea meel, et Euroopa poolaasta asjus on kokkuleppele jõutud, kuid kui Euroopa Komisjonil ei ole rakendusmehhanismi, mis hõlmaks ka sanktsioone, on see kokkulepe kasutu.

Sanktsioone on vaja, kuid nende kaudu tohi kodanikke kaks korda karistada: korra ebatõhusa juhtimise ja teist korda Euroopa Liidu antava toetuse vähendamise kaudu. Välja pakutud meetmed peavad aitama hoida ära vajakajäämisi ja sattumist olukorda, mille mõju on kindlasti kahjulik.

Romade probleemiga seoses on kõik Euroopa kodanikud kohustatud seadust täitma. Kõik liikmesriigid peavad Euroopa õigusaktidest kinni pidama. Kõik, kes seda ei tee, olgu tegemist üksikisikutega või liikmesriikidega, peavad tagajärgedega silmitsi seisma.

Praegusel juhul aga usun, et kodanike – või liikmesriikide – karistamine ei aita põhiprobleemist üle saada. Romade olukorra võib lahendada ainult Euroopa poliitikameetmete abil. Usun kindlalt, et kõik liikmesriigid, olgu nad päritolu- või

transiitriigid, võivad koostada nimekirja romade lõimumist toetavatest mitmesugustest meetmetest. Arvan, et Euroopa poliitika tähendab ühtset nimekirja meetmetest ja programmidest, mida kohaldatakse samamoodi ja samal ajal kõikides liikmesriikides. Samuti leian, et selle idee elluviimine ei nõua rohkem kohustusi või raha, vaid üksnes poliitilist tahet.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Lugupeetud juhataja! Eesistuja Van Rompuy, teie ees on suur ülesanne tõsta Euroopa Ülemkogu kõrgemale liikmesriikide huvide rägastikust, suurte liikmesriikide huvide rägastikust ning tagada ülemkogus meie ühiste huvide ülekaal. Vaid see võib meid majanduskriisist välja aidata.

On väga oluline, et teeksite Euroopa majanduse juhtimise tugevdamise nimel tööd. Te liigute selle saavutamiseks õiges suunas, sest aasta tagasi oleks olnud mõeldamatu, et ülemkogu toetab ühiselt Euroopa poolaastat mitte üksnes stabiilsuse ja kasvu pakti tugevdamise, vaid ka Euroopa Liidu konkurentsivõime suurendamise eesmärgil.

Loodan, et järgmisel nädalal saate olulise ergutussüsti, sest Euroopa Komisjon kavatseb oma algatusõigust täiel määral kasutada. See on oluline, sest peame olema pretensioonikamad sanktsioonide teemal, kuid ka selles küsimuses – ning minu jaoks on see tähtsamgi –, kuidas käsitleb ülemkogu Euroopa Komisjoni soovitusi mitmete riiklike tegevuskavade kohta. Kui need kavad osutuvad puudulikeks ja kui Euroopa Komisjon esitab soovitused, kas ülemkogu on siis valmis nende soovituste alusel ükshaaval tegutsema? Isegi kui need soovitused on seotud Pariisi ja Londoniga? Lõppude lõpuks on see kõige olulisem, sest see õnnestaks stabiilsuse ja kasvu pakti.

Niisiis tahaksin selles küsimuses väga teie mõtteid kuulda, sest lõppkokkuvõttes peab ülemkogu tegevus olema sellisel juhul kooskõlas Euroopa Komisjoni sõltumatu rolliga.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Lugupeetud eesistuja, kõigepealt soovin öelda, kui hea meel on mul näha, et romadega seoses on nende inimrühmade vaesusprobleemide lahendamiseks võetud seisukohad tasakaalukad, mõistlikud ja ettevaatavad.

Tahaksin teile öelda, härra eesistuja, et hindan seda, kuidas te viimase kaheksa kuu saavutusi esitate. Te teete seda tarmukalt ja täpselt. Me ei räägi Euroopa Liidu tööst piisavalt, samuti ei räägi me piisavalt Euroopa Parlamendi osast selles. Äsja rääkisite koostööst eeskätt järelevalve vallas. See on hea, sest Euroopa Parlament soovis tõeliselt euroopaliku pädevusega asutusi, mida selline järelevalvevorm suutis sisse seada. Nagu teate, oli 2009. aasta detsembrikuu majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu seisukoht selles küsimuses märksa tagasihoidlikum.

Kui G20 saab Prantsusmaa näol Euroopa eesistuja, peame oma tegevust jätkama. Me peame rääkima rohkem ja tegema seda kõvemini, ühel häälel. Samuti peavad meil olema spetsiaalsed ettepanekud tuleviku jaoks. Me loodame teie peale, härra eesistuja!

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Tahaksin paluda eesistujal Van Rompuy, kelle järjekindlat ja süsteemset tööd ma kõrgelt hindan, veenda romade elupaigaks olevaid liikmesriike töötama romade küsimuses kõikjal välja riiklikud programmid keskpikaks perioodiks. Julgen seda öelda, sest just mina töötasin riigisekretärina Ungaris välja esimese Euroopa romade programmi. Programm hõlmas tähtaegu, vastutavaid isikuid ja rahalisi ressursse. Tahaksin paluda Herman Van Rompuy, Maroš Šefčovičil Euroopa Komisjonist ja Euroopa Parlamendi presidendil Jerzy Buzekil teha koostööd jälgimis- ja järelevalvesüsteemi väljatöötamisel, et kontrollida, kas liikmesriigid täidavad oma kohustusi. Kolmandaks on Euroopa Komisjoni ülesanne töötada välja Euroopa Liidu romade strateegia,

milles määratletakse ülesanded kohalikul piirkondlikul tasemel, liikmesriikide pädevus ja Euroopa Liidu pakutav lisaväärtus. Viimane peaks olema ELi romade strateegia tuum.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Härra Van Rompuy, me teame, kui väga te soovite anda Euroopa ühtsusele kuju nii Euroopas kui ka väljaspool seda. Liikmesriikide esindatus G20s jaotab aga 27 liikmesriiki minu arvates kahte liiki Euroopa riikideks: need, kel on liikmestaatus ja need, kel ei ole. See on vastuolus seaduslikult ette nähtud ühtsuse ja võrdsusega.

Lugupeetud Euroopa Ülemkogu eesistuja! Kas te ei arva, et G20 raames tagab Euroopa Liidu majandusliku sidususe ja kooskõlastatuse kõige paremini see, kui liitu esindaksid institutsioonid, muu hulgas komisjon ja nõukogu, mitte enam mõni liikmesriik? Kui see on nii, siis kas kavatsete selles suunas tööd teha?

Juhataja. – Lugupeetud kolleegid, palun teil siniseid kaarte mitte tõsta. Palun tõstke valge kaart, kui soovite registreerimata sõna võtta. Palun väga vabandust, kuid sinine kaart tähendab midagi muud. Te kõik olete nimekirjas, kuid selles on 25 nime; seega ei ole kõigil võimalik sõna võtta. Mul on väga kahju.

Catherine Grèze (Verts/ALE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Härra Van Rompuy, tänan teid veel kord rõhutamast, et inimväärikus kuulub Euroopa Liidu põhiväärtuste hulka. Eelmise nädala poliitilist tormi ja Prantsusmaa valitsuse ksenofoobset tooni arvestades ei tööta tulevased arutelud meie ootusi täita.

Lugupeetud Herman Van Rompuy! Ärge laske käest võimalust anda kuju Euroopa diplomaatialle. Eeldame, et Euroopa õigusakte eiranud liikmesriik mõistetakse tingimusteta hukka. Ootame spetsiaalseid ettepanekuid, ootame, et juba otsustatud strateegiad viidaks ellu, ootame rahastamisallikaid, nende hindamist ja kasutamist.

Kokkuvõtteks tahaksin tõstatada Joseph Dauli nimetatud õiguste ja kohustuse teema. Soovin talle öelda, et laste registreerimine koolis toob veel kaasa vajaduse koolibusside järele ja see tähendab raha kulutamist. Nagu te mõistate, ei vaja me romade teema puhul üksnes kõnesid; vajame eelkõige selget ja ühemõttelist poliitilist tahet.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Viimase Euroopa Ülemkogu kohtumise peamine päevakorrapunkt oli püüd anda Lissaboni lepingule tuginedes rohkem hoogu liidu välissuhetele. Nagu varemgi on juhtunud, oli ülemkogu kohtumisel peamiseks jutuaiuks teema, mida ametlikult kavas ei olnud. Seekord seisnes küsimus romade väljasaatmises teatud Euroopa Liidu liikmesriigist. Toimunu kinnitab varasemat kartust, et Lissaboni lepingu vastuvõtmise järel on liidu liikmesriigid jätkuvalt hõivatud pigem siseprobleemide kui välissuhetega. Ülemkogu kohtumisel visandatud välispoliitika suunad ei lähe liidu strateegiliste huvide ja eesmärkide ning veenvate meetodite kasutamise määratlemisest kaugemale.

Euroopa Ülemkogu teatas, et soovib anda Atlandi-ülestele suhetele uue hoo. Loodetakse, et selle aasta novembriks kavandatud tippkohtumisel, millest võtab osa USA president Barack Obama, asendub praegune Ameerika-kartus ühiste huvide paikapanemisega. Üks neist peaks olema viisanõude lõplik kaotamine kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja! Esiteks soovin tunnustada eesistujat Van Rompuyd ülemkogu kohtumise tulemuste ning eeskätt tema süsteemsete jõupingutuste eest, mida ta teeb tõelise majanduse juhtimise juurutamisel Euroopa Liidus. Euroopa

Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon ja selle portugallastest liikmed toetavad neid jõupingutusi täielikult.

Teiseks tahaksin tunnustada ka jõupingutusi, mida on teinud komisjon, kes on avaldanud majanduse tõelise juhtimise kehtestamiseks täielikku toetust ja initsiatiivi. Lõpuks tahaksin öelda mõne sõna välissuhete kohta, eeskätt seoses liidu avanemisega Pakistanile.

Minu arvates peame näitama Pakistani suhtes üles täielikku solidaarsust, kuid me peame alati kaitsma riike, kes täidavad oma kohustusi töötajate ees, kes panevad piiri laste tööjõu kasutamisele ja kes ei ole sotsiaalkindlustusmaksete tasumise vastu. Selles mõttes peame Pakistani minu arvates mõnevõrra aitama, kuid mitte selliste meetmete kaudu, mis edendavad töötajaid ekspluateerivaid tööstusharusid.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Tahaksin peatuda kahel teemal, sealjuures esimesel vaid lühidalt, sest käsitlesime seda Euroopa Parlamendis kaks nädalat tagasi seoses romade probleemi lahendamise võimalustega.

On paradoksaalne, et isegi täna on sel teemal võtnud sõna mõned parlamendiliikmed, kes ei ole kunagi oma jalga romade laagrisse tõstnud ja kellel ei ole aimugi, mis elu niisugustes kohtades elatakse, kuid kes tulevad välja mõnede väga veidrate otsustega. Hindan väga fakti, et komisjon ning eelkõige volinik Viviane Reding, kuid ka president Barroso on selles probleemis õigele seisukohale asunud, ning loodan, et see toob romade endi jaoks kaasa rahuldava lahenduse.

Teine teema on seotud peamiselt aruteluga liikmesriikide eelarvete kohta kehtestatavate rangemate eeskirjade üle. Ühest küljest hindan väga komisjoni jõupingutusi selle nimel, et need eeskirjad ei oleks üksnes poliitiliselt deklareeritud, vaid ka õiguslikult täitmisele pööratavad ning et neid kohaldataks võrdselt kõikides ELi liikmesriikides. Teisalt pean aga väljendama üsna suurt pettumust sellepärast, et peaaegu kogu tähelepanu on läinud eelarvedistsipliinile ja probleeme ei ole põhjalikumalt käsitletud. Seetõttu loodan, et need probleemid leiavad tulevikus üksikasjalikuma lahenduse.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja! See arutelu on taas toonud esile vastuolud, millega Euroopa Liit võitleb. Liit tahab olla mõjukaim otsustaja maailmas ja esitleb end inimõiguste suure kaitsjana, kuid mõned valitsused, näiteks Prantsusmaa oma, korraldavad võikaid aktsioone, mida saadavad riigi soositav rassism ja võõraviha. Nii tehti näiteks romadega. Samal ajal viivitatakse kapitali vaba liikumist ja spekulierimist takistavate meetmete vastuvõtmisega ja tegeletakse üksnes nende riikide ähvardamisega, kes ei suuda täita stabiilsuse ja kasvu pakti ebamõistlikke kriteeriume. Inimeste puhul on Euroopa kodanike massiline väljasaatmine mõeldud varjama uusliberaalse poliitika katastroofilist iseloomu.

Peale selle ei tohiks solidaarsus, mida Euroopa Liit peab näitama üles Pakistani üleujutuste ohvrite suhtes ja koostöö suurema toetamisega, tulla tõsistes raskustes ja niigi suure tööpuudusega riikides ja piirkondades olevate haavatavate tööstusharude arvelt. Niisugune on näiteks Portugali tekstiili- ja kangatööstus. Seetõttu on aeg muuta poliitikasuundumusi ja seada prioriteediks vaesuse vastane võitlus. On aeg keskenduda tootmisele, õigustega tagatud töökohtade loomisele ja sotsiaalsele progressile. Sel moel võime anda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastale tõelise sisu.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Lugupeetud eesistuja Van Rompuy! Tahaksin teile meelde tuletada, et meid ootab ees kaks olulist rahvusvahelist keskkonnakonverentsi: üks

toimub oktoobris Jaapanis ja on pühendatud bioloogilisele mitmekesisusele ning teine, kliimamuutuste teemaline konverents peetakse selle aasta lõpus.

Mõlemad konverentsid leiavad aset ÜRO egiidi all ja Euroopa Liit peab seal mängima aktiivset rolli; samal ajal peame aga tagama, et rahvusvahelised järeldused ja seisukohad on Euroopa Liidu võetava suunaga kooskõlas.

Me kõik teame seda, kuid me teame ka, mis juhtus Kopenhaagenis, kus Euroopa tuli välja paljude eri seisukohtadega. Tegelik läbirääkimiste edenemisele see head ei toonud.

Seetõttu sooviksin küsida teilt järgmist: mida ülemkogu tegelikult silmas pidas, öeldes, et peame kõnelema ühel häälel? Tahaksin ka teada, kas peaministrid on valmis võtma selles asjas konkreetseid ülesandeid või mitte?

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident . – Lugupeetud juhataja! Olete mulle kõneaega andes väga suuremeelne olnud. Üritan rääkida väga lühidalt ja reageerida lihtsalt neljale suuremale teemale, mida siin täna hommikul on arutatud.

Esiteks arvan, et võime selgelt näha tugevat toetust meie põhipartnerite suhtes võetud uuele strateegilisele käsitlusviisile; näeme, et peame palju paremini ära kasutama Lissaboni raamistikku ning ELi seisukohti ja ELi võimuala tulevikku välispoliitikas. Me võime selle saavutada välispoliitilise koostöö parema ärakasutamise abil ning me peame töötama selle nimel, et liikmesriigid ja Euroopa institutsioonid kõneleksid kõik ühel häälel.

Seetõttu hindan väga, et eesistuja Van Rompuy pidas tähtsaks mitte üksnes institutsioonide, vaid ka liikmesriikide juhtide omanikutunnet ELi välispoliitika suhtes, sest üksnes sel viisil, ühel häälel kõneldes – mitte üksnes mitmepoolsetes, vaid ka oma kahepoolsetes suhetes – saavutame vajalikud tulemused.

Mõni sõna majanduse juhtimise kohta. Näen Euroopa Parlamendis taas suurt toetust sellele, et tänavu kevadel algatavad muutuste hoog püsiks. Uue ja parema süsteemi ülesehitamist soositakse selgelt ja ma soovin Euroopa Parlamendi auväärt liikmetele kinnitada, et me ei vaata kriitiliselt üle ainult eelarvepuudujääki. Kavatsime väga põhjalikult uurida ka võlaprobleemi – kuidas seda paremini hallata ja tulevikus paremini kontrollida.

Euroopa Parlament saab võimaluse arutada seda probleemi igal aastal, sest volinikud võtavad iga aasta jaanuaris vastu majanduskasvu aastanalüüsi, mis paneb alguse niinimetatud Euroopa poolaastale ning kus võite näha kompleksset ülevaadet Euroopa majandusest ja iga liikmesriigi majandusseisust. Väga teretulnud on võimalus algatada iga aasta alguses probleemi põhjalikum arutelu.

Samal ajal – kinnitan teile – ei ole me unustanud majanduskasvu ja tööhõive olulisust. Selleks peame kasutama ELi 2020. aasta strateegia vahendeid, sest tahame panna Euroopa majandusele uue aluse, n-ö uued rattad, ning soovime püüelda aruka, kaasava ja keskkonnahoidliku – s.t eluterve – Euroopa majanduse kasvu poole. Seepärast peame keskenduma rohkem tööhõivele, paremale haridusele, kvaliteetsele noortepoliitikale ja loomulikult vaesuse vähendamisele.

Need kaks tugevat külge – parem järelevalve ja arukam majanduspoliitika – peavad olema käsikäes, sest ainult nii saavutame vajalikud tulemused. Niisiis on arukas meetmete ühendamine see, mida komisjon pooldab.

Kui rääkida välisteestusest, siis paruness Ashton on minu arvates väga selgelt väljendanud, et ta on täielikult pühendunud professionaalse, Euroopa väärtusi, tugevaid külgi ja

euroopalikku olustikku kajastava Euroopa välisteenistuse ülesehitamisele. Seetõttu on Euroopa välisteenistuse uue pädeva koosseisu kokkupanemisel väga oluline nii geograafiline ja sooline tasakaal kui ka kooskõlastatud tasakaal Euroopa välisteenistuse värbamisallikate vahel, mis pärinevad meie institutsioonidest ja liikmesriikidest.

Cathy Ashton kohustus teavitama teid korrapäraselt edusammudest, mis on teenistuse ülesehitamisel tehtud. Usun, et 2013. aastani vältaval üleminekuperioodil saavutatav edu on vastuseks praegustele kõhklustele, mida ma mõistan täielikult.

Lõpetuseks lubage mul tänada teid kõiki selle eest, et nõuate tungival Euroopa õigusaktide järgimist, hoolite Euroopa väärtustest, peate oma kohuseks leida paremaid võimalusi romade lõimumiseks ja nende raske olukorra leevendamiseks. Komisjon ja 12 liikmesriiki on romade ja teiste haavatavate rühmade hüvanguks ette nähtud meetmete jaoks eraldanud enam kui 17,5 miljardit eurot, millest suurem osa tuleb Euroopa Sotsiaalfondist.

Siiski peame kaaluma, kuidas me oma käsutuses olevaid abinõusid ja vahendeid kasutame. Nõuaksin nende tõhusamat rakendamist. Selleks peame vaatama edasist toimimist uue värske pilguga. Koos teeme seda kindlasti tõhusamalt ja saavutame palju paremaid tulemusi kui varasematel aegadel.

Herman Van Rompuy, *Euroopa Ülemkogu eesistuja*. – (FR) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tänan kõiki arutelu sõnavõtjaid. Tean, et vastata on raske, samuti on minu arvates väga raske vormida ühte minutisse seisukohad, mida tahame välja töötada. Seetõttu ei saa ma kõikidele märkustele vastata. Tahaksin kommenteerida pisut ainult kahte olulist teemat.

Esimene on välispoliitika. Oleme pika tee maha käinud. Meid on toetanud härra Solana oluline töö. Kipume seda liiga sageli unustama. Olen teile üles lugenud vaid viimaste kuude ühised seisukohad, mille oleme suutnud Euroopa Liiduga Iraani, Lähis-Ida ja teatud kaubandusküsimustes välja töötada.

Astusime aga ka sammu edasi, eeskätt seoses oma positsiooniga G20 kohtumisel, suurimal iga-aastaselt üleilmse haardega konverentsil. Kui ma peaministrina Euroopa Ülemkogu tegevuses osalema hakkasin – aasta tagasi –, peeti kõikide G20 liikmesriikide kohtumised ikka veel eraldi. Nad jõudsid ühisele seisukohale isekeskis. Ma palusin või õigupoolest nõudsin – nagu meil on sellest ajast saadik olnud – 27 liikmesriigi ühist seisukohta. Isegi kui kõik liikmesriigid ei kuulu G20sse, esindame president Barroso ja mina Euroopa Liitu liiduna ning seepärast on meil ühine seisukoht.

Võin kinnitada, et G8 ja G20 kohtumiste ajal on liikmesriikidel ja liidu esindajatel üks ja sama sõnum. Vahel on meil ka häid uudiseid ja me teeme edusamme ning ma tahaksin rõhutada, et selles vallas on neid olnud. Pean silmas suurimat rahvusvahelist ülemaailmset konverentsi, G20 kohtumist.

On veel probleeme? Loomulikult! Me kannatame endiselt Kopenhaageni kohtumise põhjustatud kahju tagajärgede all. Meil oli ühine seisukoht. Meil oli ühine sõnum. Ometi ei õnnestunud meil seda läbi suruda ega panna teisi oma seisukohta heaks kiitma. Selle tagajärg: kaotasid kõik, sest tulemused on rahuldavast kaugel. Mitmes küsimuses on edusamme tehtud, kuid me peame rohkem õiges suunas töötama.

Inimesed on mult küsinud, mis on meie sõnumid tippkohtumisel Hiinaga. Palun teil lugema tähelepanelikult – mitte pealiskaudselt, vaid tähelepanelikult –, mis on kirjas Euroopa Ülemkogu järeldustes. Soovitan teil seda teha. Muidugi ei nimeta me Euroopa Ülemkogu järeldustes, missugust strateegiat me välja töötame ja missugust tasakaalu pakume oma

strateegilistele partneritele, näiteks oma Hiina partneritele. Kui te aga teksti loete, siis märkate, et seal on tegelikult uued rõhuasetused ja et me tutvustame vastastikkuse mõistet. Mitte üksnes meie ei reageeri teiste sõnumile. Suhetes paljude partneritega on meist on saanud n-ö nõudjad, seetõttu vajame vastastikkuse ideed.

Euroopa Parlament on kaasatud – Lissaboni lepingust alates isegi rohkem – kaubanduslepingutesse ja ta annab rahvusvaheliste lepingute ja rahvusvaheliste kaubanduslepingute puhul kaasõigusloomesse oma osa. Seega on ka siin tehtud edusamme, kuid sellest pole veel küllalt. Oktoobrikuu ülemkogu kohtumisel valmistatakse ette tippkohtumine USA presidendiga. Lepime kokku sõnumites, mida president Barroso ja mina USA presidendile edastame. Lepime kokku sellepärast, et suuta kõnelda liidu nimel, 27 liikmesriigi nimel. Niisiis kordan: me läheme samm-sammult õiges suunas.

Minu teine tähelepanek on seotud majanduspoliitikaga. Viimase kahe aasta jooksul oleme järginud arukat majanduspoliitikat, palju arukamat kui varasematel aegadel. Me raiskasime kümme aastat. Oleksime võinud eelarve ja konkurentsivõimega õigel ajal midagi ette võtta, kuid me ei teinud seda. Just sellepärast on meil praegu probleemid.

Mida me oleme teinud alates finantskriisist? Peale pankade ja muude asutuste päästmise viisime 2008. aastal ja suures osas ka 2009. aastal ellu väga riskantset ekspansioonipoliitikat. Tegemist oli riskantse poliitikaga, sest see suurendas eelarvepuudujääki. Kuna meil on aga toimunud pööre majanduskasvu suunas, mida eeldasime aasta alguses tulevat aeglase, oleme alustanud eelarve konsolideerimise, eelarvepuudujäägi järkjärgulise – mitte kohese, vaid järkjärgulise – vähendamise poliitikat.

Isegi seda aastat iseloomustab mõningane ekspansionistlik mõju. Oleme järginud arukat rahanduspoliitikat. Turud on alati olnud likviidsed; sellist likviidsuse katkemist nagu 1930. aastatel ei ole olnud. Oleme järginud niisugust intressimäärade poliitikat, mille puhul määrad on piisavalt madalad, et taastumine oleks võimalik ja et liikmesriikide eelarved ei kannataks liialt väga kõrgete intressimäärade pärast.

Eelarve- ja rahandusküsimustes oleme juhindunud ettenägelikus, arukast ja astmelisest poliitikast. Miks? Mitte selleks, et nautida eelarve suure kärpimise menetlust, mida me hakkame nüüd läbima; mitte selleks, et nautida võlgade vähendamist, vaid selleks, et saavutada pikaajaline majanduskasv ja viljakandev tööhõivepoliitika. Kõik need jõupingutused peaksid suurendama tööhõivet, vähendama tööpuudust. Kõikidel meie jõupingutustel on ülim sotsiaalne eesmärk. Me ei tee seda selleks, et nautida võlgade ja puudujäägi vähendamist. See on üksnes vahend: eesmärk on loomulikult parem tööhõive ja tööpuuduse vähendamine.

Nagu komisjoni asepresident just ütles, oleme oma tegevusviisile sotsiaalsema iseloomu andmiseks lõiminud oma 2020. aasta eesmärkidesse vaesusega seotud eesmärgi. Pidime selle saavutamiseks võitlema. Oleme lõiminud hariduspoliitika ja jätkame ühtekuuluvuspoliitikaga. Säilitame struktuurifondid ja loodetavasti jätame need alles ka väljatöötatavas finantsperspektiivis, et elatustase võiks Euroopa Liidus võimalikult tasakaalus olla.

Kõikide meie meetmete taga on seega ülim sotsiaalne eesmärk; kõik ülejäänud on üksnes vahendid. Seda tahtsin teile arutelu lõpetuseks öelda.

Juhataja. – Lugupeetud eesistuja Herman Van Rompuy! Täna teid väga Euroopa Ülemkogu käsitleva ülevaate eest ja arutelude eest, milles meiega osalesite. Jääme ootama

teie järgmisi tähtsaid mõttevahetusi Euroopa Parlamendiga. Järgmine Euroopa Ülemkogu toimub oktoobris, seega ei ole selle ja tänase vahel suurt pausi.

Sellega on päevakorrapunkti käsitus lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Ajal, mil kapitalismi kriisi tagajärjed alandavad Euroopa Liidus miljonite eurooplaste elatustaset ja põhjustavad mitmes liikmesriigis majanduse ja sotsiaalse olukorra murettekitavat halvenemist, on ülemkogu otsustanud neist probleemidest kõrvale hiilida ja taastehtetada vanad poliitilised suunised, mis on meid praeguse olukorrani viinud. Ainult nii võib tõlgendada maailmakaubanduse liberaliseerimise ja dereguleerimise tungivat nõudmist nii Maailma Kaubandusorganisatsioonis – üleskutses viia Doha arenguvoor lõpule – kui ka uutes kahepoolsetes lepingutes. See loob olukorra, kus kõige haavatavamatele tootmissüsteemidele ja odavamise kaudu ka tööjõule võib avaldada veelgi rohkem survet. See toob kaasa suurema tööpuuduse ja väiksema kindlustatuse tööga. Ülemkogu arvates on aeg kasutada ära Lissaboni lepingu eelised ja edendada Euroopa huve ja väärtusi terves maailmas. Eelseisev tee on täpselt paika pandud: suurem kooskõla NATO ja Ühendriikidega, suurem sekkumine välistegevusse ning murettekitav militarism rahvusvahelistes suhetes. Järeldustes mainitud „finantsturgude järelevalve paketiga” öeldakse selgelt, et peamised finantsspekulatsioonide mehhanismid jäävad puutumatuks. Spekulatsioonid võivad vabalt jätkuda, just nagu praeguseni.

Kinga Göncz (S&D), *kirjalikult.* – (HU) Sündmused, mille tunnistajaks me oleme viimastel nädalatel olnud, näitavad meie pikemat aega väljendatud nõudmiste õigsust. Euroopa vajab romade sotsiaalse lõimumise hõlbustamiseks põhjalikku strateegiat. Romade väljasaatmine Prantsusmaalt tõi kiiresti tähelepanu keskpunkti meie maailmajao suurima vähemuse probleemid ja tegi sellest terve Euroopa probleemi. Olen kindel, et viimaste nädalate nukrad sündmused hoogustavad ühismeetmete võtmist. Eelmise nädala ELi tippkohtumisel tehtud otsused annavad lootust. Euroopa Parlament on Euroopa romade strateegia väljatöötamiseks juba mõnda aega survet avaldanud. Niisugune strateegia takistaks liikmesriike lükkamast vastustust selle kogukonna olukorra parandamise eest üksteisele. Ootan uudishimuga, mida Ungari valitsus Euroopa Liidu järgmise eesistujariigina selle strateegia edendamiseks ette võtab. Loodan tõesti, et Euroopa Komisjon lõpetab kibekiiresti Prantsusmaa valitsuse võetud meetmete õiguspärasuse uurimise ja astub vajaduse korral viivitamatuid õiguslikke samme Euroopa Liidu põhiõigusi rikkuva tegevuse lõpetamiseks. Mulle on vastuvõetamatu, et Prantsusmaa valitsus – Euroopa Liidu ühe asutajaliikme esindaja – eirab siiani Euroopa Parlamendi arvamust ja Euroopa Komisjoni hoiatusi.

Sandra Kalniete (PPE), *kirjalikult.* – (LV) Tunnen heameelt, et Euroopa Ülemkogu järeldustesse on lisatud idapartnerlus kui üks ühise välispoliitika strateegilisi suundi. Toetan Euroopa majanduspoliitika juhtimise algatust, mille eesmärk on tugevdada stabiilsuse ja kasvu pakti toimimist ja suurendada makromajandusliku tasakaalustamatuse järelevalvet. Oluline on viia sisse rangem sanktsioonimehhanism liikmesriikide jaoks, kes ei vasta stabiilsuse ja kasvu pakti nõuetele, s.t neile, kes eiravad eelarvepuudujääki või suurendavad ebaproportsionaalsel viisil oma välisvõlga. Samal ajal on Euroopa Liidu eelarve kasutamine sanktsioonideks võimalik ainult siis, kui kaasatud on kõik eelarvekulud, mitte üksnes näiteks Euroopa fondid. Välja tuleb töötada selged ja arusaadavad sanktsioonimehhanismide kohaldamise põhimõtted ja kriteeriumid.

Tunne Kelam (PPE), *kirjalikult.* – Nagu eesistuja Van Rompuy ütles, teadsid ELi valitsused oma finantsprobleemidest pikka aega, kuid ei suutnud tegutseda. Me vajame Euroopas uut finantsjärelevalvekorda. Makromajandusliku järelevalve raamistikus üksmeele saavutamine on oluline samm tulevaste kriiside pikaajalise ennetamise poole. Komisjonil seisab aga ees otsustav võitlus endiselt valitseva lühiajalise käsitlusviisi vastu, mille kohaselt püütakse esmajärjekorras taastada majanduskasv ja peetakse eelarvedistsipliini lähitulevikus vähemoluliseks. Kõik liikmesriigid peavad mõistma, et eelarvedistsipliin (tasakaalus eelarve) on kindla makromajandusliku stabiilsuse ainus eeltingimus. Seetõttu aitavad ELi uued eeskirjad ja kontrollimehhanismid liikmesriikidel enesedistsipliini taastada. Ka pikaajaline kriisienetus vajab jõulisi struktuurireforme. Kas liikmesriigid on selleks jõupingutuseks valmis? Tunnustan eesistuja Van Rompuy ideed juhinduda ELi ja tema strateegiliste partnerite suhetes vastastikkuse põhimõttest. Selline vaatenurk tähendab tasakaalu saavutamist ELi soovide ja väärtuste ning selle vahel, mida meie partnerid meilt ootavad. Praegu on ELi–Hiina suhetes kuni 56 valdkondlikku dialoogi. Sellise pentsiku olukorra lõpetamiseks on vaja poliitilist tahet, millega eelistataks ühist poliitikat kahepoolsusele.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Probleemid ühe Euroopa Liidu liikmesriigi romade olukorraga on võtnud palju Euroopa Nõukogu aruteludele ette nähtud ajast. Püüdmata vähendada nende probleemide tõsidust, arvan, et tsüklilistel kriisidel või olukordadel põhinev probleemikäsitlus on pealiskaudne ega anna tulemusi. Mõõnan, et selles küsimuses võetud seisukohad olid tasakaalustatud ja suunatud lahenduste leidmisele. Euroopa Liidus elavate romade kogukondadega seotud probleemide lahendamiseks on aga vaja pikaajalisi tulevikku vaatavaid meetmeid, mitte üksnes ELi tasandi tippkohtumisi. Kui see vajakajäämine kõrvale jätta, siis pean väljendama oma heameelt selle üle, et Euroopa institutsioonid on mõistnud selles arutelus oma aktiivset rolli aluslepingute ja ELi õiguse täitmise järelevalvajana. Aluslepingud ja Euroopa õigus kehtivad ühtemoodi kõigi Euroopa Liidu kodanike suhtes, hoolimata nende etnilisest kuuluvusest ja päritoluliikmesriigist. Direktiiviga 2004/38/EÜ ette nähtud õigust vabale liikumisele ei saa seada kahtluse alla ühegi Euroopa kodaniku puhul, sest isegi sellise võimaluse kaalumine looks ohtliku pretsedendi.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Meid praegu tabanud kriis ei tohi enam kunagi korduda. Euroopa uuel majanduse juhtimisel tuleb aga lisaks valitsussektori võla suurusele arvesse võtta ka jätkusuutlikkust keskmise ja pika aja jooksul. Erasektori võlg ja sotsiaalkindlustussüsteemide jätkusuutlikkus on riigi rahanduse stabiilsuse seisukohalt sama olulised kui valitsussektori võlg. Tõepoolest on riigid, kus valitsussektori võlg oli kontrolli all, sattunud sügavasse kriisi just perekondade ja ettevõtete suure võlakoormuse tõttu; samal ajal on hästi hakkama saanud valitsussektori suure võlaga riigid, näiteks Itaalia. Riigivõlg tuleb kontrolli alla saada kohustuste ning jõulisema ja tõhusama järelevalve abil. Me ei vaja võlaprobleemi lahendamiseks aga uusi, ülemäära automaatseid ja tsüklilisest soodustavaid mehhanisme, mis ei pruugi täita eesmärki ja võivad pigem majanduskasvu edendamise meetmeid takistada. Me ei vaja sanktsioone, kui üritame alles ülekulusid vältida: see oleks peaaegu nagu kohtueelne karistamine. Peaksime hoopis võtma kaalumisele Euroopa konkurentsivõime parandamiseks ja majanduskasvu kiirendamiseks vajalikud struktuurireformid. Konkurentsivõime toob kaasa majanduskasvu; majanduskasv toob rohkem maksutulu ja finantssektori tõhusa konsolideerumise.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *kirjalikult.* – (RO) 2010. aasta on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta. 84 miljonit Euroopa kodanikku ehk 16% ELi rahvastikust ohustab praegu vaesus. Majandus- ja finantskriisi tõttu muretsevad Euroopa

kodanikud kõige enam töökoha kaotuse pärast. Sellisel ajal peaks Euroopa Ülemkogu uurima ELi peamisi probleeme, leidma lahendusi ja tegema kindlaks prioriteetsed valdkonnad, kuhu Euroopa Liit investeerib, et säilitada oma üleilmne konkurentsivõime ja tagada 70% suurune minimaalne tööhõivemäär. Usun, et Euroopa Ülemkogu tööplaani peaksid kuuluma sellised valdkonnad nagu energiajulgeolek ja -tõhusus, investeeringud, innovatsioon ja kliimamuutus. Tunnen heameelt fakti üle, et oktoobrikuisel Euroopa Ülemkogu kohtumisel kinnitab EL veel kord oma kindlat soovi võidelda kliimamuutuse vastu ja jõuab kokkuleppele Cancúni konverentsil esitatavas ELi seisukohas. Inimeste vaba liikumine on üks ELi aluspõhimõtteid, mida kaitseb ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta. Seetõttu palume Euroopa Ülemkogul, liikmesriikidel ja komisjonil ELi õigusest ja selle jõustamise põhimõtetest kinni pidada. Korrates üle, et idapartnerlus on ELi väärtuste edendamisel oluline, nõuan ELi Musta mere piirkonna strateegia väljatöötamist.

Traian Ungureanu (PPE), *kirjalikult*. – Euroopa Ülemkogu kohtumisel vahepeal tuliseks kippunud arutelu Prantsusmaa romadega seotud kriisi teemal oli samm õiges suunas. See tõi esile vajaduse jõuda romade probleemi lahendamisel üleeuroopalise käsitusviisini. See tõestas ka, et vasakpoolsete levinud klišeed jätaavad selle probleemi lihtsalt lahenduseta või isegi süvendavad seda.

Sellest jõulisest arutelust võrsus kolm põhiideed: 1) romade probleem ei ole üksnes ühe või teise liikmesriigi oma. See avaldub terves Euroopas ja nõuab Euroopa kooskõlastatud poliitikameetmeid; 2) õigus vabale liikumisele ei peaks tähendama turvalisusega seotud õiguse piiramist; 3) vähemuste õigused ei tohiks välistada õiguslikke kohustusi.

Ülemkogu arutelul osutus ekslikuks arvamus, et Rumeenia ja Bulgaaria ei tegele romade lõimimisprogrammidega. Ülemkogu seisukoht tähendas sisuliselt seda, et soovitused, mis sidusid romade küsimuse ning Rumeenia ja Bulgaaria ühinemise Schengeniga, lükati selgesõnaliselt kõrvale. Olen veendunud, et Prantsusmaa ja Rumeenia jätkavad kõrgetasemelist koostööd ja näitavad selles valdkonnas eeskuju. Romade küsimust on süsteemselt moonutatud ja poliitilistel põhjustel ära kasutatud. See nukker pretsedent tuleks asendada asjakohaste ja energiliste poliitikameetmetega.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult*. – (DE) Kahjuks jättis ülemkogu viimane kohtumine palju konkreetseid meetmeid lahtiseks. Lõppude lõpuks peame tugevdama majandus- ja rahandusliitu ja saama nii majanduskriisist vajalikud õppetunnid – teisisõnu peame rangelt stabiilsuse pakti rakendama ja täpselt finantstehingute maksu paika panema. Seda aga ei tohi teha meie kodanike kulul. Uus Euroopa välisteenistus võiks kujutada endast Euroopa Liidu tähelepanuväärset saavutust, kui teenistuse aluslepingutesse lisamise taga olevat põhiideed suudetaks praktikas rakendada. Peame otsima, leidma ja kasutusele võtma juba olemasoleva koostoime, et Euroopa suudaks tegutseda maailmaareenil ühtse tervikuna – see suurendab kindlasti ka ELi mõjuvõimu maailmas. On näha, et ka kliimavaldkonnas tuleb kogemustest õppust võtta ja sellele vastavalt Cancúni tippkohtumine ette valmistada. ELis ei tohi lubada inimõiguste rikkumist. Inimväärikus peab olema püha ja puutumatu – igasugune populism viib paratamatult natsionalismini ja see ei tule Euroopa ideaalile kuidagi kasuks.

ISTUNGI JUHATAJA: Roberta ANGELILLI*asepresident***4. Finantsjärelevalve pakett (arutelu)**

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused finantsjärelevalve paketi kohta.

Proinsias De Rossa (S&D). – Austatud juhataja! Üks väike küsimus. Arvasin, et selles arutelus toimub registreerimata sõnavõttude osa. Kas mul on õigus?

Juhataja. – Registreerimata sõnavõttude korda kasutame avalduste tegemiseks finantsjärelevalve paketi kohta. Aga hoiatan, et jälgin sõnavõttude ajal hoolega kella, sest oleme üsna hilja peale jäänud ja hääletus on pikk. Seega, kui aeg saab täis, lülitan mikrofoni välja, ja registreerimata sõnavõttudel peame piirduma viie minutiga. Mul on kahju, aga nii see peab täna hommikul olema.

Didier Reynders, nõukogu eesistuja. – (FR) Austatud juhataja ja parlamendiliikmed! Mul on väga hea meel olla taas kord teie ees, et uuesti arutleda finantsjärelevalve teemadel. Meil õnnestus sellest juba pärast majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu viimast koosolekut rääkida ning nüüd esitatakse järelevalvet käsitlev õigusaktide pakett parlamendile hääletamiseks.

See on kogum tekste, millega algab liidus eriti tähtis reform ja mis on vastumeede paljudele proovikividele. Esimene proovikivi, millest ka nõukogu eesistuja just rääkis, on kriisi tagajärgede leevendamine. Lõppeval kümnendil on finantssektoris kasutusse võetud Lamfalussy struktuur.

Järelevalvekomiteede olemasolu on juba mõneti tunda. Nad on aidanud kaasa ELi finantsõigusaktide väljatöötamisele ja usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve lähendamisele. See lähendamisprotsess oli tähtis ja hea esimene samm ELi meetodi suunas, aga kriisi arvestades peame ütlema, et see protsess ei osutunud piisavalt edasiviivaks.

See ei võimaldanud meil kriisi ära hoida ega ohjeldada, samuti ei aidanud see kooskõlastada kiireid ja tõhusaid kohapealseid vastumeetmeid, eelkõige piiriüleses koostöös. Sellepärast tahamegi luua operatiivse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, mida toetab halduslikult täies ulatuses Euroopa Keskpank, mis oma presidendi eestvedamisel on enam kui valmis tegelema rakendamisega ja selle nõukogu ellukutsumisega.

Ma ei kahtle, et Jean-Claude Trichet kasutab selleks kõiki oma oskusi ja volitusi ning muu hulgas kontrollib oma ametiajal tehtud hoiatuste ja soovitude järgimist. Just selleks tahame ka tugevamaid ja parema varustusega operatiivseid järelevalveasutusi, kes valmistaks ette ühenduse tehnilised standardid ja tagaks nende täieliku rakendamise, kaasa arvatud kriisi ajal.

Kui riiklik järelevalveasutus ei tegutse, on neil asutustel seaduslikud vahendid, mille abil finantsasutused standardeid järgima panna. Nad aitavad luua ELis tõelise järelevalveala, mis on siseturu täiustamiseks hädavajalik. Seega tegutsevad nad järelevalveasutuste kolleegiumides ja aitavad lahendada riigiasutuste vahelisi vaidlusi, võimaldades neil muidugi teostada igapäevast usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet.

Ärge kartke sõnu! Selliste asutuste loomine on ajalooline kokkulepe, nagu mõned teist siin istungisaalis juba korduvalt mainisid. Eesistujariik Belgia seadis selle oma peamiseks

prioriteediks finantsturgude valdkonnas, aga ka üleilmselt. Võime selles kindlad olla, et nii jätkame originaalse järelevalvesüsteemi loomist (tulen selle juurde hiljem tagasi), aga peame arvestama ka meie peamiste partnerite järelevalvestruktuuride arenguga. See on teine proovikivi. Peame näitama, et Euroopa Liidu 27 liikmesriiki suudavad reformida oma finantsjärelevalvestruktuure ilma eelkõige Ameerika Ühendriikidest maha jäämata.

2009. aasta veebruaris vastu võetud de Larosière' raportiga, mille üle Euroopa Ülemkogul väga hea meel oli, liikus arutelu ELis paljulubavas suunas. Pidime need reformilootused täide viima. Ameerika Ühendriigid on vahepeal oma järelevalve ulatuslikult läbi vaadanud ja võtnud vastu Dodd-Franki seaduse. Kui see erinevate institutsioonide aastapikkuse uurimise, läbirääkimiste ja koostöö tulemusena sündinud õigusaktide pakett saab täna Euroopa Parlamendilt heakskiidu (lootan, et see on nii), näitab parlament, et Euroopa Liit ei ole maha jäänud, vaid on samuti G20 toetatava reformi eestvedaja.

Tõeline eestvedaja saame olla aga ainult pikas perspektiivis. Lisaks tänasele ajalooliselt tähtsale hääletusele peame hoolt kandma selle eest, et meie uus süsteem toimiks ja areneks. See on kolmas proovikivi. Esiteks püüame saavutada mikrotasandi usaldatavusjärelevalve, mis on suuresti detsentraliseeritud – järelevalveasutused toetavad riiklikke järelevalveasutusi ja kooskõlastavad nende tegevust, ilma et võtaks üle nende rolli.

Teiseks tahame ka, et süsteem üha tugevneks, mitte ei oleks muutumatu. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu näol loome tähtsa organi, kus toimub arutelu ja makromajandusliku tasandiga seotud otsustamine – ka atlandiülesel või isegi maailma tasandil.

ELi järelevalveasutuste näol tagatakse meile tulemuslikud riskide ennetajad ja ohjajad, kui anname neile vastavad volitused. Nii on osaliselt lood esimese raamdirektiiviga, mille kohta peab parlament täna arvamust avaldama. Sellele peavad aga järgnema olemasolevate tekstide läbivaatamise raames muud õigusloomealased meetmed.

Sellega, lugupeetud juhataja ja parlamendiliikmed, tahaksingi lõpetada. Täna paneme punkti ühele tähtsale ettevõtmisele ning teie heakskiitvale otsusele lootma jäädes tahaksin eelkõige tänada majandus- ja rahanduskomisjoni esimeest Sharon Bowlesi, raportööri Sylvie Goulardi, José Manuel García-Margallo y Marfilit, Peter Skinnerit, Sven Giegoldi ja Antolín Sánchez Presedot ning variraportööri, samuti volinikke Olli Rehni ja Michel Barnier'd, kes on praegu siin istungisaalis, ja muidugi nende kõiki kaastöötajaid. Täna hääletusele mineva muudetud õigusaktide paketi üle toimusid meie vahel edasiviivad arvamuste vahetused.

Loodan, et meid inspireerinud soov jõuda tulemusteni juhhib ka tulevaste tekstide üle toimuvaid läbirääkimisi, mille eesmärk on täiustada ja ajakohastada seda süsteemi veelgi. Arvan, et võin nõukogu järgmise, mõne kuu pärast ametisse asuva eesistuja nimel ja eelnevaid läbirääkimisi arvestades öelda, et olen veendunud, et nii juhtubki. Loodan, et saame siin peagi kokku uute kokkulepete asjus – eelkõige investeerimisfondidega seoses – ning saame koos volinik Michel Barnier'ga toetada tervet rida abinõusid, millega uusi õigusakte rakendada.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja ja parlamendiliikmed! Kokkulepe finantsjärelevalve paketi üle, mille üle te mõne hetke pärast hääletate ja milles sisalduvad ettepanekud võttis komisjon vastu peaaegu täpselt aasta tagasi, on minu arvates ELi finantsõigusnormide arengus midagi ajalooliselt väga tähtsat.

Finantskriisi algusest saati on Euroopa Liit rakendanud rahvusvahelisi vastumeetmeid. Algatasime 2008. aasta novembris Washingtonis toimunud tippkohtumisel nn G20 protsessi. Jacques de Larosière' juhitud töörühm õppis sellest kriisist esimesena ja kohe pärast seda koostas komisjon oma ettepanekud. Lubage mul kiita Jacques de Larosière nutikat tööd, millele oleme praegu palju tänu võlgu.

Kui te seda soovite, saame selle kokkuleppega raamistiku, mis nüüdsest alates paneb paika kõik algatused iga toote, turu ja turuosalise kohta, et viia ellu see, mille oleme endale sihiks võtnud ja mille mina endale sihiks võtsin, kui teile 13. jaanuaril sellest rääkisin, nimelt arukad õigusnormid ja tulemusliku järelevalve.

See raamistik, mille me vastu võtame, on alus, mis tagab tõsiseltvõetavuse kõikide meie kavandatavate sektoripõhiste ettevõtmiste jaoks. Oleme selle kokkuleppe eest tänu võlgu nii mitmelegi teie seas, kes te olete sellesse oma aega ja teadmisi panustanud. Lubage ka mul tänada kõiki raportööre – José Manuel García-Margallot, Peter Skinnerit, Antolín Sánchez Presedot, Sylvie Goulardi, Sven Giegoldi, Ramon Tremosa i Balcells'i ja Burkhard Balzi – ning kõiki variraportööre.

Samuti tänan Sharon Bowlesi, kes juhtis läbirääkimisi väga otsustavalt. Aitäh majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu (ECOFIN) eesistujale Didier Reyndersile, kes tegutses oma meeskondadega ettenägelikult – mis oli määrava tähtsusega –, jätkates eelmiste eesistujariikide Hispaania ja Rootsi head tööd.

Lubage mul Euroopa Komisjoni nimel ehk veidi ebatavaliselt – kohe selgitan teile, miks – tänada minu kõrvalseisjat, David Wrighti, kes mõne päeva pärast lahkub siseturu ja teenuste peadirektoraadi peadirektori asetäitja ametikohalt. Minu arvates on see mees Euroopa avaliku teenistuse au ja uhkus.

Austatud parlamendiliikmed, teie antud lisaväärtus on vaieldamatu. See oli otsustava tähtsusega. Eelkõige mõtlen ma siinkohal ELi järelevalveasutuste pädevusvaldkondade täiustamist: vahendus, erakorralised meetmed, õiguslike ja tehniliste standardite koostamine tarbijakaitse jaoks (tuleme selle juurde veel tagasi), samuti teatavate ohtlike finantstoodete vältimine ja kaitse nende eest ning nende asutuste piiriülesus, millega arvestatakse rohkem.

Siis on veel Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamine, mille eest oleme tänu võlgu parlamendile, eelkõige seoses selle eesistujaga, ning siinjuures avaldan tänu ka oma kolleegile ja sõbrale Olli Rehnile ja tema töötajatele.

Kõik see on muidugi kompromiss. Mõned oleks tahtnud minna palju kaugemale. Komisjon on isegi teinud paljudes küsimustes paindlikke kompromisse ja järeleandmisi. Näiteks on meil kahju, et tehniliste standardite koostamise vallas jõuti sellisele lõpplahendusele, nagu vastu sai võetud. Meie arvates ei tohi sellest saada eeskuju teistele valdkondadele. Kordan seda ka kirjalikus avalduses.

Aga kokkuvõttes võib öelda, et pärast üksmeelset hääletust nõukogus ja pärast teie täna hääletust – kui see on pooldav – saab Euroopa Liit endale järgmise aasta algusest oma vajadustele ja finantssektori olukorrale kohandatud järelevalvesüsteemi. Enamikus Euroopa riikides on pangad pärit teisest riigist. Seda tähendabki riigiülesus nii finantsasutuse kui ka nende riskidega seoses.

Meie järelevalvesüsteem saab olema selline, mis on kriiside ärahoidmisel tulemuslikum. Saame näidata inimestele, kes on mures ja mõtlevad, kas EL on midagi ette võtnud, et oleme

kriisist õppinud ja tegutseme G20 otsuste alusel ameeriklastega – ja loodetavasti ka teiste riikidega – ühel ajal.

Järelevalveasutustega seoses on meil – minul – veel ees suur tehniline ja eelarvetöö, mille me tahame ära teha, et asutused 1. jaanuaril 2011 kenasti ilmavalgust näeksid. Euroopa Parlamendi heakskiidul tuleb meil nimetada ametisse nende asutuste tulevased presidendid ja peadirektorid. Tahan siin teie ees öelda, et ainus kriteerium, millega ametisse nimetamisel arvestatakse, on sõltumatus ja pädevus, mis tagaks nende asutuste edu, ning olen kindel, et süsteemsete riskide nõukogu tulevane eesistuja, kes on tänu teile Euroopa Keskpanka president, järgib seda sõltumatuse ja pädevuse nõuet.

Siis, kallid parlamendiliikmed, täidame 1. jaanuariks valminud raamistiku otsustavalt. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse volitused laienevad kiiresti, kuna ka sellel asutusel on sõnaõigus, kui langetatakse otsuseid ettepaneku kohta hakata reitinguagentuuride üle järelevalvet teostama ELi tasandil, samuti börsiväliste tuletisinstrumentide ja lühikeseks müümise määruste eelnõu kohta ning paar päeva tagasi vastu võetud krediidiriski vahetustehingute õigusnormide kohta.

Sellega me ei piirdu. Järgime teiega koos seda terviklikku programmi, millega meie finantssüsteemi tugevdada ja stabiliseerida ning muuta see läbipaistvamaks: börsivälistes ettevõtetes investeerijate ja riskifondide määrus, mille kallal me praegu töötame, pangakapitali käsitleva Baseli III lepingu rakendamine, finantsturgude direktiivi läbivaatamine järgmisel aastal, sanktsioonide karmistamine turu kuritarvitamist käsitleva direktiivi läbivaatamise raames ning ELi kriisiohje ja lahendamise raamistiku kasutuselevõtt.

Kõik need meetmed peavad aitama meil vältida uut tõsist kriisi, kaitsta tarbijaid, kes on ka maksumaksjad, ning soodustada säästvat ja õiglast majanduskasvu, mida me soovime.

Olen alati arvanud, et finantssektoris, nagu ka keskkonnasektoris, on ennetamine alati odavam kui tagajärgede likvideerimine. Tuletan teile meelde, et selle finantskriisi ajal kasutasime finantssüsteemi päästmiseks ühel või teisel moel 17% ELi SKPst. Pankade eest peavad maksma pangad, mitte maksumaksjad. Ennetamine on alati odavam kui tagajärgede likvideerimine.

Esitame kõik need meetmed komisjoni vastu võetud ja 2. juunil ECOFINi nõukogu toetatud tegevuskava raames ning meie eesmärk on, et need rakendataks, esitataks otsustavalt – et nende üle hääletataks, kui soovite –, aga igal juhul, et komisjon võtaks need vastu ja esitaks 2011. aasta lõpuks.

Lugupeetud parlamendiliikmed ja juhataja! Tahaksin isiklikul tasandil öelda, et meie suhted ja omavaheline usaldus aruteludel, kus puudub enesega rahulolu, on minu jaoks kogu selle range ja nõudliku tegevuskavaga seoses julgustav märk. Tänan teid selle eest komisjoni kõikide talituste nimel.

José Manuel García-Margallo y Marfil, *fraktsiooni PPE nimel.* – (ES) Austatud juhataja! Täna on Euroopa jaoks hea päev. Detsembris oli meil käes halb tekst, aga nüüd on meil parlamendi, nõukogu eesistuja ja komisjoni koostöös sündinud hea kokkulepe.

See on hea kokkulepe. Sellega asutatakse tõeliselt euroopalikud asutused, mis on tugevad ja mille üle teostab demokraatlikku kontrolli Euroopa Parlament, asutused, mille ülesanne on hoolt kanda selle eest, et kõigi Euroopa Liidus tegutsevate pankade suhtes kohaldatakse samu eeskirju. Neil asutustel on õigus teha otsuseid, mida peavad täitma riiklikud järelevalveasutused, ja kui need asutused nimetatud otsuseid ei järgi, siis suunata need

otsused täitmisele otse erapankadele, et kaitsta peresid ja ettevõtteid. Nii saavad nad võidelda pankadega, mis võivad tekitata süsteemseid riske, ja vältida olukorda, kus maksumaksjad peavad taas kord mõne finantsasutuse ebaratsionaalse innukuse eest maksma.

Tänane arutelu näitab, et parlament ei ole nagu koer, kelle haukumine on hullem kui hammustus ja kes taganeb nõukogu iga viipe peale. Parlament jääb kindlalt oma seisukoha juurde. Samuti ei käitu ta nii nagu kõnekäänus „ei söö ise ega lase teistel ka süüa”. Ta on nõukogu ja komisjoni hea liitlane ELi lõimimisel.

Tänu kolleegidele volinik Barnier'le ja Didier Reyndersile on meil nüüd suurepärane kokkulepe, mille üle võime uhked olla.

Peter Skinner , *fraktsiooni S&D nimel*. – Austatud juhataja! Tänan volinikku ja Didier Reyndersit. Samuti aitäh David Wrightile tema tegevuse eest ning kolleegidele siin ruumis. Oleme täitsa edukad.

On kaks võimalust: kas lasete end hetkest haarata või haarate ise härjal sarvist. Finantskriisi tõttu on ellu kutsutud uued asutused, mida on väga vaja ja mis on praegusel ajal Euroopa Liidus ja võib-olla isegi kogu maailmas väga teretulnud, aga neile antavate volitustega peab kaasnema vastutustunne. Seega peab nõudlikkusel olema eesmärk, et midagi saavutada, ning selle eesmärgiga peavad olema nõus ka meie kodanikud, kelle töökohad ja elatusallikad meie otsustest sõltuvad, mistõttu peame tegema õigeid otsuseid.

Kahtlemata on liikmesriikide ja parlamendi vahelisel arutelul sel teemal tekkinud sageli pingeid, aga keegi meist ei ole saanud kõike soovitud ja kõigil meil on õnnestunud saavutada see kokkulepe, mis – ma loodan – on edukas.

Parlament nõudis suuremaid volitusi ELi tasandil. Muidugi on see olnud liikmesriikide soovidega vastuolus. Mõni inimene siin parlamendis tahaks otsese järelevalve loomisega veelgi kaugemale minna, eelkõige näiteks kesksete vastaspooltega seoses. Peame kõik hoiatama seiklushimu, mitte edasipüüdlikkuse eest, aga meil peavad olema sobivad vastumeetmed, kui on aeg täita hiljem ilmnevaid lünki.

Praegu sõltub finantsstabiilsus liikmesriikide tuhandete finantsteenuste valdkonna inimeste aastate- ja mõnikord kümnenditepikkusest kogemusest. Nemad on olnud probleemide ennetamisel eesotsas. Riikide valitsused on tõestanud, et nad suudavad meid kokkuvarisemisohu korral päästa. See on aga õnnelik juhus, mitte ettekavandatud. Need uued asutused annavad meile võimaluse seda kavandada. See on olnud puudu ja sellepärast ongi nii oluline seda teha.

Järelevalveasutused tegelevad ka praktiliste küsimustega. Meil saab olema ühiskomitee, mille poolt on mul olnud au sõna võtta. Ühiskomitees peaks toimuma kooskõlastamine, teabevahetus ja ühine otsustamine. Komitee peaks olema platvorm tähelepanu koondamiseks, sest need asutused tegutsevad süsteemsete riskide kaotamise nimel. Samuti nõudsime, et EKP juht teostaks üldtasandi järelevalvet, aga kui küsida Ben Bernankelt, kas tema maine selliste volituste tõttu paranes, siis arvan, et ta ütleb „ei”.

Seega, et vältida mineviku kasiinostiilis finantstehinguid – jah –, aga et olla vastutustundlikud seadusandjad, peame olema ka väga mõõdutundlikud. Peame olema seadusloomes nõudlikud, aga seda ka inimeste pensionide, hoiuste, kodude ja töökohtade pärast. Mul on hea meel meie järelevalvestruktuuri üle. See on noor, aga peab kiiresti täiselujõuliseks saama.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Austatud juhataja! Tahaksin küsida Peter Skinnerilt, et mis alustel ta eeldab, et ELi uute asutuste otsustusvõime ja otsused on paremad kui liikmesriikide reguleerivate asutuste otsused?

Peter Skinner (S&D). – Austatud juhataja! Kui Dartmouthi krahv oleks mu sõnavõttu kuulanud, oleks ta kuulnud, kui ma ütlesin, et minu arvates tuleks seda teha koostöös riiklike asutustega, mitte tegutseda nende huvide vastu, ja ainult siis, kui õigusaktid, mis me selle jaoks oleme välja töötanud, seda lubavad ja on läbinud siin parlamendis demokraatliku menetluse.

Arvan, et see on parim mõlemale. Kui te kujutate ette, et istute oma saarel ja maailma tõeliste probleemide eest kaitseb teid ainult vallikraav, siis olete kahjuks rumal, sest tegelikkus on selline, et üleilmne kriis andis meile korraliku õppetunni.

Sharon Bowles, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Saime sellega hakkama. Järelevalvesüsteemi rong on jaamast lahkunud ja nüüd ootame ühistelt eeskirjadelt palju. Meie finantsvaldkonna õigusaktid on aga ikka nagu Šveitsi juust, mis on auke ja noajälgi täis, ning ühtsed eeskirjad sinna ei ulatu. See on meie kõigi häbi, kuni me tõepoolest otsustame finantsteenuste ühtse turu kasuks.

Uued asutused annavad meile uue meetodi piiriüleseks koostööks, aga see tähendab ka seda, et tuleb olla eriti hoolikas, et otsused oleksid kiired ja turgudest lähtuvad. ELi järelevalveasutused tuleb ühendada omavahel ja riiklike järelevalveasutustega ning neil peab kõigest ülevaade olema, et nad saaksid langetada asjakohaseid otsuseid, sest halba otsust ei muuda selle levitamine paremaks.

Sven Giegold , *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Täna on tõesti see päev, kui Euroopale pannakse järjekordne aluskivi. See on hea päev ja see näitab, et kõik, kes väitsid, et pärast finantskriisi ei tehta midagi, eksisid. Samuti näitab see seda, et eksivad ka need, kes arvavad, et nüüd algab uus taasriigistamise etapp. Euroopa teeb vajalikke järeldusi. Tuleb aga selgelt välja öelda, et muidugi on nendes finantsturu õigusaktides ikkagi asju, mis peavad jätkuma. Parlament on saavutanud ja taganud midagi tähtsat. Seda juba mainiti. See õnnestus meil sellepärast, et parlamendi mitu jõudu tegi koostööd ja nii oldi vastu paljude parlamendiliikmete püüetele kriisi õppetundidest mitte õppust võtta.

Mõned olulised küsimused on endiselt vastuseta, näiteks kui suur on nende asutuste töötajate arv ja mis mõte neil uutel asutustel oma volitustega on, kui neil ei ole piisavalt töötajaid ja piisavat eelarvet. See, mida oleme selle kohta kuulnud, ei ole veel selge; peame selles valdkonnas koostööd tegema. Järgmine küsimus on, et mis saab selle finantsturumeti presidendiga. See on järgmine valdkond, kus peame hoolt kandma selle eest, et ametisse nimetataks õiged inimesed. Meie, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni jaoks oli tähtis samm meie soov, et lõpuks ometi oleks suurte piiriüleste ettevõtete raamatupidamisnõuetega tagatud läbipaistvus. Sellega seoses on komisjon õnneks teada andnud, et nad annavad välja teatise riikide kaupa eristatud aruandluse kohta. Ootame seda väga. Sellega seoses ootame samuti väga meie koostööd.

Lõpuks ometi on meil majandus- ja rahanduskomisjoni nelja koordinaatori ühisdeklaratsioon, kus on kirjas meie soov, et turustruktuurid ja kesksed vastaspoolad peavad olema ELi otsese järelevalve all. Sellega seoses on veel vaidlusteemasid.

Loodan, et majanduse juhtimise teemal jõuame siin parlamendis sama sidusa kokkuleppeni kui järelevalve küsimuses. Muidu kaotab parlament oma mõjuvõimu nendes küsimustes.

Me ei tohi lasta selleteemalisel arutelul taas ideoloogiliseks minna. Kui nii juhtub, ei langeta nõukogu kahjuks mõistlikke otsuseid ühenduse meetodi kohaselt.

Kay Swinburne, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud juhataja! Selle finantskriisi pärand on ebakindlus finantsteenuste sektoris ja avaliku sektori eelarvetes. Pangad, finantsturud, valitsused ja ettevõtted tunnetavad seda ebakindlust iga päev ja selleks, et meie majandus saaks taastuda, peame selle ebakindluse kaotama. Üks peamisi ebakindluse allikaid pärast finantssektori tohutut kokkukukkumist on õigusnormid, kaasa arvatud see, kes edaspidi neid loob ja millised asutused nende normide jõustamisega tegelevad.

Parlamendil on olnud tähtis roll selle teema üle arutlemisel ja viimastel kuudel on arutletud õigusnormide ja järelevale iga pisimagi üksikasja üle, et kes, mida, kus ja millal teeb. Tulemuseks on tasakaal: tasakaal liikmesriikide järelevalveasutustega seotud kohustuste ja ELi uue asutuse loodavate uute eeskirjade vahel, mis edendab ühtset finantsteenuste turgu, suurendades samas vastastikuse järelevalve rolli; tasakaal ESRNi jälgitava süsteemi ohutuse ja finantsettevõtete riskimisvajaduse vahel ning tasakaal maksumaksja kaitsmise ja majanduse edendamiseks vajaliku kapitali leidmise vahel.

Me kõik oleme väga huvitatud ühtse finantsteenuste turu aluseks olevate uute mehhanismide loomisest, sealhulgas ELis tegutsevate pankade üldise riski jälgimisest, kooskõlastatud ja korrapärase menetluse tagamisest kriisi ajal kõikides liikmesriikides, järelevalveasutuste vahendustegevuse korra täiustamisest ning eeskirjade täitmisest kõikides finantskeskustes ja kõikide finantsturu osaliste poolt.

See järelevalvepakett oma praegusel kujul loob vajaliku tasakaalu. Ent selle eduks tulevikus on vaja kindlasti tööle võtta suurepäraseid pädevaid töötajaid. Kutsun komisjoni üles hoolt kandma selle eest, et see järgmine samm oleks edukas.

Jürgen Klute, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Austatud juhataja! Kõigepealt tahaksin tänada kolleege, kes osalesid siin küllaltki karmidel ja pikkadel läbirääkimistel. See, mida raportöörid ja variraportöörid teha suutsid, on suur saavutus. Nad saavutasid läbirääkimistel parima võimaliku tulemuse.

Sellegipoolest ei taha ma jätta mainimata meie fraktsiooni poolset kriitikat. Me ei ole rahul konkreetset kolme asjaga. Ühest küljest on järelevalveasutustele antud pädevused meie arvates ebapiisavad. Me oleks tahtnud, et need oleksid olnud ulatuslikumad. Samuti arvame, et järelevalveasutuste jagamine mitme tegevuskoha vahel on vale. Meie pooldasime nende koondamist ühte kohta, nii palju kui see on võimalik. See oleks teinud koostöö kindlasti lihtsamaks ja tõhusamaks. Sven Giegold juba mainis, et personali võiks pikemas perspektiivis täiendada ja tegelikult peakski seda tegema. Neile asjadele ongi peamiselt meie kriitika suunatud.

Sellele vaatamata arvame, et see on õige ja oluline samm õiges suunas, õige ja tähtis samm finantsturgude uute õigusnormide poole, mida on hädasti vaja. Ent meie arvates on vaja teha veel nii mõndagi, et saada tõeliselt tulemuslikud finantsturgude õigusnormid, et jõuda sinnamaale, et saame ELi õigusnormide abil vältida järgmisi olnu sarnaseid kriise. Meie fraktsioon aitab sellele palju kaasa. Muidugi on veel kavandamisel mõned eelnõud. Loodame, et need on kasulikud. Kui on, siis võib tulemus olla midagi tõeliselt mõjusat ja head. Aga meil on selles valdkonnas tõesti vaja astuda veel mõni samm.

Godfrey Bloom, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud juhataja! Kui ma viimane kord volinik Barnier'ga kohtusin, tundsin suurt muret selle pärast, et Londoni City ehk finantsteenuste õiguslik reguleerimine läheb Brüsselisse. Teda paistis minu nii suur mure

üllatavat, aga pärast seda, kui ta ametisse asus, on ta ehk aru saanud, et märkimisväärselt suur osa Ühendkuningriigi SKPst tulebki riigi finantsteenuste sektorist.

See on Ühendkuningriigi jaoks väga tähtis. Maksab see ju enamiku arvetest. See 45 miljonit inglise naela, mille me iga päev siia saadame, et toetada seda kahtlast Euroopa Liidu projekti, mis ei ole meie valijaskonnale õieti sõnaõigust andnudki, on üks neist arvetest. Te peate aru saama, et suured palgad ja pensionid ei kasva puu otsas.

Volinik Barnier, mainisin teile ka seda, et võiksime õppida vanadelt dominioonidelt, Austraalialt ja Kanadalt, keda see probleem ei puudutanud, mille peale teie nii muhedalt ja väga gallialikult ütlesite, et Austraalia on nii kaugel. Loodan, et nüüd, kui olete mõnda aega ametis olnud, hakkate aru saama, et selline kitsarinnalisus ei lähe.

Olen endiselt mures, volinik Barnier. Kardan ikkagi, et meie õigusnormid on loonud tavaline ports asjatundmatuid bürokraate ja parlamendikomisjonid, kus on tegevad salakommunistid, iganenud vaadetega sotsialistid, silmapaistmatud poliitikud, mürkrohelised, käputäis heasoovlikke koduperenaisi ja hõbedastes aastates vanaemad. Tulemus on sama nagu ELi kõikide teiste projektidega: kalanduse, põllumajanduse, energia, tööhõive ja sisserändega ning – oh, õuduste õudust! – ühisraha kellapommiga.

Hämmastav läbikukkumiste jada, kas pole? Võiks ju arvata, et Euroopa Liidul midagigi kord kogemata täkkesse läheb. Mul on kahju, aga ma ei ole rahul. Olen väga pahane, et Briti Konservatiivide Partei on käest andnud Londoni Cityle suunatud õigusaktide loomise. Kui David Cameron oleks olnud Trafalgaris admiral Nelsoni asemel, oleks Trafalgari väljakul praegu prantslaste admiral Pierre Villeneuve'i kuju.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Austatud juhataja! Tahaksin kiita selle finantspaketiga vaeva näinuid, eelkõige parlamendi personali ja liikmeid.

Euroopal oli ärkamiseks vaja tohutu suurt finantskriisi. Ent võimalus ELi ühiseid asutusi tugevamaks muuta on osaliselt käest lastud, sest ühelt poolt on neil uutel järelevalveasutustel liikmesriikide sarnaste asutustega võrreldes piiratud pädevused. Lisaks on kahju, et ei ole saavutatud samasugust edu nagu oli Euroopa Keskpankade Süsteemi lõimumisel.

Oleme edasi läinud, aga peame mäe otsa ronimist jätkama.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Austatud juhataja, Didier Reynders ja volinik Barnier! Tahaksin muidugi lisada ka omalt poolt kiidusõnu, sest tehtud töö on hea ja koostöö parlamendiga oli suurepärase. Samuti tuletan teile meelde, et parlamendi tahteta poleks sellel järelevalvesüsteemil kindlasti selliseid euroopalikke omadusi nagu praegu.

Tulevikuga seoses tahan, et jõuaksime nõukoguga enne selle perioodi lõppu ja ehk isegi enne selle kuu lõppu kokkuleppele ühes küsimuses, mis meid puudutab ja mille te, härra Reynders, olete oma südameasjaks võtnud – kinnitan teile, et see ei ole asjata. Tänu eesistujariigi Belgia helgetele peadele valmib lähipäevil rahuldav lahendus börsivälistes ettevõtetesse investeerijate ja riskifondide jaoks.

Kordan voliniku üht võrdlust: arvan, et peame sellesse äsja loodud raamistikku, mis tagab finantsõigusaktide aruka sisu ja kõikehõlmavuse, kive juurde laduma. See õigusraamistik ei ole loodud raamistiku enda pärast. See on loodud selleks, et õigusnormid, mille eesmärk on piirata finantssüsteemi riske nii palju kui võimalik, oleksid tulemuslikud.

Lõpetuseks tahaksin kiita David Wrighti, kes kahjuks meid hülgab. Loodame, et pärast kogu seda abi parlamendile nende tulemusteni jõudmiseks näeme teda varsti taas Euroopa heaks tegutsemas.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Austatud juhataja, volinik, eesistuja ja kolleegid! Mul on hea meel kompromissi üle, mis saavutati, et võtta vastu finantsjärelevalve pakett esimesel lugemisel ja suure häälteenamusega. ELi-poolne järelevalve oli kauaaegne püüe Euroopa lõimimises ja finantsilise lõimumise hädavajalik edendaja, mis muudab rahapoliitika tulemuslikumaks ja parandab konkurentsivõimet. Seda oli meil vaja ka selleks, et lõhkuda finantsmull ning kaotada lõhe üleilmse finantssektori ja riikliku järelevalve vahel.

Praegune kriis kinnitas turu ja riiklike lahenduste ebapiisavust. Peame õigusnormides ja järelevalves avastatud puudused kaotama. Antud juhul on järelevalve finantsreformi elluviimisel esmatähtis, sest kuigi ELi õigusnormid on olnud puudulikud, on järelevalve olnud olematu.

ELi-poolne järelevalve paneb aluse täielikule, põhjalikule ja tõsiseltvõetavale reformile. See esimene riikideülene kogemus on samm sidusa rahvusvahelise finantsjärelevalvesüsteemi suunas.

Parlament on teinud koostööd selle nimel, et paketi kaudu tegeldaks eelkõige kolme valdkonnaga. Esiteks sellega, et see oleks rohkem tasakaalus, et tagada finantsasutuste turvalisus ja maksevõime ning tarbijate, hoiustajate ja maksumaksjate kaitsmine ja finantsiline kaasamine. Teiseks, et see oleks arukas, et reageerida süsteemsetele riskidele, tegutseda eriolukordades ja ajutiselt keelata kahjulikud tooted. Kolmandaks, et see oleks säästlikum, parandaks konkurentsivõimet, hõlmaks kõiki kulusid ning oleks alus ELi finantsasutuste maksetel põhinevale kriisiohjesüsteemile.

Raamdirektiiviga saab luua need asutused sektorit käsitlevate õigusaktide abil, milles sätestatakse nende asutuste volitused ja tegutsemiseeskirjad. Sellega parandatakse teabevahetuse läbipaistvust ja koostööd ning ühtlasi kehtestatakse reformi tähtaeg, et rakendusaktid oleksid valmis enne 1. detsembrit 2012 ja ülevõtmine toimuks vastavustabelite alusel.

Lõpetuseks tänan kõiki, kes aitasid seda paketti edendada. Täna naudime esimesi vilju, aga see kokkulepe on pöördepunkt ELi finantssektori ja demokraatia arengus, sest demokraatia tähendab õigusloomet, järelevalvet ja õigusaktide tulemuslikkuse tagamist. Samuti on tõestatud, et kui me tahame paremat finantssektorit, peame suurendama demokraatia osakaalu.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Lugupeetud volinik ja minister! Öeldud on palju. Kokkulepe on sõlmitud ja sellega võib rahule jääda. Aitäh kõigile.

Tahtsin sellest tegevusest tulevikuks õppust võtta. Seadusandlikus tavamenetluses ei saa olla nii nagu juhtus detsembris majandus- ja rahandusküsimuste nõukogus (ECOFIN), et sõlmitakse üksmeelne kokkulepe ja siis tullakse parlamendi ette ja öeldakse, et teate, asi on halvasti, meie jõudsimme kokkuleppele ja nüüd peate teie tegutsema väga kiiresti, sest turud ootavad. Ummikust saadi välja, kui eesistujariik Belgia otsustas veidi rohkem pühendumust ja läbirääkimissoovi üles näidata. Aitäh teile, minister, selle eest.

Tahtsin teile lihtsalt öelda, et ka majanduse juhtimisega seoses kavatseme töötada ühtse meeskonnana, nagu tegime järelevalve valdkonnas. Härra Reynders, kui tohib, tahaksin

teilt, nagu ka härra Barnier'lt, paluda, et edastaksite komisjonile ja ECOFINile väikese teate, et me tõepoolest tahame algusest peale kaasa lüüa ja seadusandlikus tavamenetluses oma osa täita. Ärge takistage meid nõukogus! Ärge takistage meid töökonnas ja püüdke ehk hoopis selgitada Herman Van Rompuyle, et meil oleks väga hea meel teda majandus- ja rahanduskomisjonis näha, nagu me teda seal osalema palusime.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Austatud juhataja, minister, volinik ja kolleegid! Arvan, et täna on hea päev mitte ainult ELi institutsioonide jaoks, vaid ka ELi kodanike jaoks, sest kaks aastat pärast panga Lehman Brothers pankrotistumist õnnestus meil luua struktuur, mis küll ei kaota kõiki finantsturult lähtuda võivaid probleeme, aga muudab finantsturgude senised liialdused Euroopa Liidus edaspidi võimatuks. Võime enese üle selle pärast uhkust tunda.

Aitäh eesistujariigile Belgiale, sest meil oli tunne, et nõukogu alguses eriti ei pingutanudki. Seega kinnitan Sylvie Gulardi öeldut. Kuigi nõukogu võttis algul vastu üksmeelse resolutsiooni, ei lahendanud see probleeme. Euroopa Parlament oli see, kes jõudis fraktsioonide erimeelsustele vaatamata tõeliselt teostatava lahenduseni, mis tagab stabiilsed järelevalvestruktuurid ja vahendid, mida saab kasutada kriisiolukorras, et kärpida liialdusi ja muuta nii finantssektor stabiilsemaks. Tänan teid südamest, härra Reynders, sest olete ise sellele küsimusele palju aega pühendanud.

Siiras tänu ka komisjonile, kes kandis hoolt selle eest, et nõukogu ja parlamendi väga erinevad seisukohad läheneksid õiglase dialoogi käigus teineteisele. Suur tänu! See annab meile edaspidiseks õigusloomeks lootust.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Austatud juhataja! Euroopa Keskpanga presidendist saab järgmiseks viieks aastaks automaatselt Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja.

See ei ole tühine asi. See näitab, et EKP osaleb reaalselt ELi finantsturgude ja -asutuste finantsjärelevalves. See tähendab ka seda, et Jean-Claude Trichet, kes annab oma tegevusest aru parlamendi ärakuulamistel, peab vastama ka finantsjärelevalvet puudutavatele küsimustele, mitte ainult hindade stabiilsust puudutavatele küsimustele.

Selle reformiga paneb EKP president oma maine ja tõsiseltvõetavuse panti, et saavutada ELis tulemuslik finantsjärelevalve. Tänu sellele reformile muutub tavapärane äritegevus selle kriisi tekitanud finantsasutuste jaoks keerulisemaks. See on kasulik Euroopa tulevastele põlvkondadele.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Soovin avaldada ka kõigile kiitust selle eest, et Euroopa Parlament saavutas kompromissi finantsjärelevalve kohta. Tulemusega võib väga rahul olla, aga mitte selle pärast, et parlament astus riikide esindajatele vastu, vaid kompromiss on väga hea sellepärast, et see on paljutähendav. Pidime muutma selle paketi tulemuslikkuse ja tõsiseltvõetavuse nimel euroopalikumaks.

Põhjus, miks Sylvie Goulard ja mina meie fraktsiooni variraportöörina nii palju vaeva nägime, et Euroopa Keskpanga presidendist saaks automaatselt Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja, on see, et oleme selle küsimuse tähtsusest täiesti teadlikud.

Valdkonnas, mis on liikmesriikide vahel killustatud, on vaja liidu organit, mida tugevdab vaieldamatu pädevus ja seaduslikkus. Äkki isegi britid saavad sellest aru. EKP president suudab oma autoriteedi ja mainega Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu suhtes austust äratada paljude läbirääkimispartnerite seas, eelkõige ministrite nõukogus.

Lõppude lõpuks ei pea me kartma mitte üleliigset võimu, vaid üleliigset nõrkust, mille vastu pidime võitlema. Lõpetuseks tahaksin, et kõik asutused hakkaksid tegutsema nii kiiresti kui võimalik ja et kõikide asjaomaste partnerite vahel tekiks usalduslik õhkkond. Kihlvedu ei ole võidetud. Taas kord tegutses Euroopa Liit aeglaselt, aga lõpuks valmib meil huvipakkuv alus järelevalvesüsteemile, mis peaks tulevastel aastatel edasi arenema.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Austatud juhataja ja kolleegid! Oleme veendunud, et üleilmsel turul ei või õigusnormide kohaldamisalast ja asjaomasest kontrollist pääseda ükski finantsturu osaline, toode ega piirkond. Hiljutised kriisid näitasid, et otsuseid on vaja langetada 48 tunni jooksul ja eeskirjad peavad olema ühised.

Pankade üle, mida peetakse liiga suureks, et pankrotistuda, tuleb teostada järelevalvet liidu tasandil. Lisaks ei tohi järgmiste kriiside korral kanda kulusid kodanikud. Peame läbipaistvuse, aruandekohustuse ja eetika asetama finantssüsteemis tähtsaimale kohale. Mul on väga hea meel saavutatud kokkuleppe üle, milles parlament suurt rolli mängis.

Olen alati pooldanud sõltumatuid asutusi, millel on volitused kohaldada sanktsioone ja võimalus erijuhtudel sekkuda. Olen nõus, et luuakse kaks fondi, mida ei saa üles ehitada pankade maksustamisena – see ei oleks lahendus.

See on selleks, et tagada taastumisvõime, vältida kulude kandumist väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ja kodanikele ning eelkõige selleks, et vältida ühtset pangandussüsteemi.

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Mul on hea meel, et läheme Euroopa killustunud majandusjärelevalvelt, mida dikteerivad riikliku tasandi otsused, üle ühtsele makrotasandi usaldatavusjärelevalve süsteemile, mis võimaldab ELil rääkida ühest suust. Euroopa Liit saab kavandada oma makromajanduslikke sekkumisi hoolikalt ja tal on rohkem sobivaid abivahendeid, millega võimalikke järgmisi finantskriise ära hoida.

Kahju ainult, et liikmesriigid ei nõustunud EP liikmete ettepanekuga anda vast loodud asutustele volitused teostada suurte piiriüleste pankade üle otsest järelevalvet. Ei tohi unustada, et need pangad on süsteemse riski peamised allikad.

Samuti on mul kahju, et liikmesriigid jätsid endale õiguse mitte nõustuda ELi järelevalveasutuste selliste otsustega, millel võib olla riigi eelarvele liiga suur mõju. Arvan, et väikeste sammude aeg on möödas. Euroopa tulevikku ei saa luua poolikute meetmetega, vaja on täielikku poliitilist pühendumust.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Vaja on euroopalikumaid lahendusi, vähem kaitseklausleid ja vähem riikide egoismi. Sellepärast on eriti oluline, et need jõupingutused sellega ei piirduks. Peame selle küsimuse juurde naasma. Piiriülene pangandus, mis moodustab nüüd kõikidest sektori tegevustest 70%, vajab järelevalvet. Sellele on vaja liidu ühist järelevalvesüsteemi, mis teenib meie ühishuve.

Kolm uut järelevalveasutust on praegu lahendus ja see arv on praeguses olukorras maksimum. See ei ole üldkokkuvõttes ideaalne lahendus, sest riikide huvid on piiriülese pangandusega seoses endiselt ühitamatud.

Andrew Henry William Brons (NI). – Asutatud juhataja! Tavainimeste jaoks on kriisid kui loodusõnnetused; Euroopa Liit näeb kriise võimalusena suurendada oma võimu, ja seda alati riikide valitsuste võimu arvelt.

Liikmesriigid kaotavad õiguse otsustada oma finantssüsteemi üle. On tõsi, et Ühendkuningriigis tegeleti kriisiga haletsusväärselt puudulikult, ja seda sellepärast, et riigi valitsusasutused ei ole kehtestanud oma erapankade tegevuse üle piisavat kontrolli.

Pangad ei ole tavaettevõtted, millel on targem lasta omapäi tegutseda. Nad loovad krediiti, mis on suur osa rahapakkumisest, ja seda ei saa jätta reguleerimata eraettevõtete kätte.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Minu arvates on täna saavutatud kompromiss versta-post liiduülese finantsjärelevalve jätkuvas arengus. See ühine edu oli võimalik eelkõige nõukogu eesistuja edasiviiva tegevuse tõttu läbirääkimistel ning liikmesriikide koostöö tõttu, kuigi nad olid varem seadnud väga ranged piirid sellega seoses. Me ei loonud lihtsalt hambutut tiigrit, vaid asutused, mis otsustaval hetkel ka hammustada suudavad. Tuleviku otsustavates olukordades ei vaidle riikide järelevalveasutused enam volituste üle, vaid ELi asutus teeb oma selge ja siduva avalduse. Lõpetuseks langetavad eriolukordades otsuseid edaspidi liidu asutused. See tähendab suuremat vastutust.

Minu jaoks on eriti tähtis see, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistujaks saab Euroopa Keskpanga president. Raportöörade mainitud sisuliste küsimustega olen nõus ja täna teid suurepärase fraktsioonideülese meeskonnatöö eest.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja! Tahaksin arutelu lõpuks tänada kõiki raportööre, fraktsioonide esindajaid, EP liikmeid, kes sõna võtsid ja rääkisid peaaegu ühehäälselt selle kompromissi ja kokkuleppe poolt.

Tahaksin kinnitada, et need ELi asutused ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ei astu riiklike järelevalveasutuste asemele, vaid loodavad nende ja parandavad nende tegevust, ...

(Juhataja nõuab vaikust.)

... moodustavad neist võrgustiku, ühendavad pädevused, teadmised ja oskused, et saaksid kogu liitu või enamat hõlmavate riskide korral võtta liidus häid vastumeetmeid finantsasutustes, mis, nagu ma teile ütlesin, on peamiselt riikideülesed.

See raamistik saab teoks tänu teile ja nõukogule. Nagu öeldi, ehitame selle üles kivi kivi haaval: maksesüsteemi vastavalt ühtsele euromaksete piirkonnale, oktoobrist alates pangakapitali määrus, turu väärkasutuse direktiivi läbivaatus, kontohaldurite jaoks vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtted, reitinguagentuurid, riskihaldus ja lõpetuseks ettevõtete juhtimine. See on meid ees ootamas, rääkimata investeerimisfondide määrukest.

Teeme seda tööd otsustavalt. Teeme seda nii, et kirjeldatud tee lõpus – see on meie tegevuskava G20 kohtumisest alates – ei pääse ükski finantsturu osaline, toode, turg ega territoorium arukatest õigusnormidest ja tulemuslikust järelevalvest.

Austatud parlamendiliikmed! Meie ja ühtlasi minu eesmärk peaks olema see, et selle lühikese tee lõpuks – lühike sellepärast, et kodanikud on tähelepanelikud ja nõudlikud, milleks neil on ka õigus – on meil maailma parim õigusnormide ja järelevalve süsteem, või muidu on liiga hilja. ELi kohustus on olla edasipüüdlik ja luua maailmas vajalik õigusnormide ja järelevalve mudel. See on meie eesmärk, mis on kodanike, tarbijate ja finantstööstuse enda huvides.

Didier Reynders, nõukogu eesistuja. – (FR) Austatud juhataja ja parlamendiliikmed! Nüüd on minu kord tänada kõiki sõnavõtnuid ja parlamendi suurt enamust, kes toetas hääletusele

pandud tekste. Lisaks on mul väga hea meel, et EP liikmed selle teema ja finantsjärelevalve vastu huvi tunnevad.

Eelkõige tahaksin teile öelda, et – nagu mitu inimest meile meelde tuletas – jutt käib esimesest tõelisest õppetunnist, mida finantskriis meile andis. Oleme arutlenud paljude tekstide üle, aga uue järelevalvepaketi ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu elluviimine on esimene tõeline õppetund, mida finantskriis meile kõigile siin andis.

Teine asi, millele ma tahaksin tähelepanu juhtida, on see, et tegu on protsessi algusega. Nagu Michel Barnier just ütles, kavatseme selle protsessi raames ellu viia veel palju asju. Õigusnormid vajavad tugevdamist ja paljud ka mainisid seda. Samamoodi jätkame komisjoni, nõukogu ja parlamendi koostööd. Igatahes eesistujariik Belgia on täiesti kindlalt otsustanud samamoodi kaasa lüüa.

Loodan, et järgmise mõne päeva jooksul saame teha tõelisi edusamme investeerimisfondide, riskifondide ja muude asjaomaste fondide direktiiviga. Peagi toimuvad arutelud reitinguagentuuride üle. Tahan kinnitada, et meie koostöö, millest Sylvie Goulard rääkis, jätkub. Oleme juba teinud ettepaneku ja kõik see on kokku lepitud, et majandus- ja rahanduskomisjoni esimees Sharon Bowles osaleb majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu mitteametlikul kohtumisel, et uurida meie töö edenemist.

Ma ei räägi kauem, sest tean, et kohe toimuvad tähtsad menetlused, aga loodan väga, et saame selle paljude arvates ajaloolise tähtsusega hääletusega asja edendada. Igatahes tulen teie ette veel mõne päeva ja nädala pärast, et rääkida samamoodi, sama otsustavusega, teistest tekstidest, mis teile otsustamiseks esitatakse.

Igal juhul aitäh neile, kes on andnud endast viimastel kuudel kõik, et selle paketiga edasi liikuda. Sest nagu ma ütlesin, on see meie esimene tõeline õppetund finantskriisist.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

John Bufton (EFD), *kirjalikult.* – EL kontrollib nüüd täielikult pankasid, aktsiaturge ja kindlustusettevõtteid. See, mis pidi olema järelevalve, on paisunud võimuks, mis on palju enam kui praeguste süsteemide nõuandev roll ja mis jätab riikide asjaomased asutused volituste ja otstarbeta. Kui arvataks, et EL panku ja aktsiaturge üle reguleerib, oleks finantsteenuseid pakkuvatel ettevõtetel kaks võimalust: jääda rahvusvahelistest konkurentidest maha või kolida oma peakorterid riikidesse, kus puuduvad igasugused piirangud. Esimene jätab Euroopa investorid majanduslanguse pimedasse kuristikku, samal ajal, kui ülejäänud maailm suurte sammudega sellest välja ronib. Viimane võib viia kättesaamatu meretaguse kauboipanganduseni, kus kõikide raha oleks ohus. Enamik ELi õigusnorme teiste majandusharude jaoks on olnud täielik katastroof. Andsime komisjoni kätte Ühendkuningriigi suurima majandusharu – Londoni Citys tegutsevad finantsteenuste ettevõtted, kelle käes on 80% Euroopa riskifondidest. Kui ka selles valdkonnas tuleb Brüsselist ainult vigaseid õigusakte, siis võib Ühendkuningriik ja kogu maailm needa ära selle päeva, mil sellisel võimu üleandmisel toimuda lasti.

Giovanni Collino (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Me ei saa lasta ELi kodanikel maksta kinni kulusid, mille on tekitanud pangandussüsteem, mis seni ei ole teinud muud, kui kaitsnud enda õigusi. Samuti ei saa me lasta oma majandussüsteemil vastutustundetult krediitipakkumise koorma all kokku kukkuda.

Mina ja mu kolleegid eelarvekomisjonist oleme hoolitsenud selle eest, et uute seire- ja finantsjärelevalveasutuste toimimist ja rahastamist käsitlevad eeskirjad oleksid asjakohased, tasakaalus ja kooskõlas ELi eelarvepoliitikaga, milles tuleb arvestada kõikide liikmesriikide probleemidega. Teisalt oleks need probleemid palju suuremad, kui EL ei võtaks endale kohustust vältida edasisi praeguse kriisiga sarnaseid kriise.

Iga uue ameti kasulik mõju korvab enam kui proportsionaalselt need kulud, mis asutuste loomise ja toimimise heaks teha tuleb. Euroopa Parlament ja Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, kes juhtisid läbirääkimisi suurepäraselt, jõudes nõukoguga ajalooliselt tähtsale kokkuleppele, esindavad mõlemad muutmismeelsust, mis tähendab maksumaksjate jaoks seda, et nad saavad ELile lootma – ELile, mis on palju lähemal, mis on majanduslikult edukam ja turvalisem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Ainult umbes kaks aastat pärast raske majanduskriisi tekkimist jõudsid nõukogu ja parlament kokkuleppele finantsjärelevalvemeetmete paketi üle, mida on aga kärbitud selles sektoris minimaalset sekkumist võimaldavaks. Lisaks on seda tehtud ilma kõigepealt üliolulisi, elementaarseid otsuseid langetamata. Nimelt ei ole kaotatud maksuparadiise, kehtestatud maksu kapitali liikumisele ja suletud tuletisinstrumentiturgu. Samuti ei taheta muuta Euroopa Keskpanga demokraatlikumaks ega olulisel määral muuta selle eesmärke, et seada prioriteediks õigustega töökohad või vähemalt taastada tasakaal sotsiaalse arengu ja avaliku sektori eelarvete vahel.

See tähendab, et peamised spekulatsioonisüsteemid jäävad turule alles ja praeguste meetmete eesmärk on pigem soodustada võimsate riikide ja nende finantsgruppide poolset kontrolli haprama majandusega liikmesriikide üle kui tegeleda otseselt finantsspekulatsiooni probleemiga ja see kaotada.

Lisaks ei tohi me unustada, et see pakett on osa ECOFINi meetmetest riikide eelarvete eelneva kontrolli jaoks, sealhulgas nn Euroopa poolaasta. Meie oleme väga selle vastu.

Iliana Ivanova (PPE), kirjalikult. – (BG) Tänane arutelu finantsjärelevalve üle näitas, et enamikul meist on tahe ja otsustavus viia majanduse juhtimise valdkonnas Euroopa kasuks ellu suuri reforme. Kõige tõhusam mis tahes kriisi vastane meetod on ennetamine. See, et ELi sõltumatute järelevalveasutuste raportid täna heaks kiideti, tähendab seda, et just sellesse me investimegi – paremasse finants- ja mittefinantsasutuste tulemuslikuma järelevalve alusesse, mis pikemas perspektiivis suurendab finantssüsteemi turvalisust ja stabiliseerib selle, vähendades märkimisväärselt tulevaste kriiside tõenäosust. Aitäh kõikidele raportööridele ja mul on hea meel, et Euroopa Parlament kaitses jõuliselt oma arvamust nende järelevalveasutuste sõltumatuse ja volituste kohta ning tegi neist süsteemid, mis tõepoolest täiustavad kehtivaid õigusnorme. Sellepärast peame kõik lõpuni kaitsma ELi kodanike huve, keda me esindame, tagades sobiva riskijuhtimisraamistiku kriisi ajal.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjalikult. – Euroopa Parlament on alati rääkinud, et EL peab rahvusvahelises plaanis kõnelema ühel häälel. Ainulaadselt euroopalik finantsjärelevalvepakett on üks samm selles suunas. Kui pakett on kehtima hakanud, saavad ELi 27 liikmesriiki tegutseda maailma tasandil vastu võetud majanduse juhtimise alaste otsuste raames sidusamalt ja solidaarsemalt. Veelgi tähtsam on see, et ainus viis, kuidas EL saab vähendada rahvusvahelisi süsteemseid riske ja vältida sellega tulevase finantskriise või vähendada nende tekitatavat kahju, on lõimitud võrgustik, mis suunab ja kooskõlastab kõikide tasandite toimijate teadmised, kogemused ja tegevuse, et luua ja hoida käigus mõistlikku, stabiilset ja läbipaistvat finantssüsteemi. See süsteem on

suurepärase näide ELi vastutusest oma kodanike ees. Toetan seda paketti, sest usun ELi tulevikku – tulevikku, kus meie finantssektor ei pea enam kannatama oma liialduste tõttu ja kus meie kodanikud ei pea enam kannatama vältitavaid kriiside tarbetult laastavate tagajärgede tõttu.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Avaldan Euroopa Komisjonile, nõukogule ja Euroopa Parlamendile tunnustust finantsasutuste ja -turgude järelevalve õigusnormide vastuvõtmise eest. ELi kodanikud peavad teadma, et tulevikus ei saa enam toimuda selliseid finants-spekulatsioone, kus spekulatsioonid arvates on normaalne võtta endale teenitud kasum, aga kahjud lükata tavaliste maksumaksjate kaela. Lisaks palun komisjonil ja nõukogul tegeleda ühe ELi majanduse tõhusa toimimisega seotud probleemiga, nimelt sellega, kuidas saab enamik majandusharusid pärast kriisi saada vähe kasumit või olla isegi kahjumis, aga pangandussektor teatada taas suurtest kasumitest.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Finantsvaldkonna õigusloome- ja järelevalveasutuste nõrkus kogu maailmas on osaliselt süüdi neis probleemides, mis on tekkinud Euroopa Liidus ja euroalal. Vajadus viia ellu majanduse ja perele päästmise kavad oli üks määrava tähtsusega tegur, mis suurendas märkimisväärselt riigieelarve puudujääke.

Täna arutlusel olev pakett on ELi uue finantsjärelevalvesüsteemi konkreetne tulemus. Selle raames luuakse asutused ja mehhanismid makrotasandi usaldatavusjärelevalveks, st kogu ELi finantsüsteemi riskide järelevalveks, ning mikrotasandi ehk pankade, kindlustuse ja kinnisvaraturgude usaldatavusjärelevalveks koostöös riiklike järelevalveasutuste võrgustikuga.

On ka teisi valdkondi, kus loodetakse ELi järelevalveasutuste abil suuremat finantsstabiilsust saavutada, eelkõige kui ELis registreeritud reitinguagentuuride järelevalve, kohustuslike tehniliste standardite edendamine ja riiklike järelevalveasutuste vaidluste vahendamine koondatakse ühte asutusse.

Lisaks võib see uus järelevalvesüsteem soodustada uusi liidu majandusliku, eelarve- ja sotsiaalse planeerimise, kooskõlastamise ja järelevalve mehhanisme.

Marianne Thyssen (PPE), *kirjalikult.* – (NL) Austatud juhataja! See ajalooliselt tähtis kokkulepe sai sündida ainult tänu eesistujariigi Belgia suurepärasele tegutsemisele, sest ta toetas parlamendi meetodit ja saavutas edu seal, kus mõni teine eesistujariik on hätta jäänud. Jäädess truuks Larosièrre' raporti põhielementidele, andis Euroopa Parlament ELi uutele järelevalveasutustele piisavalt palju võimu. Nad saavad kehtestada finantsasutustele siduvaid meetmeid, kui riiklikud reguleerivad autused piisavaid meetmeid ei võta, parandada riigiasutuste tegevuse kooskõlastatust ja lahendada nende vahelisi vaidlusi.

Õnneks saime selle kokkuleppega saavutada palju rohkem kui mittesiduv koostöö riiklike järelevalveasutuste vahel, mida paljud liikmesriigid alguses eelistasid. Vahepeal olime tunnistanud sellele, milleni ELi järelevalve puudumine viia võib. Uus järelevalvestruktuur kaitseb paremini mitte ainult pangakliente, vaid ka maksumaksjaid.

Aga sellel kokkuleppel on ka halb külg. Mul on kahju, et ei nõustunud parlamendi nõudega teha kõikide järelevalveasutuste peakorterid ühte kohta – Frankfurti, kus see oleks Euroopa Keskpanga lähedal. Õnneks suutis parlament lisada läbivaatamisklausli, nii et kolme aasta pärast saame hinnata, kas ELi järelevalveasutustel on vaja rohkem võimu või ei ja kas nende erinevad asukohad on hea mõte.

Iuliu Winkler (PPE), kirjalikult. – Otsus finantsjärelevalvepaketi kohta on tõeliselt tähtis vastumeede ja tõendab, et EL on vähemalt mõnest kriisi õppetunnist õppust võtnud. Järelevalveasutuste loomine on suur samm ELi lõimumise ja ühtse turu edendamise suunas.

Nüüd algab selle uue süsteemi elluviimine. Uued järelevalveasutused tegutsevad küll kooskõlastatult ja koostöös riiklike järelevalveasutustega, mitte ei asenda neid, aga liikmesriikide killustunud tegutsemine finantskriisi ajal oli just see, mis ei lasknud ELil olla tulemuslikum, kooskõlastatum ja juhirollis.

Seega on minu jaoks täiesti selge, et nõuandvatest volitustest ja mittesiduvatest soovitustest ei piisa. Tõhusama ühtse turu jaoks on vaja siduvaid eeskirju, ühtset kohaldamist ja kooskõlastatud järelevalvet. Need on nõuded, mida uued järelevalveasutused peavad täitma, et olla ELi uue finantsjärelevalvestruktuuri alusasutusteks. Samad nõuded peavad olema täidetud ka ELi maksumaksjate huvides.

ISTUNGI JUHATAJA: Gianni PITTELLA

asepresident

Juhataja. – Tere päevast, kallid kolleegid! Ma näen, et meie hulgas on üks väga noor inimene, vaid mõne päeva vanune Vittoria, Licia Ronzulli tütar. Tahaksin proua Ronzullile ja tema tütrele kõike head soovida; loodan, et võin seda teha kõigi parlamendiliikmete poolt.

Licia Ronzulli (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja ja kallid kolleegid! Võtsin oma tütre täna kaasa sümboliseerimaks seda, et mu mõtted on nende paljude naistega, kes töö tõttu ei saa nautida rasedust, ühendada töö- ja pereelu või veel hullem – anda endast emana parim.

Sellega seoses tahaksin paluda ELi institutsioonidelt – alustades parlamendist – rohkem tegutsemist selle nimel, et ükski naine ei peaks selliseid valikuid tegema.

Juhataja. – Palju õnne veel kord! Me toetame teie südamlikku üleskutset.

Nüüd jätkame hääletusega.

5. Hääletused

Juhataja. – Järgimine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

5.1. Mitmeaastane finantsraamistik (2007–2013) (A7-0248/2010, Reimer Böge) (hääletus)

5.2. Paranduseelarve nr 7/2010 projekt: Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 122 alusel antud Euroopa Liidu tagatis – rahaline abi liikmesriikidele (A7-0250/2010, László Surján) (hääletus)

5.3. Käibemaksu tagastamine (A7-0247/2010, Sharon Bowles) (hääletus)

5.4. Ravimiohutuse järelevalve (määruse (EÜ) nr 726/2004 muutmine) (A7-0153/2010, Linda McAvan) (hääletus)

5.5. Ravimiohutuse järelevalve (direktiivi 2001/83/EÜ muutmine) (A7-0159/2010, Linda McAvan) (hääletus)

5.6. Biotsiidide turulelaskmine ja kasutamine (A7-0239/2010, Christa Klafß) (hääletus)

– Enne hääletust:

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Austatud juhataja! Tahtsin Christa Klafßi raporti üle hääletamisega seoses öelda, et fraktsiooni ALDE hääletusnimekirjas on leheküljel 10 viga – see käib Klafßi raporti lehekülje viis kohta, aga hääletusnimekirjas on see lehekülg 10. Muudatusettepaneku 342d puhul peame hääletama poolt, mitte vastu, sest see on kompromisskokkuleppe osa. 342d puhul peame hääletama poolt, mitte vastu.

Juhataja. – Võime alustada hääletusega.

Pange tähele, et muudatusettepanek 338 võeti tagasi. Samuti ei puuduta muudatusettepanekud 8 ja 317 kõiki keeleversioone ja seetõttu neid hääletusele ei panda.

5.7. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus (A7-0170/2010, Peter Skinner) (hääletus)

5.8. Finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamine (A7-0168/2010, Sylvie Goulard) (hääletus)

5.9. Euroopa Pangandusjärelevalve Asutusele, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele antud volitused (A7-0163/2010, Antolín Sánchez Presedo) (hääletus)

5.10. Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus (A7-0166/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil) (hääletus)

5.11. Euroopa Keskpanga eriülesanded seoses Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tegevusega (A7-0167/2010, Ramon Tremosa i Balcells) (hääletus)

5.12. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus (A7-0169/2010, Sven Giegold) (hääletus)

5.13. Intellektuaalomandi õiguste jõustamine siseturul (A7-0175/2010, Marielle Gallo) (hääletus)

– Enne hääletust:

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Austatud juhataja! Hollandikeelse Gallo raporti resolutsiooniosas viga. Minu nimi on Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni ja Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni koostatud resolutsioonile allakirjutanute seas koos märkega, et ma kuulun fraktsiooni GUE/NGL. Tahaksin öelda kõigepealt seda, et ma ei kuulu fraktsiooni GUE/NGL, ma ei ole vasakpoolne ega kommunist. Teiseks seda, et olen endiselt Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni liige – liberaal – ja hääletan fraktsiooni ALDE resolutsiooni poolt, nagu ka

paljude teiste fraktsioonide liikmed siin parlamendis. Kolmandaks kutsun fraktsiooni GUE/NGL üles hääletama samuti fraktsiooni ALDE resolutsiooni poolt.

(Naer)

Juhataja. – Hästi, muudame selle ära, härra Chatzimarkakis, aga ega kunagi ei või teada! Igatahes muudame selle ära.

Marielle Gallo, *raportöör* . – (FR) Austatud juhataja! Kaks alternatiivset resolutsiooni on kõrvale jäetud. Jäänud on ainult üks tekst. See on minu raport, mis on kompromiss ...Kuulge, härra Cohn-Bendit, las ma vähemalt ütlen teile, et see on Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide), Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni, fraktsiooni Euroopa Konservatiivid ja Reformistid ning Vaba ja Demokraatliku Euroopa fraktsiooni kompromiss. Arvestasin kõikide intellektuaalomandit puudutavate tundlike küsimustega. Nüüd peab parlament otsuse langetama. Ma ei saa aru, miks me peaksime komisjonile vabad käed andma. Kallid kolleegid, sellepärast kutsun teid üles langetama otsus vähemalt selles küsimuses, mis käivitab arutelu ja ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

– Pärast lõike 13 hääletust:

raportöör. – (FR) Austatud juhataja! Tahaksin ulatada käe liberaalidest kolleegidele ja tunnistada, et kõik fraktsioonid, kes raportit toetavad, on tagasi lükanud lõike 13.

5.14. Mägi piirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade majanduslikku ja sotsiaalset arengut käsitlev ELi strateegia (B7-0518/2010) (hääletus)

6. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Raport: Reimer Böge (A7-248/2010)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin sel otsustaval hetkel avaldada kiitust Euroopa Parlamendile ja eelkõige raportöör Reimer Bögele, kes on endale üha enam nime teinud Euroopa Liidu stabiilse eelarvepoliitika kaitsjana. Minu arvates on tähtsad järgmised aspektid. Esiteks tuleb ELi eelarve endiselt toime ka ilma krediidita ja nii see peabki jääma. Teiseks annab finantsperspektiiv ehk teisisõnu seitsmeaastane finantsraamistik liikmesriikidele suurema kindluse planeerimisel. Kolmandaks peame meie ja liikmesriigid leppima sellega, et rahalist manööverdamisruumi on vähem. Neljandaks tähendab see minu arvates seda, et kui liikmesriigid annavad Euroopa Liidule lisaülesandeid, tuleb edaspidi järgida põhimõtet, et liikmesriigid peavad sellega koos andma ka vajalikud rahalised vahendid.

Raport: László Surján (A7-0250/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Teame kõik seda kuulsat jalgrattametafoori, et Euroopa Liit peab kogu aeg edasi liikuma, muidu kukub ümber. Mina olen alati mõelnud, et saaki ründav hai oleks parem võrdlus – et see peab kogu aeg edasi ujuma, muidu lämbub ära –, aga las see olla.

Vaatame hoopis, miks see on nii. Tõtt-öelda on Euroopa Liidust saanud raha ümberjagamise masin. See peab imema endasse üha enam vahendeid, et anda need siis oma

lemmikklientidele. Kui ta seda enam ei tee, siis jalgratas tõesti kukub ümber ja hai lämbub. Sellepärast meil toimubki selline ebatavaline tsirkus, et kui iga riigi valitsus otsib võimalusi kulusid kokku hoida, kasvab Euroopa Liidu eelarve edasi.

Minu kodumaal püütakse iga ministeeriumi eelarves teha kärpeid 25–40% ulatuses, aga üks eelarve suureneb 60% võrra – need on meie netomaksed Euroopa Liidule. Majanduse elavdamisest on asi kaugel: me võtame tootvast sektorist raha ja inimesi ning suuname need bürokraatiasse. See ainult kinnitab inimeste arvamust, et Euroopa Liidust on saanud väljapressija.

Raport: Linda McAvan (A7-0153/2010)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Avalikkuse teadlikkus ravimite kõrvaltoimetest on midagi enamat teadmisesest, kuidas ravimiettevõtteid käituvad. See on midagi enamat kui on kirjas pakendi infolehel või internetis.

Tahaksin juhtida tähelepanu patsiendi ja arsti vahelisele isiklikule kontaktile. Tavakogemus näitab, et turul on rühm ravimeid, mille kõrvaltoimete kohta käivat teavet sihilikult eiratakse. Need ravimid on apteekides vabalt saaval ja naised tarvitavad neid ilma eelneva juhendamisetä. Vaid mõned arstid hoiatavad, et rasestumisvastased hormoonpreparaadid tõstavad stressihormooni taset, tekitavad tromboembooliat, rinna-, emaka- ja maksavähki, ajurabandust ja rasestumisprobleeme ka pärast nende kasutamise lõpetamist. Olgem tõeliselt ausad ja levitagem teavet võrdselt kõikide ravimite kohta.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Kallid kolleegid! Lubage mul arstina toonitada, kui tähtis on see täna vastu võetud uus määrus, mis võimaldab ravimi kõrvaltoime kohta käiva teabe jagamist kogu Euroopa Liidus. Kuigi tervishoid ei kuulu ELi pädevusse, suutsid liikmesriigid kokku leppida ühise andmebaasi vajaduses ja üksikasjades. Tegu oleks andmebaasiga, kuhu kantakse ELi ravimite kasutamisega seotud kogemused ning kus seda teavet saab näha ja hinnata. See on ELi patsientidele suurepärane uudis, mis näitab ka Euroopa riikide edasise lõimumise kasulikkust. Hindan keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportööride tööd, sest nad jõudsid kõikides vaidlusküsimustes kokkuleppele, ja eriti hea meel on mul selle üle, et parlamendikomisjoni eelnõud täiustati karmimate isikuandmekaitse kriteeriumidega.

Raport: Linda McAvan (A7-0159/2010)

Jens Rohde (ALDE). – Austatud juhataja! Täna hääletus kahe ravimiohutuse järelevalvet käsitleva dokumendi üle muudab ravimijärelevalve tulemuslikumaks, mis suurendab meie ohutust. Neis kahes dokumendis sisalduvad kompromissid on tasakaalus. Uues süsteemis arvestatakse nii ravimite ohtlikkuse kui ka kasulikkusega.

Selles arvestatakse kenasti ka kontrollivajadusega, tekitamata sealjuures liiga palju bürokraatiat, ning keskne ravimite kasutusse lubamise menetlus muutub lüpsamaks. Kompromiss aitab kindlustada süsteemi rahastamise ning loob võimaluse, et Euroopa Ravimiamet võtaks oma teenuste eest tasu. Muidugi on see kompromiss, aga esialgsete arvamuste lahknevust arvestades on see minu arust mõistlik lahendus.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Tahaksin kiita raportööri selle teksti eest, mis ta koostas kahe ravimiohutuse järelevalvet käsitleva direktiivi muutmiseks.

Peame sellega kaasnevad võimalused täiel määra ära kasutama. Puutume kokku vaid mõne liikmesriigi kartusega, et kas kõrvaltoimetest kooskõlastatud teadaandmise süsteem on töökindel. Teabevahetus liikmesriikide vahel peab olema võimalikult kiire.

Veel üks märkus: statistika näitab, et haigusi esineb kõige sagedamini vanemate ja eakate seas. Need on inimesed, kelle nägemine on halvenenud. Sellest ei ole mingit kasu, kui pakendi infolehel on kõikehõlmav teave (mis sisaldab sageli ka tarbetut teavet), sest patsiendid ei näe seda ka oma tavaprillidega, kuna kiri on nii väike.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Pean küll Linda McAvanile kiitust avaldama sellise kvaliteetse töö eest, mille üle me täna hääletasime, aga tahaksin juhtida teie tähelepanu ühele puudusele seoses nn katsejänetega.

Nimelt on üks asi kahe silma vahele jäänud. See ei saanud olla suulise muudatusettepaneku teema, sest kokkuleppele jõuti esimesel lugemisel. Küsimus on inimestes, keda kasutatakse kliinilistes uuringutes katsejänetena, et kontrollida ravimi või vaktsiini kahjutust või ohtlikkuse ja kasulikkuse suhet enne sellele kasutamisloa saamist.

Need inimesed võivad olla mehed, naised, lapsed ja eakad. Kõnealuses tekstis käsitleme inimestele mõeldud ravimite võimaliku kõrvaltoime uurimist.

Vaja on toonitada, et kliinilistes katsetes osalejaid hoitakse manustatavatest ainetest teadmatuses ning kõrvaltoime võib ilmuda alles 10, 20 või 30 aastat hiljem.

Need nn katsejänesed on ravimiohutuse järelevalves unustatud inimesed. Seda on oluline mees pidada ja sellele on vaja tähelepanu juhtida.

Marian Harkin (ALDE). – Austatud juhataja! Toetan väga ravimiohutuse järelevalve süsteemi ratsionaliseerimist seoses inimestele mõeldud ravimitega. Arvan, et see on valdkond, kus EL saab kindlasti lisandväärtust luua ja kus koostöö suurendab patsientide ohutust.

Ka pärast ravimite täielikku kasutusse lubamist võib esineda kõrvalmõjusid ja ravimi ohutust saab täielikult hinnata alles pärast seda, kui see on turule lastud. Sellepärast peamegi ka hiljem valvsad olema. See ettepanek parandab ELi ravimiohutuse järelevalve süsteemi tugevdamisega patsientide ohutust. See täiendab andmebaasi EudraVigilance, kuhu kogutakse teavet ravimite kõrvaltoimete kohta. ELi uue ravimiohutuse veebiportaali loomine parandab inimeste jaoks selge ja arusaadava ohutuslase teabe kättesaadavust.

See on esimene kolmeosalisest paketist, millega täiustatakse ELi ravimiõigusakte ja minu arvates on see hea esimene samm.

Raport: Christa Klauß (A7-0239/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Vaatamata sellele, et biotsiidid (nt desinfitseerivad ained ja säilitusained) on meie igapäevaelu osa, võib nende vale kasutamine või kasutusloa puudumine ohustada märkimisväärselt inimesi, loomi ja keskkonda.

Seega on tervise ja keskkonna kaitsmiseks vajalik, et nii ELis kui ka väljaspool ELi registreeritud tootjate tooted vastaks ELi ühtsetele normidele. Tuleb rõhutada, et turule lastavate ja kasutatavate toodete kasulikkus on palju suurem kui nendega seotud riskid, aga olemasolevatest riskidest tuleks kaotada nii palju riske kui võimalik.

Mina isiklikult toetan toote tunnustamise riigisisese korra suuremat ühtlustamist ELi tasandil ning eelkõige tarbijate paremat kaitset ja informeeritust. Toodetel peavad olema

selged, lühikesed ja arusaadavad etiketid, mis on mõeldud eelkõige tavainimesele, kes neid tooteid kasutab.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Toetan väga seda resolutsiooni. Mägialad ja hõreda asustusega alad rikastavad maastikku, loodust ja elukvaliteeti.

Mõtlen eelkõige Slovakkia piirkondadele ja kutsun teid, kallid kolleegid, külastama Kõrg-Tatraid, et oma silmaga näha selle piirkonna ilu.

Lisaks selle resolutsiooni sisule, mis tuleks kohe ellu viia, tahaksin, et avalik sektor võtaks endale kohustuse neid piirkondi abistada. Igapäevaelus eelistatakse linnu ja linnakogukondi. Avalikke teenuseid osutatakse linnades ja teistes tihedalt asustatud aladel, aga väiksemates linnades ja külates või hõredalt asustatud aladel neid teenuseid sageli ei pakuta. Aga ka väikelinnades ja külates on oma elukvaliteet ja neid ei tohiks alahinnata.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Mul on hea meel, et sain seda raportit toetada. Arvan, et see on väga tähtis raport. Suurt asustustihedust ja rahvusvahelist liikuvust arvestades peame pöörama erilist tähelepanu haigustekitajate ja haiguste leviku tõkestamisele. Peame tegutsema tulemuslikult, aga samas ei tohi ohustada keskkonda. Neid materjale tuleb käsitleda erilise hoolega. Biotsiidid on karmide tervishoiu- ja hügieeninõuete täitmisel möödapääsmatud ja meie igapäevaelu osa. Sellegipoolest arvan, et selle määruse üle tuleb läbirääkimisi jätkata ka tulevikus, sest selliste toodete kasutusse lubamine ja turustamine peab toimuma eriti rangete kriteeriumide kohaselt.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Biotsiide kasutatakse peamiselt hügieeni- ja puhastusvaldkonnas, aga neid leidub ka mööblis ja kangastes. Biotsiidid kaitsevad bakterite, putukate, toidukahjurite, hiirte ja rottide eest. Edaspidi peavad biotsiidid vastama kogu ELis kehtivatele miinimumnõuetele. Olen Christa Klafšile väga tänulik väite eest, et määrus peab olema ühtmoodi kasulik nii tarbijatele kui ka tootjatele. Teisisõnu: kulud peavad olema proportsionaalsed, raamtingimused õiglased ja registreerimiskulud vastuvõetavad. Kui meil tõesti õnnestub see teoks teha, oleme ettevõtluse, aga eelkõige tarbijate huvides astunud järgmise sammu ELi turu ühtlustamise poole.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Austatud juhataja ja kallid kolleegid! Palun vabandust, pidin lapse lutiga tegelema. Täna vastu võetud raportis on mõned head asjad, mis loodetavasti varsti ellu viiakse.

Täpsemalt tahaksin avaldada rahulolu selle üle, et soovitakse kaitsta VKEsid, eelkõige seoses toote koostise kohta teabe hankimisel, sest see käib väikestele ettevõtetele sageli üle jõu, ja mitte ainult hinna pärast.

Nende toodete turulelaskmise korda on püütud korduvalt lihtsamaks muuta, eelkõige lühendades aega, mille jooksul pädevad asutused asjaomaseid otsuseid langetavad. Lõpetuseks loodan, et saame jätkata samamoodi, et ELi siseturu ühtlustamine aitaks ettevõtetel saavutada tõelise hiilguse ja pakkuda suuremat konkurentsi.

Raport: Peter Skinner (A7-0170/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Mul on hea meel ettepanekute paketi üle, millega tahetakse ELis luua tulemuslikum, lõimitum ja kestlikum finantsjärelevalve süsteem, mille eesmärk on kaotada ELi finantsjärelevalve puudujäägid, mis tulid meie kõigi üllatuseks ilmsiks hiljutise finantskriisi ajal.

Toetan täielikult seda määruse eelnõud, milles on esitatud uus finantsjärelevalve struktuur, sest varasem kurb kogemus tõi selgelt esile vajaduse uute õigusnormide, tulemuslikuma järelevalve ja kaugeleulatuvama reformi järele selles valdkonnas. Arvan, et suurem konkurents, mille aluseks on kõigi jaoks võrdsed ja läbipaistvad tingimused ning ühtsed õigusnormid, kindlustab Euroopa Liidus hoiustajate, investorite ja tarbijate piisava kaitse.

Raport: Sylvie Goulard (A7-0168/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Austatud juhataja! Jäin ELi finantssüsteemi jaoks uue ameti asutamise küsimuses erapooletuks, sest uus kord ei muuda olulisel määral finantssüsteemi tööd ega võta finantsturge kontrolli alla. Eelkõige ei kaota see kord suurte pankade spekulatsioonide ja liigkasuvõtmist ega riskifondidena tuntud spekulatsioonifonde.

Näiteks eile laenas finantsturg Iiri valitsusele 1,5 miljardit eurot, aga nelja punkti võrra kallima protsendiga kui seda oleks antud Saksamaale. See tähendab, et selle riigi töötajad peavad neile asutustele maksma lisamiljoneid.

Uus nõukogu ei muuda midagi. ELi finantsprobleeme ei lahenda miski muu kui kogu süsteemi avaliku sektori kätte andmine ja seal demokraatliku kontrolli kehtestamine.

Edward Scicluna (S&D). – Austatud juhataja! Tahaksin kiita kõiki raportööre, kes selle ELi finantssektori järelevalve jaoks ülitähtsaid reforme käsitleva paketi kallal tööd tegid. ELi finantssüsteemi selline muutmine on majandus- ja rahanduskomisjoni jaoks suur ettevõtmine.

Kriis näitas, et meie õigusraamistik ei olnud piisavalt tugev, et turud alati ei korrigeeri enda tegevust ise ja – mis veelgi hullem – need olid selliste süsteemsete riskide meelevallas, mida keegi ei jälginud. Eriti hea meel on mul selle üle, et asutati Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, kelle ülesanne on tegutseda varajase hoiatajana, kes teavitab süsteemsetest riskidest või tasakaalutusest.

Seoses järelevalveasutustega olen rahul, et saavutati tasakaal, mis ei nõrgenda liikmesriikide rolli. Nüüd peame hoolitsema selle eest, et neil kolmel asutusel oleksid korralikuks toimimiseks vajalikud inimressursid ja rahalised vahendid.

Kokkuvõttes on parlament nõukoguga kompromissile jõudmiseks palju vaeva näinud ja suurt poliitilist tahet üles näidanud, et selle hädavajaliku reformipaketi üle jõutaks kokkuleppele ja see hakkaks kehtima 2011. aasta alguses.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Austatud juhataja ja kallid kolleegid! Mul on hea meel, et see raport vastu võeti. Üks ELi asutuste strateegiline eesmärk tulevastel aastatel on siseturu taaskäivitamine.

Majanduskriis näitas, kui võimatu on selle eesmärgi saavutamine, kui meie finantsteenuste turg on killustunud. Igasugused finantsvahendajad, infrastruktuur ja turud on ju üksteisest sõltuvad ja potentsiaalselt hädavajalikud kogu süsteemi jaoks, seda niipalju, et nendest ühe kokkukukkumine võib põhjustada laastavaid tagajärgi makrotasandil.

Majanduse elavnemine, mida kõik eurooplased kärsitult ootavad, põhineb finantssektoril, mis on terve ja kindel – just sellepärast, et selle jaoks on olemas piisavad õigusaktid ja järelevalve.

Arvan, et finantsjärelevalve paketi vastuvõtmine ja eelkõige Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamine on oluline samm, millega saavutada ELi ühtse järelevalvesüsteemi eesmärk, et tekitada ettevõtetes ja kodanikes usaldust.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud juhataja! Mul on hea meel, et saime luua tingimused finantskriisi algul kokku kukkunud finantsturgude tulemuslikuks järelevalveks. Mul on hea meel, et EL loob vahendid, millega saab ehk järgmisi kriise ära hoida, ja sellepärast toetasin kõiki raporteid selles finantsturge hõlmavas finantsjärelevalve paketi. Eesmärk peaks olema hea juhtimise eeskirjade täpsem järgimine, aga eelarvevahenditega priiskamine ja võlgade suurendamine tulevaste põlvkondade arvelt ei ole selle head näited. Sellepärast ei olnud ma nõus Euroopa Komisjoni presidendi José Manuel Barroso ettepanekuga anda välja ELi võlakirju, millest ta rääkis Euroopa Parlamendile hiljuti ühes kõnes, mille teema oli kasu, mida saavad need riigid, kes järgivad hea juhtimise eeskirju. Jutt oli kasust ELi võlakirjade näol.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! See kuuldav kauge kaja on ELi turmtuli, liidu avarünnak Londoni City majanduslikule jõukusele, mis toidab seda ümbritsevat majandust minu valimisringkonnas.

Uus järelevalvesüsteem, mille poolt parlament just nii suure häälteenamusega hääletas, ei ole avastatud probleemiga võrreldes proportsionaalne vastumeede. Keegi ei ole veenvalt tõestanud, keegi pole isegi tõsiselt püüdnud väita, et kasutusele võetavad meetmed oleksid kaks aastat tagasi kriisi ära hoidnud. Selle asemel näeme kadedusest, Londoni seisundiga rahulolematusest ja kapitalismivihast ajendatud meetmeid.

Võite selle krediidikriisi pärast süüdistada väga paljusid inimesi: pankasid, seadusandjaid ja valitsusi, et nad hoidsid intressimäärad liiga kaua liiga madalal, aga te ei saa süüdistada börsivälistesse ettevõtetesse investeerivaid ettevõtteid, kes olid pigem ohvrite seas, aga kannatasid ära ega tulnud abi lunima.

Need ettevõtted ei kavatse käed rüpes istuda ja oodata, millal volinik Barnier oma inspektorid kohale saadab. Nad on juba teel Šveitsi, Šanghaisse ja Singapuri ning muudavad Londoni ja kogu ELi vaesemaks.

Syed Kamall (ECR). – Austatud juhataja! Olen Euroopa Parlamenti tulnud Londonist ja nagu te võte arvata on paljud minu valijad väga mures selle pärast, mis mõju see avaldab mitte ainult Euroopa suurimale finantskeskmele, vaid ka selle kahele suurimale finantskeskusele: London on koduks Cityle ja Canary Wharf Groupile.

Kui vaadata finantskriisi, on väga lihtne langeda mõttelõksu, et lahendus peitub rohkemates õigusnormides, aga sinna lõksu parlament ja kõik institutsioonid langevadki. Me unustame ära, mis roll oli õigusnormidel rämpsalaenude kriisi loomisel, kui pankadel kästi anda laenu klientidele, kes ei olnud selleks sobilikud. Kui iga kümnes neist klientidest sattus makseraskustesse, oli kriis käes. Samuti peame tegema vahet õigusnormidel ja järelevalvel. Võiks väita, et seadusandjatel olid vahendid olemas, aga nad ei kasutanud neid õigesti.

Räägitakse, et üks kasulik asi oleks ELi ühtne reeglistik. Huvitav-huvitav. Aga probleem on ju teatavasti selles, et paljud ELi riigid eiravad sageli eeskirju ja jätavad trahvid maksmata. Kuidas saab luua võrdset tegevuskeskkonda, kui nii paljud eeskirjadest kinni ei pea?

Raport: Marielle Gallo (A7-0175/2010)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Aitäh raportööri, et ta püüdis nõustuda mõne ettepanekuga, ja muidugi selle eest, et ta kaitses autoriõigusi, mida ma pooldan. Aga see, et teatav failivahetus on raportis määratletud karistatava rikkumisena, et tunnistatakse teenuseosutajate karistamisvolitusi ning et massilist failivahetust ei peeta rikkumiseks, tähendab seda, et me ei saa hääletada kummagi raporti poolt.

Marielle Gallo raport tekitas palju huvi ja oleks olnud sobiv, aga arutelu keskmes on teravad vastu- ja pooltargumendid Prantsusmaa HADOPI nime all tuntud seadusele, mille alusel jäetakse eeskirjade rikkujad internetiühendusest. Euroopas ei ole veel olnud tõelist arutelu teiste riikide asjaomaste uute õigusnormide teemal.

Loodan, et jõuame Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonis Euroopa Parlamendis ning parlamendi enamusega aruteludes ja komisjoni volinik Barnier' väitel peagi esitatavale direktiivi ettepanekule muudatuse ettepanekute esitamisel ühisele seisukohale. Siis püüame jõuda rohkem tasakaalus seisukohale kui täna ning arvestada nii internetikasutajate õiguste kui ka intellektuaalomandi kaitsmise vajadusega.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud juhataja! Marielle Gallo raport jagas parlamendi kolmeks. Üheski raportis ei pakutud välja nii vajalikke ja tasakaalus õigusnorme intellektuaalomandi jaoks. Marielle Gallo raportis käsitletakse piraatlust digitaalses võrkudes ühepoolset ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ja tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni esitatud praktilistele meetmetele vaatamata jäetakse tähelepanuta meetmed meie sektorit hirmsasti laastava võltsimise vastu. Lisaks pakutakse välja intellektuaalomandiga seotud rikkumiste kriminaalkaristuse teatav ühtlustamine, selle asemel et tegeleda sellega, et asjatundjate teades on kriminaalõigus liikmesriikide ainupädevuses. Siiski olen rahul sellega, et raportis tõstetakse esile ennetamist ja harivaid kampaaniaid. Mulle meeldib, et fraktsiooni ALDE resolutsiooni projektis käsitletakse põhjalikumalt õigusi ja kohustusi, eelkõige internetiteenuse pakkuja omi, aga see esitati viimasel minutil. See on selgelt ajendatud fraktsiooni PPE ettepanekust, aga kahjuks ei ole selles midagi uut. Teiste seas ka Françoise Castexi esitatud resolutsiooni projekt on keerulisem ja võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu teemal toimunud kohtumist arvestades ajakohasem. Samuti meeldivad mulle sihipärasemad meetmed võltsravimite vastu. Ent ma ei ole nõus Euroopa võltsimis- ja piraatlusalase vaatluskeskuse volituste piiramisega. Seega lõpptulemusena ei toetanud ma ühtegi neist kolmest resolutsiooni ettepanekust.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Austatud juhataja! Minu arvamus Gallo raportist on järgmine. Ükski täna siin istungisaalis hääletusele pandud raportitest ei ole hea ja sellepärast andsin kõigile kolmele vastuhääle. Neil on palju puudujääke. Näiteks on kaubamärgiga seotud rikkumised aetud segamini autoriõigustega seotud rikkumistega, nõutakse õigusnorme ja järelevalvet ning ärgitatakse looma ebamõistlikku hüvitamissüsteemi, aga samal ajal mõõndakse, et kõigepealt tuleb hinnata kehtivate õigusnormide mõju.

Arvan, et põhiõigused ja vabaturg on ikkagi ühildatavad. Kui ohustatakse pelgalt edastamise põhimõtet, kahjustaksime interneti praegust paindlikkust. Kui internetiteenuse pakkujad tehakse vastutavaks sisu õiguspärasuse eest, oleksid nad sunnitud oma riskide maandamiseks liiklust jälgima ja filtreerima. Selle tulemusena muutuksid ettevõtted ettevaatlikuks, nad ei suudaks kasvada ega töötajaid juurde palgata ning uutel ettevõtetel oleks raskusi interneti kättesaadavusega.

Pelgalt edastamise põhimõtte kaotamine laiendaks internetiteenuse osutajate rolli, tehes neist ka järelevalveasutused. Kusagil mujal ei vastuta sõnumitooja sõnumi sisu eest. Samuti ei ole ühtegi teist kohta, kus me käsiks kodanikel seaduskuulekad olla iga kord, kui nad mingit teenust kasutavad. Kujutage näiteks ette, et alati, kui marke müüakse, tuleks ostjale öelda, et siberi katku bakterite kirja teel saatmine on keelatud.

Mina toetan kogu südamest hoopis volinik Neelie Kroesi ja tema digitaalset tegevuskava. Tema suur ettevõtmine näitab, kuidas on võimalik ühendada turumajandust ja põhiõigusi, kaasa arvatud internetis.

Hiina on hea näide sellest, kuidas internet on sõnavabaduse piiramise ja järelevalvega ära rikutud. Ärme vali sama teed! Põhja-Euroopa riigid näitavad meile vabatahtlike kokkulepete ja toimiva konkurentsiga teed. Peame vaatama põhja, mitte itta.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Kõigepealt tahan tänada raportöör Marielle Gallot selle raporti eest. Peame kehtestama ühised, üleeuroopalised intellektuaalomandi õigused, sest tõtt-öelda on Euroopal sellises olukorras vaja uuenduslikkust. Meil on vaja loovust. Need kaks asja annavad tõelist lisaväärtust. Kui me suudame tagada uuendustevoo ja loovuse, mille tagajärjel sünnivad loovad lahendused, on selge, et neid tuleb kaitsta ja arendada. On täiesti selge, et me ei saa nõustuda intellektuaalomandi õiguste rikkumisega. Praegu on see probleem tööstuses, paljudes loomevaldkondades ja spordis.

Sellepärast on mul hea meel selle üle, et Marielle Gallo raport on esimene samm õiges suunas. Meie kui seadusandjad ei saa mingilgi moel andestada piraatlust ega vargust, toimugu see siis internetis või mujal. Peame hoolt kandma selle eest, et loomevaldkonnad jäetaks rahule. Nad saavad luua ja uuendusi teha ning selle tulemusena saame meie võidelda intellektuaalomandi õiguste jätkuva rikkumise vastu ja kohaldada sanktsioone. Sel moel saame loomevaldkondade abil luua Euroopa lisandväärtust.

Syed Kamall (ECR). – Austatud juhataja! Nagu paljudel teistelgi erinevate poliitiliste vaadetega parlamendiliikmetel, oli ka minul kahtlusi selle raporti suhtes, eelkõige kui taheti failivahetuse probleemid seostada võltskaupadega seotud terviseriskidega (nt failivahetus lennukis ja võltsravimid). Need kaks ei ole võrreldavad ja tuleb hoida selgelt lahus.

Samuti peame leppima erinevusega aatomitemaailma toodete ja teenuste ning bittidemaailma toodete ja teenuste ehk digitaalse majanduse vahel. Peame aru saama, et kiirema andmetöötluse, odavama andmehoiu ja kiirema võrguühenduse vallas liiguvad paljude digitaaltoodete hinnad nulli poole.

Kahjuks on nii, et samal ajal kui paljud loovisikud sellele reageerivad ja otsivad muid raha teenimise viise, loovutades osa oma toodetud sisust, ei ole muusikatööstus sellega kaasa läinud ja tahab, et inimesed elaksid aastatetaguses füüsilise meedia maailmas. Muusikatööstusel on aeg ärgata ja oma ärimudelid digitaalse majandusega kooskõlla viia.

Resolutsiooni ettepanek B7-0518/2010

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Minu kui Malta saarte ja Gozo esindaja jaoks Euroopa Parlamendis on see teema väga südamelähedane. Alustan Gozost. On kahju, et kuigi Malta valitsus esitas Malta ühinemisläbirääkimistel deklaratsiooni nr 36, mille eesmärk oli kaitsta Gozo tulevikku, ei ole selleks vahendeid leitud. See resolutsioon, kus nõutakse mägipiirkondade ja saarte jaoks ELi raamistikku, peaks siiski gozolastele kindlust pakkuma, sest selles ei käsitleta mitte lihtsalt üht poliitilist meetet, vaid liidu mitut poliitikavaldkonda,

mis mõjutavad saarte arengut. Konkreetselt nõutakse resolutsioonis, et komisjon ja liikmesriigid näeksid eelarvetsükli 2014–2020 finantsraamistikus neile saartele ette erivahendid. Eelkõige on liidu mägipiirkondadel ja saartel ühisjooni, mida teistel, isegi sama riigi piirkondadel ei ole. Olen väga rahul, et resolutsioonis nõutakse liidu programme ja poliitikat, mis muudaks saared konkurentsivõimeliseks ja kohandaks neid ees ootavatele katsumustele. Samuti on mul hea meel, et resolutsioonis on kirjas, et liikmesriigid, sealhulgas Lõuna-Euroopas asuvad Malta ja Küpros, väärivad piirkondlikke arenguprogramme. Resolutsioonis esitatakse taheavaldus kaitsta liikmesriikide, eelkõige Gozo sarnaste saarte huve. Sellepärast olen selle resolutsiooni poolt.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Toetan täielikult parlamendi seisukohta mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade kohta. Need on tavaliselt looduslikult tähtsad alad, mistõttu peab nendele antav abi olema seotud nende loodusvarade kaitsmisega. Peame toetama neid piirkondi nii, et nad saaksid uuenduslikult ära kasutada oma parimaid omadusi, ent samuti peame hoolitsema nende loodusrikkuste kohase kaitsmise eest.

Samuti tahaksin juhtida tähelepanu põllumajandustootjate raskele olukorrale neis piirkondades, kus maaharimine on ainus või üks vähestest elatusallikatest. Põllumajandustootjate eest tuleks erilisel hoolt kanda. Selline solidaarsus ei peaks põhinema ainult rahalisel toetusel, vaid võib hõlmata ka noorte hariduse ja uuendusliku tehnoloogia toetamist.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Reimer Böge (A7-0248/2010)

Vito Bonsignore (PPE), kirjalikult. – (IT) Kiitus raportööri tehtud töö eest. Hääletasin selle teksti poolt, sest arvan, et sellises keerulises majandusolukorras ei saa Euroopa Liit tegutseda jäikade vahenditega ning mitmeaastane finantsraamistik on osutunud jäigaks.

Rääkimata teatavate institutsioonide (nõukogu ja komisjon) kitsarinnalisusest, mis ei ole küll selline käitumine, mida ELi kodanikud ootavad. Väljaspool seda istungisaali on miljonid töötajad kaotanud töö ja vajavad abi. ELi eelarve peab olema tõeliselt euroopalik.

Arvan, et keerulises majandusolukorras on vajalik, kui mitte hädavajalik, et eelarve oleks paindlikum. Siis saab EL reageerida märgatavalt hetkevajadustele, aga ka neile vajadustele, mida eelarve vastuvõtmise ajal ette näha ei osata. On tulnud aeg varustada EL omavahenditega.

David Casa (PPE), kirjalikult. – Kõnealuse ettepaneku võimalike kaugele ulatuvate tagajärgede tõttu ja sellepärast, et Euroopa finantsstabiilsusmehhanism tuleb paremini läbi mõelda, olen raportööri järeldustega nõus. Seepärast olen otsustanud hääletada selle vaheraporti poolt.

Françoise Castex (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Reimer Böge raporti poolt, et mõista hukka see talumatu finantsolukord, milles me praegu oleme. Kuigi Lissaboni lepinguga anti ELile uusi õigusi ning liikmesriigid nõuavad ja kuulutavad välja ELi suuremahulisi projekte, keelduvad komisjon ja nõukogu kulupiire üle vaatamast. See ei ole mõistlik ja näitab nende kitsarinnalist suhtumist ELi tulevikku. Majanduslangus nõuab ELilt rohkem tegutsemist, aga selleks tuleb ELi eelarvet tugevdada ning praegune piiratud ja sobimatu finantsraamistik välja vahetada. On aeg järgida meie aluslepinguid, milles on kirjas, et liidul peavad olema eesmärkidele vastavad vahendid. Koos EP liikmete enamusega

toetame arvamust, et meil on vaja omavahendeid (nt eurovõlakirjad). Liikmesriigid peaksid mõistma, et ELi poliitika lisandväärtus on riikide kulude kokkuhoiul tähtis abivahend.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Nagu Euroopa Liidu toimimise lepingus kirjas, peab EL hankima endale oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalikud vahendid. Lisaks on Lissaboni lepingu jõustumisega lisandunud uusi tegutsemisvaldkondi, millest üks on Euroopa välisteenistus. Seetõttu arvan, et ELi uute vajaduste rahuldamiseks ei piisa ainult vahendite ümberpaigutamisest või prioriteetide ümbermääratlemisest mitmeaastases finantsraamistikus. See tähendab, et mitmeaastane finantsraamistik ja institutsioonidevahelises kokkuleppes sisalduvad paindlikkusmehhanismid tuleb kindlasti läbi vaadata. EL peab olema paindlikum, et saaks luua reserve ja manööverdamisruumi, selleks et kiireloomulistele või ootamatutele olukordadele oleks võimalik kiiresti ja tulemuslikult reageerida. Sel põhjusel hääletan selle raporti ja selles esitatud soovitude poolt.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ja Marita Ulvskog (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie arvates peame suutma leida piisavalt vahendeid näiteks ELi uue, 2020. aasta tööhõive ja majanduskasvu strateegia jaoks; samuti peab ELi eelarve suutma rahuldada teatavaid muid vajadusi, näiteks abistamisvajadus ja kliimamuutuse vastu võitlemise vajadus. Lisaks on Lissaboni lepinguga seoses nüüd ELil mitu uut pädevusvaldkonda, sealhulgas välispoliitika, sport, kosmoseuuringud, energeetika ja turism. Sellegipoolest arvame, et seda tuleks rahastada peamiselt juba olemasolevate vahendite ümberpaigutamisega ELi eelarves, näiteks põllumajanduse eelarvest, nii et ELi eelarve kogusuurus ei kasvaks.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Lihtsa aastaeelarvega ei ole Euroopa Liidu meetmete tulemuslik kavandamine ja järjepidevus järjekindel. Selle asemel on vaja mitmeaastast finantsraamistikku, mis annab institutsioonidele piisavad vahendid oma ülesannete elluviimiseks.

Mitmeaastase finantsraamistiku rakendamise vahehindamise tulemusena sündis resolutsioon ja raport, mille üle me hääletasime. Resolutsioonis on mõned minulegi muret tegevad levinud mureküsimused seoses mitmeaastase finantsraamistiku puudujääkidega ja liidu praeguse rahalise võimetusega oma eesmärgi saavutada.

Euroopa Liidule suunatud kriitika on sageli selle raamatupidamise läbipaistmatuse tulemus. Liidu eelarve ja mitmeaastase kava täielik avaldamine ning nende kestlikkus ja kõikide sidusrühmadega arvestamine eelarve koostamisel, kus osaleb muidugi ka Euroopa Parlament, peavad olema need sammud, mis kaotavad sellised kahtlused ning julgustavad inimesi ja poliitikuid olema selles valdkonnas tegusamad.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ajavahemikul 2007–2009 jõuti praeguse mitmeaastase finantsraamistiku ülemmääradeni või isegi ületati need. Sellised tähtsad projektid nagu Galileo, rahastamisvahend kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades ja Euroopa majanduse elavdamise kava on edasi liikunud ainult mitmeaastase finantsraamistiku viimasel neljal aastal, kui kasutati ära olemasolevad ülejäägid või institutsioonidevahelises kokkuleppes sätestatud vahendid. Praeguse finantsraamistiku tulevaste perioodide ülejäägid on väga väikesed. Rubriigi 1a (konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive nimel) raames on ülejääk alla 50 miljoni euro aastas ja kõikide eelarveridade ülejääk kokku on 2012. aastal 436 miljonit eurot ja 2013. aastal 435 miljonit eurot. Seda ülejääki vähendavad aga olemasolevad kulukohustused, mida ei ole veel eelarvesse lisatud. Lissaboni lepinguga on kaasnenud uued volitused ja organid ning ELi

2020. aasta strateegia, mis on juba vastu võetud ning milles propageeritakse mõistlikku, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu, tuleb nüüd vajalike rahaliste vahenditega ellu hakata viima. Seetõttu pooldame praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kiiremas korras läbivaatamist ja selle paindlikku haldamist.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Selles raportis nõutakse, et võimalikult kiiresti võetaks vastu vahendid, mida on vaja Lissaboni lepingu eelarvesätete rakendamiseks. See tähendab, et liidu eelarve allutatakse veelgi enam neoliberalismi, föderalismi ja militarismi vajadustele. Need kolm on Euroopa praeguse integratsiooniprotsessi peamised suunad, mis on nüüd sellesse lepingusse kirjutatud ja seal edasi arendatud.

Kuna meie seisukoht selles küsimuses on hästi teada, ei jäänud meil muud üle kui selle raporti vastu hääletada. Oleme alati kritiseerinud praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kõhnust, millega on kaasnenud struktuurifondide vähenemine 0,37 protsendini ELi SKPst. See on viinud kärbeteni sotsiaal- ja keskkonnaprogrammides ning teadusuuringute, hariduse ja kultuurivaldkonnas.

Sellepärast pooldame eraldatavate vahendite suurendamist ja eesmärkide muutmist. Pooldame liidu sellist eelarvet, mis teenib tõelist majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, täistööhõivet koos õigustega, investeerimist ja avalikke teenuseid, keskkonnakaitset, koostööd ja rahu.

Seetõttu ei ole me nõus, et liidu eelarve on üha enamate ühiskondliku elu tahkude kaubanduslikuks muutumise ning liberaliseerimise, tööga kindlustatuse puudumise, struktuurse töötuse, kolmandate riikide siseasjadesse sekkumise ja sõja teenistuses.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjalikult. – (GA) ELi eelarve on Iirimaa maapiirkondade ja põllumajandustootjate sissetuleku seisukohast oluline. Aastatel 2010–2013 läheb umbes kaks miljardit eurot aastas Iiri põllumajandustootjatele, maakogukondadele ja toiduainesektorile. Praegu on käimas tähtsad eelarveläbirääkimised, et jõuda kokkuleppele alates 2013. aastast põllumajandussektorile eraldatavas summas.

Iirimaa põllumajandussektorile iga aasta antavatest vahenditest on täiesti selge, et need läbirääkimised on Iirimaa ja eelkõige Iiri maapiirkondade jaoks elutähtsad.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) Reimer Böge raportis on selge soovitus, et kavandamise soodustamiseks ei tohi ELi projektide finantsstruktuur sõltuda kasutamata eelarvevahenditest. Ühes sektoris kasutamata või hädaolukordadeks kõrvale panemata jäänud vahendeid ei tuleks kasutada teistes valdkondades, nagu põllumajanduse puhul sageli tehakse. ELi põllumajanduseelarve muudatused ei tohiks tähendada kaudset eelarvekärbet aastal 2010. Sellepärast pooldan mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel reservide loomist. Ka reservide kasutamine peab olema selgelt ette määratletud ja neid ei tohiks kasutada teistes valdkondades.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Raportis nõutakse uusi vahendeid ELi uute poliitikavaldkondade elluviimiseks. Need poliitikavaldkonnad tulenevad otseselt Lissaboni lepingust, mille liberaalne pimedus ja demokraatiavastatus on nüüdseks täiesti selged. Hääletan selle raporti vastu.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepinguga on antud ELile uued volitused mitmes valdkonnas, sealhulgas välistegevuses, spordis, kosmoseuuringute ja kliimamuutuse valdkonnas. ELil on vaja eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks piisavaid

vahendeid. Mitmeaastane finantsraamistik, millega ma olen nõus, luuakse selleks, et ELil oleks piisav finantskava, millega saavutada seatud kõrged poliitilised eesmärgid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Selle raporti vastuvõtmisega palub parlament nõukogul ja komisjonil võtta muu hulgas arvesse järgmisi soovitusi: a) teha koostööd Euroopa Parlamendiga, et võtta kiiresti vastu uued õigusaktid, mida on vaja Lissaboni lepingu eelarvesätete rakendamiseks, ja vaadata läbi praegu kehtiv mitmeaastane finantsraamistik, et tagada vajalikud vahendid algatuste jaoks, mida praegu kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmise ajal ei olnud võimalik ette näha, ning b) järgida täiel määral ELi toimimise lepingu artikli 312 lõiget 3, milles on sätestatud, et finantsraamistikuga kehtestatakse kõik sätted, mida on vaja iga-aastase eelarvemenetluse sujuvaks toimimiseks, ja artikli 312 lõiget 5, milles on sätestatud järgmine: „Kogu finantsraamistiku vastuvõtmise menetluse jooksul võtavad Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon kõik vajalikud meetmed asjaomase vastuvõtmise hõlbustamiseks”.

Angelika Werthmann (NI), kirjalikult. – (DE) Kõnealuses raportis vaatleb Reimer Böge kriitiliselt praeguse mitmeaastase finantsraamistiku erinevaid probleeme ning viitab konkreetselt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 311 ja 312 sätestatud raamtingimustele. Praegust majanduskliimat arvestades tuleb tegeleda eelarvesisese prioriteetide ümberseadmisega, unustamata ELi eelarve lisandväärtust Euroopas.

Raport: László Surján (A7-0250/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Praegune turu ebastabiilsus ja teatavate liikmesriikide eriline haavatavus seoses finantsturgudega õigustavad täielikult Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi loomist. Loodan küll, et seda kasutatakse võimalikult vähe, mis tähendab, et liikmesriigid suudavad kriisiga ise toime tulla, aga pean toonitama, kui oluline võib see mehhanism olla suurte finantsraskuste korral.

Sel aastal Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi tagatiste kasutamise jaoks mõeldud eelarverea loomine annab liidule võimaluse näidata üles solidaarsust ja reageerida kiiremini igasugustele vahepeal tekkinud probleemidele. See on ka märk usaldusest finantsturgude jaoks, sest on ELi ühine abi turu turvalisusse ja stabiilsusse ning aitab lahendada finantskrahhiiga seotud olukordi.

Neile headele külgedele vaatamata arvan, et vaja on väga põhjalikult uurida selle mõju liidu eelarvele, sest see on tõenäoliselt märkimisväärne. Vajaduse korral tuleb kiirus mõistlikkuse nimel ohverdada.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) See paranduseelarve sai alguse eelarvekomisjoni ja selle esimehe ettepanekust kasutada paranduseelarvet Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi tagatiste rahastamiseks uue eelarverea „pro memoria” loomiseks. Meie mälu järgi lõi nõukogu Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi 2010. aasta mais Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 122 lõike 2 alusel vastu võetud määrusega ilma parlamendi osaluseta ja see on mehhanism, mis loob võimaluse, et liit saab rahalistes raskustes liikmesriikide abistamiseks kapitaliturult vahendeid laenata. ELi eelarvet kasutatakse ainult siis, kui laenu saav liikmesriik ei suuda seda tagasi maksta. Seega luuakse 2010. eelarveaasta paranduseelarves ELi antud tagatise jaoks uus eelarvepunkt 01 04 01 03 ja tulude poolel vastav uus artikkel 802. Kulukohustuste ja maksete assigneeringute ning tulude lahtrisse tuleks teha märke „pro memoria”.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Nõukogu välja mõeldud finantsstabiilsusmehhanism, millega muudetakse ELi uute laenude andmine sõltuvaks Rahvusvahelise Valuutafondi majandus- ja finantsreformide elluviimisest, sai minult juulis vastuhääle. Selle jubedad tagajärjed on Kreekas näha. Täna palutakse meil hääletada sellise finantsstruktuuri loomise poolt, mis kinnitab seda ja seega tagab selle katastroofilise mehhanismi elluviimise. Muidugi ma hääletan sellise struktuuri rakendamise vastu.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kogu maailma, k.a ELi laastanud majandus- ja finantskriis on toonud endaga kaasa palju proovikive, kaasa arvatud vajadus, et EL peab reageerima nõrgema majandusega riikide vastu suunatud spekulatiivsetele rünnakutele, mis võivad ohustada ühisraha. Sellepärast oligi vaja luua Euroopa finantsstabiilsusmehhanism, et toetada liikmesriike, keda sellised rünnakud ohustavad. Selle mehhanismi lisamine eelarvesse, paranduseelarvesse, tuleb vastu võtta, sest selle kasutamine on erakorralistel, vältimatutel ja ettenägematutel juhtudel õigustatud.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Kreekale abi andmiseks räägiti meid ära, väites, et see on abistava laenu keelu erand, mis on kooskõlas artikliga 136. Ent artikli 136 alusel ei saa anda Kreekale laenu, sest selles lubatakse ainult aluslepingute vastavate sätetega kooskõlas olevaid meetmeid. Neid mitte ainult ei ole ELi toimimise lepingus, vaid need on seal sõnaselgelt ära keelatud. Seega ei luba see säte laialdasemaid meetmeid. Euroala rahandusministrid otsustasid Kreekat aidata, andes talle laenu, mille keskmine intressimäär on 5%. See tähendab, et laenu anti poliitilistest huvidest lähtuva intressimääraga, mis on turumäära madalam ja seega ebaseaduslik toetus. Seetõttu oli Kreekale antav abi juriidilisest vaatevinklist väga vastuoluline, kui mitte otseselt ebaseaduslik. Mis puutub tegelikesse tagajärgedesse, siis kardan, et kui euroala riigid vastutavad jätkuvalt teiste liikmesriikide võlgade eest, siis 10 aasta pärast eurot enam ei eksisteeri. Sellepärast hääletasin raporti vastu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Kõnealuse resolutsiooni vastuvõtmisega Euroopa Parlament 1. võtab paranduseelarve nr 7/2010 projekti teadmiseks; 2. kiidab nõukogu seisukoha paranduseelarve nr 7/2010 projekti kohta muutmata kujul heaks ning teeb presidendile ülesandeks kuulutada paranduseelarve nr 5/2010 lõplikult vastuvõetuks ja korraldada selle avaldamine Euroopa Liidu Teatajas ning 3. teeb presidendile ülesandeks edastada kõnealune resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult.* – (DE) Hääletasin selle uue eelarverea loomise vastu, sest nõukogu ja komisjon võtsid selle vastu meetmepaketi raames, mille eesmärk on säilitada euroalal finantsstabiilsus seoses nn erakorraliste artiklitega, kaasamata Euroopa Parlamenti mingisugusessegi selleteemalisse arutellu. Seni kuni ei ole selge, kust selle jaoks raha tuleb – isegi kui mõni liikmesriik peaks sellise avalduse tegema – ei saa ma praeguses olukorras võtta endale vastutust sellise eelarverea loomise eest.

Raport: Sharon Bowles (A7-0247/2010)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *kirjalikult.* – Selle meetme üle hääletamisel ei saa kuidagi toetada käibemaksusüsteemi. On selge, et elektroonilise tagasimakse korra ja üheainsa tagasimakse taotluse kasutuselevõtu ajakava ei olnud tegelikult realistlik ning paljud maksumaksjad ja väikeettevõtted oleksid võinud selle pärast kannatada. Selles tähtsas meetmes on sellest aru saadud ja seega tunnistatakse ka liikmesriikide olulist rolli ning väidetavalt antakse neile volitused tagasi, kuigi ainult kuueks kuuks. See ei lase ka

Ühendkuningriigi ja teiste liikmesriikide VKEdel ELi asjatundmatuse tõttu kehtestatud ebarealistliku ajakava pärast rahalist kahju saada. Seetõttu hääletame selle poolt.

John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark ja Nigel Farage (EFD), kirjalikult. – Selle meetme üle hääletamisel ei saa kuidagi toetada käibemaksusüsteemi. On selge, et elektroonilise tagasimakse korra ja üheainsa tagasimakse taotluse kasutuselevõtu ajakava ei olnud tegelikult realistlik ning paljud maksumaksjad ja väikeettevõtted oleksid võinud selle pärast kannatada. Selles tähtsas meetmes on sellest aru saadud ja seega tunnistatakse ka liikmesriikide olulist rolli ning väidetavalt antakse neile volitused tagasi, kuigi ainult kuueks kuuks. See ei lase ka Ühendkuningriigi ja teiste liikmesriikide VKEdel ELi asjatundmatuse tõttu kehtestatud ebarealistliku ajakava pärast rahalist kahju saada. Seetõttu hääletame selle poolt.

David Casa (PPE), kirjalikult. – Raportöör on kiitnud heaks Euroopa Komisjoni ettepaneku teha vajalikud muudatused, mis lihtsustaksid käibemaksu tagasimaksmist olukorras, kus mõni tehinguosaline asub väljaspool ELi. Arvan, et see oli vajalik ja hea samm ning seetõttu hääletasin raporti poolt.

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) Kui ettevõtted tegelevad aasta lõpus raamatupidamisega, näitavad nende kontode saldod huvitavaid asju töö, müügi, makstud maksude ja palju muu kohta.

On näha, milline oli olukord aasta tagasi ja 12 kuud hiljem. Ent neis ei ole näha nende kahe ajahetke vahelist teed. Sellel ei ole maksude jaoks mingit tähtsust, aga ettevõtte ellujäämise seisukohalt on see tee ülioluline. See, kui raha liigub ja kontod on tasakaalus, kuigi ajutiselt on likviidus kadunud, ei ole igapäevases juhtimises tühiasi.

Et ettevõtted saaksid pärast kogetud kriisi kenasti taastuda, ei tohiks neilt nõuda käibemaksu ettemaksmist, kui nad samal ajal ei suuda maksta oma töötajatele ja tarnijatele. See on tõesti parim viis võidelda maksudest hoidumisega, kui ei karistata töötajaid, kes peavad raha kulutama ja seda ringluses hoidma. Sellepärast on käibemaksu kiirem tagastamine ja menetluste lihtsustamine, mida raportis välja pakutakse, väga teretulnud.

George Sabin Cutaş (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et ettepanek lihtsustada käibemaksu tagastamist elektroonilise menetluse kasutuselevõtmisega on kasulik. Arvan, et mu hääl on maksumaksjatele kasulik, sest kaitseb nende õigust käibemaksu maha arvata.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletan raportis esitatud soovitude poolt. Käibemaksu tagastamise direktiivis käsitletud käibemaksu tagastamise lihtsustamine parandab siseturu lõimumist. Kuna on selgeks tehtud, et tähtaegade ületamine on mõnikord liikmesriikide süü, kuna nad avasid oma veebiportaale liiga hilja või oli nendega tehnilisi probleeme, siis olen veendunud, et selle tulemusena ei tohiks ohtu seada maksukohustuslase õigust käibemaks maha arvata. Maksumaksja käibemaksu mahaarvamise õiguse säilitamine on Euroopa Liidu praeguses majanduskliimas muutunud eriti oluliseks ja asjakohaseks. Siseturul tegutsevatele ettevõtetele käibemaksu tagastamisega viivitamine võib tekitada neile ettevõtetele suuremaid probleeme, eelkõige nende rahalisi vajadusi arvestades. See omakorda ei mõju hästi ELi majanduse elavnemisele ja siseturu toimimisele.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Arvan, et kehtiva käibemaksu tagastamise direktiivi kohta esitatud muudatusettepanekud, mis võimaldavad võtta veebiportaalide toimimise parandamiseks vastu teatavaid rakendusmeetmeid, on väga tähtsad. Praeguste

maksueeskirjade tõhustamiseks ja lihtsustamiseks, kulude vähendamiseks ja siseturu terviklikkuse jaoks peavad teatavad liikmesriigid käibemaksu elektroonilise tagastamise meetmed kiiresti ellu viima.

Jagan täielikult raportööri seisukohta, et käibemaksu tagasimaksmisega viivitamisel võivad siseturu ettevõtete jaoks olla väga rasked tagajärjed, eriti praeguses majanduskliimas, kus mis tahes finantskoormuse suurenemine võib osutuda katastroofiks.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin raporti poolt, sest arvan, et see parandab olulisel määral maksumenetluste tõhusust ja läbipaistvust Euroopa Liidus. Tahaksin esile tõsta seda, kuidas raportis kaitstakse maksumaksjate õigusi, eelkõige seoses käibemaksu mahaarvamise ja tagastamisega. ELi erinevates liikmesriikides tegutsevate ettevõtete bürokraatlikku koormust kergendavate meetmete rakendamine ja menetluste standardimine on siseturu tugevdamiseks ja ELi majanduse elavnemise jaoks olulised. See, et mõned liikmesriigid käibemaksu elektroonilise tagastamisega seotud meetmete rakendamisega viivitavad, on kahetsusväärne. On selge, et praeguses majandusolukorras on käibemaksu tagastamisega viivitamisel siseturul tegutsevate ettevõtete jaoks tõsised finantstagajärjed.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Kui asi on maksude tagastamise lihtsustamises ettevõtete jaoks, olen ma sellega nõus. Kui asi on käibemaksu, mitte tulumaksu suurendamises, siis ma sellega nõus ei ole. Liberaalses Euroopas on ettevaatus lubatud. Jään erapooletuks.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Nõukogu direktiivis 2008/09/EÜ (käibemaksu tagastamise direktiiv) püüti lihtsustada käibemaksu tagastamist ja vähendada halduskoormust elektroonilise protsessiga, mis võimaldaks maksumaksjatel esitada ainult ühe tagasimaksetaotluse. Ent direktiivi rakendamisega viitamine enamikus liikmesriikides on esile kutsunud kaebusi mitmelt ettevõttelt, nii et nüüd on vaja teha mõningaid muutusi sellesse, et kaitsta maksumaksjate huve ja teada anda, et käibemaksu tagastamisega viivitamisel võivad olla siseturul tegutsevate ettevõtete jaoks rasked rahalised tagajärjed ning see võib ELi jaoks tähendada majanduse aeglasemat elavnemist. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – (LV) Hääletasin poolt, sest arvan, et käibemaksu kohaldamise jaoks on vaja välja töötada ühine meetod. Loodan, et käibemaksu kohaldamise ühtlustamine loob olukorra, kus käibemaksumäär hakkab sõltuma riigi SKPst. Praegu takistab Läti kõrge käibemaksumäär majandusarengut, süvendab kriisi veelgi ja surub elanikkonda vaesusse. Käibemaksuga koos on tõstetud kõiki makse ning see ei lase ettevõtlusel ja kogu majandusel areneda. Loodan, et käibemaksu kohaldamise jaoks loogilise ja selge meetodi väljatöötamine mõjub hästi kogu ELi maksupoliitikale.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Käibemaksu tagastamine on eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks rahaliselt väga määrav. Arvutisüsteemi rikete tõttu on nüüd kartus, et maksukohustuslase õigus käibemaksu maha arvata võib ohtu sattuda. Seega oleks hea, kui tähtaeg nihutatakse 2010. aasta septembrist 2011. aasta märtsi, nagu raportöör nõuab. Hääletasin selle raporti poolt, sest selles on selgelt välja toodud maksmisega viivitamise mõju ja tagajärjed majandusele.

Claudio Morganti (EFD), *kirjalikult*. – (IT) Hääletasin selle poolt, sest direktiiviga lihtsustatakse käibemaksu tagastamise protsessi ja eelkõige vähendatakse halduskoormust, võttes kasutusele elektroonilise menetluse, mis võimaldab maksumaksjal esitada ainult

ühe tagastamisaotluse oma asukohaliikmesriigis. Käibemaksu tagastamisega viivitamist tuleb vältida, sest sellel võivad olla siseturul tegutsevate ettevõtete jaoks tõsised finantstagajärjed ja see võib seetõttu avaldada halba mõju majanduse elavnemisele ELis ja siseturu nõuetekohasele toimimisele.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Raportis on ettepanekud käibemaksu elektroonilise tagastamise korra parandamiseks. Lisaks on seal ka lahendused müügimaksu tagastamisega seotud tehnilistele probleemidele. Seepärast hääletasin ma raporti poolt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Tänase hääletusega Euroopa Parlament: 1) kiidab komisjoni ettepaneku muudetud kujul heaks; 2) palub komisjonil oma ettepanekut vastavalt muuta, järgides Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 293 lõiget 2; 3) palub nõukogul Euroopa Parlamenti teavitada, kui nõukogu kavatseb Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti muuta; 4) palub nõukogul Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerida, kui nõukogu kavatseb komisjoni ettepanekut oluliselt muuta, ning 5) teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

Raport: Linda McAvan (A7-0153/2010)

Regina Bastos (PPE), *kirjalikult.* – (PT) ELi ravimiohutuse järelevalve süsteem on viimastel aastatel muutunud selles mõttes, et liikmesriikide töö on paremini kooskõlastatud. Sellegipoolest on kehtivates õigusaktides lünki, mistõttu esitas komisjon muudatusettepanekud, mille abil ELis ravimiohutuse järelevalvet parandada ja menetlusi ratsionaalsemaks muuta.

Raportis mitte ainult ei kiideta komisjoni väljapakutud muudatusi heaks, vaid ka täiendatakse neid mõnes valdkonnas, näiteks järgmistes: ravimiohutuse riskihindamise nõuandekomitee tegevuse laiendamine, et see saaks teha inimtervishoiu kasutatavate ravimite alalisele komiteele soovitusi; tervishoiutöötajate rolli suurendamine ravimite kõrvaltoimest vabatahtliku teavitamise kaudu; patsientide osaluse suurendamine ravimite kõrvaltoimest otseteavitamise kaudu; nõue, et pädevad asutused ja ettevõtted peavad kõikidest (mitte ainult raskekujulistest) kõrvaltoimetest teada andma andmebaasi EudraVigilance, mis tähendab, et esimest korda on ELis kogu teave ravimite kõrvaltoimete kohta ühes kohas, ning nõue, et pakendi teabelehel oleks selgem teave ravimi põhiomaduste kohta.

Kõikidel eelnimetatud põhjustel hääletasingi selle raporti poolt. Ravimiohutuse järelevalve on kahtlemata ELi tervishoiupoliitikas esmatähtis.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Ravimiohutuse järelevalve on Euroopa tervishoiu tähtsal kohal, kuna igal aastal sureb ravimi kõrvaltoime tõttu hinnanguliselt peaaegu 200 000 inimest. Kliinilistest katsetest ei piisa turule lastavate ravimite kõikide kõrvaltoimete avastamiseks. Talidomiidi ja rofekoksiibi juhtumid on liiga hiljutised, et neid unustada.

Mul on hea meel ettepaneku üle muuta ELi sätteid kiireloomulise juriidilise menetluse alustamiseks, kui antakse teada turule lastud ravimitega seotud ohtlikest olukordadest, sest vaja on kiiret ja kooskõlastatud tegutsemist. Komisjoni otsus asendada praegune ravimiohutuse järelevalve töörühm ravimiohutuse riskihindamise nõuandekomiteega oli õige. Enamik eksperte on kinnitanud, et olemasolev töörühm toimib küllaltki kaootiliselt, keskendudes ainult tsentraliseeritud menetluse teel müügiloa saanud ravimitele, ning tal

pole võimu tagada, et leide käsitleks inimtervishoiu kasutatavate ravimite komitee, mis juhib kogu süsteemi. Mul on hea meel ettepaneku üle määrata ravimiohutuse riskihindamise nõuandekomiteesse veel kaks esindajat, kes esindaksid patsiente ja tervishoiutöötajaid.

Vito Bonsignore (PPE), kirjalikult. – (IT) Täna hääletusel olnud meetmete abil suurendame Euroopas patsientide kaitset, tagades neile rohkema analüütilise teabe andmise teatavate ravimite soovimatu kõrvaltoime kohta.

Olen veendunud, et riiklike andmebaasidega seotud keskse andmebaasi loomine, mida raportöör ette näeb, tagab selle, et kõik ELi kodanikud on ELis kasutuses olevate ravimite soovimatutest kõrvaltoimetest teadlikud. Euroopa Liidul on kohustus hoida oma kodanikke võimalikult informeeritud, sealhulgas tervishoiuvaldkonnas, sest ainult nii saavad nad langetada parimaid valikuid.

Samuti olen veendunud, et mõistlik ravimiohutuse järelevalve poliitika aitab kaudselt ära hoida ravimimürgituse või vale kasutamise juhtumeid. Sellega seoses võib põhjalikum uurimist vajavatel ravimitel olev must sümbol, mille juures on kiri „Käesoleva ravimi ohutuse suhtes kohaldatakse täiendavat järelevalvet”, ohutust suurendada ning anda inimestele täpsemat infot. Neil põhjustel hääletasin mõlema teksti poolt, mille esitas raportöör Linda McAvan.

Françoise Castex (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin selle raporti poolt, sest minu arvates on lubamatu, et patsientide ohutuse ja tootekvaliteedi pealt nii palju kokku hoida tahetaks. Euroopa Komisjoni esialgsed ettepanekud oleksid praegust süsteemi nõrgendanud, kohustades peamiselt ettevõtteid koostama kõnealuste ravimite loetelu ning hoiatama, analüüsima ja teavitama enda pakutavate ravimite kõrvaltoimetest. Ent tõhususe ja patsiendiohutuse alus on ravimiohutuse järelevalve võrgustike ja komiteede sõltumatus. Nõukoguga sõlmitud kompromiss hõlmab läbipaistvuse parandamist ja mis veelgi olulisem – see ei luba ebapiisavalt katsetatud ravimeid turule lasta, kuigi Euroopa Komisjon algselt nii kavandas.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse inimtervishoiu kasutatavate ravimite ohutuse järelevalve osas määrust (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa Ravimiamet, sai minu poolthääle. Seda sellepärast, et nõukoguga saavutatud kokkuleppe tulemusena saab Euroopas luua tulemusliku ja läbipaistva ravimiohutuse järelevalve süsteemi, eelkõige ELi ravimiohutuspordali loomise kaudu ja selle kaudu, et patsientidele antakse võimalus teavitada riiklikke pädevaid asutusi kõrvaltoimetest.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ravimiohutuse järelevalve süsteemi kasutatakse ravimite ohutuse jälgimiseks pärast nende avalikku kasutusse lubamist. Euroopa Liidus sureb igal aastal ravimi kõrvaltoime tõttu 197 000 inimest. Tervishoiutöötajate, ettevõtete ja patsientide endi poolt ravimi kõrvaltoimest teavitamisel põhineva ravimiohutuse järelevalve hea süsteemi loomine on seega esmatähtis. Tsentraliseeritud menetluse eeskirjad on sätestatud määruses, milles käsitletakse uusi ravimeid ning vähi-, HIV ja degeneratiivsete haiguste ravimeid, aga keskse süsteemi sätted on esitatud direktiivis 2001/83/EÜ. Sellepärast pooldan ravimiohutuse järelevalve alase koostöö parandamist, et oleks olemas täielikum kõrvaltoimete andmebaas ja et erinevates liikmesriikides ei teostataks topeltjärelevalvet ühe ja sama kõrvaltoime üle. Mul on hea meel nende meetmete üle, mille eesmärk on ärgitada tervishoiutöötajaid vabatahtlikult teavitama pädevaid asutusi ravimite kõrvaltoimetest. Eriliselt tahaksin toonitada iga

liikmesriigi jaoks sellise veebiportaali loomist (direktiivi artikkel 106), kus kogu asjaomane teave ravimite kohta oleks kõigile soovijatele kättesaadav. Need riiklikud veebiportaalid on ühendatud ELi veebiportaaliga, mida haldab Euroopa Ravimiamet (määruse artikkel 26) ja mis on ELi kõikides ametlikes keeltes kättesaadav.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjalikult. – (FR) Praegu kannatab Euroopa Liidus liiga palju patsiente ravimite kõrvaltoime all. Sellepärast hääletasin selle raporti poolt, milles püütakse nimetatud probleemiga midagi ette võtta. Tekstis on kava luua riiklikud ja ELi veebisaidid, kus patsiendid saavad kõrvaltoimetest teada anda ja koostada nii andmebaasi. Samuti peab läbipaistvuse eesmärgil olema lisakatsetusi vajavate ravimite pakendi teabelehel must sümbol. Lühidalt öeldes on see tekst märkimisväärne samm edasi patsientide suurema kaitsmise suunas, andes neile konkreetset teavet ravimite kasutamise ja kõrvaltoimete kohta.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Ravimitööstus on tänapäeva ühiskonnas nii majanduslikus, sotsiaalses kui ka teaduslikus mõttes üks tähtsamaid sektoreid. EL ei ole erand. Lisaks ELi inimeste üldise heaolu parandamisele pakub see sektor majanduskasvu ja säästlikku tööhõivet. Kehtivatele õigusaktidele vaatamata sureb ELis igal aastal ravimi kõrvaltoime tõttu hinnanguliselt umbes 197 000 inimest. Seda arvestades peavad kindlasti olemas olema sidusad ja mõistlikud sektoripõhised õigusaktid. Ettepaneku peamine eesmärk on parandada inimtervishoiu kasutatavate ravimite ja veterinaarravimite kasutusse lubamise ja järelevalve korda, et inimesed ja loomad ei kannataks ravimite kõrvaltoime tõttu, nagu varem. Nõustun uute vastu võetud meetmetega, sest need on lõppkokkuvõttes lisandväärtus, mis tähendab tarbija jaoks praktilisi lahendusi.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Elanikkonna tervis on tähtis poliitikavaldkond ja see peab nii ka jääma. Ravimiettevõtted toovad igal aastal turule palju uusi elukvaliteeti ja tervist parandavaid ravimeid. Raportööri sõnul sureb selliste ravimite kõrvaltoime tõttu igal aastal hinnanguliselt 197 000 inimest. Peaksime kiiremas korras väga põhjalikult läbi vaatama uute ravimite kasutusse lubamise korra ja uurima üksikasjalikult teavet kõrvaltoimete kohta. Lisaks peaksid patsiendid ise saama lihtsalt esitada aruandeid mitte ainult ravimiettevõtetele, vaid ka riigiasutustele. Hääletasin raporti poolt, sest uued õigusnormid on minu arvates patsientide ohutuse tagamiseks piisavad.

Alfredo Pallone (PPE), kirjalikult. – (IT) Hääletasin Linda McAvani raporti poolt, sest arvan, et tervishoiupoliitika kooskõlastamine ELi tasandil on vajalik. Ravimijärelevalve tähendab terviseohutuse tagamist ja Euroopa tervishoiusüsteemi tulemuslikkuse parandamist.

Meil on liidu kodanike ees kohustus teostada ravimiohutuse üle järelevalvet, kui ravimid on turule jõudnud, ning parandada ELi õigusakte Linda McAvani raportis nimetatud eesmärkidel. Olen nõus raporti ülesehituse ja sisuga, sest selle eesmärk on tihedam koostöö liikmesriikide vahel, ravimiohutuse riskihindamise nõuandekomitee loomine ning ravimiohutuse järelevalve süsteemi parem läbipaistvus ja iga inimese ärakuulamine, et ohtlikud ravimid saaks turult eemaldada ja panna alus paremale tervishoiusüsteemile.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest selle teema – ravimiohutuse järelevalve – on teaduslikult ja tehnoloogiliselt arenenud ühiskonnas üha tähtsam, eelkõige seoses biomeditsiiniliste uuringutega. See tugevdab varasemaid õigusnorme, mis on esitatud määruses (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta, muutes need tänapäevastele vajadustele sobivaks.

Sellega seoses tahaksin eriliselt esile tõsta liikmesriikide koostöö tähtsust. Kuna tekib palju suurem kõrvaltoimete teabekogu, saab kiiremini avastada haruldasemaid seaduspärasusi. Teisisõnu muudab see ravimiohutuse järelevalve tulemuslikumaks. Sellega seoses tuleb esile tõsta asjaolu, et uue süsteemi kohaselt tuleb kõikidest ravimite kõrvaltoimetest teavitada Euroopa Ravimiametit. Kriteeriumide laiendamine ja asutuste tsentraliseerimine soodustab biomeditsiinilist uurimistegevust ja on ühiskonnale kasulik.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Ravimid on eurooplaste tervise jaoks tähtsad, aga sellegipoolest võib neil olla kõrvaltoimeid, mis põhjustavad Euroopa Komisjoni sõnul umbes 5% haiglaravi juhtudest.

Ravimiohutuse järelevalve kujutab endast korda ja teadust, mis hõlmab muu hulgas ravimite ohutusteabe kogumist ja haldust, selle teabe hindamist ohutusega seotud probleemide avastamise eesmärgil, abinõusid ning kasutatud menetluste ja saadud tulemuste hindamist. Komisjon tahab praegust ravimiohutuse järelevalve süsteemi menetluste lihtsustamise, läbipaistvuse parandamise ning asjaosaliste rolli ja osalemise parema määratlemisega parandada.

Arvan siiski, et vaja on veel muutusi, eelkõige seoses tarbija- ja andmekaitsega. Näiteks peaks andmebaas EudraVigilance olema tarbijatele ja tervishoiutöötajatele täielikult kättesaadav, et vältida ravimite kõrvaltoimete kordumist, ning samuti peaksid nad saama kasutada mitte ainult elektroonilist teavitamisvormi, vaid ka teisi abivahendeid, näiteks e-post, faks ja telefon. Lisaks peaks järelevalvesüsteemide rahastamine olema minu arvates ka edaspidi avalik, et oleks arusaadav asutuste vastutus.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Ravimiohutuse järelevalve on tegevus ja teadus, mis hõlmab ravimite ohutusteabe kogumist ja haldust, selle teabe hindamist ohutusprobleemide avastamise eesmärgil, abinõusid selliste probleemide lahendamiseks, mis tähendab ka probleemi kohta teabe andmist ning kasutatud menetluste ja saadud tulemuste hindamist. Kehtivate ELi õigusaktide kohaselt on ravimitele võimalik anda müügiluba kahel viisil: a) tsentraliseeritud menetluse teel, mille puhul ravimitootja esitab Euroopa Ravimiametile (EMA) ühe taotluse, nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 726/2004, või b) vastastikuse tunnustamise süsteemi teel, kus üks riik juhib uue ravimi hindamist ja koordineerib vastastikuse tunnustamise kaudu tegevust teiste liikmesriikidega. Toetan raportit, sest Euroopa keskne andmebaas EudraVigilance peaks olema ka tarbijatele ja tervishoiutöötajatele täies ulatuses kättesaadav. Kui teha kontrollitud teave kergesti kättesaadavaks, aitab see ära hoida ravimite vältitavate kõrvaltoimete kordumist. Sel moel saab tõhusalt ühtlustada erinevusi teabes, mis on eri liikmesriikides ravimite kõrvaltoimete kohta saadaval. Andmebaas EudraVigilance peab olema üldsusele kättesaadav, et taastada kodanike usk tervishoiuasutuste võimesse rahva tervist kaitsta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Kuigi täna vastu võetud ettepanekud täiustavad tervishoidu, on rohelised mures toodete turulelubamise sätete pärast. Kavandatav toodete turulelubamise tsentraliseerimine ELi tasandil sobib asjaomase tööstusharu soovidega, aga võib ohustada toodete hindamise põhjalikkust. Sellepärast jäid rohelised lõpphääletusel erapooletuks. ELi tasandi load ei peaks tähendama leebemaid norme. Täna vastu võetud ettepanekud viiks selleni, et biotsiididele antakse ELi load, mis annavad asjaomasele tööstusharule täieliku pääsu kogu ELi turule, ilma et nende lubade haldamiseks vajalike vahendite olemasolu oleks enne tagatud. Rohelised tunnevad muret, et Euroopa Kemikaali ameti võimalused (k.a ajalised võimalused) lubade andmise karme kriteeriume jälgida vähenevad tunduvalt. Meid lohutab siiski see, et parlamendiliikmed toetasid roheliste

nõuet, et liikmesriikidel peab olema õigus seada biotsiidide kasutamisele täiendavaid piiranguid.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Põhjalike kliiniliste katsete ja turustamisloa nõuetele vaatamata on Euroopa Liidus kasutatavatel ravimitel raskeid kõrvaltoimeid, mis nõuavad väga sageli haiglaravi ja samuti lõpevad väga tihti surmaga.

Mul on hea meel, et Euroopa Parlament võttis vastu ravimiohutuse järelevalvet käsitleva õigusakti, mis täiustab ELi selleteemalisi õigusnorme seoses inimtervishoiu kasutatavate ravimitega.

Edaspidi saavad patsiendid ravimi soovimatust kõrvaltoimest ise vahetult teada anda. Samal ajal parandab ELi veebiportaali loomine ravimitealast teavitamist. Mul on hea meel isikuandmete kaitse sätete üle. Need sätted parandavad ravimite kvaliteeti ja suurendavad ohutust patsientide jaoks.

Sellele vaatamata on vaja parandada veel ravimiohutuse järelevalve rahastamist, mis sõltub praegu endiselt laboritepoolsest rahastamisest (ja seega nende heast tahtest), ja tagada ravimiohutuse riskihindamise nõuandekomitee sõltumatus Euroopa Raviametist, kes väljastab ELis suure osa ravimite turustamislubadest.

Nüüd on pall komisjoni käes, eelkõige seoses pakendi teabelehtede täiustamisega.

Raport: Linda McAvan (A7-0159/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Selle paketi vastuvõtmine on patsientide ohutuse suurendamiseks ülioluline, sest patsiendid saavad siis loodavate andmebaaside kaudu turul kättesaadavate ja inimtervishoiu kasutatavate ravimite kohta palju paremat teavet, mis on ajakohane, üksikasjalik ja sisaldab ka pakendi teabelehtede tõlkeid ELi kõigisse keeltesse. Selle paketi meetmetega paraneb ravimiohutuse järelevalve olukord Euroopas märkimisväärselt, mistõttu ma hääletasin selle raporti poolt.

Regina Bastos (PPE), *kirjalikult.* – (PT) ELi ravimiohutuse järelevalve süsteem on viimastel aastatel muutunud selles mõttes, et liikmesriikide töö on paremini kooskõlastatud. Sellegipoolest on kehtivates õigusaktides lünki, mistõttu esitas komisjon muudatusettepanekud, mille abil ELis ravimiohutuse järelevalvet parandada ja menetlusi ratsionaalsemaks muuta.

Raportis mitte ainult ei kiideta komisjoni väljapakutud muudatusi heaks, vaid ka täiendatakse neid mõnes valdkonnas, näiteks järgmistes: ravimiohutuse riskihindamise nõuandekomitee tegevuse laiendamine, et see saaks teha inimtervishoiu kasutatavate ravimite alalisele komiteele soovitusi; tervishoiutöötajate rolli suurendamine ravimite kõrvaltoimest vabatahtliku teavitamise kaudu; patsientide osakaalu suurendamine ravimite kõrvaltoimest otseteavitamise kaudu; nõue, et pädevad asutused ja ettevõtted peavad kõikidest (mitte ainult raskekujulistest) kõrvaltoimetest teada andma andmebaasi EudraVigilance, mis tähendab, et esimest korda on ELis kogu teave ravimite kõrvaltoimete kohta ühes kohas, ning nõue, et pakendi teabelehel oleks selgem teave ravimi põhiomaduste kohta.

Kõikidel eelnimetatud põhjustel hääletasingi selle raporti poolt. Ravimiohutuse järelevalve on kahtlemata ELi tervishoiupoliitikas esmatähtis.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse ravimiohutuse järelevalve osas

direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta, sai minu poolthääle. Seda sellepärast, et nõukoguga saavutatud kokkuleppe tulemusena saab Euroopas luua tulemusliku ja läbipaistva ravimiohutuse järelevalve süsteemi, eelkõige ELi ravimiohutusportaali loomise kaudu ja selle kaudu, et patsientidele antakse võimalus teavitada riiklikke pädevaid asutusi kõrvaltoimetest.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Minu jaoks on tarbijate ohutus ülioluline, eriti kui asjaomased tarbijad on ka patsiendid, kes loodavad võetavate ravimite abil terveks saada või vähemalt märkimisväärselt oma elukvaliteeti parandada.

Sellepärast peangi uute ravimiohutuse järelevalve eeskirjade kohta saavutatud kompromisskokkulepet tähtsaks, sest sellega antakse Euroopa Ravimiametile tsentraliseeritud volitused selles valdkonnas, eelkõige ravimiohutuse järelevalve andmebaasi loomise kaudu. Laialdasema, parema ja lõimituma teabe kättesaadavus võib olla väga tähtis teatavate kõrvaltoimete raskusastme ja esinemissageduse vähendamisel ning tõsiste kõrvaltoimetega ravimite müügi peatamise või turult kõrvaldamise korra lihtsustamisel ja kiirendamisel.

Veel üks minu jaoks tähtis asi on otsus luua lihtsalt kasutatav veebiportaal, kus kõik eurooplased saavad emakeelset teavet mis tahes ravimi kohta. Patsiendi õigus ohutusele ja teabele on minu arvates põhiõigus ning sellepärast pööran erilist tähelepanu ravimeid käsitleva paketi teistelegi ettepanekutele, mida veel siin istungisaalis arutatud ei ole.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ravimiohutuse järelevalve süsteemi kasutatakse ravimite ohutuse jälgimiseks pärast nende avalikku kasutusse lubamist. Euroopa Liidus sureb igal aastal ravimi kõrvaltoime tõttu 197 000 inimest. Tervishoiutöötajate, ettevõtete ja patsientide endi poolt ravimi kõrvaltoimest teavitamisel põhineva ravimiohutuse järelevalve hea süsteemi loomine on seega esmatähtis. Tsentraliseeritud menetluse eeskirjad on sätestatud määruses nr 726/2044, milles käsitletakse uusi ravimeid ning vähi-, HIV ja degeneratiivsete haiguste ravimeid, aga keskse süsteemi sätted on esitatud kõnealusel direktiivis. Sellepärast pooldan ravimiohutuse järelevalve alase koostöö parandamist ELi tasandil, et oleks olemas täielikum kõrvaltoimete andmebaas ja et erinevates liikmesriikides ei teostataks topeltjärelevalvet ühe ja sama kõrvaltoime üle. Mul on hea meel nende meetmete üle eesmärgiga ärgitada tervishoiutöötajaid vabatahtlikult teavitama pädevaid asutusi ravimite kõrvaltoimetest. Eriliselt tahaksin toonitada iga liikmesriigi jaoks sellise veebiportaali loomist (direktiivi artikkel 106), kus kogu asjaomane teave ravimite kohta oleks kõigile soovijatele kättesaadav. Need riiklikud veebiportaalid on ühendatud ELi veebiportaaliga, mida haldab Euroopa Ravimiamet (määruse artikkel 26).

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Ravimiohutuse järelevalve, mis tähendab ravimite kõrvaltoimete hindamist, avastamist ja ennetamist, on väga tähtis teema, eelkõige arvestades asjaolu, et kõrvaltoimed on tähtsuselt viies haiglasurmade põhjustaja, mille tõttu sureb Euroopa Liidus aastas hinnanguliselt 197 000 inimest.

Kogu protsess peab toimuma väga läbipaistvalt ja pädevatele asutustele tuleb anda piisavaid vahendeid. Need organid peavad oma tegevuses juhinduma ainult sellest, mis on patsientide ja rahvatervise jaoks parim, ning seetõttu peavad need olema avalik-õiguslikud asutused, mis on mis tahes ärihuvidest sõltumatud.

Meil peab kehtima tervishoiutöötajate ja patsientide osalusega süsteem, mille kaudu saab ravimi kõrvaltoimest turvaliselt ja usaldusväärselt teada anda.

Jagame raportööri arvamust, et liikmesriigid peavad jääma ELi ravimiohutuse järelevalve süsteemi tähtsaimateks osalisteks. Seega peab iga liikmesriigi pädev asutus ka edaspidi tegutsema organina, kes kogub kokku kõik teated ravimite kõrvaltoimete kohta.

Samuti oleme nõus sellega, et liikmesriike tuleb kohe teavitada, kui ettevõtte annab ELi andmebaasi (Eudravigilance) teada ravimi kõrvaltoimest, ning tuleb luua raportööri kirjeldatud hoiatussüsteem.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Jäin Linda McAvani ravimiohutuse järelevalvet käsitleva raporti üle hääletamisel erapooletuks, sest ravimeid võtvate patsientide ohutuse ja tulemuslikkuse aluseks peab olema ravimiohutuse järelevalve komiteede sõltumatus. Selleks on möödapääsmatu avaliku sektori poolne rahastamine, mida aga kõnealuse tekstiga ei tagata, sest edaspidi rahastavad neid toiminguid laborid, aga see on vaieldav süsteem. Vaatamata sellele, et nõukoguga saavutatud kompromiss parandas ravimikatsetusi ja menetluste läbipaistvust, ei saanud ma seda teksti toetada.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin selle ettepaneku poolt, sest liiga kaua on eksisteerinud selge vajadus varustada patsiente korrektse teabega. Kõrvaltoimetest tingitud surmad on viimastel aastatel ELis sageduselt viiendal kohal ja sellepärast ei saanud selliste meetmetega, nagu parlament välja pakkus, enam kauem viivitada.

Seetõttu hääletasin selle poolt, et hoolitseda haigete elukvaliteedi eest, pakkuda patsientidele kindlust seoses võimalike kõrvaltoimetega, teha ravimitest haigete tõelised abilised ning kõrvaldada ravimid probleemide korral kohe turult. Ühe kõikides ELi keeltes veebiportaali loomine on oluline uuendus ja suur abi Euroopa kõikidele patsientidele, kes võivad seeläbi tunda tõelist ühtsust oma tervise kaitsmisel.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ravimitööstus on tänapäeva ühiskonnas nii majanduslikus, sotsiaalses kui ka teaduslikus mõttes üks tähtsamaid sektoreid. EL ei ole erand. Lisaks ELi inimeste üldise heaolu parandamisele pakub see sektor majanduskasvu ja säästlikku tööhõivet. Kehtivatele õigusaktidele vaatamata sureb ELis igal aastal ravimi kõrvaltoime tõttu hinnanguliselt umbes 197 000 inimest. Seda arvestades peavad kindlasti olemas olema sidusad ja mõistlikud sektoripõhised õigusaktid. Kuna ettepaneku peamine eesmärk on parandada avalikkusele ravimite ja nende kõrvaltoime kohta jagatavat teavet ning arvestades, et tänu esialgses ettepanekus tehtud muudatustele on saadud hea üldkokkulepe, olen uute meetmetega nõus. Lõppude lõpuks on need lisandväärtus, mis tähendab tarbija jaoks praktilisi lahendusi.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest arvan, et teave tuleb muuta inimestele nende emakeeles kättesaadavaks. Läti elanikkonna seas on vene keelt emakeelena kõnelevate inimeste osakaal üle 40%. Sellele vaatamata ei ole Lätis müüdavate ravimite kohta venekeelset teavet kusagilt saada. Minu kodumaal on palju eakaid, kes ei räägi üldse läti keelt. Aga Läti ametivõimud keelavad sihilikult vene keele kasutamise ravimite pakendi teabelehtedel. Toetasin seda resolutsiooni lootuses, et see probleem ka õigusaktide paketi teksti jõuab.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Ravimiohutuse järelevalve on süsteem, mille abil jälgitakse ravimite ohutust pärast nende turulelubamist. Et tagada patsientide parim kaitse, tuleb teavet ravimite kõrvaltoimete kohta koguda kogu ELis kiiresti ja bürokraatiavabalt. Ainult nii saab tegutseda kiiresti ja hinnata järelmeetmeid. Lisaks oleks võimalus saada kõrvaltoime kohta teavet kesksest andmebaasist patsientide jaoks väga

kasulik. Hääletasin raporti poolt, sest selle eesmärk on kiire bürokraatiavaba tegutsemine ravimiohutuse järelevalve vallas.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Ravimiohutuse järelevalve on ravimite ohutuse jälgimine pärast nende turulelubamist ja seetõttu on see tervishoiu vallas väga oluline. Kliinilised katsed ei pruugi tuvastada ravimite kõrvaltoimeid, kui need on harvad, ilmnevad vaid pikaajalise tarvitamise järel või koostoimes teiste ravimitega. Seetõttu põhjustavad ravimite kõrvaltoimed ELis hinnanguliselt 197 000 surmajuhtumit aastas. Sellepärast on kõrvaltoimetest teavitamise süsteem ja nendega seotud seaduspärasuste otsimine tulemusliku tervishoiupoliitika tähtsad osad. ELi tasandil toimuva ravimiohutuse järelevalve tugevdamise tõttu on teatatud kõrvaltoimete arv suurem, mis tähendab, et ka harva esinevaid seaduspärasusi saab kiiremini tuvastada, võimalik on vältida töö dubleerimist ühe ja sama kõrvaltoime jälgimisel erinevates liikmesriikides ning ohtlikud ravimid on võimalik vajaduse korral kiiresti kasutusest kõrvaldada. Seepärast hääletasin ma raporti poolt.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Ravimiohutuse järelevalve süsteemi kasutatakse ravimite ohutuse jälgimiseks pärast nende avalikku kasutusse lubamist. Kehtivate ELi õigusaktide kohaselt on ravimitele võimalik anda müügiluba kahel viisil: a) tsentraliseeritud menetluse teel, mille puhul ravimitootja esitab Euroopa Ravimiametile (EMA) ühe taotluse, või b) vastastikuse tunnustamise süsteemi teel, kus üks riik juhib uue ravimi hindamist ja koordineerib vastastikuse tunnustamise kaudu tegevust teiste liikmesriikidega. Detsentraliseeritud süsteemi eeskirjad on sätestatud direktiivis 2001/83/EÜ. Hääletasin selle raporti poolt, sest siis on Euroopa patsiendid paremini kaitstud ning saavad paremat teavet ravimite kasutamise ja kõrvaltoimete kohta. Uute õigusnormidega luuakse ravimiteemalised riiklikud ja ELi veebisaidid, mis jagavad patsientidele rohkem teavet. Patsientidel on võimalus ravimi kõrvaltoimest riiklikele ametiasutustele teada anda.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Kuigi täna vastu võetud ettepanekud täiustavad tervishoidu, on rohelised mures toodete turulelubamise sätete pärast. Kavandatav toodete turulelubamise tsentraliseerimine ELi tasandil sobib asjaomase tööstusharu soovidega, aga võib ohustada toodete hindamise põhjalikkust. Sellepärast jäid rohelised lõpphääletusel erapooletuks. ELi tasandi load ei peaks tähendama leebemaid norme. Täna vastu võetud ettepanekud viiks selleni, et biotsiiditoodetele antakse ELi load, mis annavad asjaomasele tööstusharule täieliku pääsu kogu ELi turule, ilma et nad peaksid enne tagama nende lubade haldamiseks vajalike vahendite olemasolu. Rohelised tunnevad muret, et Euroopa Kemikaaliameti võimalused (k.a ajalised võimalused) lubade andmise karme kriteeriume jälgida vähenevad tunduvalt. Meid lohutab siiski see, et parlamendiliikmed toetasid roheliste nõuet, et liikmesriikidel peab olema õigus seada biotsiidide kasutamisele täiendavaid piiranguid.

Raport: Christa Klauß (A7-0239/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetan ettepanekut, millega tahetakse parandada kehtivaid biotsiidide tootmist ja kasutamist käsitlevaid õigusnorme. Biotsiidide vastutustundlik ja piiratud kasutamine on meie igapäevaelu osa, sest need aitavad ära hoida haiguste levikut ning tagavad rangete tervise- ja hügieeninormide täitmise. Aga õigusaktid peavad tagama kaitse kõrge taseme biotsiidide tootmisel ja kasutamisel. Selleks tuleb sätestada tarbijatele ja tootjatele biotsiidide jaoks ühtsed kohustuslikud normid. Tarbijate kaitsmiseks tuleb luua usaldusväärne materjalide ja toodete riskile vastava märgistamise süsteem, olenemata sellest, kas biotsiidid on toodetud Euroopa Liidus või väljaspool seda.

Samuti on vaja selgemalt määratleda etiketile kantav teave ja selle täpne asukoht, et teave oleks õige.

George Becali (NI), kirjalikult. – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest kahjulike organismide ja haigust tekitavate pisikute tapmiseks kasutatavad biotsiidid peavad olema ohutumad ja seda ka keskkonna seisukohalt. Tulevane kord uute biotsiiditoodete ELi turule lubamiseks on lihtsam. Hääletasin selle poolt, et keelustatakse kõige mürgisemad kemikaalid, eelkõige need, mis on kantserogeensed, viljakust kahjustavad või geene ja hormone mõjutavad.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liit on tõenäoliselt kõige liikuvama elanikkonnaga ja eelkõige linnastutes tihedalt asustatud piirkond. Sellistes tingimustes on bakterite ja haiguste levik tõenäolisem, mistõttu on biotsiidid vajalik elu osa, et järgida karme tervishoiu- ja hügieeninorme. Biotsiidid peavad olema toimivad, mistõttu võib nende ümberkäimine olla ka ohtlik.

Uusi õigusnorme biotsiidide kohta tuleb aga kohaldada õiglaselt neid tootvate eraettevõtete suhtes, et nad ei satuks olukorda, kus neil ei ole biotsiidide tootmiseks toormaterjali. Oleks kurb, kui selline olukord tekiks ajal, mil neid aineid väga vajatakse. Parlamendi täiskogule esitatud raportis on selgelt viidatud sellele, et komisjoni ettepanek võtta vastu määrus vajab märkimisväärselt täiustamist, et selles nimetatud eesmärged oleks võimalik ka saavutada. Uues määruks tuleb arvestada kolme olulise valdkonnaga: keskkonnakaitse, tarbijakaitse ning nende ohutum ja tegelikkusele suunatum elluviimine tootja poolt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Hoiak biotsiidide suhtes peab parandama tervisekaitset, tekitamata sealjuures soovimatuid riske. Selles resolutsioonis on esitatud muudatusettepanekud komisjoni ettepanekule biotsiidide kohta ning selle eesmärk on standardida kehtivad õigusnormid ELi tasandil ja kohandada neid tehnika arengule. Seega on see kohe alguses õigustatud ettevõtmine.

Esiteks arvan, et tuleb tagada keskkonna- ja loomade kaitse, pannes rõhku ettevaatusprintsipi järgimisele. Samuti suurendab resolutsioon kasuliku teabe jagamist asjatundjatele ja kasutajatele ning teadus- ja arendustegevuse tähtsust, mida ma tahaksin esile tõsta.

Corina Crețu (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest kahjulike organismide ja haigust tekitavate pisikute tapmiseks kasutatavad biotsiidid peavad olema ohutumad ja seda ka keskkonna seisukohalt. Tulevane kord uute biotsiiditoodete ELi turule lubamiseks on lihtsam. Hääletasin selle poolt, et keelustatakse kõige mürgisemad kemikaalid, eelkõige need, mis on kantserogeensed, viljakust kahjustavad või geene ja hormone mõjutavad.

Anne Delvaux (PPE), kirjalikult. – (FR) Selle määruse ettepaneku peamine eesmärk on parandada Euroopa Liidus kasutatavate ja turule lastavate biotsiidide ohutust ning lihtsustada nende turulelubamist kogu liidus. Sellepärast püüab komisjon oma ettepanekus võtta vastu määrus ELi praegused õigusaktid tarbijate ja tootjate huvides ühendada ja ajakohastada.

Seega kavatsetakse reformida praegust süsteemi, laiendades selle kohaldamisala, et see hõlmaks ka biotsiididega töödeldud materjale ja tooteid, kehtestades kogu liitu hõlmava loasüsteemi väheohtlikele toodetele, vähendades loomkatseid, kooskõlastades andmenõudeid, suurendades Euroopa Kemikaaliameti volitusi ning tagades määruse ühtse kohaldamise kogu Euroopa Liidus.

Robert Dušek (S&D), *kirjalikult.* – (CS) Esitatud raporti eesmärk on ühtlustada ELi kehtivad õigusaktid ja samal ajal kohandada neid tehnika arengule. Biotsiidid on meie ühiskonnas hädavajalikud, sest aitavad täita rangeid tervise- ja hügieeninõudeid. Paljud mikroorganismid on algsete toodete suhtes juba resistentseks muutunud, nii et praegused biotsiidid muutuvad tugevama toime tõttu üha enam ohtlikumaks. Toetan täielikult raportööri eesmärki arvestada mitte ainult tootjate tavadega, vaid eelkõige tarbijate ja ka keskkonna kaitsmisega. Biotsiidide suhtes kohaldatavaid õigusnorme tuleks laiendada ka väljaspool ELi tegutsevatele tootjatele. Me ei tohi nõuda oma tootjatelt suuremat tarbija- ja keskkonnakaitsset, mis suurendab nende kulusid, nõudmata midagi väljaspool ELi tegutsevatest tootjatelt, kes asjaomaseid kaupu ELi impordivad.

ELis biotsiide ostvad tarbijad peavad olema kindlad, et need tooted vastavad miinimumnõuetele sõltumata sellest, kas need on toodetud Poolas või Saksamaal või pärinevad EList või Hiinast. Raport on selgesõnaline. Selles nõutakse konkreetseid teostatavaid muutusi õigusnormides ja arvestatakse keskkonnamõjuga. Sellepärast hääletan selle vastuvõtmise poolt.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse biotsiidide turulelaskmist ja kasutamist, sai minu poolthääle. Tegin seda sellepärast, et sellega täiustatakse biotsiidide turulelubamist, müügi ja kasutamise eeskirju ELis, et kaitsta ettevaatusprintsipi järgides inimeste ja loomade tervist ning keskkonda.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ranged hügieeninormid, millega meie ühiskond on harjunud, nõuavad biotsiidide pidevat ja suuremahulist kasutamist. Samal ajal tahame, et need tooted oleksid üha tugevama toimega, mis tähendab, et need on ka ohtlikumad.

Sellepärast tuleb biotsiidide turustamise ja kasutamise õigusnormide koostamisel pöörata erilist tähelepanu tarbijate ja kasutajate kaitsmisele. Nagu ma olen muudelgi puhkudel öelnud, peavad selle valdkonna eeskirjad olema ühtsed ja kehtima kogu Euroopa Liidus, sest vastasel juhul ei saa me tagada ELi kõikide tarbijate kaitset ja keskkonna kaitset, mis ei ole vähem tähtis.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Selle määrusega tahetakse standardida ELi tasandil olemasolevaid õigusnorme ja kohandada neid tehnika arengule. Tarbijad peavad saama kindlad olla, et ostetavad tooted vastavad ELi siseturu miinimumnõuetele sõltumata sellest, millises liikmesriigis need on ostetud. See tähendab, et töödeldud materjalide ja toodete selge märgistus on sama oluline kui vastav luba biotsiidide jaoks, sõltumata sellest, kas need pärinevad EList või väljastpoolt ELi. ELi biotsiiditurust aastane käive on hinnanguliselt 890 miljonit eurot, mis on umbes 27% maailmaturu selle valdkonna käibest. Ligikaudu 25% ELi turust on kolme suure ettevõtte käes. Seetõttu on vajalik saavutada tasakaal suurte ettevõtjate huvide ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) huvide vahel. Tootmisharus, mida valitsevad mitu suurt tööstuslikku tootjat, tuleb anda rohkem abi VKEdele. Seda saab teha VKEde vabastamisega biotsiidi turustamise aastamaksust. Lisaks peaksid liikmesriigid looma riikliku kasutajatoe, mis oleks täiendus Euroopa Kemikaaliameti suunisdokumentidele.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Jäime esimesel lugemisel erapooletuks, sest meile tekitasid muret teatavad tähtsad küsimused, mida enamik parlamendist eiras, kuigi liikmesriikidel on reaalne vajadus kaitsta oma kodanike tervist ja keskkonda turul kasutatavate biotsiidide kahjuliku mõju eest.

Euroopa Kemikaaliametil, mis vastutab biotsiidi teadusliku hindamise eest enne selle kasutusselubamist, on nüüd hindamise tulemuse alusel arvamus koostamiseks ja komisjonile esitamiseks aega varem kavandatud üheksa kuu asemel ainult kolm kuud. Me ei arva, et selline vähendamine on rahva tervise ja keskkonna kaitsmiseks vajalikku rangust soodustav. Loodame, et seda küsimust saab tulevastel komisjoni ja nõukoguga peetavatel läbirääkimistel veel kaaluda.

Meil on hea meel, et liikmesriigid saavad riiklike lubade andmisel arvestada piirkondlike erinevustega ja kohalike keskkonnaprobleemidega oma territooriumil ning et tekstis on mainitud subsidiaarsuse põhimõtte järgimist. Samuti on meil hea meel nanomaterjalide suhtes kohaldamiseks kavandatud korra üle ning haavatavamate elanikkonnarühmade, nagu lapsed ja rasedad, suurema kaitse üle.

Elisabetta Gardini (PPE), kirjalikult. – (IT) Hääletusele pandud tekst on algsest ettepanekust märkimisväärselt parem, mistõttu avaldan Christa Klafšile kiitust tulemusliku vahendustöö eest. Mul on hea meel saavutatud eesmärkide üle – et on saavutatud parem andmekaitse ettevõtete jaoks ning et võetakse järk-järgult kasutusse tsentraliseeritud kord turulepääsu lubade andmiseks ELi tasandil.

Karmimate märgistamise nõuete sätestamine aitab kindlasti ka tarbijatel langetada teadlikumaid ja ohutumaid valikuid. Liigume õiges suunas, aga natuke on veel vaja teha: õigusraamistik teadus- ja arendustegevuse jaoks ei ole veel kooskõlas teiste õigusnormide arenguga selles sektoris, näiteks kemikaalidirektiiviga REACH.

Lisaks ei ole välja kuulutatud Euroopa Kemikaaliametile uute hindamiskohustuste täitmiseks vajalikku finantspaketti. Ootan komisjonilt selgitusi, sest sellele asutusele on REACH-direktiiviga pandud juba niigi suur töökoormus.

Françoise Grossetête (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin selle teksti poolt. See õigusakt, mille Euroopa Parlament esimesel lugemisel heaks kiitis, muudab parasiitide ja pisikute vastu kasutatavad biotsiidid ohutumaks ja keskkonnasäästlikumaks.

Selle määruse ettepaneku üldeesmärk on ajakohastada ühenduse eeskirjad biotsiidide kohta, mille valik ulatub putukatõrjevahenditest kuni veepuhastuskemikaalideni (põllumajanduses kasutatavate pestitsiidide jaoks on eraldi õigusaktid). Esmakordselt kohaldatakse neid õigusnorme ka biotsiididega töödeldud materjalide suhtes.

Samuti võtsime vastu kõige mürgisemate ainete keelu, mis hõlmab eelkõige kantserogeenseid, viljakust kahjustavaid ning geene ja hormoone mõjutavaid aineid, ning karmistasime ühtlasi nõuet, et muud ohtlikud ained tuleb järk-järgult asendada vähem ohtlikega.

Tulevane biotsiidide turule lubamise süsteem, mis on ELi tasandil tsentraliseeritud, võetakse kasutusele järk-järgult ning see tagab parema kooskõla 27 liikmesriigi menetluste vahel ja seega ka suurema ohutuse.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) Biotsiidid on mõeldud kaitseks kahjurite, putukate ja bakterite eest ning neid kasutatakse nii igapäevaelus kui ka põllumajanduses. Et parandada biotsiidide kasutamise ohutust ja luua järelevalvesüsteem, on loogiline, et nende suhtes kohaldatakse kogu ELis ühtesid ja samu katseid ning norme. Põllumajandustootjate esindajana Euroopa Parlamendis tahan, et biotsiide kasutatakse vastutustundlikult. See ettepanek on hea alus ühtsetele õigusnormidele ELis. Ausa konkurentsi nimel pooldan eriti kõiki uusi biotsiide käsitlevaid sätteid, mida kohaldatakse

ka kolmandatest riikidest imporditud toodete suhtes. Ent põllumajandus peab saama jätkuvalt toota ohutuid toiduaineid ja sööta mõistliku hinna eest. Tootmist ja tootmiskulusid otseselt mõjutavaid ettepanekuid tuleb hinnata eriti hoolikalt. Sobivate kahjurivastaste meetmete kasutamist ei tohi teha keeruliseks ega kalliks, mis muudab need majanduslikult ebaotstarbekaks. Igatahes peab uus määrus rahuldama nii tarbijate kui ka tootjate nõudmised.

Giovanni La Via (PPE), kirjalikult. – (IT) Biotsiidide roll on alati olnud mõneti vastuoluline, tõenäoliselt sellepärast, et nende tuvastamine ja määratlemine ei ole alati lihtne. Kindel on aga see, et biotsiididel on meie igapäevaelus palju kasutusviise ja sellepärast on vaja mõista nende tegelikku mõju meie ohutusele ja tervisele.

Neil põhjuseil hääletasin selle tööstusharu õigusnormide lihtsustamise ja ühtlustamise poolt ELis ja liikmesriikides, et meie õigusnormid vastaksid uutele üldsuse vajadustele. Lubade saamise kriteeriumide ühtlustamise süsteemi loomisega kaob juba loa saanud toodetega seotud riskide topelthindamine. See on vee üks samm, mille parlament on teinud kodanike tervise kaitsmisel.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Igal aastal lastakse turule umbes 90 miljonit tonni biotsiide, mida kasutatakse kahjurite ja bakterite tõrjumiseks. Seetõttu on Euroopa Liidu mure selles küsimuses täiesti loomulik, sest tahame, et biotsiidid oleksid ohutumad ja keskkonnasäästlikumad. Seega tahetakse parandada inimeste tervise kaitset, keelates ära kõige mürgisemad kemikaalid, nagu kantserogeenid ja viljakust kahjustavad ained. Samuti tahetakse parandada loomade ja keskkonna kaitset. Sellele vaatamata arvan, et lisaks selle ettepaneku vastuvõtmisele on vaja kehtestada ka ELi imporditavate toodete ulatuslik sertimine. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), kirjalikult. – (LT) Täna hääletusele pandud määrus biotsiidide turulelaskmise ja kasutamise kohta võimaldab meil astuda veel ühe sammu lähemale biotsiidide tsentraliseeritud registreerimissüsteemile. Määrusega REACH kehtestatud kemikaalide registreerimise süsteem näitab, et erinevatest riiklikest registreerimissüsteemidest loobumine on tõesti õigustatud. Praegu on sageli selline olukord, et mingit toodet ei saa mõne liikmesriigi turule lasta ainuüksi sellepärast, et sealsed registreerimistoimingud on keerulised ja liiga kallid. Teisalt aga peame biotsiidide turulelubamise lihtsustamisel tagama kaitse kõrge taseme, sest need tooted on tervisele ohtlikud.

Aldo Patriciello (PPE), kirjalikult. – (IT) Biotsiidid on meie ühiskonna lahutamatu osa ning rangete tervishoiu- ja hügieeninõuete täitmiseks hädavajalikud. Biotsiidid peavad haiguste ja nakkuste vältimiseks olema tugeva toimega, aga ühtlasi on nad ka ohtlikud, mistõttu tuleb nendega ümber käia optimaalselt.

Uus biotsiide käsitlev määrus peab tagama, et neid õigusnorme suudavad tootmises järgida eeskätt keskmise suurusega ettevõtjatest tootjad, ilma et nad satuksid seeläbi ebasoodsasse konkurentsiolekorda. Lisaks peavad nii biotsiide sisaldavate materjalide tootjad kui ka tarbijad saama olla kindlad, et kogu Euroopa Liidus kehtivad teatavad miinimumnõuded. Minu arvates tuleb komisjoni esitatud määruse eelnõud muuta oluliselt paremaks, et saavutada püstitatud eesmärgid: näiteks senise direktiivi nõrkade külgede kaotamine, loa andmise menetluse parandamine ning sujuvama otsustusprotsessi tagamine, edendades samal ajal täiendavalt kaitse taset.

Uutes sätetes tuleb arvestada kolme olulise valdkonnaga: keskkonnakaitse, tarbijakaitse ning nende ohutum ja tegelikkusele suunatum elluviimine tootja poolt. Uues määruses nähakse ette ka toote turustusloa lihtsustatud menetlus, et vältida tarbetuid kulusid ja liigseid tasusid.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Tulevases määruses nähakse ette toote turustusloa lihtsustatud menetlus teatavatel tingimustel, et vältida tarbetuid kulusid ja liigseid tasusid. Samuti vaadatakse selles läbi kehtiv 1998. aasta direktiiv ning koondatakse lubade andmine Euroopa Kemikaali ameti kätte. Pooldan keskse turulepääsu lubade andmise korra järkjärgulist kehtestamist: 2013. aastast alates väheohtlike toodete jaoks ja 2017. aastast kõikide biotsiidide jaoks. Ohtlike toimeainete (kantserogeensed, mutageensed, viljakust kahjustavad, lagunematud ja elusorganismidesse kogunevad ained) väljajätmise kriteeriume võib kaaluda siis, kui asenduskava on olemas. Järelikult antakse asendamiseks sobivat toimeainet sisaldavale biotsiidile luba ainult kolmeks aastaks, kui on olemas inimeste ja keskkonna jaoks ohutu alternatiiv. Uues määruses tuleb arvestada kolme olulise valdkonnaga: keskkonnakaitse, tarbijakaitse ning nende ohutum ja tegelikkusele suunatum elluviimine tootja poolt.

Frédérique Ries (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) ELi uus biotsiidimäärus ei ole ainult siseturuküsimus. See puudutab ka tervist ja keskkonnakaitset. See on lühidalt öeldes Euroopa Parlamendi tänane sõnum.

Muidugi tuleb nende kahjuritõrjetoodetega seoses rahuldada mitu tootjate nõuet, nagu pääs ELi turule, loa hankimisele kuluv lühike aeg, topeltkatsete vältimine ning kooskõla pestitsiidide suhtes kohaldatavate õigusnormidega. See ei tähenda kuidagi tühja allkirjastatud tšeki andmist tootjatele. Jälgitakse kindlalt kõige ohtlikumate ainete asendamisepõhimõtet. See puudutab peamiselt lagunematuid, elusorganismidesse kogunevaid ja toksilisi aineid ning sisesekretsioonisüsteemi kahjustavaid aineid.

Tunnistatakse, et vastutus lasub kõikidel asjaosalistel, kaasa arvatud biotsiididega töödeldud tooteid turule laskvatel tootjatel. Me ei tohi unustada toksiliste diivanite juhtumit! Siiski on mul kahju, et ei nõustunud muudatusettepanekuga, et tootjad peaksid Stockholmis asuva kemikaali ameti ülesannete täitmise tagamiseks maksma aastamaksu, mis oleks väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel (VKEd) madalam. Üks on aga selge: piiratud vahenditega on raske teha usaldusväärseid katseid ja vähendada nii kasutajate terviseriske.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (FR) Jäime selle raporti üle hääletamisel erapooletuks, sest inimeste tervise ja keskkonna kaitsmisel tehtud edusammud kaotasid tähtsuse biotsiiditootjatele tehtud kingituste tõttu, mis ohustavad Euroopa Kemikaali ameti toimimist. Võime nõustuda, et aja jooksul peavad kõik biotsiidid läbima keskse menetluse, aga meile on vastuvõetamatu, et teaduslikule hindamisele antud aega vähendatakse märkimisväärselt ning samas vähendatakse ka ameti rahalisi vahendeid.

Ei ole võimalik teha rohkem tööd kiiremini ja odavamalt, ilma et kvaliteet ei kannataks. Hääletamine näitab parempoolsete ja paremtsentristide tõelisi kavatsusi – lubada biotsiidide leebemat hindamist ja otsest pääsu kogu siseturule inimeste tervise arvel. Veidi lohutust pakub liikmesriikide õigus biotsiidide kasutamist piirata või see keelustada. Kaitse kõrge taseme tagamine jääb nende ülesandeks.

Raport: Peter Skinner (A7-0170/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et Euroopal on vaja finantsjärelevalveorganit, mis on keeruline, aga tõhus struktuur, mis suudab valitseda Euroopa Liidu finantsasutusi ja tagada nende nõuetekohase toimimise. Seda arvesse võttes on mul väga hea meel Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse loomise üle, sest arvan, et see on ainus võimalus, kuidas parandada praegusi õigusnorme Euroopa siseturul, tagades nii turgude nõuetekohase toimimise kui ka korruptsioonituse, säilitades ühtlasi finantssüsteemi stabiilsuse ning tagades ELi ja rahvusvahelise järelevalve kooskõla. Finantssüsteemide riske saab tuvastada ainult parema järelevalve teel, mis hoiatab meid õigel ajal sellise kriisi eest, mis 2008. aastal maailma laastas. See suur kriis tegi selgeks selle sektori reformivajaduse, et tihendada konkurentsi, arendades tõeliselt pädevaid järelevalveasutusi, mis tõepoolest suudavad selles olulises valdkonnas midagi vajalikku ära teha.

Sophie Briard Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) See ettepanek võtta vastu määrus, millega luuakse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus, on üks osa finantsjärelevalvepaketest. Selle paketiga luuakse kolm ELi asutust, mis teostavad järelevalvet finantssektori kolme haru üle: pankade, kindlustuse ja finantsturgude üle. Toetasin täielikult nii seda raportit kui ka finantsjärelevalvepaketti tervikuna, sest see on minu arvates suur ja eelkõige vajalik samm edasi. Selle abil näitame, mida õppisime praeguse finantssüsteemi probleemidest tingitud majanduslangusest ning selle kohutavatest tagajärgedest majandusele ja töökohtadele. Selle uue järelevalvevõrgustikuga tahetakse finantssüsteem stabiilseks muuta ja seda stabiilsust hoida.

Elena Băsescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse (EKJA) tulevane kohustus on tegeleda mitmete praktiliste küsimustega, näiteks kahju- ja elukindlustuspoliisid, mis on omamoodi investeeringud, ning tööandjapensionid. Kui mõelda, et uute liikmesriikide kindlustusturge arendavad välismaised Euroopa investorid, on selliste piiriüleste võrgustike järelevalvekomiteel tähtis roll liikmesriigi kõikidele kodanikele turvalisuse tagamises. Samuti saab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus sekkuda riiklike järelevalveasutuste tegevusse, kui neil tekib probleeme ELi tehniliste standardite ühtse rakendamisega.

Arvan, et see algatus koos EKJA volitustega lahendada riiklike järelevalveasutuste erimeelsusi, kui nad õigusaktide kohaselt peavad tegema koostööd või jõudma kokkuleppele, on Euroopa finantsteenuste lõimimises samm edasi. Lühidalt öeldes on see tasakaalus süsteem, mis väärib täielikku toetust.

George Becali (NI), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest praeguste järelevalvekomiteede asemele luuakse kolm ELi järelevalveasutust. Neil on palju suuremad volitused kui praeguse süsteemi nõuandev roll. Samuti võivad nad läbivaatamissätte tõttu saada tulevikus lisavolitusi. Lisaks luuakse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, mis jälgib Euroopa majanduses kogunevaid riske ja hoiatab nende eest.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Euroopa finantssüsteemi toimimine sõltub hoolikast riskijuhtimisest ja kogu sektori struktuuri stabiilsuse täpsest hindamisest. Uue järelevalveasutuse loomine tähendab, et liidu institutsioonid võtavad endale selge vastutuse kriiside vältimise, muidusöömise heidutamise ning käitumise ja suhtumise järelevalve eest.

Meie riiklike turgude üha suurem lõimumine, millega kaasneb kaitsvate takistuste vähendamine, nõuab koostööd sisemiste ja väliste ohtude kaotamisel.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Pooldan komisjoni ettepanekut luua ELi kolm uut tsentraliseeritud asutust kindlustuse ja tööandjapensionide jaoks ning arvan, et nende loomine on Euroopat 2008. aastal tabanud majandus- ja finantskriisi arvestades seda enam oodatud.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ettepanek luua Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus sai minu poolthääle, nagu eelmisedki raportid ELi finantsjärelevalve asutuste loomise kohta. Rõhutaksin taas kord seda, kui tähtis on, et Euroopa Liit ja eelkõige siseturg saab järelevalveasutused, et vähendada tulevaste finantsturge raputavate olukordade kahjulikku mõju majandusele ja rahandusele.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Üks asi, mida hiljutine kriis meile kõigile (poliitilistele veendumustele ja maailmavaatele vaatamata) õpetas, on see, et vaja on reformida järelevalveasutuste struktuuri, luues selleks ELi organid, ning ühtlasi mõelda uuesti läbi kogu makro- ja mikromajanduslik järelevalve.

Saavutatud kokkuleppel, mis täna hääletusele pannakse, on lugematul arvul häid külgi. Üks neist on pankade, kindlustusettevõtete ja finantsturgude järelevalveks sõltumatute ELi asutuste loomine. Need organid ei asenda riiklikke järelevalveorganeid, vaid teevad nendega koostööd, teostades usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ja süsteemset riskianalüüsi, et ELi pangandussektorit ja finantsturge ei tabaks samasugune suur kriis nagu hiljutine seda oli.

Olen lugematu arv kordi öelnud, et mina isiklikult ei karda ELi järelevalveasutusi. Minu arvates peavad nad saama täita oma ülesandeid sõltumatult ja pädevalt, et parandada turgude ja turuosaliste usaldust, eelkõige kindlustus- ja pensionisektoris.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Selleks et kaitsta ELi turgude ja asutuste läbipaistvust ning usaldusvärsust avalikkuse ees, on vaja suurendada kindlustus- ja tööandjapensionituru ELi tasandi järelevalveasutuste volitusi, vahendeid ja sõltumatust. Nii on ELi asutuste praegune finantsturgude järelevalve reform tulemuslik ja kaotatakse oht, et kordub praegu maailmamajanduses valitsev kriis, mis on mõjutanud eriliselt ka Euroopa ühiskonda. Komisjon on esitanud rea ettepanekuid, millega tahetakse luua ELis tõhusam, sidusam ja kestlikum finantsjärelevalvesüsteem. Selle aluseks on Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteem. Sel eesmärgil teeb komisjon ettepaneku luua kolm uut liidu detsentraliseeritud asutust: Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus. Tuleb märkida, et nende kolme asutuse loomise mõju Euroopa Liidu eelarvele küünib aastatel 2011–2013 ligikaudu 59 699 000 euroni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) See raport on üks osa nn finantsjärelevalvepaketest. Selle üle hääletades ei unustanud me, kuidas nõukogu, komisjon ja parlamentki selle valdkonna meetmetega viivitasid ja piirdusid selliste otsuste vastuvõtmisega, mis ei kaota põhiprobleemi – finantsspekulatsiooni, kaasa arvatud riigivõlakindlustust, mis on tõeliselt spekulatiivne tuletisinstrument. Kui seda ei kaotata, on ELi selle valdkonna asutuste loomine sama hästi kui mõttetu.

Meie vastuhääl sellele raportile on ennekõike protest selle vastu, et ei ole esitatud ettepanekuid kaotada maksuparadiisid, kehtestada maks kapitali liikumisele ja lõpetada tuletisinstrumentidega kauplemine.

See tähendab, et peamised spekulermisüsteemid jäävad turule alles ja praeguste meetmete eesmärk on pigem soodustada võimsate riikide ja nende finantsgruppide poolset kontrolli haprama majandusega liikmesriikide üle kui tegeleda otseselt finantsspekulatsiooni probleemiga ja see kaotada.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Parlament on pidevalt nõudnud kõikidele ELi tasandi asutustele võrdseid võimalusi. Samal ajal on ELis suuri puudujääke lõimunud finantsturgude järelevalves. Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus, saab minu poolthääle. Arvan, et vaja on asutust, mis tagab finantssüsteemi stabiilsuse, finantsasutuste maksejõulisuse ja likviidsuse, turgude ja finantstoodete läbipaistvuse ning hoiustajate ja investorite kaitse. Samuti arvan, et selline asutus ei saa tegutseda ilma asjakohase teabeta tehingute ja ettevõtjate kohta.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse (EKJA) loomine on üks komisjoni ettepanekutest, mille aluseks on Jacques de Larosièrre' 2009. aasta veebruari raportis esitatud soovitusel. Larosièrre' raportis soovitati tugevdada järelevalveraamistikku, et vähendada tulevase finantskriisi võimalust ja raskusastet. Pooldan EKJA loomist, mis peaks tagama reguleerimise ja järelevalve kõrge, tõhusa ja ühtlase taseme kogu ELis. See ELi asutus teostab järelevalvet kindlustussektori riiklike järelevalveasutuste üle ning tagab ELis sobiva ja piisava kaitse investorite ja kindlustatute jaoks. Selle asutuse otsused on vahetult kohaldatavad finantsasutuste suhtes ja see võib hoiatada komisjoni ohtlike toodete või tehingute eest turul.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus, sai minu poolthääle, sest arvan, et vaja on täita praegused lüngad kooskõlastamises, ELi õigusaktide ühtses kohaldamises ja riiklike järelevalveasutuste vahelises usalduses.

Hiljutine finantskriis ju näitas, kui saamatud on mõned riiklikud järelevalvesüsteemid, mis ei suutnud midagi ette võtta Euroopa finantsturgudel tekkinud probleemsete olukordadega. Seetõttu saan ma ainult rõõmustada ja toetada otsust tugevdada järelevalveraamistikku sekkumise teel, mille eesmärk on tuvastada vahendid, millega on võimalik tulevikus vältida finantssüsteemi toimimisega seotud probleeme.

Uue finantsjärelevalvesüsteemiga täidame sektoris olevad lüngad, parandame siseturu toimimist ning tagame lisaks ühtlaselt head õigusnormid ja hea järelevalve, arvestades samal ajal alati iga liikmesriigi vajadustega.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Kindlustuse ja tööandjapensionide süsteemid on liikmesriikide ülesanne. On selge, et Euroopa Liit avaliku sektori eelarve vähendamise ajal selles suunas ei liigu. Seda tuletab meile meelde komisjoni 7. juulil esitatud roheline raamat vanaduspensionide kohta. Seda arvestades on mõeldamatu, et ELi järelevalveasutus võiks sellise sektori üle järelevalvet teostada. Hääletan selle teksti vastu.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hiljutine finantskriis tõi esile suured puudused finantsjärelevalves nii üksikjuhtude kui ka kogu süsteemi tasandil. Järelevalvesüsteemid on olnud riiklikud ega ole kohanenud finantssüsteemis toimunud üleilmastumisega, mille puhul erinevad finantsgrupid tegutsevad piiriülevalt, ning asjaomaste süsteemsete riskidega. Seetõttu ei ole ELi õigusaktide kohaldamisel olnud mingit koostööd, kooskõlastamist ega sidusust. Seega on selle direktiivi eesmärk parandada siseturu toimimist, tagades hea järelevalve ja usaldatavusalased õigusnormid ning kaitstes hoiustajaid, investoreid ja kõiki

soodustatud isikuid. Niisiis on vaja kaitsta finantsturgude terviklikkust, tõhusust ja sujuvat toimimist, hoida avaliku sektori eelarve stabiilse ja kestlikuna ning parandada rahvusvahelist koostööst ja koostööd järelevalve valdkonnas. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse loomine koos paljude teiste järelevalvemehhanismidega, mille üle otsustatakse ja mis viiakse ellu siis, kui see tõesti vajalik on, on tulemusliku järelevalve jaoks hädavajalik.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Finantskriis tõi arvukalt esile finantssüsteemi nõrku kohti. Eriti just sellistes tundlikes valdkondades nagu kindlustus, edasikindlustus ja tööandjapensionid on vaja hoolt kanda selle eest, et seal ei kasutataks riskantseid finantstooteid ja nn kaardimajakesi. Näiteks hiljuti pankrotistus üks võrgukindlustusettevõtte, kelle klientide nõuded jäidki rahuldamata. Kaebustelained paljastasid ka suuri puudusi nõustamises, kui klientidele müüdi tööandjapensionide jaoks kindlana väljapakutud riskantseid finantspakette. Kui tahame järelevalvekohustust korralikult täita, peame tegelema seda laadi probleemidega, mis on ELis esile kerkinud, ja looma õiglasel tingimused. Vaja on karmimat finantsjärelevalvet. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse loomine ei tundu olevat optimaalne lahendus, aga see on parem kui mitte midagi, mistõttu ma hääletasin selle poolt.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Nagu praegune majandus- ja finantskriis näitab, ei piisa ajal, mil pangad ja kindlustusettevõtted tegutsevad piiriüleselt, nende ettevõtete üle vaid riiklikul tasandil järelevalve teostamisest. Aga see on hea, et liikmesriikidele on ka tõsiste eelarveprobleemide korral jätetud õigus öelda viimane sõna. Selles raportis aga minnakse ELi majanduse juhtimisega liiga kaugele ja sellepärast jäin hääletusel erapooletuks.

Paulo Rangel (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest olen komisjoni ettepanekuga ja parlamendi esitatud muudatusettepanekutega nõus.

Dominique Vlasto (PPE), kirjalikult. – (FR) Mul on hea meel näha, et Euroopa Parlamendis toetavad nii paljud meie fraktsiooni poolt finantskriisi ajal võetud kohustusi. Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteem tuli kindlasti läbi vaadata. Riiklike järelevalveorganite tegevuse koostööstamatus suurendas finantsasutuste kokkukukkumise riski. Kolme uue ELi asutuse rajamisega pankade, finantsturgude ning kindlustus- ja pensioniettevtete tegevuse järelevalveks loime kõikehõlmava finantsjärelevalveraamistiku. Nii reguleerib Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus pankade tegevust standardset ja koostööstatult. Tal on reaalsed sunnivolitused ja talle jääb viimane sõna vaidlustes riiklike pangandusjärelevalve asutustega. Kui hoolitsetakse finantsasutuste maksejõulisuse ja finantsturgude suurema läbipaistvuse eest, paraneb ka investorite, ettevõtete, hoiustajate ja tarbijate kaitse. Seega ei ole see uus abivahend ainult finantseksperptide privileeg, vaid toob tõelist kasu kõigile.

Raport: Sylvie Goulard (A7-0168/2010)

Damien Abad (PPE), kirjalikult. – (FR) Euroopa finantsjärelevalve loomist soovitas Euroopa Komisjon 2009. aasta septembris ja selle soovitusel aluseks oli Jacques de Larosière juhitud tööühma tegevus. Seega saab liidul olema 2011. aasta 1. jaanuarist nn juhtimiskeskus, kes tuvastab finantsriske ja võtab vajaduse korral meetmeid. See roll antakse kolmele uuele pankade, finantsturgude ja kindlustuse järelevalve asutusele ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule. Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et Euroopa Liidul on vaja organit, mis vastutaks konkreetset finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve eest, suudaks tuvastada finantsstabiilsuse riske ning vajaduse korral

väljastada hoiatusi ja teha soovitusi nende riskidega tegelemiseks. Avalike teenuste osutamise kaitse, uuendustegevuse ärgitamine ja VKEd rahastamise parandamine on kolm eesmärki, mis viivad kestliku õiglase majanduskasvu.

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et ELi praeguses süsteemis on makrotasandi finantsjärelevalves palju vigu ja see probleem on liiga tähtis, et seda eirata. Selle probleemi lahendamiseks elluviidud algatused peaksid olema teretulnud. Kui hiljuti maailma laastanud finantskriisist mingitki kasu oli, siis seda, et see juhtis tähelepanu majandussüsteemide haprusele, pidevale majandusriskile, milles me elame, ja karjuvale vajadusele luua ELi makromajandusliku järelevalve asutus. Sellepärast on hea, et kõikide fraktsioonide parlamendiliikmed hääletasid selle raporti poolt ja see võeti ülekaaluka hääleteenamusega vastu, mis näitab üldist muret eelarvesõltumatuse pärast. Arvan, et see uus finantsjärelevalve süsteem peab kindlasti toimima nii, et see ei takista majanduse rahastamist, kaitseb ühtset turgu, säilitab ELi staatuse ja hoiatab riskidest õigel ajal. Nimetatud põhjustel olengi Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu loomise poolt.

Sophie Briard Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) See ettepanek võtta vastu määrus, millega luuakse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus, on üks osa finantsjärelevalve paketist. Selle paketiga luuakse kolm ELi asutust, mis teostavad järelevalvet finantssektori kolme haru üle: pankade, kindlustuse ja finantsturgude üle. Toetasin täielikult nii seda raportit kui ka finantsjärelevalvepaketti tervikuna, sest see on minu arvates suur ja eelkõige vajalik samm edasi. Selle abil näitame, mida õppisime praeguse finantssüsteemi probleemidest tingitud majanduslangusest ning selle kohutavatest tagajärgedest majandusele ja töökohtadele. Selle uue järelevalvevõrgustikuga tahetakse finantssüsteem stabiilseks muuta ja seda stabiilsust hoida.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Praegune majanduskriis tõstatab palju küsimusi, millele peame kiiremas korras vastuse leidma, ning näitas, et kuigi Euroopa Liidul on palju majanduspoliitika kooskõlastamise vahendeid, ei ole neid seniajani täiel määral kasutatud ja et praeguses juhtimissüsteemis on märkimisväärsed lünki. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu loomine on tähtis uuendus, sest seni ei ole keegi teinud makromajanduslikku analüüsi süsteemsete riskide hindamiseks Euroopa tasandil. Sidusa makro- ja mikrojärelevalve loomise aluseks on tihe koostöö Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja asjakohase teabe omanike vahel (kõigi sektorite eest vastutavad ELi järelevalveasutused ja riiklikud järelevalveasutused).

George Becali (NI), *kirjalikult.* – (RO) Nõudsin, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul oleks kiire ja selge teabevahetuse tagamiseks rohkem volitusi. Süsteemsete riskide nõukogu määrab ühised näitajad, mille alusel liigitada standardselt erinevate piiriüleste finantsasutuste riske ja tuvastada nende tekitatavaid riske. Süsteemsete riskide nõukogu töötab ka välja nn valgusfoorisüsteemi, mis näitab erinevaid riskitasemeid. Teaduslikku nõuandekomiteesse kuuluvad ka eksperdid, kes parandavad süsteemsete riskide nõukogu võimet hinnata riskide koondumist ja tagavad selle võimalikult hea teadmistepagasi. Euroopa Keskpanga president on esimesel viiel aastal süsteemsete riskide nõukogu eesistuja, et see nõukogu oleks vajalikul määral tähelepanu äratav ja usaldusväärne.

Jan Březina (PPE), *kirjalikult.* – (CS) Hääletasin ELi finantsjärelevalve reformi poolt vaatamata sellele, et mul on suuri kahtlusi langetatud otsuse kasulikkuses. Õigusnormide kehtestamise vajadusega tegeleti palju rohkem kui pankade ja finantssektori vajadusega vaba turukeskkonna järele. Riiklikud ja ELi järelevalveasutused on määratletud täiesti segaselt ja nendevahelised piirid on ähmased. Parimal juhul võib see viia õiguskindluseni

kõikide finantsturuosaliste jaoks, halvimal juhul ELi asutuse volituste kuritarvitamiseni, mille eest ei saa turuosalised end peaaegu kuidagi kaitsta.

ELi ühtse finantsturu puudumisel on kaheldav, kas liikmesriikide finantsturu valdkondade üle otsustavate tugevate riigiüleste järelevalveasutuste olemasolu on seaduslik. Kui me ELis nii suures õigusloomevaimustuses oleme nagu finantsturgude puhul praegu lood on, ei jää meil muud üle, kui vaadata pealt, kuidas Hiina meid maailma areenilt kõrvale lükkab. Nii et samal ajal kui meie kritiseerime ebaausat konkurentsi, on Hiina juba mõnda aega nautinud rikkalikke riigitoetusi, odavat tööjõudu ja keskkonnakaitse nõuete mittetäitmist ning lisaks veel reklaaminud end uuenduste ja kaasaegse tehnoloogia abil. See peaks meile muret tekitama ja hoiatuseks olema.

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) Enamik majandusteadlasi arvab, et ennustused ei ole kunagi kindlad, mistõttu on ainus abi järelevalve ja enesekaitse. Euroopa Parlament on koos majandus- ja rahandusministrite nõukogu ja asjaomaste volinikega teinud suurepärase tööd.

Ärme teeskle, et sellest piisab või et see muudab mineviku olematuks, aga tulevikus saame suurendada usaldust pangandusse ja finantssektoris, kui makrotasandi usaldatavusjärelevalve antakse sellise organi kätte, mis vastutab kogu ELi turu ja kogu euroala, mitte ainult selle allosade järelevalve eest.

Lisaks laieneb selle organi järelevalvealane tegevus ELi riikidelt kõikidele riikidele, mille valuuta on mingil moel euroga seotud, ning seega meie ettevõtetele ja kõigile neile, kellega nad tehinguid teevad.

Corina Crețu (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletan selle raporti poolt, sest nõudsin, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul oleks kiire ja selge teabevahetuse tagamiseks rohkem volitusi. Süsteemsete riskide nõukogu määrab ühised näitajad, mille alusel liigitada standardselt erinevate piiriüleste finantsasutuste riske ja tuvastada nende tekitatavaid riske.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletan enamiku raportis esitatud ettepanekute ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu loomise poolt. Euroopa Parlament, kes on teadlik oma kohustustest ja kasutab oma uusi, Lissaboni lepingu alusel saadud volitusi, peab olema olulisel määral kaasatud ELi järelevalveraamistiku täiustamisse. Kuna olemasoleva järelevalvestruktuuri nõrku külgi, mida praegune majanduskriis esile tõi, ei saa kaotada, on veelgi vajalikum luua makrotasandi usaldatavusjärelevalve süsteem, mis suudab tagada ELi finantsturgude stabiilsuse. Samuti on vaja kaitsta ühtse turu ühtsust ning varustada EL vahenditega, mis aitavad kaitsta eurot ja teisi rahvusvahelisi valuutasid kogu maailmas. Samuti tahaksin rõhutada, kui kasulik on süsteemsete riskide nõukogu, arvestades ettepanekut, et see peaks tegelema makrotasandi majandusanalüüsiga Euroopa tasandil, et avastada süsteemseid riske. Kuna on selgunud, et mikrotasandi usaldatavusjärelevalve liikmesriikide tasandil on nõrk, usun, et tihe koostöö süsteemsete riskide nõukogu, keskpankade, järelevalveasutuste ja reaalmajanduse vahel ei muuda süsteemsete riskide nõukogu tegevust mitte ainult legitiimseks, vaid parandab märkimisväärselt ka selle tõhusust.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Üks asi, mida hiljutine kriis meile kõigile õpetas, on see, et vaja on reformida järelevalveasutuste struktuuri, luues selleks ELi organid, ning ühtlasi mõelda uuesti läbi kogu makro- ja mikromajanduslik järelevalve.

Olen lugematu arv kordi öelnud, et mina isiklikult ei karda ELi järelevalveasutusi. Minu arvates peavad nad saama täita oma ülesandeid sõltumatult ja pädevalt, et parandada turgude ja turuosaliste usaldust.

Konkreetsel juhul on Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu loomise eesmärk anda Euroopa Liidule tulemuslik järelevalvesüsteem, mis ei takista majanduskasvu, kaitsta ühtset turgu killustumisohu eest ning lisaks lahendada killustunud riikliku tasandi riskianalüüsi probleem ELi makrotasandi järelevalve loomisega, parandades ühtlasi varajase hoiatuse süsteemi tulemuslikkust ja võimaldades konkreetset tegutsemist riskianalüüsides alusel.

Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamine on seega oodatud ja loodan, et selle ülesannete kvaliteetne täitmine paneb aluse paremale järelevalvele ELis.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Otsustus- ja poliitika kujundamise protsessis, mis käsitleb praegusele kriisile reageerimise raamistikku, kus on hädavajalik tagada liidu finantssüsteemi makromajandusliku usaldatavusjärelevalve tõhusus, peab EL seadma esmatähtsaks niisuguste struktuuride loomise, mis suudavad püsiva ja hoolikalt kaalutletud hindamise põhjal ennetavalt sekkuda. Kuna Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu saab kontrollida ja hinnata finantssüsteemi riske ajal, kui see toimib väidetavalt normaalselt, võib see kindlustada finantsstabiilsuse, mis on reaalmajanduse arenguks hädavajalik, ning panna nii aluse majanduskasvule, jõukusele ja töökohtade loomisele. Tõstaksin esile raportööri soovi, et ettepanek peaks olema tasakaalus ja realistlik ning oleks tagatud tulemuslik järelevalve, mis kindlustab majanduse rahastamise, kaitseb ühtset turgu ning ELi huve ja eesmärgi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Selle ja teiste finantsjärelevalvepaketi raportite üle hääletades ei unustanud me, kuidas nõukogu, komisjon ja parlamentki selle valdkonna meetmetega viivitasid ja piirdusid selliste otsuste vastuvõtmisega, mis ei kaota põhiprobleemi – finantsspekulatsiooni, kaasa arvatud riigivõlaga spekulatsioonist.

Meie vastuhääl sellele raportile on ennekõike protest selle vastu, et ei ole esitatud ettepanekuid kaotada maksuparadiisid, kehtestada maks kapitali liikumisele ja lõpetada tuletisinstrumentidega kauplemine.

See tähendab, et peamised spekulatsioonisüsteemid jäävad turule alles ja praeguste meetmete eesmärk on pigem soodustada võimsate riikide ja nende finantsgruppide poolset kontrolli haprama majandusega liikmesriikide üle kui tegeleda otseselt finantsspekulatsiooni probleemiga ja see kaotada.

Nende meetmete rakendamisel võib olla algul mõningane kasulik mõju, aga need on liiga piiratud, ja kui põhimeetmeid vastu ei võeta, näitab aeg, et spekulatsioon jätkub.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Mul on hea meel Euroopa Komisjoni ettepaneku üle asutada vastuseks Euroopa Liitu tabanud finants-, majandus- ja sotsiaalsele kriisile uus asutus – Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Süsteemsete riskide nõukogu hakkab tegutsema Euroopa Keskpanga tiiva all ning seirama ja hindama finantssüsteemi kui terviku stabiilsusriske. Lisaks annab süsteemsete riskide nõukogu liikmesriikidele koonduvate süsteemsete riskide kohta varajasi hoiatusi ja esitab vajaduse korral soovitusel nende riskide vähendamiseks. Euroopa Keskpanga, riikide keskpankade, ELi järelevalveasutuste ja riiklike järelevalveasutuste juhid on kõik süsteemsete riskide nõukogu liikmed. Seega aitab süsteemsete riskide nõukogu oma makromajandusliku järelevalvega kaasa tulevaste kriiside ärahoidmisele.

Edvard Kožušník (ECR), *kirjalikult.* – (CS) Olen veendunud, et Jacques de Larosière eksperdirühm teostas kvaliteetse analüüsi kriisi põhjuste ja lahenduste kohta ELi tasandil. Sellele vaatamata on mul teatud kahtlusi komisjoni õigusaktide paketi. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu loomist võin ette kujutada. Sellisel asutusel on minu arvates teatav õigustus. Liidul on sellist strateegilist asutust vaja. Lisaks arvan, et oma olemuse tõttu ei ole ohtu, et sellest saab kontrollimatu bürokraatiamehhanism. Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteemist on mul aga küll täiesti teistsugune arvamus. Ettepanekust selgub, et luuakse jõuline ja keeruline bürokraatiamasin, ja praegu ei ole selge, kas selle laialdasi volitusi kasutatakse liikmesriikide volituste arvelt või mitte. Et Euroopa Finantsjärelevalve Süsteem ei läheks algselt plaanitud kaugemale, tuleb selle volitused nii täpselt sätestada, et ei oleks vähimatki kahtlust, et finantsturgude igapäevane järelevalve jääb liikmesriikide ja nende sõltumatute siseriiklike järelevalveasutuste kätte, ning samal ajal säilitatakse liikmesriikide eelarvekohustused. Kuna kogu õigusaktide pakett neile nõuetele ei vasta, ei saa ma hääletada selle poolt.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hiljutine finantskriis tõi esile finantsjärelevalve peamised nõrgad kohad nii mikro- kui ka makrotasandi usaldatavusjärelevalves. Järelevalvesüsteemid ei ole kohanenud finantssüsteemis toimunud üleilmastumisega, mille puhul erinevad finantsgrupid tegutsevad piiriülevalt ja sellega seonduvad süsteemsed riskid. Seetõttu ei ole ELi õigusaktide kohaldamisel olnud mingit koostööd, kooskõlastamist ega sidusust. Seega on selle direktiivi eesmärk parandada siseturu toimimist, tagades hea järelevalve ja usaldatavusalased õigusnormid ning kaitstes hoiustajaid, investoreid ja kõiki soodustatud isikuid. Õigupoolest on selle ainus puudus see, et see ei ole piisav. Niisiis on vaja kaitsta finantsturgude terviklikkust, tõhusust ja sujuvat toimimist, hoida avaliku sektori eelarve stabiilse ja kestlikuna ning parandada rahvusvahelist kooskõlastust ja koostööd järelevalve valdkonnas. Ma usun, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu loomine on oluline selleks, et saavutada tõhus järelevalvesüsteem ja vältida süsteemseid riske, mida põhjustab suurte finantsgruppide piiriülene olemus. Lisaks on vaja mitmeid muid meetmeid, et vältida lähimineviku selliste tõeliselt ebamoraalsete olukordade kordumist, mis kahjustasid majandust, aktsionäre, hoiustajaid, maksumaksjaid ja süsteemi usaldusväärust.

Claudio Morganti (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Toetan täielikult seda raportit ja sätteid, mille eesmärk on parandada turu stabiilsust. Raport oli vajalik siseturu ühtsuse kaitsmiseks. Siseturu kaitsmine on väga tähtis.

Sellegipoolest kahtlen Euroopa Keskpanga poolses järelevalves, sest varem oli sageli nii, et keskpangad, kellel oli järelevalvekohustus, seda ei täitnud, ja suur osa kriisist ongi nende süü. Mina oleksin eelistanud teistsugust järelevalveorganit. Sellepärast hääletasin teksti poolt, aga jäin õigusloomega seotud resolutsiooni üle hääletamisel erapooletuks.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Nagu praegune majandus- ja finantskriis näitab, ei piisa ajal, mil pangad ja kindlustusettevõtted tegutsevad piiriülevalt, nende ettevõtete üle vaid riiklikul tasandil järelevalve teostamisest. Aga see on hea, et liikmesriikidele on ka tõsiste eelarveprobleemide korral jäetud õigus öelda viimane sõna. Selles raportis aga minnakse ELi majanduse juhtimisega liiga kaugemale ja sellepärast jäin hääletusel erapooletuks.

Miguel Portas (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Jäin erapooletuks. Ühelt poolt on makro- ja makrotasandi usaldatavusjärelevalve kompromiss parem kui praegune finantsriski hindamise ja reguleerimise puudumine ELi tasandil. Teiselt poolt aga ei ole esitatud lahendused probleemidega proportsionaalsed. Ettepanekus ei võeta piisavalt arvesse finantssüsteemi moodustavate tohutult paljude toodete ja toimijate omavahelist sõltuvust

ega nende suhet reaalmajandusega. Seda ei saa taandada n-ö osade summa lahendusele, mis on järelevalvesüsteemi aluseks.

Lisaks ei saa eirata asjaolu, et Euroopa Keskpank võib ise olla süsteemse riski tegur, kui tunnistab panga varasid tagatisena oma laenudele. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogust saab nõrk lüli süsteemis, mis koondab toimivad volitused riikide vahel sõlmitavatesse kokkulepetesse, mis on nende endi huvides, ja laiendab nii valitsustevahelist toimimisviisi, mida praegugi Euroopa finantsvaldkonna lõimimisel järgitakse.

Paulo Rangel (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest olen komisjoni ettepanekuga ja parlamendi esitatud muudatusettepanekutega nõus. Rahvusvaheliste finantsturgude integreerumist arvestades on vaja, et Euroopa Liit teeks suuremaid jõupingutusi maailma tasandil. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks kasutama kõrgetasemelise teaduskomitee eriteadmisi ja võtma kõik vajalikud kohustused ülemaailmsel tasandil, et tagada ELi seisukoha arvestamine finantsstabiilsust puudutavates küsimustes, tehes selleks eelkõige tihedat koostööd Rahvusvahelise Valuutafondi, finantsstabiilsuse järelevalvenõukogu ja kõigi G20 liikmetega.

Evelyn Regner (S&D), kirjalikult. – (DE) Raport finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu loomise kohta sai minu poolthääle, sest see on ELi finantsturu uue ülesehituse oluline osa ja see pakett on suur samm finantsturgude reguleerimise suunas. Õiguskomisjoni Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu käsitleva arvamuse raportöörina arvan, et süsteemsete riskide nõukogu loomine on edusamm, kuigi oleksin tahtnud, et selle sekkumisõigused oleksid olnud suuremad. Tulevikus tuleks ELi järelevalveasutustele anda rohkem pädevusi. Makrotasandi usaldatavusjärelevalve on mõttekas ainult riigiülesel tasandil. 27 eraldiseisval järelevalveasutusel oleks üleilmse finantsturu riske raske hinnata.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Kriis on näidanud, et riiklike asutuste järelevalvest mikrotasandil ei piisa selleks, et süsteemseid riske kindlaks teha ja õigel ajal maandada. Peame finantsstabiilsusriskide jälgimiseks, hindamiseks ja vältimiseks looma tulemusliku järelevalvesüsteemi ELi tasandil. Raportis on selgelt esile toodud, kui tähtis on Euroopa ühtse turu terviklikkuse säilitamine. Samamoodi tähtis on kaitsta siseturgu kaupade eest, mis pärinevad riikidest, kus ei väärtustata demokraatiat, keskkonnahoidu ja sotsiaalseid tagatiseid, mistõttu muutuvad sealsed kaubad ja teenused üha odavamaks ja meie Euroopa ettevõtted ei suuda sellistel tingimustel nendega konkureerida. Olen nõus president Barroso sel kuul tehtud tähelepanekutega: „Meil on olemas inimesed. Meil on olemas ettevõtted. Neil mõlemal on vaja kaasaegset ja avatud ühtset turgu.” Siseturg on ELi suurim vara, aga me ei kasuta seda täiel määral. ELi 20 miljonist VKEst tegeleb piiriülese kaubandusega ainult 8%. Veel vähesemad tegelevad piiriülese investeerimisega. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu oleks ELi järelevalvestruktuuri põhisammas ja muudaks nii siseturu toimimise ühtsemaks. Lisaks mainitud väärtustele oli ühtne turg üks peamisi põhjusi, miks Leedu ja teised liikmesriigid Euroopa Liitu astusid. Igasugune suurem lahkhele või arusaamatus ohustaks kümnenditepikkust piiride ja takistuste eemaldamist.

Raport: Antolín Sánchez Presedo (A7-0163/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest finantskriis tõi nähtavale maailma finantsturgude puudujäägid ja Euroopa turud ei olnud erand, see tähendab, et ka need ei olnud üha enam lõimunud maailmamajanduses mõjutamatud. Üheaegselt ettepanekutega luua integreeritud järelevalve nii mikro- kui ka makrotasandil on raportis esitatud valdkondlike, peamiselt pangandust ja väärtipabereid käsitlevate

direktiivide läbivaatamise pakett, milles kohandatakse neid uue pangandusjärelevalve süsteemi ülesehitusele. Kuna ka G20 riigid on võtnud endale ülesande luua tulevase finantssektori jaoks jõulisem ja maailma tasandil sidusam järelevalve- ja õigusraamistik, peab ELi tegutsemine olema edasipüüdlik ning tegeleda tuleb konkreetsete juhtumitega, leida vastuseid nii makro- kui ka mikrotasandi järelevalve ning üleilmse reguleerimise jaoks, samuti tuleb keskenduda süsteemsete riskide kooskõlastamisele maailma tasandil ja selles valdkonnas koostööd teha. See on ainulaadne võimalus võtta kasutusele mitmekülgne järelevalve, mis on meie poliitiline eesmärk.

Sophie Briard Auconie (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Selles küsimuses on Euroopa Parlament asunud selgele seisukohale, et finantsjärelevalvet on vaja Euroopa tasandil rohkem ühendada. Mul on selle üle hea meel, sest arvan, et ELi kohustus oli sellega seoses midagi ette võtta, näitmaks ELi kodanikele, et võtame pangandussektori stabiilsemaks muutmisel jõulisi ja käega katsutavaid meetmeid. Sellepärast toetasin seda raportit ja nõukoguga saavutatud kompromissi, sest eesmärk on saada need asutused tööle alates 1. jaanuarist 2011. Loodan, et nüüdsest suudavad need asutused oma volitusi täiel määral ära kasutada.

Regina Bastos (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin finantsjärelevalve paketi poolt järgmistel põhjustel. Kolme asutuse loomisega peab kaasnema üks reeglistik, mis tagab sidusa ühtlustamise ja ühetaolise kohaldamise. See parandab siseturu toimimist. Need asutused peavad tagama reguleerimise ja järelevalve kõrge, tõhusa ja ühtse taseme, võttes arvesse kõigi liikmesriikide huve ja finantsasutuste erinevusi. Tehnilistes standardites tuleb käsitleda tõepoolest tehnilisi küsimusi ja nende väljatöötamiseks on vaja järelevalveekspertide eriteadmisi. Delegeeritud õigusaktidena vastu võetavate tehniliste standarditega tuleks arendada edasi, täpsustada ja kindlaks määrata Euroopa Parlamendi ja nõukogu vastu võetud põhiõigusaktides sätestatud eeskirjade järjekindla ühtlustamise ja ühtse kohaldamise tingimused, mis täiendavad või muudavad õigusakti teatavaid väheolulisi osi. Kõnealuses direktiivis tuleb määratleda olukorrad, kus võib olla vaja lahendada menetluslikke või sisulisi liidu õigusaktidele vastavuse küsimusi ning kus järelevalveasutused ise ei pruugi suuta neid küsimusi lahendada. Niisuguses olukorras peaks ühel asjaomastest järelevalveasutustest olema võimalus saata küsimus ELi pädevale järelevalveasutusele.

George Becali (NI), *kirjalikult*. – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest selle põhieesmärk on tarbijakaitse. Vastuseks olemasolevate finantsteenuste keerukusele nõudsin, et ELi järelevalveasutuste tegevuses arvestataks tarbijakaitsega. Neil on volitused uurida teatavat liiki finantsasutusi, -tooteid (nt kahjulikud tooted) ja -tegevust (nt katteta lühikeseks müük), hinnata riske, mida need asutused võivad kujutada finantsturgudele, ning vajaduse korral väljastada hoiatusi. Teatud erijuhtudel, mis on sätestatud finantsõigusaktides, võivad ELi järelevalveasutused keelata või piirata teatavaid riskantseid finantstooteid või -tehinguid või isegi paluda komisjonil esitada õigusakti ettepanekud, mille eesmärk on sellised tehingud või tooted alatiseks keelustada.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Raport, milles Euroopa Parlament kiidab heaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse loomise, sai minu poolthääle. Selle asutuse eesmärk peab olema parandada siseturu toimimist, tagades eelkõige õigusnormide ja järelevalve kõrge, tulemusliku ja sidusa taseme, arvestades sealjuures kõikide liikmesriikide erinevaid huvisid, kaitsta kindlustatuid ja teisi soodustatud isikuid, tagada finantsturgude terviklikkus, tulemuslikkus ja sujuv toimimine, kaitsta finantssüsteemi stabiilsust ja tugevdada rahvusvahelise järelevalve kooskõlastatust, et see oleks kasulik kogu majandusele, sealhulgas finantsasutustele ja teistele asjast huvitatud isikutele, tarbijatele

ja töötajatele. Selles dokumendis kutsub Euroopa Parlament komisjoni üles uurima, kuidas saaks tugevdada ja rohkem lõimida kindlustuse ja tööandjapensionide järelevalvesüsteemi, ning ühtlasi püüda üles ehitada ühine finantsteenuste turg. Arvestades asjaolu, et finants- ja majanduskriis tekitasid tõelise ja suure ohu siseturu stabiilsusele, nõuab parlament keskpikas perspektiivis ka rahvusvaheliste asutuste järelevalvet ELi tasandil ning liidu mehhanismi loomist, et saada jagu tulevastest kriisidest.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Riiklike turgude üha suurem seotus, finantsturu paljude põhiosaliste mitmekeelsus või vähemalt riigiülesus ja eelkõige praegu maailmas tuntav majandus- ja rahanduskriis on näidanud, et järelevalve toimimine ELi tasandil on vaja uuesti läbi mõelda, sõnastada ja korraldada.

Süsteemi kohandamises praegusele olukorrale on need kolm ELi asutust, millest selles resolutsioonis räägitakse, eriti tähtsad, sest neile on antud eriülesanded uues struktuuris, mis peaks suutma paremini jagu saada praegu tekkivatest uutest proovikividest, mis mõjutavad Euroopa Liidu kõigi elanike elu.

Loodan, et kavandatav süsteem on reaalselt edukas ning meie ühised jõupingutused riske vähendada ja tagada turgude läbipaistvus ja ausus ei piirdu praegu leitud lahendustega. Samuti loodan, et suudame alati õppida kogemustest ja arvestada heade tavade, et parandada seda, mis parandamist vajab.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Kolmele nn ELi järelevalveasutusele antud volitused ei piirdu ainult sellega, mida nende nimedest välja võib lugeda. Need peaksid olema seotud ülemkoguga. Nad ei tohiks ilma ülemkogu loata kehtestada mingeid meetmeid, välja arvatud tegevuskava muutmine, kui on vaja kaitsta investoreid, hoiustajaid ja siseturu toimimist koostöös rahvusvaheliste asutustega. Hääletan selle teksti vastu. ELi järelevalveasutuste pädevused ja eesmärgid tuleb läbi vaadata.

Aldo Patriciello (PPE), kirjalikult. – (IT) Parlament on alates finantsteenuste tegevuskava käivitamisest etendanud keskset rolli ühtse finantsteenuseturu rajamises, edendades aktiivselt ühtlustamist, läbipaistvust ja ausat konkurentsi ning tagades samal ajal investorite ja tarbijate kaitse.

Euroopa Parlament nõudis ammu enne finantskriisi järjekindlalt, et kõigile Euroopa Liidu tasandi osalejatele loodaks tõeliselt võrdsed võimalused. Samuti juhtis parlament järjest rohkem integreeritud finantsturgudega seoses tähelepanu ELi tasandi järelevalve olulistele puudustele. Parlament kutsus kõikides raportites Euroopa Komisjoni üles analüüsima, kuidas saavutada lõimitum järelevalvestruktuur. Samuti märkis ta, et vaja on tõhusamat järelevalvet kõige tähtsamate turuosaliste süsteemsete ja usaldatavusriskide üle.

Et järelevalvestruktuuri lõimida, esitas komisjon ettepanekud õigusaktide kohta, millega luua ELi järelevalveasutuste võrgustik, mis koosneb kolmest sambast: sammad pangandussektori jaoks, sammad kindlustuse ja tööhõivepensionide jaoks ning sammad väärt-paberite ja turgude jaoks. Lõpuks tuleb luua Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, mis jälgib ja hindab võimalikke ohtusid finantsstabiilsusele.

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) Ühe või enama asutuse loomine on vajalik, aga ebakõlade märkamiseks ja probleemide alguse ennustamiseks finantssektoris sellest ei piisa. Teine samm on nende asutuste kohandamine, et neile antavad ülesanded ei oleks tarbetud, vaid konkreetset ja täidetavat.

Uued asutused ei ole selleks, et näpuga näidata, otsida vastutajad ja neid karistada, vaid selleks, et uurida turge, juhtida tähelepanu kriitilistele olukordadele, soovimatutele suundumustele ja käitumisele ning seejärel pakkuda välja lahendusi. Eesmärk ei tohi olla sanktsioonid, sest ükski rahaline karistus ei taasta usaldust. Selle asemel peame keskenduma probleemide vältimisele, ennetavatele lahendustele ning nende näitajate tuvastamisele, mis teistest enam näitavad võimalike probleemide tekkimist. Raportis analüüsitakse tulevasi kriitilisi olukordi ja püütakse neile lahendust leida, luues mehhanismi, mis – arvestades meie praegusi teadmisi finantsmehhanismidest – võib osutuda väga hästi toimivaks.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Vastuseks olemasolevate finantsteenuste keerukusele hääletasin selle poolt, et ELi järelevalveasutuste tegevuses arvestataks palju tarbijakaitsega. Neil on volitused uurida teatavat liiki finantsasutusi, -tooteid (nt kahjulikud tooted) ja -tegevust (nt katteta lühikeseks müük), hinnata riske, mida need asutused võivad kujutada finantsturgudele, ning vajaduse korral väljastada hoiatusi. Teatud erijuhtudel, mis on sätestatud finantsõigusaktides, võivad ELi järelevalveasutused keelata või piirata teatavaid riskantseid finantstooteid või -tehinguid või isegi paluda komisjonil esitada õigusakti ettepanekud, mille eesmärk on sellised tehingud või tooted alatiseks keelustada.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus on pärast majandus- ja rahanduskriisi täiesti vajalikuks muutunud. Kriis tõi esile turu järelevalve puudujäägid ja ELi kodanike, täpsemalt hoiustajate, investorite ja pensionikogujate haavatavuse. Neid on vaja rohkem kaitsta. Üks võimalus selleks on teostada kindlustus- ja tööandjapensionide asutuste üle järelevalvet. Sealjuures tuleks minu arvates pöörata erilist tähelepanu piiriülestele asutustele. Toetan kolleeg Peter Skinneri raportit ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus eelkõige sellepärast, et Euroopa Parlament hoiatas ammu enne kriisi, et järelevalve teatavate üha enam lõimunud finantsturgude üle on pinnapealne. Arvan, et Euroopa Parlamendi esitatud tekst vastab paremini vajadusele ennetada ja ohjata tulevasi kriise, eelkõige finantsturgude läbipaistvuse parandamise meetmete abil.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletan selles raportis ELi järelevalveasutuste volituste kohta esitatud meetmete poolt. Vaatamata sellele, et praegune olukord Euroopa ja maailma majanduses paljastas finantsturu nõrgad küljed, on see ka hea võimalus ELile luua tugevam järelevalve- ja õigusraamistik, mis vastab paremini üleilmastunud majanduse vajadustele. Liidu vastumeetmed kriisile peavad olema julged nii makro- kui ka mikrotasandi usaldatavusjärelevalve ja samuti õigusnormide vallas. Arvan, et uue järelevalvesüsteemi aluseks peab olema ettevaatusprintsip, sest see on keeruline süsteem. Samuti peavad ELi järelevalveasutused suutma minna kaugemale kui riiklike finantsasutuste süsteemsete riskide jälgimine ja suutma hinnata ka piiriüleseid ning Euroopa ja kogu maailma tasandi süsteemseid riske.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Et väljuda finantskriisist, mis raputas maailma, destabiliseeris majanduse ning suurendas töötust ja võlgu, on meil vaja õigusnorme ja järelevalvet. Sellepärast pidime näitama oma toetust ja hääletama nende kuue raporti poolt, milles kavandatakse suurejoonelist majanduse juhtimise reformi. See kokkulepe on viimane samm sõltumatute ja jõuliste asutuste loomises, mida eurooplased vajavad. Selle hääletusega võtsime endale vastutuse, sest 1. jaanuaril 2011 luuakse need asutused turgude, panganduse ja kindlustuse järelevalveks ning samuti luuakse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, mille eesistuja on Euroopa Keskpanga president.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Nagu nüüdseks on majandus- ja rahanduskriis selgeks teinud, sõltub Euroopa integratsiooniprotsessi edukas jätkumine täielikult ELi võimest leida lahendusi ELi tasandi ühtsete järelevalveasutuste volituste suurendamiseks. Riikide suveräänsus sõltub üha enam riigiülesest sekkumisest liidu struktuuride kaudu, kellel on vahendid ja volitused, mis võimaldavad neil tegutseda ja sätestada strateegiaid üksikute riikide soovidest ja huvidest sõltumata. Sellepärast kordan, et toetan ELi selliste struktuuride volituste tugevdamist, kellel on voli tegutseda ja teostada järelevalvet ELi erinevate finantssektorite üle ehk Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse volituste tugevdamist.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Euroopa Komisjoni ettepanek ajakohastada mitut pangandus- ja väärtpaberidirektiivi, et need sobituksid ELi uude finantsjärelevalve süsteemi, tuleb heaks kiita. Uus finantsjärelevalveraamistik peab tegelema enamaga kui riiklike järelevalveasutuste õigusnormide kohaselt tegutsevate finantsasutuste riskidega ja keskenduma ulatuslikumatele süsteemsetele riskidele, edendades Euroopa süsteemsete riskide alast koostööd rahvusvahelisel tasandil.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hiljutine finantskriis tõi esile suured puudused finantsjärelevalves nii üksikjuhtude kui ka kogu süsteemi tasandil. Järelevalvesüsteemid ei ole kohanenud finantssüsteemis toimunud üleilmastumisega, mille puhul erinevad finantsgrupid tegutsevad piiriülevalt ja sellega seonduvad süsteemsed riskid. Seetõttu ei ole ELi õigusaktide kohaldamisel olnud mingit koostööd, kooskõlastamist ega sidusust. Seega on selle direktiivi eesmärk parandada siseturu üldist toimimist, tagades hea järelevalve ja usaldatavusalased õigusnormid ning kaitstes hoiustajaid, investoreid ja kõiki soodustatud isikuid. Niisiis on vaja kaitsta finantsturgude terviklikkust, tõhusust ja sujuvat toimimist, hoida avaliku sektori eelarve stabiilse ja kestlikuna ning parandada rahvusvahelist kooskõlastust ja koostööd järelevalve valdkonnas. Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteemi loomine ja selle volituste kindlaksmääramine on oluline selleks, et saavutada kõikides sektorites tõhus järelevalvemudel. Lisaks on vaja mitmeid muid meetmeid, et vältida lähimineviku selliste tõeliselt ebamoraalsete olukordade kordumist, mis kahjustasid majandust, aktsionäre, hoiustajaid, maksumaksjaid ja süsteemi usaldusväärsust.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Nagu praegune majandus- ja finantskriis näitab, ei piisa ajal, mil pangad ja kindlustusettevõtted tegutsevad piiriülevalt, nende ettevõtete üle vaid riiklikul tasandil järelevalve teostamisest. Aga see on hea, et liikmesriikidele on ka tõsiste eelarveprobleemide korral jäetud õigus öelda viimane sõna. Selles raportis aga minnakse ELi majanduse juhtimisega liiga kaugele ja sellepärast jäin hääletusel erapooletuks.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kõnealuses direktiivis tuleb määratleda olukorrad, kus võib olla vaja lahendada menetluslikke või sisulisi liidu õigusaktidele vastavuse küsimusi ning kus järelevalveasutused ise ei pruugi suuta neid küsimusi lahendada. Niisuguses olukorras peaks ühel asjaomastest järelevalveasutustest olema võimalus saata küsimus ELi pädevale järelevalveasutusele. See järelevalveasutus peaks tegutsema selle asutamise määruks ja kõnealuses direktiivis sätestatud korras.

Raport: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0166/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Finantskriis näitas, et finantsvaldkonna õigusnormid ei ole piisavad ja et turujärelevalve on nõrk. Teame kõik, et tõeliselt piirideta ühtse siseturu jaoks ei piisanud ainult koostööst riiklike järelevalveasutuste vahel. Sellepärast

arvan, et ELi uus järelevalveasutus muudab tulevaste kriiside vältimise lihtsamaks, sest vaja on paindlikumaid asutusi, kes suudaksid kiiremini reageerida. Arvan, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul saab olema oluline osa järelevalves ja finantsstabiilsuse võimalike ohtude hindamises. Vaja on rida eeskirju, mis looksid kõigile võrdsed võimalused ning suurendaksid hoiustajate, tarbijate, maksumaksjate ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kaitset. Kindlasti on vaja kaitsta kriisi tõttu kõige rohkem kannatada saanute olukorda ja kindlustada laenude kättesaadavus tulevaste kriiside korral. Samuti peame erilist tähelepanu pöörama suurtele finantsasutustele, keda peetakse tavaliselt pankrotistumise jaoks liiga suureks, aga nagu me nägime, võivad need kokku kukutada kogu maailma finantssüsteemi.

Sophie Briard Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) See ettepanek võtta vastu määrus, millega luuakse Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus, on üks osa finantsjärelevalve paketist. Selle paketiga luuakse kolm ELi asutust, mis teostavad järelevalvet finantssektori kolme haru üle: pankade, kindlustuse ja finantsturgude üle. Nagu Peter Skinneri ja Sven Giegoldi raportite puhul, toetasin täielikult nii seda raportit kui ka finantsjärelevalve paketti tervikuna, sest see on minu arvates suur ja eelkõige vajalik samm edasi (vt Peter Skinneri raportit üle toimunud hääletuse selgitust).

Vito Bonsignore (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Kiitus raportöörile järjekindla tegutsemise ja saavutatud kompromissi eest. Nüüd tunnistavad kõik, et kõigepealt näitas finantskriis ja seejärel majanduskriis, kui tähtis on, et EL räägiks ühel häälel: üleilmses majanduskriisis ei tohi EL olla killustunud.

Nägime, et ELi finantsõigusaktid ei olnud piisavad ja järelevalve tulemuslik. Seetõttu püütakse raportiga need puudujäägid kaotada: püüa luua selgete kohustustega tõeline euroasutus on täiesti kiiduväärt. Kavatsus luua tulevaste kriiside lahendamise mehhanism on samuti kiitust väärt.

Meie kohus on kaitsta eelkõige kodanike ja investorite huve, sest mõned neist on oma hoiustest ilma jäänud. Sellepärast on õige luua finantsasutuste poolt eelrahasutatav eurofond, mis muudatusettepaneku 137 kohaselt kaitseb hoiustajaid. Seetõttu arvan, et raportit eesmärgid on tasakaalus, sealhulgas see, et VKEdel on selge roll (vt muudatusettepanekud 169–170), sest nemad maksavad kriisi eest ikka veel kõige kallimat hinda. Sellepärast andsingi oma poolthääle.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Pangandussüsteem, millel on tähtis sotsiaalne ja majanduslik roll, kipub püüdlema mitme eesmärgi poole ja tekitab sageli soovimatut kõrvalmõju.

Kui aktsionäride põhieesmärk on rikkuse tootmine, siis mõne sidusrühma eesmärk võib olla toetada ettevõtlussüsteemi, mis on alati vähelikviidne, või toota rikkust finantsinstrumentide kaudu, mis soodustavad säästmist. Ilma et see mõjutaks nende eesmärkide pühadust, ei saa eirata neis ettevõtetes tehtud juhtimisotsuste mõju ümbritsevale majandusele ja ühiskonnale.

Seetõttu on poliitika kohustus kaitsta erinevate toimijate soove, paludes, et keegi ei hülgaks enda moraalseid ja sotsiaalseid kohustusi. Sellepärast on Euroopa Liidul kohustus teostada vajalikku järelevalvet, et nad kõik saaksid täita oma eesmärgid, ilma et tekiks vastuolusid teiste asjaosalistega. Sellise asutuse loomine, mis suudab selle eesmärgi lähemale tuua, on kiiduväärt tegu.

Mário David (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Hääletan enamiku raportis esitatud ettepanekute ja Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse loomise poolt. Finantskriis tõi esile paljud finantsjärelevalve ja eelkõige liidu pangandussüsteemi puudujäägid. Seda arvestades mõistis Euroopa üldsus, et parlament ja komisjon võtavad kiireloomulisi meetmeid. Järelikult on praegu meie kohustus töötada välja ennetusvahendid, mis võimaldaksid paremini kohandada ELi majandust võimalike tulevaste ohtude jaoks. Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse loomine on finantsjärelevalve jaoks tähtis, sest selle kohus on sätestada kriisiohje tegutsemiskord ja juhtimismudel, alates varasest sekkumisest kuni võimalike maksejõuetuse probleemide lahendamiseni vajaduse korral.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult. – (PT)* Hääletasin selle raporti poolt, sest selles on uuenduslikud ettepanekud finantsasutuste, eelkõige piiriüleste finantsasutuste järelevalve kohta. Minu arvates on oluline, et suurtele finantsasutustele pööratakse selles dokumendis erilist tähelepanu, sest nende pankrot võib põhjustada kogu finantssüsteemi kokkukukkumise. Finantsasutuste poolt eelrahastatava eurofondi loomine, et kaitsta hoiustajaid ja päästa raskustesse sattunud asutusi, kui nende pankrot võib hävitada kogu süsteemi, on minu arvates sobiv lahendus, mis täidab lüngad ja parandab meid praegusesse sügavasse kriisi viinud süsteemi tõhusust.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Üks asi, mida hiljutine kriis meile kõigile õpetas, on see, et vaja on reformida järelevalveasutuste struktuuri, luues selleks ELi organid, ning ühtlasi mõelda uuesti läbi kogu makro- ja mikromajanduslik järelevalve. Selle tulemus on Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus.

Üleilmne finantskriis kahjustas tõsiselt usaldust panganduse vastu ning turud ja üldisemalt kõik eurooplased peavad taas hakkama usaldama pankade kindlust ja – mis kõige tähtsam – järelevalveasutusi. Sellepärast on sellele uuele Euroopa Pangandusjärelevalve Asutusele antud roll tuleviku jaoks nii otsustava tähtsusega.

Ei ole mingitki kahtlust, et kui on finantsasutusi, mille pankrot võib kokku kukutada kogu süsteemi, siis me ei saa jätkata nii, et ei tee midagi.

Nagu selle järelevalvepaketi koostamisel tähtsat rolli mänginud kolleeg José Manuel García-Margallo y Marfil täiesti õigesti ütles, on ainult kaks võimalust: kas anda riiklikele järelevalveasutustele suuremad volitused või suurendada ELi tähtsust. Kas rohkem proteksionismi või rohkem siseturgu. Selles küsimuses ei ole mul mingit kahtlust, millise tee peaksime valima: vaja on rohkem ELi ja rohkem siseturgu, kus on tagatud hoolikas ja pädev järelevalve.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus kindlustab selle, et ELi institutsioonide teostatav põhjalik finantsturgude järelevalvesüsteemi reform on tulemuslik. See on alus piisavate volitustega sekkumiseks, et hiljutine üleilmne finantskriis ei korduks, sest ühiskond ja maailma majandus ei elaks seda üle. Riigiasutuste tegevusel põhinev süsteem oleks täiesti sobimatu, sest nende pädevus lõpeb oma riigi piiril, aga turuosalisel on finantsasutused, kes tegutsevad piirideta kogu ELi territooriumil. Seetõttu pean kiitma raportööri tähelepanu pööramist väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning ettepaneku Euroopa-meelsust.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult. – (PT)* See on veel üks finantsjärelevalve paketti käsitlev raport ja selle aluseks on ettepanek võtta vastu määrus, millega luuakse Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus, mis on lahutamatu osa Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteemist.

Ühes selle artiklis on kirjas, et ameti eesmärk on kaitsta avalikke huve, soodustades finantssüsteemi stabiilsust lühikeses, keskpikas ja pikas plaanis ning tulemuslikkust liidu majanduse, kodanike ja ettevõtete jaoks.

Ka sel juhul ei kaota need otsused põhiprobleemi ehk finantsspekulatsiooni. Kui tuletisinstrumentide turgu ja maksuparadiise ei kaotata, on ELi selle valdkonna asutuste loomine sama hästi kui mõttetu.

Meie vastuhääl sellele raportile on ennekõike protest selle vastu, et ei ole esitatud ettepanekuid kaotada maksuparadiisid, kehtestada maks kapitali liikumisele ja lõpetada tuletisinstrumentidega kauplemine.

Kõnealusest finantspaketist jääb selge mulje, et sellega püütakse luua illusioon kriisi probleemide lahendamisest, aga siiski ei tegeleta põhiküsimustega, mis võimaldavad finantsgruppidel teenida tohutuid kasumeid spekulatsioonide teel, kaasa arvatud haprama majandusega liikmesriikide riigivõlga spekulatsioonidega.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse (EPJA) loomine on üks komisjoni ettepanekutest, mille aluseks on Jacques de Larosière 2009. aasta veebruaris vastu võetud raportis esitatud soovitusel. Mul on hea meel, et loodi Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus kui ELi vastumeede finants- ja majanduskriisile, mis ohustab tõsiselt siseturu stabiilsust. See ELi järelevalvesüsteem loodi selleks, et seada sisse tihe koostöö ja kooskõlastamine liikmesriikide ja ELi asutuste vahel, et tagada ELi finantssüsteemi stabiilsus, ning see kaotab erinevate riiklike kordade vahelised lõhed. Uus liikmesriikide keskpankade juhtidest koosnev nõukogu jälgib makromajanduslikke riske ja tegutseb kohe, kui need Euroopas tekivad. EPJA otsused on vahetult kohaldatavad finantsasutuste suhtes ja ta võib hoiatada komisjoni ohtlike toodete või tehingute eest turul. Lisaks on EPJA-l tähtis osa süsteemsete riskide tuvastamises ja ta osaleb ka kriisi lahendamises.

Thomas Mann (PPE), kirjalikult. – (DE) José Manuel García-Margallo suurepärane raport, mis on märkimisväärne osa finantsjärelevalve paketist, sai minu poolthääle. Meie väga selged nõudmised kahe aasta möödumisel üleilmse finantskriisi algusest on suur ettevõtmine. Tulevane Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus (EPJA) ühendab riiklike finantsteenuse osutajate järelevalveorganid. See on hädavajalik eeltingimus tihedalt lõimunud finantsturgude kontrolli alla saamiseks. ELi ühtse õigusnormide kogumi loomiseks tuleb välja töötada kohustuslikud tehnilised standardid. Eesmärk on vältida edukalt konkurentsimoonutusi finantsturgudel ja lõpetada liigne hangeldamine. Finantsturutehingud peavad muutuma läbipaistvaks. Selleks peame jälgima riskantseid tooteid, nagu tuletisinstrumentid ja nn lühikeseks müük. Tarbijate ja VKEde huvides ei ole vastuvõetav, et turuosalisel suuresti varjavad oma tegevust finantsturu järelevalve eest. Euroopa Parlamendi liikmed on kenasti kasutanud 1. detsembril 2009 kehtima hakanud Lissaboni lepinguga saadud poliitilist mõjuvõimu. Oleme unustanud fraktsioonide eraldavad piirid ja leidnud koos lahendused, mis toovad ELi lisandväärtuse selgelt esile. Ühtegi kriisi ei saa riigid lahendada üksinda. Aeg on kehtestada tulemuslik pangandusjärelevalve, mis, nagu volinik Barnier ütles, ei lase kriisil muutuda kunagi katastroofiks.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Hiljutine finantskriis tõi esile suured puudused finantsjärelevalves nii üksikjuhtude kui ka kogu süsteemi tasandil. Järelevalvesüsteemid on olnud riiklikud ega ole kohanenud finantssüsteemis toimunud üleilmastumisega, mille puhul erinevad finantsgrupid tegutsevad piiriüleselt, ning asjaomaste süsteemsete riskidega. Seetõttu ei ole ELi õigusaktide kohaldamisel olnud mingit koostööd, kooskõlastamist ega sidusust. Seega on selle direktiivi eesmärk parandada siseturu toimimist, tagades hea

järelevalve ja usaldatavusalased õigusnormid ning kaitstes hoiustajaid, investoreid ja kõiki soodustatud isikuid. Niisiis on vaja kaitsta finantsturgude terviklikkust, tõhusust ja sujuvat toimimist, hoida avaliku sektori eelarve stabiilse ja kestlikuna ning parandada rahvusvahelist koostööd ja koostööd järelevalve valdkonnas. Arvan, et Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse loomine on tõhusa järelevalve saavutamiseks vajalik. Lisaks on vaja mitmeid muid meetmeid, et vältida lähimineviku selliste tõeliselt ebamoraalsete olukordade kordumist, mis kahjustasid majandust, aktsionäre, hoiustajaid, maksumaksjaid ja süsteemi usaldusväärsust.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Poola vaatevinklist, aga ka kogu liidu vaatevinklist on ühtsete õigusaktide olemasolu väga tähtis. Paljud finantsjärelevalve paketi määrad said täna tuule tiibadesse. Finantskriis paljastas paljud üleilmse finantssüsteemi nõrgad küljed, kaasa arvatud sobiva finantsasutuste järelevalve puudumine Euroopas. Vastumeetmena nendele puudustele võtsime vastu ettepanekud, millega tugevdada finantsturgude järelevalvet ELis.

Poola pooldas algusest peale tugevaid ja sõltumatuid järelevalveasutusi, kellel on volitused langetada siduvaid otsuseid riikideülesel tasandil. Meie jaoks oli tähtis, et need ELi järelevalveasutused on väga jõulised ja väga ulatuslike pädevustega.

Suutsime selle eesmärgi suures osas saavutada. Samuti tuleb märkida, et leitud lahendustega võib rahule jääda. Need lahendused ühendavad 27 liikmesriigi huvid. Selle eest tuleb suuresti tänada Euroopa Parlamenti. Euroopa Parlamendi liikmed on esimest korda rääkinud finantskrisimustes ühel häälel ja jõudnud kokkuleppele langetatud otsuste seaduslikkuses.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Nagu praegune majandus- ja finantskriis näitab, ei piisa ajal, mil pangad ja kindlustustevõtted tegutsevad piiriüleselt, nende ettevõtete üle vaid riiklikul tasandil järelevalve teostamisest. Aga see on hea, et liikmesriikidele on ka tõsiste eelarveprobleemide korral jäetud õigus öelda viimane sõna. Selles raportis aga minnakse ELi majanduse juhtimisega liiga kaugemale ja sellepärast jäin hääletusel erapooletuks.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Praegune finantskriis on toonud esile selle, mida Euroopa Parlament kritiseeris palju aastaid tagasi: piisava finantsalase reguleerimise puudumine ja turu järelevalvemehhanismide nõrkus.

Parlament hoiatas, et kriisi vältimiseks selles süsteemis on vaja püüelda kolme eesmärgi poole: turgude liberaliseerimine, kontrollimehhanismide tugevdamine ja hoiuste maksustamise ühtlustamine. Õigusnormide lünkade täitmiseks ning järelevalvesüsteemi nõrkade külgede korvamiseks ja kaotamiseks soovitab komisjon luua riiklike järelevalveasutuste võrgu ning võtta kasutusele ühtne reeglistik, mis kaitseks Euroopa Liidus hoiustajaid, investoreid ja tarbijaid.

„Euroopa” lahendus tähendaks järelevalveasutuste kolleegiumidele õiguse andmist dikteerida eeskirju, mille järgimine oleks kohustuslik, kui liikmesriikide järelevalveasutused ei suuda kokkuleppele jõuda. Parlamendi raportis tehakse ka ettepanek luua Euroopa fond, mida rahastatakse finantseerimisasutuste maksetega, et kaitsta hoiustajaid ja asuda päästma raskustesse sattunud asutusi, kui nende pankrot võib hävitada kogu süsteemi. Raporti lõppeesmärk on luua tulevaste kriiside lahendamise mehhanism, mis vähendab tõenäosust, et Euroopa maksumaksjad satuvad olukorda, kus nad peavad tulema toime finantssüsteemi kokkuvarisemise tagajärgedega.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest olen Euroopa Komisjoni ettepanekuga ja Euroopa Parlamendi esitatud muudatusettepanekutega nõus.

Oreste Rossi (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Majandus- ja finantskriisi ajal peab Euroopa Liit võtma Euroopa tasandil karme meetmeid ning suurendama järelevalvet pangandusasutuste ja finantsturgude üle. Nelja uue organi loomine on hea alternatiiv, mis tagab tiheda koostöö riiklike järelevalveasutustega.

Jutt ei ole mitte kogu nende pädevusalasse kuuluva sektori järelevalve asutustest, vaid spetsiifilistest finantsasutustest, kuhu kuuluvad riiklike järelevalveasutuste tippesindajad, kes aitavad ELi liikmesriikides ühtlustada asjaomased standardid ja määrused. Konkreetselt Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus hindab krediidi kättesaadavust ja maksumust tarbijatele ja VKEdele.

G20 tippkohtumise lõpuks isegi mitte ei kaalutud pankade maksustamise ideed, mida José Manuel Barroso ja Herman Van Rompuy jõuliselt välja pakkusid. Peame veel kriisi meelevallas olevas Euroopas tegutsema koos selle nimel, et luua ühised liidu tasandi eeskirjad.

Bogusław Sonik (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Kriis paljastas riigipiiridega killustatud liidu järelevalveraamistike nõrgad küljed ja näitas, et riigiüleste finantsasutuste üle on vaja paremat järelevalvet. ELi otsustajate arvates oli kindlasti vaja kasutusele võtta ühtne finantsjärelevalve süsteem. Aasta otsa on tehtud tõsist tööd ja püütud töötada välja selle ELi järelevalvesüsteemi ülesehitus. Parlament nõudis kohe alguses finantsturgude ranget järelevalvet liidu tasandil ning veenis nõukogu ja komisjoni oma seisukohas. Luuakse kolm uut järelevalveasutust, mille pädevused on palju suuremad kui praeguste järelevalvekomiteede nõuandvad volitused.

Neljanda organi – Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu – ülesanne on turu olukorra hoolikas jälgimine ja hoiatamine, kui Euroopa majanduses riskid suurenevad. Majandus- ja rahaliit nõuab hästi toimiva Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteemi loomist ja tänase hääletuse tulemus on tähtis samm selles suunas.

Viktor Uspaskich (ALDE), *kirjalikult.* – (LT) Kallid kolleegid! Finantsõigusnormide ebapiisavus ELis ja turu järelevalve vähenemine areng said selgeks finantskriisi ajal. Tõenäoliselt ei ole mul vaja teile meelde tuletada, et Leedu on üks neid riike, kes üleilmases finantskriisis kõige rohkem kannatasid. Mingil ajal põhines Leedu majanduskasv peaaegu täielikult odavatel laenudel, mida andsid peamiselt välismaised laenuandjad, kes tahtsid saada kiiret kasumit. Ettevõtlus oli kriisi alguseks vaevu jalad alla saanud. On iseenesest mõistetav, et ei ole mingit mõtet jätkata kriisi ajal tulemusetuks osutunud mehhanismide kasutamist. Nüüd on vaja jõulist ja kõrgelennulist poliitikat, mis looks Euroopas tulemuslikuma, lõimituma ja kestliku järelevalvesüsteemi. Mul on hea meel komisjoni ettepaneku kohta esitatud muudatusettepanekute üle, sest komisjon oli selle koostanud peamiselt panganduse vaatenurgast, eirates laenuvõtjate arvamust.

Meie jaoks on oluline, et see hõlmaks ka väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid, sest nende tegevus sõltub pankadelt saadud rahast rohkem kui suurtel ettevõtetel. Loodan, et suudame luua usaldusväärse liiduasutuse, millel on selged volitused ja kriisiohjemeetmed, mis tagab selle, et mis tahes lühiajalise muutuse tõttu finantssüsteemis ei kannata kõige rohkem ELi maksumaksjad.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult.* – See raport ja teised finantsjärelevalve paketi raportid, mille üle me hääletasime, näitavad teed uuele ajastule finantsjärelevalves – ajastule, kus pangad ei saa enam ära kasutada õigusnormisüsteemide nn halle alasid ning EL saab pakkuda paremat kaitset riskantsete finantstoodete ja -teenuste eest. Nende raportite üle peaks eriti hea meel olema tarbijatel, sest ELi uute järelevalveasutuste loomine tähendab seda, et EL suudab nüüd kehtestada õigusnormid finantsasutuste piiriülestele toimingutele ja hoolt kanda selle eest, et pankade otsustes arvestatakse väga palju tarbijate huvidega.

Dominique Vlasto (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Mul on hea meel näha, et Euroopa Parlamendis toetavad nii paljud meie fraktsiooni poolt finantskriisi ajal võetud kohustusi. Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteem tuli kindlasti läbi vaadata. Riiklike järelevalveorganite tegevuse kooskõlastamatus suurendas finantsasutuste kokkukukkumise riski. Kolme uue ELi asutuse rajamisega pankade, finantsturgude ning kindlustus- ja pensioniettevõtete tegevuse järelevalveks loime kõikehõlmava finantsjärelevalveraamistiku. Nii reguleerib Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus pankade tegevust standardselt ja kooskõlastatult. Tal on reaalsed sunnivolitused ja talle jääb viimane sõna vaidlustes riiklike pangandusjärelevalve asutustega. Kui hoolitsetakse finantsasutuste maksejõulisuse ja finantsturgude suurema läbipaistvuse eest, paraneb ka investorite, ettevõtete, hoiustajate ja tarbijate kaitse. Seega ei ole see uus abivahend ainult finantsekspertide privileeg, vaid toob tõelist kasu kõigile.

Raport: Ramon Tremosa i Balcells (A7-0167/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et Euroopa finantsturg ei suuda ellu jääda ega piisavalt toimida, kui liikmesriikide finantsjärelevalve mehhanismid jäävad erinevaks. Arvan, et EL peab välja töötama uue finantssüsteemi, milles on jõuline finantsjärelevalve, mis toimib kõikides liikmesriikides ühtemoodi. Nii luuakse mehhanismid, mis takistavad praeguse kriisi sarnaste olukordade tekkimist, tagavad õigeaegse reageerimise ja aitavad kaasa meie suurte turgude süsteemsete probleemide lahendamisele. Neid mehhanisme tuleb kindlasti tugevdada, sest nendeta aitab EL kaasa sellele suurele lüngale finantsvallas, mis takistab hindade ja finantsturgude stabiilsust, mida me aga nii väga tahame. Ainult siis, kui kehtestame ELis pangandusele ja finantssüsteemidele õigusnormid ja teostame nende täitmise üle järelevalvet ning jagame palju ja salastatult andmeid, saame olla maailmaturul konkurentsivõimelisemad ja stabiilsemad ning meie majandus muutub jõulisemaks ja kindlamaks.

Sophie Briard Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Taas kord kiidan heaks nõukoguga saavutatud kompromissi finantsjärelevalve paketi ning konkreetselt Euroopa Keskpanga rolli kohta (vt minu selgitusi Peter Skinneri, Sylvie Goulardi, Antolín Sánchez Presedo, José Manuel García-Margallo y Marfili ja Sven Giegoldi raportite kohta). Euroopa Keskpank on tõestanud, et suudab finantskriisiga tulemuslikult ja mõistlikult toime tulla. See peab olema Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogus tähtsal kohal, sest kaalul on selle nõukogu tõsiseltvõetavus ja tulemuslikkus.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Euroopa Keskpank (EKP) on seni näidanud, et teab, kuidas tööga hästi toime tulla. Selle peakorteris Frankfurdis võeti inflatsioonivastast võitlust tõsiselt ja pärast euro käibelevõtmist ei ole ootamatult järske hinnatõuse olnud.

Kõik see on tingitud EKP tehniliste töötajate professionaalsusest ning pidevast teabevahetusest finants- ja teadussektoriga, et teostada tulemuslikku poliitika järelevalvet ja tagada alati tipptaseme tehnika kasutamine. Lisaks tähendas Eurotoweriks kutsutud hoones tegutseva keskpanga maine, mis osaliselt pärines Saksamaa keskpangalt

(Bundesbank), mis oli varem *de facto* Euroopa Keskpank, seda, et Euroopa kriisi on võimalik ohjeldada, ja oli näha teatavaid märke, millega tegelemiseks ei olnud kellelgi volitusi.

Sellepärast on Euroopa Keskpank parim kandidaat ELi uue järelevalvesüsteemi juhi kohale. Lootusi liialt kõrgeks ajamata võime kindlad olla, et see organisatsioon, mis on seni näidanud, et tal on oskusi, pädevust ja teadmisi, tuleb oma tööga hästi toime.

George Sabin Cutaş (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et finantsjärelevalve jaoks on vaja ELi tasandil tegutsemist. Aga ei tohiks hellitada naiivseid lootusi. Uus finantsstruktuur ei päästa meid majandus- ja finantskriisist täielikult. Siiski on Euroopa Liidul nüüd õigusraamistik, mis võimaldab kiiremat sekkumist. Euroopa Keskpank on asutus, mis tõestas oma väärtust kiire tulemusliku tegutsemisega majanduskriisi ajal. Sellepärast on mul hea meel, et uus organ – Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu – luuakse EKP tiiva alla. Sellegipoolest taunin otsust mitte anda süsteemsete riskide nõukogule volitusi kohaldada liikmesriikide või finantsasutuste suhtes sanktsioone.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Liidus praegu arutlusel olev kavandatud finantsjärelevalve- ja õigusraamistik ei suuda toimida tulemuslikult, kui järelevalve on endiselt riiklikul tasandil killustunud. Selle põhimõtte alusel hääletan selle raporti poolt. On selge, et tulevase kriise ei ole võimalik ära hoida. Siiski on võimalik leevendada nende sotsiaalset ja majanduslikku mõju liidule, kui töötame välja viimistletud mehhanismid mikro- ja makrotasandi usaldatavusjärelevalve jaoks. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul kui makrotasandi usaldatavusjärelevalve organil saab seega olema tähtis roll. Kuigi see ei saa liikmesriikide ega finantsasutuste suhtes kohaldada meetmeid ega sanktsioone, tagab selle tegevuse tõsiseltvõetavuse eeskätt Euroopa Keskpanga maine.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Üks asi, mida hiljutine kriis meile kõigile õpetas, on see, et vaja on reformida järelevalveasutuste struktuuri, luues selleks ELi organid, ning ühtlasi mõelda uuesti läbi kogu makro- ja mikromajanduslik järelevalve.

Nagu ma varem lugematu arv kordi öelnud olen, siis isiklikult mind ELi järelevalveasutused ei hirmuta. Minu arvates peavad nad saama täita oma ülesandeid sõltumatult ja pädevalt, parandades nii turgude ja turuosaliste usaldust. ELil on hädasti vaja välja arendada makrotasandi usaldatavusjärelevalve erimeetodid süsteemse riski avastamiseks ehk teisisõnu ELi tasandi finantsstabiilsuse riskide avastamiseks ning vajaduse korral häirekella löömiseks ja olukorra järelevalveks.

Praegu vastu võetav järelevalvestruktuur ja eelkõige Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRN), mis ei saa kohaldada liikmesriikide ega finantsasutuste suhtes mingeid meetmeid ega sanktsioone, sõltub siiski suuresti Euroopa Keskpanga (EKP) võimest teha oma toiminguid ja täita talle pandud ülesandeid. Arvan, et keskpanga maine on uuele süsteemsete riskide nõukogule lisandväärtus.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Vajadus luua tingimused finantsturgude jõulisemaks ja tulemuslikumaks järelevalveks ELi tasandil on viinud parlamendi suure pühendumuseni, mis on praeguse majandus- ja finantskriisi edenedes aina selgemaks ja hinnatumaks muutunud. Liikmesriikide individualistlikel vaatenurkadel põhinev riikliku tasandi järelevalvesüsteem on üha enam lõimunud finantsturgude üleilmsuse tõttu osutunud üha enam toimimisvõimetuks ja ebausaldusväärseks. Sellepärast pooldangi seda parlamendi ettepanekut võtta vastu õigusloomega seotud resolutsioon. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul, mis saab piisavat tehnilist toetust Euroopa Keskpangalt ning kasutab selle

võimekust ja ressursse, saab kindlasti olema suur roll selles, et EL saaks tegutseda varem ja kiiremini, kuna see nõukogu analüüsib teavet süsteemi suundumuste kohta ja teeb kindlaks võimalikud ohud. See on hädavajalik uute kriiside ennetamiseks või kui need on vältimatud, siis nende kahjuliku mõju leevendamiseks ja selleks, et leida suundumuse kiireks ümberpööramiseks vajalikud meetodid.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Kuigi süsteemse riski järelevalveorgani loomine on sobiv, ei ole selle Euroopa Keskpanga (EKP) järelevalve alla seadmine asjakohane. Selline organ peaks olema õigupoolest riikidevaheline. Selles ettepanekus aga see nii ei ole. EKP presidendi juhitud organ, mis järgib pimesi euroliberaalide doktriini eraettevõtete kasuks, ei tee kunagi midagi nende huvide vastaselt. Hääletan selle raporti vastu, sest see kehtestab Euroopa Keskpanga kontrolli Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu üle.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Vajadus reageerida tulevasele finantskriisile ning uued makro- ja mikrotasandi usaldatavusjärelevalve mudelid on viinud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRN) ja Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteemi loomiseni. Ent uue süsteemi teeb mõjusaks ainult Euroopa Keskpanga (EKP) maine, sest ESRN ei saa liikmesriikide ega finantseerimisasutuste suhtes kohaldada meetmeid ega sanktsioone ja tema tehtavad hoiatused ei ole siduvad. EKP kooskõlastatava ja temale alluva järelevalvestruktuuri eesmärk on olla valmis tulevasteks kriisideks, et saaks rakendada nende tekkimist ennetavaid meetmeid. Samuti on vaja hoolitseda selle eest, et süsteemi kõrgema tasandi juhtideks valitakse inimesi võimete ja saavutuste alusel, mitte liikmesriikide vahelise poliitiliselt otstarbeka võimujagamise teel.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjalikult*. – (IT) EL loob finantsstabiilsuse kindlustamise raamistikku. Uute raskete finantskriiside vältimiseks on ELil vaja asutusi, mis tegeleks süsteemis tähtsate finantsasutuste maksejõuetusega.

Luuakse uus makrotasandi usaldatavusjärelevalve organ – Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRN) – ja uus mikrotasandi usaldatavusjärelevalve organ – Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteem. Nende tulemuslikkuse tagab EKP autoriteetsus, kuna süsteemsete riskide nõukogu ei saa liikmesriikide ega finantseerimisasutuste suhtes kohaldada meetmeid ega sanktsioone ja tema soovitusel ei ole siduvad. Järelikult sõltub nende mõjukus EKP märkimisväärselt mainest ja selle töötajate tunnustatud eriteadmistest.

Järelevalvesüsteemi põhieesmärk on vältida tulevikus selliseid kurbi olukordi nagu praegune kriis ja tagada finantsstabiilsus. Uue finantsturegulatsiooni ja -järelevalve poliitika edu toetub just mikro- ja makrotasandi järelevalve seotusele. Nii on Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu sekretariaadil tähtis roll tõhusa ja kiire andmevahetuse tagamises.

Raport: Sven Giegold (A7-0169/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest Euroopa Parlamendil on alati olnud tähtis roll finantsteenuste ühtse turu loomisel ja ühtlustamise, läbipaistvuse ning konkurentsi edendamisel, et need, kes kõige rohkem kaitset vajavad (näiteks väikeinvestorid ja tarbijad), saaksid seda ja et see kaitse oleks neile paremini kohandatud. Olime juba korduvalt nõudnud selliste tingimuste loomist ja juhtinud tähelepanu mõnele finantsturu järelevalve puudujäägile. Sellepärast nõuan, et Euroopa Komisjon uuriks, kuidas saavutada lõimitumat järelevalvestruktuuri, luues samal ajal üha jõulisemalt integreeritud ühtse finantsteenuste turu. Loodan, et selle raportiga saame aidata kaasa sellise liidu organi loomisele, mis juhib jõulist ELi ühtlustamisprotsessi ja on eeskuju kogu maailmale.

Sophie Briard Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) See ettepanek võtta vastu määrus, millega luuakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus, on üks osa finantsjärelevalve paketist. Selle paketiga luuakse kolm ELi asutust, mis teostavad järelevalvet finantssektori kolme haru üle: pankade, kindlustuse ja finantsturgude üle. Nagu Peter Skinneri ja José Manuel García-Margallo y Marfili raportite puhul kahe teise järelevalveasutuse kohta, toetasin täielikult nii seda raportit kui ka finantsjärelevalve paketti tervikuna, sest see on minu arvates suur ja eelkõige vajalik samm edasi (vt Peter Skinneri raporti üle toimunud hääletuse selgitust).

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse loomine on osa ELi strateegiast tugevdada ELi turujärelevalve täitevvõimu rolli, et vältida olukordi, mis viivad selliste süsteemsete riskideni, mis on 2008. aasta septembris alates raputanud finantsturge ja seejärel peaaegu kõikide riikide majandust. Selle asutuse uus omadus ei ole mitte see, et ta saab keskse järelevalve volitused, sest sellega tegelevad ka kõik teised Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteemi asutused, vaid see, et ühele ELi asutusele antakse esmakordselt kohustus teostada otsest järelevalvet turuosaliste üle ning see eeldab ka lubade andmist, uurimist ja sanktsioonide kohaldamist.

See toimub ajal, mil eelmine süsteem piirdus vaid õigusnormide loomise ja ettepanekute koostamisega, mis seejärel edastati liikmesriikide asjaomastele asutustele. Avaldan siirast tunnustust selle proovikiviga seoses ning ootan huviga, kuidas direktiivide sätteid rakendatakse ja mis selle ameti loomisega muutub (direktiiv reitinguagentuuride kohta, kus põhiasialised ei ole mitte ainult väga tähtsad, vaid ka suurimad toimijad maailmas).

David Casa (PPE), kirjalikult. – See uus ELi järelevalveasutus saab olema osa ELi finantsjärelevalve struktuurist. Täpsemalt hakkab see vastutama konkreetsete asutuste ehk mikrotasandi usaldatavusjärelevalve eest. EVJA-l saab olema eriti tähtis roll reitinguagentuuride õigusnormide loomises ja järelevalves. Olen väga rahul sellega, mida majandus- ja rahanduskomisjon on selles küsimuses saavutanud. Hääletasin raportööri koostatud raporti poolt.

Françoise Castex (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin selle raporti poolt, kuigi praegused edusammud ei vasta lubadustele, mis anti G20 2009. aasta tippkohtumistel, kus Euroopa poliitilised liidrid võtsid endale kohustuse luua finantstoodete ja -asutuste jaoks mõjusad ja karmid õigusnormid. See õigusaktide pakett aga ei asenda majanduse juhtimise puudumist. Eelarvete ühtlustamiseta, ühtse tööstuspoliitikata ning majanduskasvu ja töökohtade loomise jõuliste algatusteta ei saa me seista vastu turu survele ja tagada Euroopas toodetud rikkuse õiglast jaotumist kõikide kodanike vahel.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletan Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse loomise poolt samadel põhjustel nagu Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse loomise puhulgi, sest pean neid võrdselt tähtsaks. Teen seda sellepärast, et turgude haavatavus viimastel aastatel finantskeskustes toimunud tohutu spekulatsioonide suhtes, Euroopa ettevõtete pankrotistumise suhtes ning sellest tingitud tagasilööride suhtes liidu siseturu ja majanduse elavusele on näidanud, et ELi ja maailma turgude suhtes kohaldatavaid õigusnorme on vaja karmistada. Seda tõestasid ka Lehman Brothersi sarnased juhtumid, mis tõid nähtavale liidu nõrgad küljed lõimunud maailmas. Samuti arvan, et raportis kavandatud Euroopa Stabiilsusfondi loomine võiks olla kasulik lisa kõige riskialtimate finantsasutuste järelevalvele.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle raporti poolt, sest sellest pooldatakse ELi finantsturgude reformi järelevalve tagamise abil ja finantssüsteemi riskide

parema tuvastamise eeskirjade kehtestamise abil. Toetan neid meetmeid, sest nendega luuakse ELi tasandil ühtne asutus piiriüleste asutuste järelevalveks ja neid mõjutavate kriiside lahendamise mehhanism.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Üks asi, mida hiljutine kriis meile kõigile (poliitilistele veendumustele ja maailmavaatele vaatamata) õpetas, on see, et vaja on reformida järelevalveasutuste struktuuri, luues selleks ELi organid, ning ühtlasi mõelda uuesti läbi kogu makro- ja mikromajanduslik järelevalve.

Saavutatud kokkuleppel, mis täna hääletusele pandi, on lugematul arvul häid külgi. Üks neist on pankade, kindlustusettevõtete ja finantsturgude järelevalveks sõltumatute ELi asutuste loomine. Need organid ei asenda riiklikke järelevalveorganeid, vaid teevad nendega koostööd, teostades usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ja süsteemset riskianalüüsi, et ELi pangandussektorit ja finantsturge ei tabaks samasugune suur kriis nagu hiljutine seda oli.

Pärast kriisi laastamistööd finantsturgudel on vaja hädasti taastada usaldus. See sõltub suuresti järelevalveasutuste tegevusest. Nad peavad oma ülesandeid täitma pädevalt ja tulemuslikult, et vajalik usaldus jõuaks ka investeerijate ja ettevõtetele.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopat ja arenenud riike laastanud kriisini viinud asjaolusid arvestades on finants- ja spekulatiivturgude jaoks mõjusate õigusnormide loomiseks vaja kooskõlas parlamendi ja liidu teiste institutsioonide püüdlustega sekkuda tõhusalt ja tulemuslikult väärt-paberitehingute tasandil. Eesmärk on luua seire, hindamise, järelevalve ja sekkumise alusstruktuur, mis väldib koostöös mõjusa õigusraamistikuga selliste olukordade kordumist, mis viisid praeguse majandus-, finants- ja sotsiaalse kriisini. Sellega seoses tuleb Euroopa Väärt-paberiturujärelevalve Asutusele anda mitte ainult sobiv õiguslik vorm, vaid ka õiguslik, halduslik ja rahaline autonoomia, et tagada turgude ohutus ja stabiilsus ning tehingute läbipaistvus, mis võimaldaks vältida süsteemseid riske.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjalikult. – (GA) Uued asutused parandavad koostööd riiklike reguleerivate asutuste vahel ja muudavad finantsteenuste sektori järelevalve sidusamaks. Uued asutused suudavad kaotada praeguse järelevalvesüsteemi nõrgad küljed ja hoolitseda selle eest, et mõnes liikmesriigis juba mõnda aega esilekerkinud probleemid enam ei korduks. Need ELi tasandi muudatusettepanekud täiendavad Iiri valitsuse juba elluviidud meetmeid Iiri finantsteenuste sektori suhtes kohaldatavate õigusnormide karmistamisel.

Robert Goebbels (S&D), kirjalikult. – (FR) Esindasin Euroopa Parlamenti Kagu-Aasia Rahvaste Assotsiatsiooni iga-aastasel parlamentaarsel assambleel, mis toimus 20.–25. septembril Hanois, mistõttu olin Strasbourgist eemal ja ei saanud finantsjärelevalve paketi üle hääletada. Tahan rõhutada, et olen täielikult selle poolt.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Sven Giegoldi Euroopa Väärt-paberiturujärelevalve Asutuse teemalise raporti poolt, sest Euroopa Liidul on hädasti vaja finantsturgude järelevalve vahendeid, mis väldiks uusi finants- ja majanduskriise. Selle asutuse ja järelevalvepaketi teistes osades käsitletud asutuste loomisega läheme vahel väga erinevate huvidega ainult koordineerivatelt riiklikelt asutustelt üle liidu tasandi asutustele. Nii hakatakse reitinguagentuuride tegevuse üle, mis on suuresti selle finantskriisi vallapäästja, teostama otsest liidu tasandi järelevalvet. Kahtlemata on see samm õiges suunas, isegi kui tee eesmärgini on veel pikk.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse (EVJA) loomine, mis on üks komisjoni ettepanekutest, mille aluseks on Jacques de Larosière 2009. aasta veebruaris vastu võetud raportis esitatud soovitused, on kiiduväärt tegu. See asutus parandab märkimisväärselt Euroopa finantssektori järelevalvet. EVJA otsused on vahetult kohaldatavad finantsasutuste suhtes ja ta võib hoiatada komisjoni ohtlike toodete või tehingute eest turul. Lisaks on EVJA-l tähtis osa süsteemsete riskide tuvastamises ja ta osaleb ka kriisi lahendamises. Samuti võib EVJA eriolukorras langetada lihthäälteenamusega oma volituste piires otsuse, milles kohustatakse riiklikke järelevalveasutusi teatavaid meetmeid võtma. Need meetmed peavad soodustama finantsturgude stabiilsust ja nõuetekohast toimimist.

Mario Mauro (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin poolt sellepärast, et olen Euroopa Ülemkoguga saavutatud kokkuleppega rahul. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse loomine on väga tähtis tulemus Euroopa Parlamendi jaoks, kes kasutas oma teadmisi ja oskusi selle määruse paremaks muutmisel, aga see tulemus teeb eriti uhkeks Euroopa Rahvapartei (kristlikud demokraadid).

Oleme ju alati võidelnud selle eest, et kaotada suured lüngad õigusnormides ja järelevalvesüsteemide haprus. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tuli kindlasti siduda ELi järelevalveasutustega ning uutele asutustele tuli anda suuremad volitused. See muudab need vahendid tõeliselt liidu omadeks.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hiljutine finantskriis tõi esile suured puudused finantsjärelevalves nii üksikjuhtude kui ka kogu süsteemi tasandil. Järelevalvesüsteemid olid riiklikud ega kohanenud üleilmastunud finantssüsteemiga, mille puhul erinevad finantsgrupid tegutsevad piiriülevalt, ning asjaomaste süsteemsete riskidega. Seetõttu ei ole ELi õigusaktide kohaldamisel olnud mingit koostööd, kooskõlastamist ega sidusust. Seega on selle direktiivi eesmärk parandada siseturu toimimist, tagades hea järelevalve ja usaldatavusalased õigusnormid ning kaitstes hoiustajaid, investoreid ja kõiki soodustatud isikuid. Niisiis on vaja kaitsta finantsturgude terviklikkust, tõhusust ja sujuvat toimimist, hoida avaliku sektori eelarve stabiilse ja kestlikuna ning parandada rahvusvahelist kooskõlastust ja koostööd järelevalve valdkonnas. Euroopa Finantsturujärelevalve Asutuse loomine on tõhusa järelevalve saavutamiseks vajalik. Lisaks on vaja mitmeid muid meetmeid, et vältida lähimineviku selliste tõeliselt ebamoraalsete olukordade kordumist, mis kahjustasid majandust, aktsionäre, hoiustajaid, maksumaksjaid ja süsteemi usaldusväärsust.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult.* – (LV) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest arvan, et Euroopa Liit vajus sellesse kriisi suuresti sellepärast, et väärtpaberite, pangavahendite ja pensionifondide üle teostatud järelevalve ei olnud piisav. Me ei pea mitte ainult teostama finantsturgude järelevalvet ja tuvastama riske, vaid ka looma mehhanismi, mis kaotaks finantsspekulatsioonid ja vale finantsaruandluse.

Ainult siis saab Euroopa Liit reageerida erinevate liikmesriikide probleemidele õigel ajal. Mõtlen siinkohal Lätit, Kreekat ja Ungarit, kes oleksid äärepealt maksejõuetuks jäänud. Samamoodi on vaja ELis teha kindlaks nende inimeste nimed, kes esitasid valeteavet ja varjasid liikmesriikide tegelikku siseolukorda.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Nagu praegune majandus- ja finantskriis näitas, ei piisa piiriülestel turgudel tegutsevate ettevõtete järelevalvest riiklikul tasandil. Aga see on hea, et liikmesriikidele on ka tõsiste eelarveprobleemide korral jäetud õigus öelda

viimane sõna. Selles raportis aga minnakse ELi majanduse juhtimisega liiga kaugele ja sellepärast jäin hääletusel erapooletuks.

Miguel Portas (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Jäin erapooletuks. Ühelt poolt on makro- ja mikrotasandi usaldatavusjärelevalve süsteem praeguse, riigipiiridega killustatud järelevalve olukorraga võrreldes edasiminekuks. ELi järelevalveasutuste õigusakti eelnõus ei ole aga kirjutatud midagi selle kohta, kuidas toimida finantsettevõtetega, kes on juba nii suured ja mitmekesised, et liit ei saa lubada neil pankrotistuda, sest nad on süsteemne risk. Dokumendis tuleks selgelt välja öelda, et sellised ettevõtted tuleb osadeks jagada ja need osad, mis tegutsevad läbipaistmatute finantstoodetega, tuleb sulgeda.

Lisaks ei olda selles dokumendis piisavalt karmikäelised reitinguagentuuridega. Parlament oleks pidanud selgemalt välja ütleva, et riigivõla hinda ei saa määrata reitinguagentuuride oligopol, mis nimetab end turuks.

Paulo Rangel (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest olen komisjoni ettepanekuga ja parlamendi esitatud muudatusettepanekutega nõus. See asutus peab tegutsema eesmärgiga parandada siseturu toimimist, eeskätt reguleerimise ja järelevalve kõrge, tõhusa ja ühtse taseme tagamisega, võttes arvesse kõigi liikmesriikide huve ja finantsasutuste erinevusi.

Raportid: Peter Skinner (A7-0170/2010), Sylvie Goulard (A7-0168/2010), Antolín Sánchez Presedo (A7-0163/2010), José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0166/2010), Ramon Tremosa i Balcells (A7-0167/2010) ja Sven Giegold (A7-0169/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Euroopa Parlament võttis täna vastu õigusaktid, millega luuakse ELi uued finantsjärelevalveasutused (panganduse, kindlustuse, pensionide, väärtpaberite ja turgude jaoks) ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Täna hääletusega mitte ainult ei loodud ELi tasandi finantsjärelevalve, vaid see tähistab ka ELi uue finantssüsteemi loomist ja Euroopa finantsturgude õigusnormide karmistamist. Liiduülesed õigusnormid on ainus võimalus tulla toime probleemidega finantsvaldkonnas ja vältida naasmist finantskaosesse. See tõstab esile ELi tähtsuse ajal, mil pead on tõstmas taasriigistamine. Järelevalveasutused saavad olema tähtsamad kui algselt kavandatud ja neil saavad ELi parlamendi pealekäämise tõttu olema tõelised hambad.

EP liikmete fraktsioonideülene üksmeel andis neile asutustele reaalsed volitused, kuigi mõni liikmesriik, kes ei tahtnud finantskriisist õppust võtta, oli sellele vastu. Kahjuks peab parlament jätkama võitlust selle nimel, et uued asutused saaksid teostada mõttekat järelevalvet. See tähendab, et vaja on hoolt kanda selle eest, et uutel asutustel oleks piisav personal ja turuinfrastruktuuri (nt kesksed vastaspoolad ja kauplemisteabe hoidlad) otsese järelevalve volitused. Rohelised juba teevad teiste fraktsioonidega sellesuunalist tööd.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Lõpphääletus finantspaketi üle tähistas parlamendiga peetavate ELi vähimate finantsõigusnormide teemaliste läbirääkimiste lõppu. Hääletasin selle finantspaketi vastu, sest esitatud lahendused ei olnud praegust kriisi arvestades piisavad ja veel vähem suudavad need ära hoida järgmisi kriise.

Finantssektori reguleerimise eesmärgil uute asutuste loomisest ei piisa, kui neil asutustel on tõsiseid puudujääke. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu koosseis räägib enda eest, sest seal on ainult Euroopa Keskpanga, komisjoni ja riikide keskpankade esindajad.

Euroopa Parlamendis vastu võetud meetmed on parimal juhul esimene samm finantsasutuste korraliku järelevalvesüsteemi loomisel.

On aeg reaalsusele näkku vaadata ja näha seda sotsiaalset kahju, mida nn majandus- ja finantsrealism on tekitanud. Esitatud lahendused ei ole kriisile vastavad ja neist pole mingit kasu.

Raport: Marielle Gallo (A7-0175/2010)

Damien Abad (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Raportis on esile tõstetud võltsimise ja intellektuaalomandi õigustega seotud võrgurikkumiste kahjulikkus kogu loomemajandusele, töökohtadele ja ELi majandusele tervikuna. Olen veendunud, et intellektuaalomandi õiguste paremaks kaitseks tuleb muuta seaduslik sisu internetis ligitõmbavamaks. Lisaks arvan siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni liikmena, et tarbijatele tuleb teadvustada võltsitud kaupadega seotud riske, mis puudutavad nii tervist kui ka ohutust. Sellepärast hääletasin selle raporti poolt ja arvan jätkuvalt, et võltsimise vastu võitlemiseks tuleb korraldada teadlikkuse tõstmise kampaaniaid, mis on eelkõige suunatud noortele.

Sophie Briard Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Marielle Gallo raport intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta siseturul sai minu poolthääle. See on algatusraport, mis tähendab, et see ei ole õigusloomeline, aga see on minu arvates tasakaalus. Minu jaoks on selle teema juures keeruline see, et ühelt poolt on vaja kaitsta intellektuaalomandi õigusi, sest need tagavad loovuse ja uuenduslikkuse, aga teiselt poolt on vaja välja töötada seaduslikud teenused, mis teevad loomingulise sisu võimalikult paljudele inimestele lihtsalt kättesaadavaks. Ootan nüüd, et Euroopa Komisjon esitaks ettepanekud, milles on need kaks nõuet ühendatud ehk oleks kaitstud autoriõigused ja loominguline sisu oleks laialdaselt kättesaadav. Jagan raportööri arvamust, et tuleks läbi viia uuringud, mille käigus hinnata arengut ja Euroopa digitaalturu võimalikke täiustusi, pidades nõu sidusrühmadega ja kaasates sellesse endiselt ka Euroopa Parlamendi.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt. Intellektuaalomandi õiguste rikkumine on tõeline oht meie majandusele ja ühiskonnale, sest uuenduslikkus ja loovus on Euroopa majandusele märkimisväärne lisandväärtus. Intellektuaalomandi õiguste rikkumine internetis on muutunud murettekitavalt ulatuslikuks, eriti loomingulise sisu tööstuse jaoks, ja olemasolev õigusraamistik ei suuda tagada õiguste valdajatele tõhusat kaitset internetis ning kindlustada ühtlasi kõigi, sealhulgas tarbijate huvide tasakaalu. Mul on hea meel ettepaneku üle luua see vaatluskeskus, mille abil koguksime ja vahetaksime igasugust teavet kõigi intellektuaalomandi õiguste rikkumiste kohta, teeksime kindlaks internetis toimuvate intellektuaalomandi õiguste rikkumiste tõelise ulatuse ning võtaksime vajalikke meetmeid liidu tasandil, et võidelda võltsimise ja muude internetis toimuvate intellektuaalomandi õiguste rikkumiste vastu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Tahaksin avaldada tunnustust õiguskomisjoni ja raportööri tegevusele, mille tulemusel võetakse see raport vastu.

Kuigi see ei ole õigusloomega seotud resolutsioon, annab parlament komisjonile märku, et loomeinimesi, eelkõige rahvusartiste, kes on võrgupiraatluse tõttu kõige suuremas ohus, tuleb kaitsta.

Rumeenia artistid, kes tahaksid, et see raport vastu võetakse, on järgmised: TAXI, MORANDI, Elena Gheorghe, George Nicolescu, Florin Chilian, Cleopatra Strătan and Pavel Strătan, NICO, PROCONSUL, CLASS, Claudia Cream, HI-Q, VOLTAJ, Cristina Rus,

DIRECȚIA 5, SMILEY, HARA, SIMPLU, SISTEM, Ștefan Hrușcă, Delia Matache, DJ PROJECT, Laurențiu Duță, Mihai Mărgineanu, DEEPCENTRAL, Cătălin Josan, XONIA, Z.O.B., PLANET MOLDOVA, KEO, NEXTEK, Andreea Bălan, Deepside DeeJays, Aisa & DJ Yaang, Liviu Hodor, Arsenium, Andreea Bănică, BUG MAFIA, Leya, Sasha Lopez, Celia, David DeeJay, GeoDaSilva, Giulia Anghelescu, SUNRISE INC, IMPACT, Alina Crișan, DJ LAYLA DYA, DJ Sava, No 7, Lili Sandu, Lavinia, Guess Who, Grasu XXL, Nelu Strătan ja PARAZIȚII.

Mul on hea meel, et sain isegi selle tasakaalus raporti edule veidi kaasa aidata, seda nii õiguskomisjonis kui ka Euroopa Rahvapartei (kristlikud demokraadid) fraktsioonis vastu võetud seisukohtade kaudu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Intellektuaalomandi õiguste rikkumine ei ohusta mitte ainult tarbijate tervist ja ohutust, vaid kõiki majandusharusid, eelkõige loomemajandust ja uuenduslikke tööstusharusid.

Sellepärast tuleb resolutsioonis nimetatud meetmed rakendada, eelkõige koolitada ettevõtteid, kuidas hankida patente ja võidelda võltstoodete vastu, ning neid selles toetada, samuti korraldada Euroopa, riikliku ja kohaliku tasandi teavituskampaaniaid selle kohta, kuidas võltsimine ja piraatlus kahjustavad majandust ja ühiskonda. Samuti olen nõus sellega, et on vaja rohkem avalikkuse teavitamise kampaaniaid, mis on suunatud Euroopa noortele tarbijatele.

Samuti toonitaksin vajadust leida paremaid makseviise, mis soodustaksid sisu seaduslikku hankimist, mis suurendaks omakorda ka seaduslikke elektroonilisi ülekandeid ELis.

Françoise Castex (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin selle raporti vastu, sest kui Marielle Gallo ja parempoolsed võrdsustavad mittekaubandusliku failivahetuse võltsimise ja vargusega, teevad nad miljonitest internetikasutajatest, kes kuulavad muusikat ja vaatavad filme, seadusrikkujad. Nii vastandavad nad artistid nende kuulajas- ja vaatajaskonnaga, ilma et see neile sentigi rohkem sisse tooks. Kuigi Euroopa parempoolsed väidavad vastupidist, ei kaitse nad loovisikuid, vaid hoopis suurettevõtteid ja nende aegunud majandusmudelit. See raport ei ole midagi muud kui jätk Prantsusmaa valitsuse poliitikale, mis mureseb rohkem suurte helisalvestustevõtete ja meelelahutustööstuse huvide kui kodanike põhivabaduste pärast. Selline suhtumine ei ole digitaalajastu loometööd takistavate küsimuste lahendamiseks sobiv.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Euroopa tootmissüsteemi ülesehitus ja selle rahvusvaheline konkurentsieelis on tihedalt seotud uuenduslikkusega ja laiemas mõttes inimkapitaliga. Uute lahenduste otsimine ja edasiarendamine on tulevastel aastakümnetel ELi liikmesriikide heaolu ja õitsengu alus.

EL ei tooda praegu rikkust kindlasti mitte toormaterjalide või odava tööjõu tõttu, vaid ideede, teenuseosutajate koolitamise ja turule kasulike ideede leidmise võime tõttu. Sellepärast on seoses meie alalise kohaloluga maailma areenil vaja soodustada intellektuaalomandi loomist õiglaste tasudega, mida tagab ajutine ainukasutusõigus. Eelkõige kritiseeritakse raportis võltsimist ja piraatlust ning pakutakse välja meetmed nende kahe nuhtluse vastu võitlemiseks.

Samal ajal pooldan sihtotstarbeliste meetmete vastuvõtmist interneti ja kultuurivaldkonna jaoks, et vältida massilisi nähtusi, mille vastu on raske võidelda, soodustades samas head käitumist.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Internetipiraatlus on tõepoolest omandanud ärevust tekitavad proportsioonid ja kahjustab intellektuaalomandi õigusi. Hääletasin siiski selle resolutsiooni ettepaneku vastu, sest see ei taga kõikide asjaosaliste huvide võrdset arvestamist ja võib kahjustada tarbijate huve. On oht, et kehtestatakse tsensuur valdkonnas, mis on omandanud kodanike elus suure rolli ja seda just tänu sõnavabadusele. Sellepärast arvan, et selles küsimuses on vaja õiglasemat, mitte ainult ühepoolset tegutsemist. Seda arvestades arvan, et rohkem tähelepanu tuleb pöörata sellele, et Euroopa tarbijatele pakutakse võimalusi osta materjale seaduslikult, mitte neid ebaseaduslikult alla laadida.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Marielle Gallo raportis intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta siseturul on ühildatud kaks teineteist täiendavat õigust. Neist üks on teose autori ja/või toimetaja intellektuaalomandi õigus ja teine üldisem teose kasutajate teadmisoigus.

Euroopa Liit ei saa olla ainult siseturg, kus ettevõtted tegutsevad ning kaitsevad oma tooteid ja teenuseid, vaid see on ka ühine kodanike ja vabaduse ala, kus kodanikud võivad end väljendada ja teadmisi otsida ning tulemusi teistega jagada. Kõige erahuvidale allutamine ning liigsete, põhjendamatute ja ebaõiglaste piirangute seadmine loomingu vabale levitamisele võib kahjustada ühiseruumi, kus mõtete väljendamine on tähtis avalik vara.

Seega on loomingu kaitsmine oluline, aga sama tähtis on see, et kaitsmine ei oleks liiga range, mis takistaks loometeoste lihtsat ja kiiret täielikku kättesaadavust kogu ühiskonnale, alustades internetikogukonnaga.

Anne Delvaux (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Enamikule inimestele tähendab omand midagi materiaalselt. Liiga sageli aga unustatakse, et ka loomingus suhtes tuleb kohaldada omandiõigust, st autoriõigust. Nii saavad kunstnikud, kirjanikud, heliloojad, autorid ja teised loomeinimesed seaduslikku tasu oma teoste kasutamise eest, aga tarbijatele peab mitmekülgne seaduslik sisu olema internetis kättesaadav. Marielle Gallo täna, 22. septembril hääletusele pandud raportist selgub üks asi: võrgupiraatlus, mille vastu intellektuaalomandi õiguste omanikud näivad olevat jõuetud, muutub laialt levinuks. Seetõttu on vaja kirjandus- ja kunstiinimeste autoriõiguste kaitsmise süsteemi, milles on arvesse võetud kasutajate õigusi ja kohustusi ning põhivabadusi ja mis soodustab uuenduslikkust õiguslikult selges keskkonnas ning on kasulik nii tarbijatele kui ka õiguste omanikele. Sellepärast toetan seda pärastlõunal hääletusele pandud teksti.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Prantsusmaal, nagu ka Euroopas, on loome-, teadus- ja uuendustegevus ootel. Taastada tuleb selgus ja usaldus kõikide sidusrühmade jaoks. Sellepärast on intellektuaalomandi õiguste käsitlemine õigustatud. Ütlesime antud hääletage oma seisukoha, et tuleb võidelda võltsingute (eelkõige ravimite võltsingute) vastu, parandada noorte teadlikkust intellektuaalomandi küsimustest ning toetada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid. Teisalt hääletasime lõpuks Marielle Gallo raporti vastu, et tehtaks vahet internetikasutajate eraotstarbelisel failivahetusel ja kasumit teenivate võrgustike toodetud võltsingutel.

Meil on kahju, et vastu võetud raportis ei kajastu parlamendis ja Prantsusmaal (telekommunikatsiooni pakett ja Hadopi seadus) jõuliselt kaitstud seisukohad, et enne sanktsioonide kohaldamist internetikasutajate suhtes tuleb teha kohtuotsus. Selles väga tundlikus küsimuses peavad sidusrühmad leidma poliitiliselt ja tehnoloogiliselt erapooletud lahendused, mis tagavad lõppkokkuvõttes põhivabadused ning lihtsustavad omandiõiguste austamist ja loometegevust.

Ioan Enciu (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin selle resolutsiooni vastu, sest arvan, et Mariele Gallo raport ei taga neutraalsuspõhimõtte järgimist ja isikuandmete kaitset. Samuti ei eristata selles äri- ja eraotstarbelist failivahetust. Komisjon peab intellektuaalomandi õiguste rikkumise korral kohaldatavate karistuste jaoks õigusraamistiku loomisel arvestama rikkumise raskusastme ja sotsiaal-majandusliku mõjuga. Sellega seoses arvan, et raskeid süütegusid, millel võivad olla tõsised tagajärjed inimeste tervisele, ei saa liigitada samasse kategooriasse, kuhu kuuluvad väikese majandusliku mõjuga süüteod ja võrgutoodete piraatlus, ja nende eest ei saa ühtmoodi karistada.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Jäin selle raporti üle hääletamisel erapooletuks, sest ei arva, et selles on saavutatud tasakaal võltsimise ja piraatluse vastase võitluse, loovisikute õiguste ja interneti kasutamise vabaduse vahel.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Kunstiline, teaduslik, tööstuslik ja kultuuriline looming väärrib kaitset ja just sellepärast eksisteerivad rahvusvaheliselt tunnustatud intellektuaalomandi õigused. Need kindlustavad teose või leiutise puutumatuse ning peavad kaitsma seda võltsimise ja piraatluse eest. Kaasaegne tehnoloogia, eelkõige internet, on aga muutnud piraatluse ja võltsimise lihtsamaks ja kättesaadavamaks.

Me kõik teame, kui lihtne on internetist midagi ebaseaduslikult alla laadida või osta sealt võltskaupu ning kuidas selline käitumine mõjutab just loomemajandust. Jagan raportööri arvamust, et tarbijaid on vaja harida intellektuaalomandi õiguste küsimuses, et nad ei nõustuks võltsimise ja piraatlusega, ükskõik kui lihtne ja tühine see neile ka ei tunduks.

Samuti arvan, et võrgupiraatluse vastu võitlemiseks on vaja luua digitaalne siseturg, mis muudaks digitaalse sisu seaduslikult kättesaadavaks. Need on head toimivad meetmed piraatluse ja võltsimise vastu ning kooskõlas meetoditega, mida mina selles küsimuses pooldan.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Intellektuaalomandi õiguste kaitsmine on eesmärk, mis peaks Euroopa Liitu ühendama edasipüüdliku ja õiglase ühiskonna ning konkurentsivõimelise majanduse loomise nimel. Selle raporti vastuvõtmisega aitab Euroopa Parlament täita õigusraamistiku lünki ja kaotada nii praegused sagedased autoriõiguste rikkumised internetis. Vaja on luua tingimused tulemuslikuks sekkumiseks ELis, tagades liikmesriikide ja riiklike asutuste tihedama koostöö ühises sekkumisraamistikus, eelkõige seoses piirideta turu ehk internetiga. Euroopa võltsimis- ja piraatlusalasel vaatluskeskusel peab olema oluline osa autoriõiguste rikkumise vastase võitluse tõhustamisel rahvusvahelisel turul.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Selles raportis on palju vastuolusid. Ühelt poolt on seal küll asju, mida me täielikult toetame, konkreetsemalt autoriõiguste kaitsmine, kus isegi öeldakse, et loovuse ja kultuurimajanduse ergutamine ei tohi toimuda loomeinimeste huvide vastaselt, aga teiselt poolt tungitakse sellega patentide ja võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu valdkonda, arvestamata sealjuures erinevate sektorite iseärasustega. Sellepärast jääme lõpuks erapooletuks.

Tahame sellega näidata, et me saame aru, et autoriõigustega on probleeme ja neid õigusi on vaja kaitsta erinevates valdkondades, kaasa arvatud internetis.

Teame, et vaja on võidelda võltsimise ja piraatluse vastu, aga samamoodi ei tohi me unustada sektorite erinevust ning ajada segi autoriõigused ja patendid, eelkõige tarkvara ja ravimitega seoses.

Oleme nõus üleskutsega komisjonile, et tuleb püüda saavutada tasakaal erinevate huvide vahel, aga me ei ole kindlad, et see niimoodi saavutatav on. Ootame siiski muutusi, eelkõige seoses autoriõiguste ja loomemajanduse kaitsmisega sellistes riikides nagu Portugal, unustamata samas ka teisi huve, näiteks ebasoodsas olukorras elanikkonnarühmade huvid.

Lorenzo Fontana (EFD), kirjalikult. – (IT) Marielle Gallo raportis intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta siseturul on peamiselt juba komisjoni teatises esitatud materjal, milles nõutakse kahekordset kaitset, see tähendab nii õiguste kui ka tarbijate kaitset.

See on tähtis raport, eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, mis on minu kodupiirkonnas väga levinud ja mis on sageli intellektuaalomandi õiguste rikkumiste vastu kaitsetud. Lisaks toetan raportis kavandatud erakasutaja kaitset, mille puhul nn isiklikku koopiat rikkumiseks ei peeta, ning teabekampaaniate korraldamist, et teavitada tarbijaid materiaalse või interneti kaudu saadud toodete seaduslikkusest või ebaseaduslikkusest. Marielle Gallo head tööd ja raporti sisu arvestades hääletan tema raporti poolt.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjalikult. – (GA) Esitasin sellele resolutsioonile ühe muudatusettepaneku, et pandaks rohkem rõhku tähtsatele majandusharudele, millest kõnealused kogukonnad väga palju sõltuvad. Lissaboni lepingu artiklis 174 on kirjas, et Euroopa Liidu uus eesmärk on territoriaalne ühtekuuluvus. See tähendab, et Euroopa Liit peab pöörama rohkem tähelepanu mägipiirkondades, kaugtel väikestel saartel ja kõrvalistes kohtades elavate inimeste majanduslikele ja sotsiaalsetele vajadustele.

Olen kindlalt veendunud, et EL peab reageerima neile vajadustele kohe ja rakendama selleks konkreetseid meetmeid. Eriti vajavad tähelepanu kalurid, kes töötavad saarte ümber väikestel alustel. Väikesemahuline kalapüük on kauges piirkondades eluliselt tähtis, kui puuduvad teised töövõimalused. Irimaal on enamik sellistes kohtades tegutsevaid aluseid alla 15 meetri pikkused ning nende püütud kalade liik ja kogus ei mõjuta kuigi palju üldisi kalavarusid.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjalikult. – (PL) Pooldan kindlalt autoriõiguste kaitset ja arvan, et praegu kaitstakse neid sageli näiliselt ehk ainult paberil, samal ajal kui tehnoloogia teeb autoriõigusi käsitlevate õigusaktide eiramise väga lihtsaks. Ka mina ei ole nõus sellega, et internetikasutajatest, kes vahetavad faile erakasutuseks, tehakse kurjategijad. Jagan tarbijaorganisatsioonide arvamust, et asi on lihtsalt sellepärast nii, et puudub selge seaduslik võimalus, mida internetikasutajad hõlpsasti kasutada saaks. Oleks parem, kui soodustaksime autoriõigustega kaitstud materjali seaduslikku kättesaadavust internetis, näiteks kogu ELis tegutseva platvormi kaudu, kus pakutakse sellist materjali tasuta või sümboolse tasu eest ja makstakse litsentsitasusid reklaami rahade eest. Peame mõtlema loovalt ja kohandama õigusaktid 21. sajandi tegelikkusega. Meie resolutsioonis, mis kahjuks tagasi lükati, pooldasime selliste uute majandusmudelite toetamist, mis tagaksid realistliku rahastamise ja selged põhimõtted tulude jaotamiseks autorite vahel. Marielle Gallo raport on internetist failide allalaadimise suhtes piirav, kuna selles tahetakse karistada failide allalaadimist samaväärselt kui võltsravimite või -autoosade tootmist, aga see on tõeliselt ebaproportsionaalne.

Kavandatud mitteseadusandlikud meetmed, mille eesmärk on jõustada paremini õigusakte, panevad mind põhiõigustega seoses veidi muretsema. Arvan, et Marielle Gallo resolutsiooni vastuvõtmisega on parlament saatnud avalikkusele väga halva sõnumi selle kohta, kuidas ta tõlgendab intellektuaalomandi õiguste ja põhiõiguste vahelist tasakaalu.

Loodan, et konkreetsete õigusaktide ettepanekute üle arutlemisel tuleb terve mõistus tagasi.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) On selge, et intellektuaalomandi õigusi tuleb austada. Ja on selge, et nende õiguste rikkumist tuleb karistada, sest see kahjustab loomeinimeste, majanduse ja ettevõtete huve. Sellegipoolest ei saanud me Marielle Gallo raportit pooldada, sest mõne märkuse taha materiaalsete kaupade võltsimise kohta, mille vastu komisjon võitleb aralt, on tegelikult peidetud võitlus internetist allalaadimisega, mis kahjuks puudutab miljoneid inimesi.

Marielle Gallo on ju selle erakonna esindaja, kes kehtestas Prantsusmaal Hadopi seaduse. Gallo raportis ei ole selgelt kirjas, et tema tuliselt propageeritavad meetmed hõlmavad tagatist, et rikkumiste korral toimub kohtulik menetlus ja saab kasutada kaitsevahendeid. Samuti puudub õigus teha eraotstarbelisi koopiaid. Me ei saa miljoneid internetikasutajaid Euroopas teha kurjategijateks, nende tegevust jälgida ja neid süüdistada selle eest, et kultuuritööstus ei suuda kohaneda uue tehnoloogiaga ja teha kodanikele väärt jaemüügipakkumisi.

Sylvie Goulard (ALDE), kirjalikult. – (FR) Algatusraport intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta siseturul võeti vastu 328 poolthäälega. Vastu hääletas 245 ja erapooletuks jäi 81. Jah, Marielle Gallo (Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon) raport sai enamuse poolehoidu, aga arutelu oli segane. Gallo ei suutnud kaotada erimeelsusi ega sillutanud teed õigusaktidele. Mina hääletasin vastu. Tekstis ei ole põhivabaduste austamine ja intellektuaalomandi õiguste kaitsmine tasakaalus ning selles ei arvestata tehnoloogia hetkeseisu. On tõsi, et kuigi Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni ning Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni esindajate esitatud alternatiivsed resolutsioonid ei olnud üdini head, ei olnud neis valesid ja sobimatuid lahendusi. Sellegipoolest käitusin nii nagu vaja ja toetasin mõnd sätet võltsingute (eelkõige võltsravimite) vastase võitluse kohta, noorte teadlikkuse parandamise kohta seoses intellektuaalomandi küsimustega ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamise kohta. Aeg on teha poliitiliselt ja tehnoloogiliselt erapooletult põhjalikku tööd, et ühildada lõpuks ometi põhivabadused, loometegevus ning autorite ja artistide intellektuaalomandi õiguste kaitsmine.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjalikult. – (FR) Kuigi ma toetasin muudatusettepanekuid võltsimise vastu võitlemise kohta, noorte teadlikkuse parandamise kohta intellektuaalomandi küsimustes ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete uuendustegevuse toetamise kohta, sai algatusraport intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta siseturul minu vastuhääle. Paudi ju raportis ühte patta internetikasutajate eraotstarbeline failivahetus ja kasumit taotlevate võrgustike toodetud võltsingud. Lisaks on mul väga kahju, et raportis ei ole mainitud ülitähtsat nõuet, et enne sanktsioonide kohaldamist internetikasutajate suhtes peab olemas olema kohtuotsus. Selle raporti vastu hääletamisega tahtsin näidata, et ma ei kiida heaks teksti, kus puudub tasakaal põhivabaduste kaitsmise ja intellektuaalomandi õiguste austamise vahel.

Matthias Groote (S&D), kirjalikult. – (DE) Hääletasin Marielle Gallo raporti vastu, sest ei saa toetada meetmeid, millega kaasneb kas või väga väike võimalus, et inimesed jäävad ilma internetiühendusest või kaob interneti sõltumatus. Raportis ei tehta vahet kaubanduslikul ja mittekaubanduslikul failivahetusel, mistõttu muudetakse eraisikutest internetikasutajad kurjategijateks. Lisaks ei ole raportis määratletud mõistet „piraatlus”, mis võib sellisele kiirele kurjategijaks tembeldamisele vastu töötama hakata. Samal ajal aga viidatakse raportis väga vastuolulise võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu nõuetele ning üleskutsele läbirääkimisi kiirendada. Ma ei saa sellist raportit toetada.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin Marielle Gallo raporti vastu, sest selles ärgitatakse korraldama ehtsat piraadijahti ja see meenutab kahjuks Prantsusmaal Hadopi seaduse üle toimunud arutelu. Ainult sunniabinõudele suunatud raport, mis Strasbourgis läbi läks, paneb ohtlikult ühte patta nii materiaalsete kaupade, eelkõige ravimite võltsimise ja eraotstarbelise digitaalsete failide jagamise. Miljonid internetikasutajad, kes omavahel faile vahetavad, muusikat kuulavad ja filme vaatavad, saavad nii potentsiaalseteks kurjategijateks. Mina ja mu sotsiaaldemokraatidest kolleegid kaitsesime alternatiivset seisukohta, milles arvestatakse rohkem praeguse tegeliku olukorraga ja kaitstakse tarbijate põhivabadusi. Meie strateegia ei oleks vähendanud autoriõigustest saadavat tulu, sest tegime ettepaneku töötada välja sellised uued kaubandusmudelid, mille kohaselt saaksid autorid tasu selle eest, et nende töid internetis kasutatakse. Meie kui Prantsusmaa ja Euroopa sotsid peame olema eriti valvel, et põhivabadusi veelgi rohkem ei kahjustataks.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *kirjalikult.* – (FI) Marielle Gallo raport intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta sai minu poolthääle. Parlamendikomisjonis vastu võetud seisukoht toetab uuendustegevust ja tööhõivet loomemajanduses ning tarbijate turvalisust. Teisalt käsitletakse selles võltsimise erinevaid vorme ja piraatlusest tingitud ohte. Arvan, et raport on üldiselt tasakaalus, mistõttu hääletasin alternatiivsete resolutsiooni ettepanekute vastu. Loodan, et Marielle Gallo täna vastu võetud raport aitab kaasa sellele, et pannakse tugevam alus infoühiskonna digitaalse sisu väärtusahelate õiglasele ja tasakaalus arendamisele.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *kirjalikult.* – (FI) Tahan tänada kolleeg Marielle Gallot väga põhjaliku raporti eest. Kuigi fraktsioonid olid selle sisu üle eriarvamusel, oli kahtlemata olemas vajadus parandada inimeste teadlikkust loomemajanduse mõjust tööhõivele ja majandusele üldiselt ning selle sõltuvusest piisavatest kaitsemehhanismidest. Sellepärast hääletasin ettepaneku poolt. Näiteks vastupidiselt nende inimeste hirmudele, keda teevad ärevaks eraelu puutumatuse kaitse küsimused, ei tehta selles raportis mingeid ettepanekuid võtta vastu õigusakte, ammugi veel kehtestada karistusi, vaid rõhutatakse hoopis intellektuaalomandi olulisust Euroopa Liidu majanduse jaoks. Samuti nõutakse raportis tungivalt sellise õiglase süsteemi väljatöötamist kehtivate õigusaktide raames, mis tagaks omandi, sõnavabaduse ja üksikisiku kaitsega seotud põhiõigused.

Edvard Kožušník (ECR), *kirjalikult.* – (CS) Intellektuaalomandi õiguste austamine ja jõustamine on põletav teema, mille pärast muretsevad paljud Euroopa ettevõtjad. Sellepärast tuleb komisjonile tunnustust avaldada selle eest, et ta sellele teemale oma teatises sobivalt tähelepanu pöörab. Parlamendi esitatud raporti sisule on mul aga mitu põhimõtetist vastuväidet. Erinevalt raportist on mulle meeltnõõda komisjoni arvamus, milles leitakse, et kodanikuõiguste edendamise kehtiv ELi raamistik on tulemuslik ja siseturu nõuetekohaseks toimimiseks piisavalt ühtlustatud, mistõttu ei ole vaja selle jaoks võtta vastu lisaõigusakte. Olen kindlalt vastu igasugustele üleskutsetele luua ELi õigusraamistik, mis lubab võtta meetmeid intellektuaalomandi kuritarvitajate vastu. Selles küsimuses arvan, et õige oleks tunnustada liikmesriikide õigusakte. Kui Prantsusmaa on loonud selles valdkonnas oma õigusakti, mis kujutab endast küll digitaalset giljotiini, siis minul pole selle vastu midagi. Aga ma lihtsalt ei taha, et selline vastuoluline vahend laieneks kogu ELile. Samuti on mul palju kõhklusi selliste uute asutuste loomise suhtes nagu võltsimise ja piraatluse vaatluskeskus, samamoodi ka võltsimisvastast võitlust käsitleva mitmepoolse kaubanduslepingu suhtes, millega ei ole ühinenud need riigid, kus on kõige rohkem intellektuaalomandi õiguste rikkumisi. Neil ja teistel põhjustel hääletasin raportis väljapakutu vastu.

Isabella Lövin (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (SV) Nagu paljud teisedki Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni liikmed, toetan ka mina Marielle Gallo raportit, sest loomeinimeste peres sündinud ajakirjaniku ja kirjanikuna arvan, et üha sagedamini toimuvate intellektuaalomandi õiguste rikkumistega on hädasti vaja midagi ette võtta. Kui artistid, kirjanikud, heliloojad, filmitegijad, fotograafid ja muusikud ei saa teenida mõistlikku sissetulekut, on meie ühiskond kultuuriliselt ja intellektuaalselt vaene ning kaugel keskkonda hoidvast ja kultuuri edendavast kasvupotentsiaalst, mis on minu arvates säästliku ideoloogia alus. Samuti tahaksin rõhutada, et enamat kui miljonit Euroopa kultuuritöötajat esindavad organisatsioonid toetasid seda raportit, kaasa arvatud Euroopa Ajakirjanike Föderatsioon ja Euroopa Kirjanike Nõukogu. Olen olnud Rootsi Ajakirjanike Liidu liige peaaegu 25 aastat ja saanud mitmel korral abi oma autoriõiguste kaitsmisel, kui minu töid on väärkasutatud, nii kaubanduslikult kui ka kunstiliselt väärkoheldud ja kontekstist välja rebitud. Samal ajal olen kuulunud ka Rootsi kirjandusõiguste haldamise organisatsiooni (ALIS). Enne hääletust tahtsin toetada Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni esitatud alternatiivset raportit, milles ei nõutud üldisi kriminaalmeetmeid ja mis oli Marielle Gallo raportiga võrreldes rohkem tasakaalus. Kui see hääletusel tagasi lükati, jäi Marielle Gallo raport ainukeseks võimaluseks toetada autoriõiguste omanike õigust oma töö eest tasu saada.

Mario Mauro (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Võltsimine on Euroopa turul tohtu probleem. Kuigi see teema on arutluses olnud juba mitu aastat, saavad kahjuks vaid vähesed aru, millist kohutavat kahju autoriõiguste rikkumised meie majandusele tekitavad. Seega on vaja parandada institutsioonide teadlikkust sellest, et nad peavad hoolikalt kaaluma võimalusi, kuidas leida konkreetseid lahendusi, millega saab rahule jääda.

Samuti toonitatakse ja õigupoolest nõutakse raportis, et komisjon peab võrgupiraatlusega midagi realselt ette võtma. See ei ole küll lihtne, aga vaja on saavutada tasakaal interneti vaba kasutamise ja piraatlusevastase võitluse vahel. Marielle Gallo raport sobib selle eesmärgiga suurepäraselt ja sellepärast hääletan ma selle poolt.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Selles tekstis tunnistatakse Prantsuse revolutsiooniga 1789. aastal loodud intellektuaalomandi õigusi. Siiski kehtestab see ettevõtjatele eraõiguse mõistmise õiguse, mis oli revolutsioonieelse korra tava. Kuna olin ka Prantsusmaa Hadopi seaduse vastu, siis hääletasin selle raporti vastu.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kogu ajaloo vältel ei ole kunagi intellektuaalomandi õigusi austatud. Ent infotehnoloogia edusammud, eeskätt internetis, on seda probleemi süvendanud. Samuti on vaja rõhutada, et igasugune intellektuaalomandi õiguste rikkumine on majanduskasvule väga kahjulik ning üks varimajanduse ja kõige sellest tuleneva kahju põhjusi. Ainult intellektuaalomandi õiguste karmi jõustamisega on võimalik tagada tehnilise ja teadusliku uuendustegevuse areng, uute patenteeritavate avastuste tegemine ja kultuuritööstuse kasv, mis kõik on ELi majanduse arengule väga kasulikud. Usun, et selle raporti vastuvõtmisega aitame palju kaasa nende eesmärkide saavutamisele. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Hääletasin Marielle Gallo raporti poolt, sest selles pooldatakse selgelt intellektuaalomandi õiguste kaitsmist. Neid õigusi ohustatakse paljudel tasanditel ja neisse suhtutakse põlgusega. Kannataja ei ole mitte ainult majandus, vaid ka loomemajandus, sport ja muusikatööstus. Sellega seoses on mainitud ka autoriõigustega kaitstud materjali loata interneti ülespanemist. Kuna üha rohkem leiab aset just piiriüleseid intellektuaalomandi õiguste rikkumisi, on vaja sellega tegelemiseks ELi õigusraamistikku.

Sellea seoses on raportis tagatud, et kõik intellektuaalomandi õiguste jõustamise meetmed peavad olema vajalikud, proportsionaalsed ja demokraatlikule ühiskonnale kohased. See on minu jaoks eriti oluline. See kindlustab selle, et ühelt poolt on autoriõigused paremini kaitstud ja teiselt poolt ei looda seaduslikult toimivatele eratarbijatele tarbetuid piiranguid.

Vital Moreira (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Marielle Gallo raport intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta siseturul sai minu poolthääle, sest arvan, et selles esitatud seisukoht nimetatud küsimuses on õiglane ja tasakaalus.

Intellektuaalomandi õigused ei ole vähem kaitsmist väärt kui teised õigused. Loomeinimesed ja uurijad ning nende töid turustavad ettevõtted väärivad kaitset. Euroopa majanduse aluseks on ka loovus, teadustegevus ja innovatsioon.

Ei saa õigustada teatavate anarhistlike vasakpoolsete leppimist intellektuaalomandi õiguste rikkumisega interneti vabaduse kaitsmise ettekäändel. Samamoodi nagu laimamine, mustamine ja rassiviha ei muutu see seaduslikuks ainult sellepärast, et see toimub internetis.

Ka intellektuaalomandi õiguste rikkumine ei tohi lubatavaks muutuda. Õigus teha isiklikke koopiaid on isegi piisav kaitsemeede, mis lubab isikutel omada kaitstud teoste koopiaid. Aga me ei tohi lubada loomeinimeste omandiõiguste rikkumist, eeskätt sellepärast, et piraatlus ja võltsimine ohustavad sageli tarbijate tervist ja turvalisust.

Cristiana Muscardini (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Olen täielikult nõus sellega, mida öeldakse Marielle Gallo raportis intellektuaalomandi õiguste kohaldamise karmistamise kohta, ja üleskutsega komisjonile vaadata kiiremas korras läbi õigusaktid, et kaitsta intellektuaalomandi õigusi nii sise- kui ka välisturul.

Ajal, mil ühiskond digitaliseerub, on vaja leida seadusandlikke ja mitteseadusandlikke meetmeid, mis tagavad püsiva tasakaalu võltsimise ja piraatluse vastase võitluse ning interneti vaba kättesaadavuse vahel. Ainult nii saame parandada ELi majandusharude pääsu geograafiliste piirideta digitaalturule. Selleks peame tegelema mitmel territooriumil kehtivate litsentside küsimusega, mis praegu ei võimalda toodete seaduslikku müümist ja tarbijate juurdepääsu teabele, et teha internetis turvalisi oste.

Olen täiesti nõus sellega, kuidas on Marielle Gallo raportis rõhutatud ELi tolli tähtsust, sest tolliasutused peavad tänapäeval saama võtta konkreetseid meetmeid, et tõkestada intellektuaalomandi õiguste rikkumise kahtlusega kauba levikut. Sellepärast soovin, et komisjon töötaks välja tollipoliitika, milles käsitletakse omandiõigustega seotud probleeme, ning kiirendaks arutelu ja läbirääkimisi võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu üle.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Hääletasin Gallo raporti poolt, sest intellektuaalomandit tuleb kaitsta sama jõuliselt nagu materiaalsel omandil. Intellektuaalomand on oma vormist sõltumata arengu, innovatsiooni ja majanduskasvu edasiviiv jõud. Sellepärast peab see olema asutuste tegevuskavas erilisel kohal. See asjaolu on eriti tähtis Euroopa Liidus, kus on olemas teatav uuenduspotentsiaal. Kahtlemata on nii, et kui intellektuaalomandi õigusi tulemuslikult ei kaitsta, otsustavad asjatundjad oma uurimistegevuse teistesse riikidesse üle viia.

Evelyn Regner (S&D), *kirjalikult*. – (DE) Hääletasin Marielle Gallo raporti vastu järgmistel põhjustel. Minu arvates on see raport pooltoores ja tasakaalust väljas. Sellepärast koostas meie fraktsioon alternatiivse resolutsiooni. Selles on paremini läbi mõeldud ja rohkem tasakaalus käsitus. Minu arvates on internetikasutajate range kurjategijaks tembeldamine

ohtlik. Näiteks muusika allalaadimisega tegelevad peamiselt lapsed ja noored. Üks tähtis asi, mis Marielle Gallo raportist puudub, on mittekaubandusliku failivahetuse ja kaubandusliku autoriõiguste rikkumise eristamine. Muidugi peavad loomeinimeste ideed olema kaitstud ja kohaselt tasustatud ning nendest ideedest ebaseaduslikult kasusaajaid tuleb karistada. Usun, et peame unustama aegunud õigusliku mõtlemisviisi ja leidma tasakaalu teadmiste võrdse kättesaadavuse ning muusika-, kirjandus- ja filmivaldkonna teenuste õiglase tasustamise vahel. Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni esitatud resolutsioonis on selline käsitlus, aga Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni raportis seda ei ole.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – See täna vastu võetud raport sisaldab arhailist ühe vitsaga löövet vastumeedet intellektuaalomandi õiguste rikkumisele ja selles ei suudeta mõista muutunud olukorda intellektuaalomandi vallas. Kahju, et parlamendiliikmed ei tahtnud tunnistada, et võltsimine ja autoriõiguste rikkumine on kaks selgelt erinevat asja. Naeruväärne on võrdsustada näiteks eraotstarbeline muusika allalaadimine kaubanduslikul otstarbel võltsimisega organiseerunud kurjategijate poolt. Vaja on leida uusi lahendusi, milles arvestatakse erinevate intellektuaalomandi õigustega ja nende mõjuga tarbijate tervisele ja turvalisusele. Siiski on ka selge, et uues olukorras on vaja leida uusi viise loovisikute tasustamiseks.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult. – (IT) Üleilmastunud maailmas, kus internet on kontrollimatu ja kaitseta, valitseb võltsimine ja piraatlus. Kui intellektuaalomandit, mis on ettevõtete väärtuslik vara, ei väärtustata, siis ei soodustata uuendustegevust ega majanduskasvu, sest tehtud töö õiglane tasustamine ei ole tagatud.

Kaubamärkide võltsimine on eraldi teema, mis lisaks ettevõtetele majandusliku kahju tekitamisele võib ka tarbijatele ohtlik olla. Veel üks hea asi on see, et raportis lubatakse internetist seaduslikult faile alla laadida, kui neid kasutatakse eraotstarbel. Selline tegevus kasumi saamise nimel on aga kuritegu. Meie hääletasime seetõttu raporti poolt.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), kirjalikult. – (FR) Toetasin seda raportit, sest lisaks tuumakale sisule oli selle käsitlus tasakaalus, vaatamata mõne internetiettevõtte ja sotside survele, aga selline hämamine tuleb kunagi lõpetada. Kuigi see raport ei ole õiguslikult siduv, paneb see aluse intellektuaalomandi üle mõtlemisele digitaalajastul ja rõhutab erinevaid aspekte, millele tahaksin veel kord tähelepanu juhtida. Piraatlus ja failivahetus, mis hõlmavad miljoneid kasutajaid, on kultuuritööstuse, loomemajanduse ja töökohtade seisukohalt kahjulik. Kuigi olemasolevate arvnäitajate üle võib vaielda, on probleem olemas. Seetõttu palutakse raportis, et Euroopa Komisjon esitaks usaldusväärsed arvud. Mõne arvates on kultuuriteoste seadusliku hinna ja nende internetis „vaba“ kättesaadavuse vaheline lõhe tingitud turutõrkest. Sellegipoolest peame võtma endale vastutuse. Ebaseaduslik allalaadimine ei saa muutuda seaduslikuks paremäärmuslaste propageeritava isikuvabaduste kaitsmise ettekäändel. Ka kultuuritööstus peab midagi ära tegema, et hinnad oleksid vastuvõetavad, et kohaneda uue digitaalse nõudlusega ja et autoritele makstaks õiglast tasu.

Róża Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), kirjalikult. – (PL) Oma raportis intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta siseturul rõhutab Marielle Gallo, kui tähtsad on intellektuaalomandi õigused, patendiõigused, võltsimisvastane võitlus tervise ja turvalisuse seisukohalt tundlikes valdkondades, puuetega inimestele kasutamiseks sobivate vormingute loomine ja levitamine, ühtse digitaalturu loomine, internetis toimuv

tööstusspionaaž ja tööstusomandi alla kuuluvate andmete vargus. Need on kõik väga tähtsad küsimused, mis nõuavad konkreetseid meetmeid.

Marielle Gallo rõhutab, kui oluline on kohandada ELi intellektuaalomandi õiguste valdkonna õigusraamistik praegustele suundumustele ühiskonnas ja tehnika arengule. Ta teeb ettepaneku asutada Euroopa võltsimis- ja piraatlusalane vaatluskeskus. Kõige rohkem tekitasid vaidlusi internetis intellektuaalomandi õiguste rikkumist ja võltstoodete müüki käsitlevad sätted. Marielle Gallo kutsub kõiki asjaosalisi võtma konkreetseid meetmed, et hoiatada ja harida inimesi seoses autoriõiguse väärtuse ning intellektuaalomandi õiguste rikkumise ja võltsimise mõjuga töökohtadele ja majanduskasvule, ning rõhutab, kui oluline on selles valdkonnas harida noori. Eeltoodut arvestades otsustasin seda raportit pooldada, sest see aitab kaasa intellektuaalomandi õiguste paremale kaitsmisele siseturul.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Marielle Gallo raporti vastu, sest intellektuaalomandi õiguste õigusraamistiku täiendamiseks on vaja õiguslikke, mitte soovitusliku õiguse vahendeid. Intellektuaalomandi õiguste austamine soodustab uuendustegevust ja loovust. Digitaalarengu tegevuskava elluviimiseks on vaja nii tarbijaõiguste kaitsmist kui ka autoriõiguste ja nendega seotud õiguste austamist. ELi õigusaktid tuleb kiiresti kohandada tehnoloogia edusammudele ja infoühiskonna arengule. Arvan, et direktiiv 2001/29/EÜ tuleb läbi vaadata, et infoühiskonnas autoriõiguste kaitsega seotud õigusraamistik oleks ELi tasandil ühtlustatud. See läbivaatamine on vajalik selleks, et liikmesriikides on täheldatud direktiivi 2001/29/EÜ artiklite 5, 6 ja 8 sätete erinevat rakendamist, mille tõttu on neid liikmesriikides erinevalt tõlgendatud ja kohtutes langetatud erinevaid otsuseid. Komisjon ja liikmesriigid peavad kiiresti rahuldama siseturu arendamise vajaduse, luues selleks ELi tasandil lihtsa ja kättesaadava litsentsimisraamistiku. Nõudsin tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuses digitaalse televisiooni pakutavate võimaluste rohkemat kasutamist, näiteks subtiitrite kasutamist, mis võimaldab litsentse konkreetse teose levitamiseks mitmes keeles, muutes selle nii kogu ELis kättesaadavaks.

Angelika Werthmann (NI), kirjalikult. – (DE) Minu vastuhääl sellele raportile ei tähenda kuidagi seda, et ma ei ole nõus intellektuaalomandi õiguste kaitsmise alaste õigusaktidega. Lihtsalt ma ei ole nõus selle õigusvaldkonna probleemide sellise käsitleusega. Mõjusad intellektuaalomandi õiguste rikkumise vastu suunatud meetmed on vajalikud ja need tuleb rakendada. Ainuüksi sel põhjusel tuleb seda küsimust käsitleda palju eristavamalt. Tavakodanikke ei tohi panna ühte patta organiseeritud kuritegevusega. See on kohatu ja ebaproportsionaalne.

Resolutsiooni ettepanek B7-0518/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Mägipiirkondades ja hõredalt asustatud aladel on spetsiifilised probleemid, mistõttu on neil vaja konkreetset toetust regionaalprogrammide kaudu. Abivajaduse ja struktuurifondide kasutamise vajaduse hindamine peab ka edaspidi toimuma SKP alusel, et abistataks ja ergutataks vähem arenenud riike. Vaja on majanduskasvu, mis kajastub elukvaliteedi paranemises. Järelikult täiendab mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade strateegia meetmeid, mis on vastu võetud nende piirkondade probleemidest jagusaamiseks.

Resolutsioonis kutsutakse liikmesriike ja komisjoni üles hoolt kandma selle eest, et need piirkonnad saaksid uue mitmeaastase finantsraamistiku eriotstarbelistest eraldistest ka edaspidi kasu, ja sellepärast ma seda resolutsiooni toetasingi.

Sophie Briard Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Resolutsioonis tunnistatakse Lissaboni lepingu jõustumist, territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõtte järgimist kui Euroopa Liidu üht tähtsamat eesmärki ning vajadust anda rohkem abi geograafilise asukoha tõttu ebasoodsas olukorras olevatele aladele (mägipiirkonnad, saared ja hõredalt asustatud alad). Resolutsiooni tähtsaimas punktis nõutakse ELi konkreetse paindliku ja lõimitud poliitikaraamistiku loomist mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud aladega tegelemiseks, lähtudes nende ühisomadustest. Mulle kui ELi ühtekuuluvuspoliitika eest vastutava parlamendikomisjoni liikmele tundub, et nende piirkondade heaks tuleb rohkem ära teha ja nende abistamiseks tuleb kavandada konkreetseid meetmed.

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin kõnealuse resolutsiooni ettepaneku poolt, sest selles on kasulikke soovitusi ebasoodsate geograafiliste või demograafiliste tingimustega piirkondade abistamiseks, et oma probleemidega toime tulla. Nende piirkondade tulemuslikkus on ELi keskmisest madalam ning nende SKP on madal ja töötuse määr kõrge. Ühtekuuluvuspoliitika on kõige mõjusam vahend rasketes tingimustes piirkondade arendamiseks, toetades otseselt nende sotsiaal-majanduslikku arengut.

Kuigi mägipiirkondadel ja saartel on mõned ühised probleemid, näiteks on nad raskesti ligipääsetavad või sõltuvad vähestest majandusharudest, siis tegelikult ei ole nende arengupiirangud ühed ja samad. Sellepärast arvan, et ELi toetus tuleb kohandada iga piirkonna eriomadustele vastavaks. Sellise sihipärase strateegiaga on lihtsam lähendada neid piirkondi ülejäänud ELile ja parandada paljude ELi kodanike elutingimusi, sest neist 10% elavad mägipiirkondades ja 3% saartel. Looduslikult ebasoodsate tingimustega alad peavad saama võimalikult hästi ära kasutada ELi poolt struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi kaudu antavat rahalist abi. Mõni liikmesriik, kaasa arvatud Rumeenia, peab olulisel määral parandama oma süsteemi ELi rahaliste vahendite küsimiseks ja kasutamiseks.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Mägipiirkondades, saartel ja hõredalt asustatud aladel on konkreetseid probleemid, mis nõuavad erikäsitlust. Sellised probleemid on eeskätt halb ligipääsetavus, energiavarustus ja piirkondlik lõimumine, aga ka kliimamuutus ja ränne.

Hääletasin selle raporti poolt, sest leian, et neid piirkondi teistest piirkondadest eristavad omadused nõuavad nende arengu suunamist eraldi regionaalarengukavade ja -programmide abil, mis tuleb luua nende eriomadusi ja potentsiaali arvesse võttes.

Samuti tahan rõhutada, et kasutatavaid statistilisi näitajaid tuleb piirkonniti kohandada ja need ei tohiks piirduda ainult majanduslike näitajatega. Nii saaks luua nende piirkondade arengust täpsema pildi.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Mul on hea meel, et Lissaboni lepingus seatakse territoriaalne ühtekuuluvus majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse kõrval üheks Euroopa Liidu põhieesmärgiks, sest selle tulemusena avaldub Euroopa solidaarsus rohkem ja nähtavamalt. ELi ühtekuuluvuspoliitika peab hõlmama liidu kõiki piirkondi, eriti selliseid geograafiliste erijoontega piirkondi nagu Portugali Madeira saarestik ja Assoorid. Olen veendunud, et saame kaotada arengu erinevused liikmesriikides ja piirkondades ning liikmesriikide vahel ja piirkondade vahel ainult siis, kui meil on konkreetne paindlik ja lõimitud poliitikaraamistik, millel on õiguslik ja rahaline mõju ja mida saab kohandada iga piirkonna jaoks parima sekkumise tarvis, sobides ühtlasi lahendama nende piirkondade ühiseid probleeme, nagu üleilmastumine, kliimamuutus ja demograafilised muutused.

Toetan seda resolutsiooni ning kutsun nii komisjoni kui ka liikmesriike üles hoolitsema selle eest, et need piirkonnad saaksid eriotstarbelisi eraldisi, eelkõige uue mitmeaastase finantsraamistiku raames, ning töötama iga piirkonna jaoks eraldi välja kohandatud ELi meetmed ja programmid, mille eesmärk on parandada nende piirkondade taristut ning muuta need konkurentsivõimelisemaks ja probleemidega paremini toimetulevaks.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Iga kümnes eurooplane elab mägipiirkonnas. Mõned sellised piirkonnad, eelkõige uutes liikmesriikides, on ebasoodsas olukorras alad, kus vaesus ja infrastruktuuri puudumine mõjutavad olulisel määral inimeste elutingimusi. Need piirkonnad peavad ka edaspidi olema üks prioriteet ELi ühtekuuluvuspoliitika jaoks, mille konkreetsed vahendid tuleb kohandada mägipiirkondade probleemide olemusele ja raskusastmele vastavaks. Hääletasin resolutsiooni poolt, sest arvan, et EL peab solidaarsuse alusel tegutsema jõuliselt selle nimel, et tagada ennekõike tervishoiu- ja haridusteenuste kättesaadavus kohalikele elanikele ning kasutada ära ka Euroopa mägede pakutavat turismi- ja majanduspotentsiaali, et luua töökohti, kahjustamata sealjuures ökoloogilist tasakaalu.

Proinsias De Rossa (S&D), *kirjalikult.* – Territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõtte kinnitati 2007.–2013. aasta struktuurifondide määrustes ja see on sätestatud Lissaboni lepingus kui üks Euroopa Liidu põhieesmärke, millega tahetakse saavutada ELi ühtne areng, vähendades piirkondlike erinevusi ja kaotades arengutakistused, kaasa arvatud looduslike ja geograafiliste tingimustega seotud takistused. Resolutsioonis arvatakse, et mägipiirkonnad, saared ja hõredalt asustatud alad on ühtsed alad ja neil on mõned tähtsad ühisomadused, mis eristavad neid teistest piirkondadest, et nad väärivad eraldi regionaalarenguprogramme, ja sellega seoses rõhutatakse liidu äärepoolsetel aladel asuvate saareliikmesriikide erilist olukorda. Võiksin veel lisada kaluri- ja maakogukondade probleemid, kaasa arvatud Iirimaa läänerranniku, sealhulgas Donegali ranniku ja saarte probleemid. Lisaks nõutakse resolutsioonis ELi konkreetse paindliku ja lõimitud poliitikaraamistiku loomist mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud aladega tegelemiseks, lähtudes nende ühisomadustest.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Ettepanek võtta vastu resolutsioon mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade majanduslikku ja sotsiaalset arengut käsitleva ELi strateegia kohta sai minu poolthääle, sest vaja on konkreetseid meetmeid nende piirkondade nõrkadest külgedest jagusaamiseks ja nende potentsiaali ärakasutamiseks kooskõlas Lissaboni lepingus sätestatud uue eesmärgiga, milleks on territoriaalne ühtekuuluvus.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liidu piirkondlikest erinevustest üks nõuab erikäsitlemist ja see on mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade olukord. Neis piirkondades on geograafilise asukoha ja demograafilise olukorra tõttu erilised probleemid, mistõttu väärivad need ühtekuuluvuspoliitikas ja regionaalpoliitikas erikohtlemist.

Aluslepingutes sätestatud ühtekuuluvuspoliitika ei saa olla pelgalt ELi õiguses kajastuv poliitiline eesmärk. See peab olema konkreetne ja objektiivne poliitika, millega tahetakse saavutada säästev areng kõigis piirkondades, kaasa arvatud nendes piirkondades, kus on looduslikel põhjustel rohkem raskusi ja mis asuvad kaugemal (nt saared) või on halvemini ligipääsetavad (nt mägipiirkonnad).

See teema on minu kui portugallase jaoks eriti tähtis, mistõttu loodan, et komisjon arvestab selle resolutsiooniga ja teeb selles esitatud ettepanekud teoks.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Kõnealuses resolutsioonis oleks võinud olla suunised ja soovitused nende piirkondade jaoks, mille taristuga seotud ja geograafilised piirangud takistavad nende majanduslikku ja sotsiaalset arengut. Aga selle küsimuse analüüs on nii pinnapealne ega puuduta tõeliselt tähtsaid teemasid.

Mainides ainult territoriaalset ühtekuuluvust, jäetakse tähelepanuta üks majandusliku ja sotsiaalse arengu tugisambaid – majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus. Dokumendis kiidetakse heaks Lissaboni lepingus sätestatud territoriaalse ühtekuuluvuse nimetamine üheks liidu uueks eesmärgiks.

Nagu me juba mitu korda rõhutanud oleme, tuleb uute ühtekuuluvuseesmärkide saavutamiseks eraldada piisavalt rahalisi vahendeid, et need ei oleks ainult tühjad sõnad aluslepingutes või propagandaväljendid. Seda pole tehtud. Ühtekuuluvuseesmärgi saavutamiseks seni eraldatud vahendid on osutunud ebapiisavaks ja ELi senine poliitika on erinevusi hoopis suurendanud, mitte vähendanud.

Kuigi nii mägipiirkondadel, saartel kui ka hõredalt asustatud aladel on piirangud ja ebasoodsad tingimused, tuleb neist igaüht kohelda isemoodi, vastavalt nende konkreetsetele erinevustele ja omadustele. Samuti saame ainult kahetsusega tõdeda, et äärepoolseid piirkondi konkreetsetl üldse ei mainitagi.

Salvatore Iacolino (PPE), kirjalikult. Resolutsioon mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade majanduslikku ja sotsiaalset arengut käsitleva ELi strateegia kohta sai minu poolthääle, sest arvan, et Euroopa Liidu geograafiliste alade territoriaalse ühtekuuluvuse ja ühtse arengu teema tuleb uuesti tõstatada.

Arvan, et ainult ELi institutsioonide, liikmesriikide ja kohalike ametivõimude suurem koostöö ja kooskõlastamine saavad muuta geograafiliselt ja demograafiliselt ebasoodsas olukorras piirkonnad konkurentsivõimeliseks. Samuti ei tohi unustada iga piirkonna eripära, et piirkondliku arengu vahendite jaotamine oleks õiglane ja tulemuslik. Konkreetsetl peab Euroopa Liit hoolitsema saarte eest, et neid ei peetaks tähtsusetuteks ääremaadeks, nagu sageli juhtub.

Selleks peab ühtekuuluvuspoliitika olema seotud teiste poliitikavaldkondadega, mille kaudu saab avaldada märkimisväärset mõju nende piirkondade tulevikule. Mõtlen siin näiteks rändevoogude reguleerimise vahendeid, sest rändajad avaldavad piirkonna (nt Sitsiilia saare) sotsiaal-majanduslikule arengule märkimisväärset mõju.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE), kirjalikult. – (FR) Lõige 3 (Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni esitatud muudatusettepanek 1) sai minu poolthääle, sest arvan, et SKP peaks olema üks peamisi kriteeriumeid, mitte ainus kriteerium, mille alusel otsustada regionaalpoliitilise finantsabi vajaduse üle.

Hääletasin lõike 4 esimese osa vastu ja teise osa poolt, sest arvan, et mägipiirkondadele, saartele ja hõredalt asustatud aladele suunatud regionaalpoliitika jaoks on vaja õigus- ja finantsraamistikku.

Erminia Mazzoni (PPE), kirjalikult. – (IT) Mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade majanduslikku ja sotsiaalset arengut käsitleva ELi strateegia koostamisel võetakse sobiv ülesanne kohandada lisakriteeriumi „territoorium” hindamise alusel ühtekuuluvuspoliitika rakendusmeetmeid. Selle sekkumisega saab minu arust osutada „erilist tähelepanu” territoriaalsete erisustega piirkondadele, millest on juttu Euroopa Liidu

toimimise lepingu artiklis 174, ilma et see õõnestaks näitaja „SKP inimese kohta” kasutamist vahendite eraldamise võrdlusalusena.

Komisjoni avalduse eesmärk on muu hulgas lihtsustada juhtimise korraldust, mis võib muidu ohustada ELi sekkumismeetmete tulemuslikkust. Sellega aga oleks pidanud kaasnema julgem kontrolli leebemaks muutmine, sest see pärsib süsteemi toimivust.

Kulutuste läbipaistvus ei ole eesmärk, millest võib loobuda, aga see tuleb saavutada vähem bürokraatliku järelevalvesüsteemi abil, mis sobib paremini veel ühtlustamata süsteemi vajadustega, et mitte tekitada ELi riikide vahel ebavõrdsust.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepingu jõustumine muutis territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõtte veelgi tähtsamaks ja tõi nähtavale mure piirkondadevaheliste erinevuste pärast. Mägipiirkonnad, saared ja hõredalt asustatud alad peaksid saama kasu neile omistatud eristaatusest ja see peaks aitama neil neile omaste piirangutega toime tulla. Seega selleks, et need piirkonnad kohaneksid paremini, on väga vaja ELi strateegiat kõige ebasoodsamas olukorras piirkondade sotsiaal-majandusliku arengu edendamiseks. See strateegia peaks hõlmama konkreetseid programme, mis võimaldavad neil piirkondadel oma mahajäämusest jagu saada. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Erinevates dokumentides rõhutatakse alati, et maapiirkonnad, äärepoolseimad piirkonnad ja antud juhul mägiapiirkonnad, saared ja hõredalt asustatud alad vajavad eristrateegiat või isegi toetusi. Samal ajal võetakse mitmeid meetmeid, mis kiirendavad neist piirkondadest lahkumist. Pruugib vaid mõelda taristuprobleemidele, nagu ühistranspordi või postiteenuste puudumine, mis muudavad piirkonnad muust maailmast üha eraldatumaks ja sunnivad sealseid elanikke ostma endale autod ja leidma muid lahendusi. Kui me ei taha, et osa maast jääb inimtühjaks, ei piisa vaid nende alade eritoetustest, näiteks mingi objekti säilitamise otstarbel. Selle asemel tuleb leida püsiv tasakaal geograafiliste ja majanduslike puuduste vahel. Seda arvesse võttes on resolutsiooni ettepanekus esitatud ideed toetamist väärt.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Mägipiirkondi on kogu ELis ja neid, eelkõige Alpisid, iseloomustab eeskätt keskendumine põllumajandusele ja metsandusele. Muu hulgas tekivad probleemid elanikkonna vananemise, halva infrastruktuuri ja teenuste halva kättesaadavuse tõttu. Just mägipiirkondade põllumajandustootjad on eriti suure surve all, sest nende kulutused on suured ja sissetulekud võrdlemisi väikesed. Ent neil on tähtis roll maastiku säilitamises, säästvas majandamises, mahetoidu tootmises ja mägiturismis. Seda tuleb kohaselt tunnustada ja uurida mägipiirkondade spetsiifilisi probleeme. EL peab mägialade ja kogu Alpi piirkonna põllumajanduse tuleviku kaitsmise korralikult kätte võtma. Seepärast hääletasin ma raporti poolt.

Robert Rochefort (ALDE), kirjalikult. – (FR) Oma erisuse tõttu on mägialadel oma probleemid, eelkõige elanikkonna kiire vananemine, transpordiprobleemid, energiavarustuse küsimused ja piirkondliku lõimituse puudumine. Kuna esindan Euroopa Parlamendis Edela-Prantsusmaa valijaid ja olen eriti tundlik Pürenee probleemide suhtes, sai resolutsioon mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade majanduslikku ja sotsiaalset arengut käsitleva ELi strateegia kohta minu poolthääle. Tekstis nõutakse eelkõige ELi konkreetse poliitikaraamistiku loomist nende piirkondade probleemidega tegelemiseks, et nad saaksid paremini jagu oma alalisest ebasoodsast olukorrast ja kohandaks oma arengumudelit nii, et kasutada kõige paremini ära oma tugevad küljed. Samuti nõutakse selles nelja struktuurifondi, Ühtekuuluvusfondi ja ELi teiste finantsinstrumentide paremat

kooskõlastamist, et need oleksid võimalikult tulemuslikud ja soodustaksid nii nende piirkondade majanduslikku arengut. Mina toetan neid eesmärke.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Euroopa Parlament toetas jõuliselt resolutsiooni, kus kiidab heaks Lissaboni lepingus sätestatud territoriaalse ühtekuuluvuse nimetamise üheks liidu oluliseks eesmärgiks ja samuti artikli 174. Selle vastuvõtmisega arwab parlament, et artikli 174 sätete alusel tuleb luua konkreetsed arengustrateegiad ja meetmed nende piirkondade probleemidest jagusaamiseks ja potentsiaali elluviimiseks; arwab, et mägipiirkonnad, saared ja hõredalt asustatud alad on ühtsed alad ja neil on mõned tähtsad ühisomadused, mis eristavad neid teistest piirkondadest; arwab, et nad väärivad eraldi regionaalarenguprogramme, ning tõstab sellega seoses esile liidu äärealadel asuvate saareliikmesriikide erilist olukorda.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult. – (IT) Meie pooldame seda avaldust, sest vaja on luua mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade majanduslikku ja sotsiaalset arengut käsitlev ühine ELi strateegia. Peame soodustama selliseid algatusi nagu euroregioon, mis hõlmab Itaalia ja Prantsusmaa vahel asuvaid ühiste huvidega piirkondi. Just oma geograafilise asukoha pärast tekitavad ääre poolsed piirkonnad sealsetele inimestele probleeme, aga Euroopa majanduse hüvanguks on vaja neid hoida ja kaitsta, sest need on looduse seisukohalt tähtsad alad.

Debora Serracchiani (S&D), kirjalikult. – (IT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest arvan, et mägipiirkondade ja saarte arendamiseks on vaja ELi tasandi strateegiat, kus arvestatakse näiteks majanduse ja taristu arendamise, tööhõivepoliitika, loodusvarade kaitsmise, tsiviilkaitse, keskkonna- ja energiapoliitikaga.

Territoriaalne ühtekuuluvus on üks ELi tähtsamaid eesmärke, mis pandi paika Lissaboni lepingus eesmärgiga vähendada piirkondlikke erinevusi ning kaotada looduslikud ja geograafilised kitsaskohad. Selleks on vaja konkreetseid abinõusid ja spetsiaalseid arengustrateegiaid. Neile piirkondadele tuleb luua ülejäänud Euroopa Liiduga võrreldes võrdsed võimalused. Üks selline võimalus võiks olla säästliku turismi edendamine mägipiirkondades, luues nii tähtsa elatusallika nende alade inimestele. Samuti rõhutatakse just Euroopa ministrite 15. aprilli 2010. aasta Madridi deklaratsioonis turismipoliitika meetmete tõhusamat kooskõlastamist ning Euroopa turismi muutmist uuenduslikumaks, säästlikumaks ja sotsiaalsemaks.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liidus on piirkondade arengutase väga erinev. Territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgi kui ELi solidaarsuse väljendusega püütakse need erinevused kaotada ja edendada ühtset arengut, kasutades selleks rahalisi vahendeid taristu parandamiseks ning erinevatele sektoritele suunatud poliitikavaldkondade kohandamist iga piirkonna eripäradele.

Mägipiirkonnad, saared ja hõredalt asustatud alad on eriti ebasoodsas olukorras piirkonnad, sest nende sotsiaal-majanduslikku arengut mõjutavad nende looduslikud ja geograafilised tingimused. Sellepärast tuleb neile pöörata erilist tähelepanu, eeskätt arvestades lisaks SKP-le ka teisi arengunäitajaid, mis kajastavad õigesti iga piirkonna eripära, kaotades piiriüleste programmide jäigad abikõlblikkuse kriteeriumid, kooskõlastades erinevatest allikatest rahastamise ning töötades välja vertikaalse, kõiki juhtimistasandeid hõlmava tegutsemisviisi.

Sellega seoses võib sama loogika järgi öelda, et resolutsioonis esitatud ettepanekuid tuleks piirkonna eripäradele sobivalt kohaldada ka äärepoolseimate piirkondade suhtes, millel on kõnealuste aladega üht-teist sarnast.

Joachim Zeller (PPE), *kirjalikult*. – (DE) Jäin selle resolutsiooni ettepaneku üle hääletamisel erapooletuks, sest arvan, et praegu on tekkimas tohutul arvul igasuguseid strateegiaid: Doonau, Läänemere, Musta mere, Vahemere, kliimamuutuse vastu võitlemise strateegia jms, nii et varsti on vaja strateegiate strateegiat, et nende kõigiga kursis olla. Kõrvaliste alade toetamine on lisatud isegi Lissaboni lepingusse ja sellepärast on sellel oma õiguslik põhimõte. Samuti on see ühtekuuluvuspoliitika üks tähelepanukese, seda rõhutatakse komisjoni algatustes ning nõukogu ja parlamendi otsustes. Vaja on hoopis selgeid Euroopa tasandi otsuseid seoses ühtekuuluvuspoliitika ja regionaalpoliitika jätkumisega pärast 2013. aastat. Nii arvestatakse ka mägipiirkondade, saarte ja hõredalt asustatud alade toetamisega. Ent meil ei ole vaja tohutult palju resolutsioonide ettepanekuid erinevatel teemadel, sest need ainult kahjustavad tegeliku eesmärgi saavutamist ja nende jaoks ei ole praegu mingit põhjust.

7. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.30 ja see jätkus kell 15.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: STAVROS LAMBRINIDIS

asepresident

8. Eelmise istungi protokoll kinnitamine (vt protokoll)

9. Inimõiguste ja õigusemõistmise puudulik kaitse Kongo Demokraatlikus Vabariigis (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on avaldus, mis käsitleb inimõiguste ja õigusemõistmise puudulikkust Kongo Demokraatlikus Vabariigis.

Selle küsimuse eest vastutab liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident Catherine Ashton.

Ta ei saanud aga tänasel istungil osaleda ja tema nimel võtab sõna Olivier Chastel.

Olivier Chastel, *liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi Catherine Ashtoni nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja, volinik, austatud parlamendiliikmed! Mul on tõepoolest au võtta teie ees sõna kõrge esindaja paruness Ashtoni nimel.

Kinnitan teile kohe – tema nimel, mõistagi –, et Euroopa Liit on mures inimõiguste olukorra pärast Kongo Demokraatlikus Vabariigis ning ta taunib selle riigi inimõiguste aktivistide olukorra halvenemist, mida on näidanud viimased rünnakud ja vägivallateod nende vastu. Seda arvestades on iseäranis suurt muret tekitanud seksuaalne vägivald.

Kongo Demokraatliku Vabariigi olukord on olnud kogu aeg kuristiku äärel, sest riiki räsivad konfliktid, mida küll ohjatakse, kuid mis on rahva jaoks siiski väga traagilised. Riigil tuleb palju tööd teha, et ta suudaks end ise uuesti tulemuslikult üles ehitada. Enamikku selle riigi probleeme saaks kahtlemata taandada sealsetele keerulistele oludele, kuid kõiki raskusi ei saa oludega õigustada.

Seega mõistsid seitse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni eksperti oma 8. märtsi aruandes hukka edusammude puudumise riigi inimõiguste olukorra parandamises. Täpsemalt öeldes märkisid nad, et valitsus peab oma jõupingutusi suurendama. Elanike õiguste ja turvalisuse kaitse selle kõige laiemas tähenduses on riigi põhiülesanne. See peaks olema seetõttu Kongo Demokraatliku Vabariigi ülesehitusel ja õigusriigi põhimõtte edendamisel peamine eesmärk.

Mõned nädalad tagasi pidid Kongo Demokraatliku Vabariigi idaosas elanikud Põhja-Kivu provintsis Luvungis olema järjekordse põlastusväärse, mitu päeva väldanud grupiviisilise vägistamise tunnistajateks või ohvriteks. Need seksuaalse vägivalla aktid panid toime kuritegelikud rühmitused – Rwanda Vabastamise Demokraatlikud Jõud ja nende kohalik liitlane mai-mai miilitsaüksus. Meile teada olevatel andmetel, mida kinnitab ka ÜRO, oli ohvreid vähemalt 500.

See tragöödia, mis on kahjuks üks paljudest, peab sundima ametivõime suurendama oma jõupingutusi, et kaitsta paremini tsiviilelanikke, saavutada piirkonda stabiliseerivad poliitilised kokkulepped ja kaotada sel viisil kahjulik element, kes terroriseerib Kivu provintsi. See tragöödia näitab kõige halvemal kujul ka seda, kui palju on vaja tööd teha, enne kui jõutakse lõppude lõpuks edusammudeni põhiküsimustes, näiteks julgeolekureformis, milleta ei saa õigusriigi põhimõtet kindlustada.

On tegelikult kujuteldamatu, et Kongo valitsus saavutaks oma territooriumi üle kontrolli ilma hästi reguleeritud, välja õpetatud ja tasustatud sõjaväe, politsei jõudude või kohtusüsteemita. Kui Kongo Demokraatlik Vabariik peab täitma oma kohustusi kõikidel tasanditel, peab sama tegema ka rahvusvaheline kogukond. ÜRO peasekretär Ban Ki-moon on seda täielikult mõistnud, sest alustatud on uurimist, miks ÜRO missioon Kongo DVs (MONUSCO) luhtus, kui arvestada, et selle ülesanne oli inimesi kaitsta. Me peame lootma, et selle tulemusena muutub MONUSCO tõhusamaks, sest ta täidab seal endiselt väga tähtsat osa.

Peale selle tuleb küsida, mida saavad teha Euroopa ja rahvusvahelised kohtud. ÜRO peasekretäri eriesindaja konfliktiaegse seksuaalvägivalla küsimustes Margot Wallström nõuab, et süüdlased antaks kohtu alla. Me toetame seda nõuet täielikult oma 27. augusti ühisdeklaratsiooniga, mille koostasid kõrge esindaja Catherine Ashton ja Euroopa Komisjoni arenguvolinik Andris Piebalgs.

Kui mõelda kasvõi ühele kesksele küsimusele, millele Luvungi tragöödia tähelepanu juhtis, siis selleks on karistamatus. Mässulised ei ole tegelikud ainsad, kes kuritegusid toime panevad. Me oleme avastanud, et ka õiguskaitseasutused võivad sama laiduväärselt käituda. Seepärast on Kongo Demokraatlikus Vabariigis tõeliseks proovikiviks kohtusüsteemide toimimine. On ilmselge, et enamik vajalikke jõupingutusi kannab vilja vaid pikaajalise tegevuse järel. Me ei tohi aga unustada, et võitluses karistamatuse vastu, nagu ka kõikides muudes küsimustes, ootavad inimesed eeskujul ülaltpoolt.

Seda arvestades – kui nimetada vaid ühte juhtumit –, on inimõiguste aktivisti Floribert Chebeya Bahizire'i mõrvamise pooleliolev uurimine kindlasti tuleproov, sest see sümboliseerib sisemisi vastuolusid, mida aeg-ajalt Kongo DVs esineb.

Kahtlemata jälgib Euroopa Liit seda juhtumit väga tähelepanelikult. Seoses selle inimõiguste aktivisti surmaga nõudis liit kõrge esindaja Catherine Ashtoni kaudu, et Kongo Demokraatliku Vabariigi ametiasutused selgitaksid juhtunut.

Lõpetuseks soovin juhtida tähelepanu sellele, et EL toetab praegu ja ka edaspidi Kongo Demokraatlikku Vabariiki võitluses õigluse eest ja karistamatuse vastu. Seepärast on

2011.–2013. aasta valimisprotsessis eriti oluline rahvusvahelise kogukonna ning eriti ELi ja tema liikmesriikide toetus, mis aitaks luua demokraatia ja õigusriigi põhimõtetele rajaneva poliitilise keskkonna.

Me toetasime ÜRO ametlikult ka inimõiguste nõukogu sõltumatu eksperdi määramist, et aidata Kongo valitsusel nimetatud eesmärkide poole püüelda. Meie jõupingutused ei ole aga kahjuks veel vilja kandnud. Loodetavasti saame jätkata kõnelusi Kongo valitsusega, et jõuda sellel rindel edusammudeni.

Euroopa Liit teeb jätkuvalt koostööd, et saavutada tulemusi õiguse, poliitika kujundamise, kaitse, inimõiguste ja loomulikult ohvriabi vallas. EL on valmis edendama oma sellesisulist tegevust tõelises dialoogis Kongo Demokraatliku Vabariigiga.

Filip Kaczmarek, *fraktsiooni PPE nimel.* – (PL) Kongo Demokraatlikus Vabariigis on üks viimaste aastate raskemaid humanitaarkriise. Juuli lõpus ja augusti alguses toimepandud vägistamised – ehkki need olid kohutavad – on vaid üks näide traagiliste sündmuse jadas. Iga kuu vägistatakse Kongos üle tuhande naise ja kümned tuhanded lapsed tegutsevad sõduritena. Seksuaalne vägivald on üks viis, kuidas terroriseerida ja karistada neid Kongo elanikke, kes ei toeta konflikti „õiget” poolt. Seksuaalne vägivald on nii levinud, et organisatsiooni Piirideta Arstid andmetel pannakse 75% vägistamisjuhtumitest maailmas toime just Kongo idaosas.

Probleemiga kaasneb asjaolu, et ÜRO rahuvalvemissioon MONUSCO ei tee eriti midagi selle tegevuse ohjamiseks. Arutelud, mis peeti pärast seda, kui MONUSCO sai vägistamisjuhtumitest teada – viis päeva, kaks nädalat või üks nädal pärast nende toimepanemist – on kahetsusväärased. MONUSCO baas asub vägistamispaigast 10 miili kaugusel. ÜRO põhiline seksuaalse vägivalda ennetamise viis on see, et hoonetele pannakse sildid, kus on kirjas, et vägistamine on ebainimlik. Me ei saa niisuguse meetodiga seda tegevust peatada. Mis veelgi halvem – mitu aastat tagasi olid ÜRO sõdurid ise seksiskandaaliga seotud ja neid süüdistati näiteks selles, et nad sundisid tüdrukuid tegelema prostitutsiooniga. Probleem võib osutuda veelgi sügavamaks ja võib selguda, et MONUSCO ei ole tegelikult üldse soovi selle hävitusliku nähtuse vastu võidelda.

Euroopa Liit peab olema selles küsimuses otsusekindel. Ta peab keskenduma ohvrite abistamisele. Tegemist on kiireloomulise küsimusega, sest detsembri alguses toimub Kinshasas AKV–ELi parlamentaarne ühisassamblee ning niisugusele karistamatuse ja abituse õhkkonnale – ma nõustun eesistujariigi Belgiaga – tuleb teha lõpp, sest me peame kunagi üksteisele näkku vaatama.

Véronique De Keyser, *fraktsiooni S&D nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Võimatu on siin rääkida nende vägistamisohvrite ja naiste nimel, kes on kaotanud oma väärikuse, sandistatud imikute nimel, rasedate nimel, kelle kõht on lahti lõigatud, vanade naiste nimel, keda on vägistatud täägiga, ja kõikide nende naiste nimel, kelle kehast on nende häbiks – kuid eeskätt meie häbiks – saanud rüvetatud lahinguväli.

Võimatu on rääkida nende laste nimel, kes on värvatud sõjaväkke ning keda on sunnitud peksma nuiaga surnuks täiskasvanuid ja samasuguseid lapsi, nagu nad ise on, ja nende nimel, kes on muutunud tõelisteks seksiorjadeks. Seda seksuaalset genotsiidi, mille toimepanekut Kongos varjatult jätkatakse ja mille ohvrid ulatuvad igal aastal kümnetesse tuhandetesse, ei ole võimalik kirjeldada. Me oleme tõepoolest sõnatud.

On siiski selge, et olemas on kõik vahendid – õigusaktid, relvajõudude reformimise projektid, rahvusvahelised missioonid, rahaline toetus ja kogu ühiskonna jõupingutused.

Kuid karistamatus jätkub. Seda tõestab asjaolu, et niisugune kurjategija nagu Bosco Ntaganda mitte ei jäänud üksnes ilma oma karistusest, vaid sai Kongo valitsuses juhtiva ametikohagi. Me nõuame, et õiglus seataks jalule. See karistamatuse õhkkond ei saa jätkuda ainuüksi rahu sobitamise pärast.

Mida täpselt tähendab õigusemõistmine nende kuritegude pärast? See tähendab uurimise läbiviimist, kohtusüsteemi reformimist, sõduritele asjakohase tasu maksmist ning süüdlaste, sealhulgas tapatalgutele õhutajate vastutuselevõtmist, olenemata nende ametikohast. Meie riikide jaoks tähendab see seda, et me ei varusta mässulisi ja nende palgasõdureid relvadega ega osale ebaseaduslike maavaradega tehtavates kahtlase väärtusega tehingutes. Seepärast toetame Margot Wallströmi ja nõuame, et komisjon uuriks võimalust võtta USA uue seaduse – Kongo nn konfliktimineraalide seaduse – eeskujul vastu ELi õigusakt. See tähendab, et me ei poolda seda, kui meie mobiiltelefone ja arvuteid ning tulevikus ka meie hübriidautosid toodetakse konflikti käigus saadud ja ebaseaduslikult müüdnud mineraalide abil. Need on veremineraalid, nagu kunagi olid ka vereteemandid. Lugupeetud juhataja ja esimehed! Meie suhted Kongo valitsusega sõltuvad sellest, kuidas kohaldatakse täisleppimatuse põhimõtet naistevastase vägivalla suhtes. Kui ma tohin lisada, siis kehtestas selle põhimõtte Kongo valitsus ise.

(Aplaus)

Charles Goerens, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja, tänan teid. Mul on kahju seda öelda, aga arvestades vähest edu, mida me oleme saavutanud Kongo Demokraatlikus Vabariigis, tuleb meil rasked tagasilöögid ja läbikukkumised hukka mõista. Selles riigis vajab parandamist peaaegu kõik.

Selle asemel et kindlustada stabiilsus selles sandistatud riigis, teatavad ÜRO esindajad Kongo DVs väga rasketest inimõiguste rikkumistest. Praegusel juhul ei ole küsimus mõnes erandlikus vägivallateos, mille on korda saatnud mõned üksikud inimesed – kuigi ka see oleks täiesti laiduväärne. Kongo DVs juhtunu ei piirdu mõne erandliku kodanikuga, kes on jätud ilma igasuguse kaitseta seksuaalkurjategijate meelevalla. Mul tuleb öelda, et siin on meil tegu nähtusega, mis ulatub üksikisikutest palju kaugemale.

Kinnitatud andmed Kongo DVs 30. juulist 4. augustini aset leidnud sündmuste kohta annavad nendele kuritegudele uue mõõtme. Rahuvalveoperatsioonide eest vastutav ÜRO peasekretäri asetäitja Atul Khare on kinnitanud, et vägistamise ohvriks langes ligikaudu 500 inimest – nii naised, lapsed kui ka imikud.

Me ei saa neid jõhkraid kuritegusid enam lihtsalt hukka mõista. Me peame tegema midagi enamat ja selgitama välja, kes nende eest vastutab, andma nad kohtu alla ja heidutama potentsiaalseid kurjategijaid, aga ka käsitlema põhjusi ja asjaolusid, mille tulemusena võib päevavalgele tulla veel rohkem hukkamõistu pälvivaid juhtumeid.

Põhjuste käsitlemist ei tohi mitte mingil juhul tõlgendada leevendava asjaoluna seksuaalvägivalla toimepanijate jaoks. Kõikide nende probleemidega tegelemiseks on kahtlemata vaja sõjaväe ja politsei reageerimist – vähemalt lühikestki aega –, kuid ka teistsugune reaktsioon on vajalik. Tegelikult näeme me siin riigikriisi. Ma valin sõnu hoolikalt – meil on tegu kriisiga riigis, kes ei suuda enam täita oma suveräänseid ülesandeid, sealhulgas eeskätt tagada turvatunnet, mida kõikide riikide kodanikud võivad kogeda.

Reaktsioon peab tulema korraga nii Kongo DVlt, Aafrika Liidult, ÜROlt kui ka rahvusvaheliselt kogukonnalt. Mis puudutab aga Kongo rahva ees seisvate probleemide

lahendamise eri külgi, siis mitte miski ei saa asendada Kongo DV valitsuse vastutust. Samal ajal aga peame seisma nende kõrval ja neid toetama.

Isabelle Durant, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Ma võin vaid ühineda eelkõnelejate, eriti Véronique De Keyseriga, kes kirjeldas väga karmilt ja varjamatult vägivalda, mida naiste suhtes toime pannakse. See on tõsi, et kõik teated räägivad üht ja sama. Need teod on talumatud ja lubamatud nii üksikisiku kui ka rahva tasandil. Peale selle on kõikide nende vägivallategude eesmärk rahva puhastamine, alandamine ja lõpuks välja suretamine, mille kaudu jäetakse inimesed ilma oma väärikusest ja põhjusest elada.

Kõige selle pärast arvan ma seega, et me peaksime suutma reageerida veelgi jõulisemalt. On tõsi, et Kongo olukord on praegu kõikides küsimustes – mitte ainult naistevastaste vägivallategude, vaid ka teistes küsimustes – veelgi keerulisem. Olivier Chastel, te rääkisite arvukate kongolaste igapäevaelust, inimõigustest üldiselt – mitte ainult naiste õigustest – ja inimõiguste kaitsjatest. Ma soovin öelda, et minu jaoks on olemas ilmselge seos naistevastase vägivalda ja mitmesuguste kuritegude vahel, mille toimepanemise eest samuti ei karistata.

Loodusvarade riisumise eest ei karistata üldjuhul ikka veel. Siin toodi näiteks USA õigusakt, millest võiksime Euroopa Liidus innustust saada. Usun aga, et loodusvarade riisumise eest karistamata jätmine on samuti väga oluline küsimus. See on oluline, sest isegi Kongo presidendi Kabila tegevus loodusvarade eksportimise keelustamise vallas on praegu lõppkokkuvõttes kahjulik, eriti kõigi väikesemahuliste kaevandajate jaoks, kellele see on ainus elatis. See on kahjulik sellepärast, et see ei täida oma eesmärki. See on vaid suitsukate, sest me teame väga hästi, et Kongo relvajõud või vähemasti osa sellest ei ole seotud mitte ainult naiste vägistamise, vaid ka loodusvarade riisumise ja sellega seotud korruptiivse tegevusega.

Seega ei loe mitte ainult valitsuse õigusaktid ja otsused, vaid ka nende kohaldamis- ja rakendamisvõime. Valitsus peab suutma oma volitusi täita.

Kokkuvõtteks usun – ja paljud meist lähevad varsti Kinshasasse AKV riikidega kohtuma –, et saadame Kongo kasulike ja edasiviivate jõudude – olgu nendeks valitsus, kogukond, inimõiguste kaitsjad või muud jõud –, abistamiseks ja toetamiseks topeltsõnumi: sõnumi, et me toetame neid, kes soovivad arendada õigluse vaimu ja võidelda karistamatuse õhkkonna vastu; samuti sõnumi, mis puudutab poliitilisi jõude ja nende võimet leida vahendid tõeliseks valitsemiseks kõikidel tasanditel – julgeoleku kindlustamisel, õigusaktide kohaldamisel ja mitmesuguste otsuste rakendamisel ja kasvõi valitud isikute usaldusväärsuse tagamisel. Tõepoolest, neli aastat pärast valimisi, mida me kõik soovisime, rahastasime ja toetasime, ei ole oluline mitte ainult hukka mõista, vaid ka julgustada võtma meetmeid, mis võimaldavad valitsusel ja demokraatlikul korral üldiselt oma asjakohaseid ja konkreetseid ülesandeid täita. Usun, et kaks eriti tähtsat küsimust on naiste ja inimõiguste kaitsjate vastane vägivald.

Kokkuvõtteks ütlen, et kohtuprotsess Floribert Chebeya surmas süüdi olevate isikute üle toimub septembris. Arvestades ka tema perekonna kannatusi, peame minu arvates pöörama suurt tähelepanu sellele, et see kohtuprotsess tähistaks tõepoolest soovi kõnealust probleemi lahendada.

Charles Tannock, *fraktsiooni ECR nimel.* – Lugupeetud juhataja! Kongo Demokraatlik Vabariik ei ole kuigi demokraatlik – nii, nagu meie siin ELis seda mõistame – ega ka tõhusalt

toimiv vabariik. Osaliselt on selle taga tema suurus, nõrk piirikontroll ja halb infrastruktuur, mis muudab demokraatliku juhtimise tõeliseks katsumuseks.

Kuid Kongo DV hapruse rahvusriigina on põhjustanud ka kümneid aastaid kestnud korruptsioon, poliitiline represseerimine ning riigisisised ja naaberriikidega toimuvad juhutised relvastatud konfliktid, mille käigus pannakse toime metsikuid kuritegusid, näiteks massilisi vägistamisi. Olukord hakkas halvenema president Mobutu kleptokraatliku ja julma režiimi ajal ning see on jätkunud tänapäevani. President Kabila korraldas vähemasti üldvalimised, et jätta välismaailmale mulje demokraatliku reformi alustamisest, kuid tegelikult kontrollib ta kõiki võimutasandeid ja eelkõige juurdepääsu riigi rikkalikele loodusvaradele.

Mõne riigi, eriti Hiina, järjest kasvav huvi nende varade vastu on julgustanud Kabila režiimis toimivat riiki jätma unarusse oma kohustused seoses inimõiguste ja õigusriigi põhimõttega. Hiina enda inimõiguste olukord on laiduväärt ja ÜROs kaitseb ta tegelikult niisuguste riikide tegevust nagu Kongo, kellega tal on ärisuhted. Seepärast ei ole minu jaoks üllatav, et Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kolm pooleliolevat kohtuprotsessi puudutavad kõik Kongo DVst pärit inimesi.

Vaatamata sellele murettekitavale olukorrale keeldub Aafrika Liit Kabilat hukka mõistmast või avaldamast talle survet, et ta täidaks oma põhiseaduslikke kohustusi. EL ei ole iseenda õnneks niisuguses kitsikuses ja mul on hea meel, et kõrge esindaja paruness Ashton on võtnud selles küsimuses range seisukoha.

Lõpetuseks soovin korrata nõuet, mida ma olen siin parlamendis juba mitmel korral esitanud. Nimelt tuleks Kimberley protsessi laiendada, nii et see hõlmaks ka muid Aafrika tähtsamaid loodusvarasid. Aafrikas toimepandud inimõiguste rikkumised, mis on kahjuks väga sagedased, on tihti seotud võitlusega saavutada kontroll maavarade üle. Kimberley protsess on andnud häid tulemusi konfliktikaupade, s.o vereteemantidega kauplemise vähendamises ja ma usun, et samasugust tegutsemisviisi tuleks nüüd kasutada ka teiste kaevandussektorite puhul.

Marie-Christine Vergiat, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Jälle arutame siin parlamendis Kongo Demokraatliku Vabariigi keerulist olukorda, mis näib järjest enam halvenevat.

Juunis võtsime vastu resolutsiooni, millega mõistsime hukka Floribert Chebeya mõrvamise ja väljendasime muret Fidèle Bazana Edadi kadumise pärast. Alates sellest ajast on mõrvatud veel üks inimõiguste kaitsja – Salvator Muhindo Vunoka. Härra minister, te võite ta enda nimekirja lisada. Sellel suvel oli vaja mitmesaja inimese grupiviisilist vägistamist, et ÜRO otsustaks midagi ette võtta.

Tuleb välja öelda, et MONUSCO rahuvalvejõud, mis on Kongos selleks, et kaitsta tsiviilelanikke, humanitaartöötajaid ja inimõiguste kaitsjaid ning aidata võidelda karistamatuse vastu, asus vägistamispaigast mõne kilomeetri kaugusel ega teinud midagi.

Ban Ki-moon isiklikult heitis MONUSCO vägedele tegevusetust ette. ÜRO ametnikud on lõppude lõpuks Kongo valitsuse käsile võtnud. Uus vägivallategusid käsitlev aruanne avaldatakse oktoobri alguses, kuid see sisaldab 1996.–2003. aastani toime pandud vägivallategusid. Milline aja raiskamine! Kui palju inimesi peab veel mõrvade, vägistamise ja piinamise ohvriks langema? Kui palju lapsi peab veel hakkama sunniviisiliselt sõduriks, enne kui rahvusvaheline kogukond olukorda märkab ja hakkab sellekohaselt tegutsema?

Ma tahaks küsida, et mida teeb Euroopa? Kongosse on investeeritud suuri summasid. Seal on julgeolekusektori reformi missioon EUSEC ja Euroopa Liidu politseimissioon EUPOL. Peale humanitaarabi on ELi üks olulisemaid teoreetilisi eesmärke õpetada välja kohapealseid julgeolekujõude ja aidata reformida riigi julgeolekusüsteemi.

Millised on nende meetmete tulemused? Kongo DV on suur riik. Rahvaarvult on ta Aafrikas suuruselt kolmas. Sellel riigil on väga head võimalused heaolu saavutada, kuid 80% elanikest elab allpool vaesuspiiri. Veelgi halvem on see, et lohkava korruptsiooni tõttu muutub riik järjest vaesemaks.

Ma soovin küsida teilt üht: kui kaua te lubate sellel olukorral täiesti karistamatult jätkuda? Minister, nagu te ütlesite, me teame, et vägivallategudes osalevad ka relvajõud. Kas te ei arva, et käes on aeg asuda teistsugusele seisukohale?

Ma saan aru, et asjad ei ole ministrite nõukogus päris mustvalged ning mõned suured Euroopa riigid või vähemasti nende poliitilised esindajad, kelle suhtumine inimõigustesse on hästi teada, ei ole tegelikult tõelise sekkumise poolt, sest sellega saaksid nad olla president Kabilale meele järele.

Seepärast võite vajalike meetmete võtmisel loota Euroopa Parlamendile. Palun lõpetage olukord, kus vähemuse huvid on ülekaalus ja sealjuures ei mõelda tsiviilelanikele, kes ei suuda seda enam välja kannatada.

Bastiaan Belder, *fraktsiooni EFD nimel*. – (NL) Lugupeetud juhataja! 2010. aastal tähistab Kongo oma iseseisvuse 50. aastapäeva. Kui vaatame ajas tagasi, siis näeme, et neid viimast 50 aastat on kuni tänapäevani määritud häbiväärsele verrega.

Põhja-Kivu piirkonnas sellel suvel aset leidnud kohutavad sündmused üksnes kinnitavad seda. Kui me loeme, et ÜRO missiooni 25 sõdurit oleksid pidanud selle ära hoidma, siis tekib meil küsimus ka logistika kohta. 20 000 ÜRO rahuvalvajat, samas kui asjatundjad ja eksperdid ütlevad, et vähemalt 60 000 rahuvalvajat on vaja, et säilitada seal mingisugunegi kord. See on tõesti probleem.

Soovin esitada küsimuse nõukogule ja komisjonile. Mida on EUSECi ja EUPOLi missioon Põhja- ja Lõuna-Kivus teinud, et suurendada kohalike elanike ohutust ja võtta vastutusele selle suve julmuse toimepanijad?

Probleemid esinevad just nimelt seal, kus asuvad Kongo DV suurimad varad. Hiljutiste andmete kohaselt on Kongo kaevanduste väärtus 24 miljardit USA dollarit. Septembri algul edastatud Kongo valitsuse pressiteate järgi lõpetati kaevandamine Kivus viivitamatult, sest relvastatud rühmitused olid kasutanud kaevandusi ebaseaduslikult, mõnikord valitsusametnike toel. Pealtnäha on see hea algus, ent kuidas seda kaevandamiskeeldu jõustatakse? Levivad ka kuuldused, et Kongo valitsus võõrandab välisinvestorite kaevandusi vaid selleks, et müüa neid edasi oma välismaistele äripartneritele.

Ma soovin küsida nõukogult järgmist. Mida saavad ELi missioonid kohapeal ette võtta, et vähendada ebaseaduslikku kaevandamist? Kas te saate kinnitada, et kaevanduste ebaseaduslik kasutamine on lõppenud, ning kuidas saaks kaevandamiskeeldu jõustada võimaluse korral ELi kohapealsete missioonide abil? Ma loodan siiralt, et EL teeb tööd ÜRO kohapealse missiooni otsustava tugevdamise nimel, sest see on hädavajalik. Kui ma ei eksi, siis pressiteadete põhjal püüab Kongo valitsus praegu seda missiooni lõpetada. Sellel oleks riigi jaoks väga halvad tagajärjed.

Andrew Henry William Brons (NI). – Lugupeetud juhataja! See arutelu jätab mulje, nagu oleks inimõiguste rikkumised Kongos alles hiljutine nähtus või nagu oleks see Aafrikas midagi ebatavalist. Kahjuks pole see nii.

Ma mäletan Belgia Kongo iseseisvumist 1960. aastal, kui ma alles koolis käisin. Ma mäletan, kuidas iseseisvuse esimestel kuudel rööviti ja vahistati Patrice Lumumba. Mul on ikka veel elavalt meeles meediakajastus sellest, kuidas ta jõhkralt veoki kasti visati ja teda ei nähtud enam kunagi. Sellele järgnesid kümnendid, mida iseloomustasid vennatapp, diktatuur ja kodusõda.

Kongo ei ole olnud Aafrikas erijuhtum. Rahumeelset demokraatiat oleks seal raske leida. Kui ma peaksin selgitama, miks on olukord selliseks kujunenud, siis ütleksin, et sealsel veel peab midagi viga olema. Kuid tegelikult seisneb põhjus muus.

Mitte ainult Kongos, vaid kogu Aafrikas oli nii, et kui kolonistid tõmbasid Aafrika kaardile sirgeid jooni, ei pööranud nad tähelepanu hõimude ja rahvaste vahelistele erinevustele. Pärast iseseisvumist olid kõikide riikide ühiskonnas suured vertikaalsed etnilised, keelelised ja ka usulised lõhed ning niisugune olukord tekitab alati poliitilist ebastabiilsust.

See kehtib nii Belgia kui ka endise Belgia Kongo kohta. Ainus erinevus on selles, et Belgial on õnnestunud poliitilisest vägivallast pääseda. Sama ei saa aga kahjuks öelda Bosnia ja Horvaatia kohta, kus on tapetud palju inimesi – võib öelda, et sama põhjusega sadismiga.

Kui vertikaalsed lõhed põhjustasid riikide ebastabiilsust ja mõnikord ka vägivalda, siis miks tekitame me Euroopas samasugust vertikaalset lõhet kontrollimatu sisserändega kõikides kolmandatest riikidest, kuid eriti Aafrikast? Me ei olnud rahul, kui pidime jätma Aafrikasse maha poliitiliselt toimimatud ühiskonnad. Miks tegeleme me siis samasuguste probleemide tekitamisega Euroopa tuumriikides?

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Meil on taas arutelu Kongo Demokraatliku Vabariigi olukorra üle. Nagu keegi ütles, on see vabariik, mis on demokraatlik suuresti üksnes nime poolest ja kus rikutakse iga päev inimõigusi. Me räägime täna vägivallast kõige nõrgemate, eriti naiste vastu, keda vägistatakse, ja laste vastu, kes on muude asjade hulgas sunnitud ühinema relvajõududega – ebaseaduslike relvajõududega. Me räägime vägistamisest, piinamisest ja mõrvamisest. Me räägime vägivallast, mille kordasaatjad – see on kõige hullem – ei saa oma teo eest karistada, ning me räägime vägivallast, mis on muutunud nii tavapäraseks, et raske on rääkida isegi mingisugusestki kultuurilisest või muust üksmeelest. Me räägime vägistamisest, mida panevad toime sissid, aga ka sõjaväelased ja tsiviilvanused. Me räägime naistest, kellel pole kedagi, kes neid kaitseks.

Me ei tohi unustada, et paradoksaalselt räägime me piirkonnast, mis on Aafrikas ja maailmas üks õnnetumaid, kuid loodusvarade poolest üks rikkamaid. Neist varadest peaks täielikult piisama, et rahuldada kõikide sealsete elanike vajadused. Me ei tohi unustada, et see on üks järjekordne ebaõnnefaas, mis on hinnangute kohaselt viimase kümne aasta jooksul nõudnud kümnete tuhandete inimeste elu ja mille tagajärjel on olnud 200 000 vägistamisjuhtu. Me võime vaid oletada, kui paljudest vägistamisest pole teatatud.

See olukord valmistab meile suurt muret, vähemasti Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni koosolekutel. Küsimusi tekitab ÜRO töö tõhusus ning see, miks sisse ja teisi isikuid nende toimepandud kuritegude eest ei karistata. Need kurjategijad tuleb vastutusele võtta. Kohtusüsteem peab tegutsema hakkama. Ma usun, et ka AKV riikide ja Euroopa Parlamendi kohtumine on suurepärane võimalus seda ebainimlikku olukorda parandada.

Kui me käsitleme Kongo kriisi, siis just rahvusvaheline kogukond peab ettevõtlikkust üles näitama. See on ka meie, Euroopa Parlamendi liikmete ülesanne sellest rääkida.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ma soovin tänada komisjoni ja nõukogu esindajaid, et nad esitasid oma arvamuse inimõiguste ja õigusemõistmise puuduliku kaitse kohta Kongos.

Olukord on tõepoolest heidutav ja ma arvan, et kolleeg Véronique De Keyser kirjeldas seda oma kõnes väga hästi. Siiski soovin sellega seoses juhtida tähelepanu ka rahvusvaheliste vabaihenduste ärevusttekitavatele teadetele. Nendes räägitakse tegelikult järjepidevatest organiseeritud rünnakutest relvastatud üksuste kontrolli all olevate kogukondade vastu, et vägistada kohalikke naisi. Vaid ühe kuu eest vägistati 13 külas rohkem kui 150 tsiviilelanikku. Head kolleegid! See kõik toimus vaid mõni kuu pärast seda, kui ÜRO Julgeolekunõukogu uuendas oma Kongo missiooni mandaati, et aidata valitsusel kaitsta tsiviilelanikke inimõiguste rikkumiste eest.

Teine selle olukorra paradoksaalne tahk on see, et seksuaalvägivallaakte panevad toime kõik konfliktipooled, sealhulgas valitsusväed, mis on täiesti lubamatu. Seepärast soovin paluda Euroopa institutsioonide esindajatel veel kord avaldada kõikvõimalikku diplomaatilist ja muud survet – sealhulgas ÜRO ja tema Kongo missiooni kaudu –, et niisugune tegevus lõpetada. Euroopa Parlamendi toetuses ei ole teil vaja kahelda.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kongo Demokraatliku Vabariigi olukord on endiselt väga murettekitav. Iseäranis ärevaks teeb asjaolu, et vaatamata Euroopa Liidu ja ÜRO kohalolule suurenevad vägivald ja vägivallaks valmisolek järjest enam. Me oleme osalenud palju aastaid mitmesugustes Kongo missioonides. Seepärast vastutame ka meie teataval määral sealsete sündmuste, eriti aga niisuguste juhtumite eest, mille panevad toime või lubavad toime panna rühmitused, keda me ametlikult toetame. Üks Kongo kõnekäänd kõlab nii: „Kass võib minna küll kloostriisse, kuid ta jääb ikkagi kassiks.” Kui kasutada seda kõnekäändu julgeolekujõudude kohta, siis tähendab see, et kurjategijale võib mundri selga panna, kuid see ei tähenda, et ta ei saada enam kuritegusid korda, lausa kaugel sellest. Just selles meie probleem seisnebki. Me peame tegema Kongo valitsusele üheseltmõistetavalt selgeks, et me ei luba niimoodi käituda ega niisuguseid tegusid varjata.

Kõik siin parlamendis olijad nõustuvad, et Kongo olukord halveneb. Ma juhiksin tähelepanu asjaolule, et me viisime seal 2006. aastal läbi valimiste vaatlemise missiooni. Alates sellest ajast ei ole riigi demokratiseerumises olnud peaaegu mitte mingisuguseid edusamme. Nõukogu ja komisjon peaksid hoolikalt kaaluma, kas meil tuleks saata sinna taas täielik missioon ja jälgida valimisi sel korral teistmoodi või mitte. Ma leian, et tingimused täieliku valimiste vaatlemise missiooni korraldamiseks on kõike muud kui soodsad. Ka see oleks vale sõnum valitsusele, kes eirab järjekindlalt Euroopa Liidu eeskirju ja soovitusi.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Lugupeetud juhataja! Ka meie, eurooplased, oleme osaliselt põhjutanud selle viletsuse, mida me Kongo DV idaosas näeme. Mässulised teenivad ikka veel suuri summasid, müües väärismetalle – näiteks kolumbiit-tantaliiti – meie telefoni- ja arvutitööstusele, sest me ostame neid endiselt valimatult.

Euroopa riikidel ei ole olnud kunagi vajadust töötada välja õigusakti, mis reguleeriks vastutust tarneahelas, ja ühtegi sellesisulist katset pole tehtud. Märkimisväärne on praegu see, et USA just seda tegi. Meie ei ole midagi teinud lihtsalt sellepärast, et me kardame konkurente Hiinat ja USA-d. Mida me aga möödunud suvel nägime? USA võttis vastu

õigusakti, milles nõutakse läbipaistvust ja seda, et ettevõtted annaksid teada Kongo DVst või selle naaberriikidest pärit väärismetallide kasutamisest. Selle maailma Hewlett-Packardid ja IBMid peavad selle kohaselt toimima. Me peaksime järgima USA eeskuju ja kehtestama ka endale sellise seaduse.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Lugupeetud juhataja! Käesolev aasta on Aafrika aasta ja me tähistame seda nende riikide auks, kes võitsid viiskümmend aastat tagasi koloniaalvõimudelt endale iseseisvuse. Kui me aga vaatame mõningate nende riikide arengut pärast neid viitkümmet aastat, siis ei ole meil kahjuks eriti põhjust optimistlik olla. See kehtib ka Kongo Demokraatliku Vabariigi kohta. Kui ta tahab viiskümmend aastat pärast iseseisvuse võitmist Belgia endiselt koloniaalvõimult olla Euroopa Liidu partner ja rahvusvahelise kogukonna täieõiguslik liige, peab ta hakkama innukalt tegelema seal viimastel nädalatel toimepandud võigaste kuritegude ärahoidmisega, samuti peab ta kaitsma inimõigusi ja kindlustama õigusriigi põhimõtte kogu Kongo Demokraatliku Vabariigi territooriumil.

EL peaks koos ÜRO ja Aafrika Liiduga avaldama austust Kongo vägivallaohvritele. Ta peaks seda tegema muu hulgas meetmetega, mis aitavad desarmeerida naaberriikide – Rwanda, Sudaani lõunaosa ja Uganda – relvastatud rühmitusi, kes panevad toime rünnakuid Kongo elanike vastu. Ka meie peaksime näitama, et suudame midagi ette võtta ja siinkohal kutsun ma Euroopa Liidu välisasjade kõrget esindajat paruness Ashtonit üles esitama seoses järgmise AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee kohtumisega, mis toimub detsembris Kinshasas, konkreetse ELi tegevuskava inimõiguste kaitsmise kohta Kongo Demokraatlikus Vabariigis.

Kinga Gál (PPE). – Lugupeetud juhataja! Inimõiguste allkomisjoni liikmena mõistan ma teravalt hukka Kongos viimasel ajal aset leidnud sündmused.

21. sajandil on lubamatu, et tapmist, vägistamist ja laste ahistamist kasutatakse iga päev sõjapidamise vahendina, samal ajal kui kohal on ka ÜRO väed. Viimasel viiel aastal on üksnes dokumenteeritud juhtumite arv suurenenud Kongos 20 korda. Naiste ja laste elu on ohus, nende inimõigustest ei hoolita üldse ja nad on jäetud ilma inimväärakusest. Nad ei saa enam lõimuda oma traditsioonilise kogukonnaga, mistõttu hävib ka sotsiaalne infrastruktuur.

Rahvusvaheline üldsus peab ametlikult tunnistama, et Kongos toimepandud massiline vägistamine on inimsusevastane sõjakuritegu. Vaja on kooskõlastatud meetmeid, et avaldada jätkuvalt survet vägistamise toimepanijatele ja võtta nad vastutusele kas riiklikus kohtusüsteemis või Rahvusvahelises Kriminaalkohtus. Mul on hea meel, et missiooni EUSEC RD Congo pikendati äsja 30. septembrini 2012, loodetavasti pikendatakse ka EUPOL RD Congo missiooni.

Kriminaaluurimise alustamiseks tuleks kaasata eritöötajaid. Edasise toetuse peaks tagama Euroopa demokraatia ja inimõiguste algatus. Astuda tuleks veel mõningaid samme, näiteks anda rahuvalvajatele mobiiltelefonid, parandada MONUSCO rahuvalvejõudude ja kohalike elanike vahelist suhtlust ning kohustada mässulisi rühmitusi rohkem oma tegude eest vastutama. Toetada tuleb humanitaarabisutusi, et nad jõuaksid abi vajavate tsiviilelanikeni.

Samal ajal tuleks valitsusel hakata kohaldama oma hiljuti välja kuulutatud täisleppimatuse põhimõtet ning ta peaks looma riikliku inimõiguste komitee, mis on sätestatud põhiseaduses. Kokkuvõttes tuleb aga esmatähtsaks pidada naiste ja laste kaitset.

Richard Howitt (S&D). – Lugupeetud juhataja! Käesoleva aasta alguses käis siin Euroopa Parlamendis Kongo DV Panzi haigla günekoloog Denis Mukwege, kes ütles meile, et kuna

viimase viieteistkümne aasta jooksul on selles riigis olnud vähemalt 200 000 vägistamisjuhtu, siis on see olukord liialt julm selleks, et seda vägistamiseks nimetada, ja selle asemel tuleks kasutada terminit „seksuaalne veresaun”, ning et seksi kasutatakse terrorismi vahendina.

Me ei teadnud siis, et mõned nädalad hiljem piiratakse sisse Luvungi linn, mis asub rahvusvahelistest rahuvalvejõududest 20 miili kaugusel, ning ligikaudu 500 naise ja lapse suhtes kasutatakse korduvalt kohutavat seksuaalvägivalda.

Siin Euroopa Parlamendis, kus me oleme mõistnud hukka kaitse tagamise puudulikkuse Rwandas ja Srebrenicas, ei saa ega tohi me vaikida. Me peaksime kiitma ÜRO peasekretäri asetäitjat, kes tunnistas ÜRO tegevuse ebaõnnestumist ja organisatsiooni osalist süüd. Me peaksime aga ka nõudma, et ÜRO uuriks, miks jäeti tähelepanuta kohalikud hoiatused, mille edastasid mootorratastel taksot sõitvad juhid, miks puudus ÜROl võimalus kasutada kohaliku keele tõlki ning kuidas vähendavad tegevuseeskirjad jätkuvalt rahuvalvejõudude tõhusust.

Tegelikult tahaksin ma küsida kõikidelt ÜRO ja meie ELi liikmesriikidelt, mis juhtus nende ilusate sõnadega, mille me panime hääletusele seoses ÜRO kaitsmiskohustusega. Ma tunnustan Olivier Chasteli, kes ütles täna pärastlõunal, et kuriteo toimepanijad tuleb kohtu alla anda. Kuid aruandes, mille ÜRO peatselt koostab, tuleb juhtida tähelepanu vajadusele asjakohase kohtusüsteemi järele, et käsitleda Kongo DV idaosas aastakümnete vältel toime pandud kuritegusid.

Lugupeetud juhataja! Ma olen nõus nende sõnavõtjatega, kes taunisid õõnestavat korruptsiooni, mis soodustab Kongo DV rikkalike maavarade riisumist. Eelkõige aga peaksime siin arutelus ütlema, et seksuaalvägivalda kasutamiseks sõjapidamise vahendina puuduvad igasugused põhjused, õigustused ja süüd pehmendavad asjaolud ning kõige rohkem peaksime muretsema nende 500 naisohvri pärast, keda me keegi kaitsta ei suutnud. Meil tuleks teha nii, et seda enam kunagi ei juhtuks.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – Lugupeetud juhataja! EL peab tunnistama enda süüd selles, et vaatab tegevusetult pealt, kuidas endistviisi kannatavad kaitsetud naised ja lapsed relvastatud mässajate ja sõdurite tõttu.

Kätte on jõudnud aeg minna sõnadelt üle tegudele. Meil tuleb võtta konkreetseid meetmeid ja pakkuda kohapeal toetust, et tugevdada koos rahvusvaheliste missioonidega Kongo DV julgeolekujõude. Me peame hakkama tegelema innukalt probleemi lahendamise ja võimaluse korral avaldama valitsusele survet, et ta oma rahvast kaitseks. Peale selle tuleb meil rääkida ühisel, kõlaval ja julgel häälel ning öelda valitsusele, et ta lõpetakse inimõiguste rikkumised. Kongo DVl – sellel maal – on tohutud loodusvarad. Me soovime kuulda häid uudiseid ka Aafrikast.

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Ma ühinen selle julma vereasuna kriitika ja hukkamõistuga, aga ka ÜROle suunatud kriitikaga, sest ta ei teinud kõike võimalikku selle veresauna ärahoidmiseks. Sellele vaatamata on kiiduväärt, et ÜRO konfliktiaegse seksuaalvägivalda küsimuste eriesindaja äsjaloodud ametisse asunud Margot Wallström on juba selgesti tunnistanud ÜRO vastutust, ning me võime siiski loota, et neid kuritegusid selgitatakse kõigile mõistetavalt.

Ma soovin teile meelde tuletada, et käesoleva aasta veebruaris oli meil parlamendis näitus, mille korraldas Kongo idaosa mobiilsete günekoloogiakliinikute võrku juhtiv Medica Mondiale, ning siin käis Kongo idaosast pärit naine, kes oli kogenud palju kohutavaid

juhtumeid, kuid kellel oli sellest hoolimata jõudu sealseid naisi ühendada. Hiljem kutsus ta kohalikku ELi esindajat üles külastama ka Kongo idaosa ning tegema sealsete vabaihenduste ja naistega tööd tunnistajakaitse programmi raames, samuti nõudis ta, et kurjategijad võetaks vastutusele. Ta ütles meile, et Kongo elanikud vajavad hädasti meie toetust sissetulekuid käsitlevate projektide, arstiabi ja traumaohvrite abistamise vallas. Ta kutsus ELi üles olema abiks vanglate ehitamisel, sest kui inimesed vahistatakse, ei ole neid võimalik kusagil kinni pidada.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Me räägime sel teemal sellepärast, et Kongo olukord muudab meid ärevaks, ja sellepärast, et seal elavate inimeste peamisi inimõigusi ei kaitsta. Meid kohutab, et vaatlusorganisatsioonide teated inimõiguste austamise kohta on Kongo puhul iseäranis ärevusttekitavad. Nüüd aga, kui Lissaboni leping on jõustunud, peaksid meie arutelud puudutama üht konkreetset rühma. Ma pean silmas inimesi, kes vastutavad Euroopa Liidus välispoliitika eest.

Aafrikat käsitlev välispoliitika ei sisalda erimeelsusi. Seepärast on meil lihtsam – nii vähemasti näib – ühiseid tegevuspõhimõtteid kujundada. Seega tuleb meil nüüd heita pilk Kongo sündmuste põhjustele. Me ei tohiks piirduda humanitaarabiga. Me peaksime osalema haridusalastes ja infrastruktuuri arendamise projektides, samuti projektides, mille abil rajatakse Kongos nüüdisaegset riiki. Tegelikult me niisugust programmi eeldamegi.

Peter Šťastný (PPE). – Lugupeetud juhataja! Mina olen üks neist paljudest, kes mõistavad teravalt hukka selle aasta augusti alguses Kongo Demokraatlikus Vabariigis aset leidnud julmad kuriteod. Iga ühiskond kaitseb oma kõige nõrgemaid ja haavatavamaid liikmeid, seega peab niisuguste kohutavate teadete kuulmine olema masendav iga hea inimese jaoks. Vähemalt 179 naise ja lapse vägistamine on tõepoolest massikuritegu ega tohi kunagi enam korduda. Kindlasti ei tohi seda kasutada sõjapidamise vahendina, nagu tehti Kongo DVs.

EL peab aitama võtta kõik kuriteo toimepanijad vastutusele. Teated karmide karistuste kohta peavad jõudma kõikide Kongo DV kogukondadeni ja ka riigipiiridest kaugemale. Niisugused teated peavad jõudma tegelikult kõikjale maailmas, et sellised kohutavad teod nagu massilise vägistamise kasutamine sõjapidamise vahendina saaks tulemuslikult välja juurida.

Me teame, et arenenud riikides on vähem kuritegusid ja mõningaid eriti julmi kuritegevuse liike ei esine seal üldse. Üks viis, kuidas EL saab aidata, on tegutseda piirkonnaga sõlmitud hästitoimivate majanduspartnerluslepingute raames. Need peaks aitama kogu Aafrikal saada endale mõistliku osa üleilmsest kaubandusest. Samal ajal aitab hoogsam areng kaotada vaesust ja kindlasti ka niisugust liiki kuritegusid, mille ohvriks langes augusti alguses Kongo DVs vähemalt 179 kaitsetut inimest.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Lugupeetud juhataja! Vägistamine on muutunud Kongo idaosas igapäevaseks relvaks, mille ohvriks langeb igal aastal tuhandeid inimesi. Tegelik arv on tunduvalt suurem kui see, mida me teame, sest naised ei saa oma õigusi kasutada ega teavita seetõttu juhtunust sageli.

Vägistamine on tõeliselt traumeeriv kuritegu, mis tekitab sügavat psühholoogilist ja sageli füüsilist kahju. Kui vägistamise eest ei karistata, muutub see ühiskonna vägivaldses igapäevaelus tavapäraseks isegi sõjajärgsel ajal. Põhja-Kivus 30. juulist 4. augustini 2010 aset leidnud massiline vägistamine näitab, et Kongo DVs toimuv ei ole rahvusvahelise üldsuse jaoks eriti tähtis. Nende kuritegude sooritajad ei tohi aga karistamatult pääseda.

Me võlgname seda ohvritele ja kogu Kongo DV tulevikule. Kongo valitsus peab tegema kõik võimaliku, et anda need kurjategijad kohtu alla ja et teatavad kahtlused ei leiaks seega kinnitust. Karistamatus ei tohi saada normiks.

Need traagilised sündmused näitavad ilmekalt, et ÜRO missiooni ja kohalike elanike vahelised suhted jätavad paljusi soovida. Hädavajalik on hinnata MONUSCO mõju piirkonnas. Ta on vaadanud neid sündmusi tegevusetult pealt. Nüüd nõutakse massilise vägistamise asjaolude sõltumatut uurimist. Missiooni kohalolu on praegu ja ka edaspidi vajalik, kuid MONUSCO tuleb täita kõiki talle pandud ülesandeid ja pakkuda kohalikele elanikele kaitset, mida nad hädasti vajavad.

Fiona Hall (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Täna arutlus käsitletakse Kongo DV idaosa kohutavaid sündmusi, kuid liikmesriigid on jätkuvalt seisukohal, et Kongo varjupaigataotlejad võivad ohutult Kinshasasse naasta, sest pealinn on nendest idas asuvatest rahututest aladest kaugel.

Faktid räägivad aga kahjuks midagi muud. Näiteks alates 2007. aastast on Inglismaa kirdeosas asuvast Teesside'ist viidud Kinshasasse üheksa inimest ja seitse neist ütleb, et neid on küsitletud, vangistatud, seksuaalselt ahistatud ja piinatud. Nad on kas taas riigist põgenenud või varjavad ennast.

Alates 2006. aastast on EL investeerinud palju, et toetada head valitsemistava Kongo DVs. On ebamugav tunnistada, et Kinshasas esineb ikka veel vägivalda, kuid ma palun nõukogul ja komisjonil tõele näkku vaadata ja tegutseda sellele vastavalt.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Viiskümmend aastat pärast iseseisvumist on Kongo ikka veel riik, mis on sõjaseisukorra äärel ja kus käib katkematu konflikt. Tänapäeval kaasneb sellega õudustäratav nimetus – maailma vägistamispealinn. Kahe viimase kuu vapustavad sündmused ning sadade naiste ja laste – nii poiste kui ka tüdrukute – vägistamine näitab, et Kongo valitsus ei tule mässuliste korrakindlalt organiseeritud rünnakutega toime. Vägistamine on muutnud Kongos tavapäraseks sõjapidamise vahendiks. Viimased vägistamised panid võitlejad toime üsna ÜRO rahvusvaheliste vägede lähedal. Nende baas asub kõnealuses piirkonnas ja nad on tegelikult ainus tõhus stabiliseeriv jõud riigis.

Kongo valitsus peab tegema lõpu valitsevale karistamatuse õhkkonnale, kindlustama tsiviilelanike julgeoleku, asuma levinud korrupsiooni vastu tõhusalt võitlusse ning looma lõpuks tõelise sõjaväe, mis koosneb sobiva väljaõppe saanud sõduritest. Kongol on maapõues palju mineraale, kuid kahjuks on ta langenud omaenda rikkuse ohvriks. Selles kümne miljoni elanikuga riigis teenib kolm neljandikku inimestest vähem kui ühe USA dollari päevas, see Aafrika riik on muutunud loodusvarade riisumise paigaks. Ebaseaduslik võitlus loodusvarade pärast on tekitanud Kongos vaesuse, kaose ja humanitaarkatastroofi. Rahvusvaheline kogukond peab tegema konfliktile otsustava lõpu ning tagama oma tegevusega, et tema kasutatavad loodusvarad oleksid saadud seaduslikul teel. Vaid stabiilne Kongo suudab kindlustada piirkonnas rahu.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Kongo DVs valitseb olukord, mida iseloomustavad relvakonflikt, kohtuvälised hukkamised, naistevastane vägivald, laste õiguste täielik rikkumine, väeteenistusse värbamine, väärkohtlemine, vähemustevastane vägivald, massievakueerimised, relvakaubandus ja rikkalike loodusvarade ärakasutamine, piinamine, ebainimlik ja alandav kohtlemine, surmanuhtluse kohaldamine, sõnavabaduse piiramine, inimõiguste aktivistide mahasurumine ja viimasena – kuid sugugi mitte vähemtähtsana – karistamatus.

Rahvusvaheline üldsus teab kõiki neid asjaolusid ja on juba mitmel korral väljendanud ÜRO Julgeolekunõukogu ja Peaassamblee kaudu oma sügavat muret. Nagu kogu rahvusvahelisel üldsusel, nii on ka ÜROl kohustused ja neid tuleb täita. Rahuvalvemissiooni MONUC, samuti EUPOL RD Congo ja EUSEC RD Congo missioonide ja kõikide teiste humanitaarsekkumiste tingimuste läbivaatamine on põhjendatud.

Me oleme kohustatud toetama Aafrika Liidu riike nende püüdlisel inimõiguste kaitset käsitlevate rahvusvaheliste kokkulepete täieliku ja tõhusa täitmise poole. See piirkond, mis on paradoksaalselt suurte majandushuvid ohver, ei tohi muutuda eikellegimaaks, mida kasutatakse ära. Selle asemel tuleb ta muuta täieõiguslikuks riigiks, luues õigussüsteemi, mida kohaldatakse, austatakse ja mille toimimine on kindel.

Kongo on riik, kus niisugused inimesed nagu Floribert Chebeya Bahizire surevad teadmata asjaoludel. Seepärast on ELil moraalne kohustus tagada õiguspärane ja otsustav poliitiline sekkumine, et soodustada rahvusvaheliste inimõigusi käsitlevate eeskirjade järgimist.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Lugupeetud juhataja! 2008. aasta aprillis andis Rahvusvaheline Kriminaalkohus välja määruse relvarühmituse liidri Bosco Ntaganda vahistamiseks niisuguste sõjakuritegude eest nagu lapssõdurite värbamine ja tsiviilelanike mõrvamine. Kohtule väljaandmise asemel ülendas Kabila valitsus ta Kongo sõjaväe kõrgeks ametnikuks.

Kongo ametivõimude käitumine on vastuolus nende kohustustega Cotonou lepingu osalisena, tekitab karistamatuse tunnet ja selgitab jätkuvaid julmusi Kongo Demokraatlikus Vabariigis. Sinna hulka kuulub ka 500 naise ja lapse, sealhulgas imikute massiline vägistamine Põhja-Kivu kaevanduspiirkonnas käesoleva aasta augustis, kui ÜRO Kongo DV rahuvalvemissioon MONUSCO ei võtnud häbiväärset kombel mitte midagi ette, mida kinnitas ka ÜRO peasekretäri asetäitja Atul Khare.

Korruptsioon ja karistamatus on põhjuseks, miks mässulised – kes on naaberriikide valitsuse teenistuses –, ametivõimud ja ÜRO väed Kongo DVs nii kohutavalt käitusid. Me ei suuda võidelda Kongo DVs tõhusalt korruptsiooni ja karistamatusega, kui me ei võta käsile neid, kes juhivad mineraalide ebaseaduslikku kaevamist ja nendega kauplemist, et rahastada relvarühmitusi ning toetada konflikti ja inimõiguste rikkumisi, nagu näitas Floribert Chebeya mõrvamine.

Euroopa Liidul ja ÜRO Julgeolekunõukogul tuleb võtta kiiresti meetmed, mis on kooskõlas USA hiljutises konfliktimineraalide seaduses välja pakutud põhimõtetega, ning tuvastada Kongo, Euroopa, USA, Hiina ja rahvusvahelised ettevõtted, kes soosivad nii mässuliste kontrollitud kui ka valitsuse mahajäetud kaevanduste ärakasutamist.

Musta nimekirja koostamisest aga ei piisa. Hädavajalik on keelustada ja kontrolli alla võtta nende maavarade turustamine ja kasutamine tehnikaseadmetes, väärisehetes ja teistes toodetes, kus neid kogu maailmas tavaliselt kasutatakse.

ELis tuleb meil tugevdada ka meie Kongo DV julgeolekusektori reformide alast Euroopa Liidu nõustamis- ja abimissiooni EUSEC ja politseimissiooni EUPOL ning anda neile vahendid, et nad saaksid julgeolekuvaldkonnas tõepoolest midagi muuta. Selle saavutamiseks tuleb pidada nii väljaõppes kui ka riigi tegevuses esmatahtsaks sooküsimust. Kongo parlamendi naisliikmed ja Kongo naisorganisatsioonid tuleb peale ohvrikaitse ja -abi kaasata otsustavate osalejatena ka rahutagamisse, et edendada seeläbi õigusaktide järgimist ning võitlust korruptsiooni ja inimõiguste rikkumiste vastu.

Marietje Schaake, (ALDE). – Lugupeetud juhataja! See on kirjeldamatult kurb, et kõige raskemad inimsusevastased kuriteod pandi toime rahvusvahelise üldsuse ja ÜRO silme all. Meie siin ELis peame suurendama oma jõupingutusi ja tegema koos tõhusamalt tööd, et ÜRO tegutseks vastavalt põhiväärtustele, mida me siin ELis teame. Me peame mõtlema strateegilisemalt.

Olenemata sellest, kui kirjeldamatult kurvaks need kuriteod meid teevad, ei saa me vaikida. Me peame kiirendama oma kohustuste täitmist ja suurendama jõupingutusi, et edaspidi ei oleks enam vaja ohvreid leinata. Me peame aitama Aafrika institutsioonidel leida oma lahendused ja võtma enda kohustuseks korruptsiooni vastu võitlemise ja karistamatuse lõpetamise. Selleks on meil vahendid, mida on juba nimetatud – Cotonou leping ja ka Rahvusvaheline Kriminaalkohus.

Vereteemantide ja -mineraalidega kauplemine peab lõppema, sest see soodustab sõnulseletamatut vägivalda, mida on kasutanud mitmesugused Aafrika riikide relvarühmitused. Vägistamine kui sõjakuritegu on vaid üks nendest korda saadetud julmustest.

Me peame reageerima innuka tegutsemisega ja tagama, et me ei vaiki neid kohutavaid kuritegusid nähes.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Kõikidel relvakonfliktidel on laastavad tagajärjed. Kuid asjaolud, et Kongo konflikt on kestnud nii kaua, et sõjavägi koosneb osaliselt lastest ja et vägistamist kasutatakse ühe peamise sõjapidamise vahendina, näitavad, et tegemist on õigusriigi põhimõtte täieliku eitamisega. Kõige viimane näide pärineb 28. juulist, kui Põhja-Kivus pandi toime grupiviisiline vägistamine.

Aastaid on naiste psühholoogiline, füüsiline ja sotsiaalne laostamine kuulunud tuhandete Kongo elanike igapäevaellu. Käes on aeg lüüa häirekella, sest praegu levib tsiviilelanike vägistamine väljaspool konfliktipiirkonda järjest enam ja see on saamas normiks. Karistamatuse õhkkonna vastu võitlemine peab olema esmatähtis. Kohalikul ja riiklikul tasandil on vaja paremat suhtlemist inimestega, sest kodanikuühiskonda tõeliselt kaasamata inimesed suhtuvad vastuvõetavatesse otsustesse ja meetmetesse pideva umbusuga. Kongo elanikud peavad iga hinna eest tundma, et nemad on muutuste taga.

Samal ajal tuleb tagada, et julgeolekujõududes ja riigi institutsioonides ei saaks uuteks otsustajateks endised kurjategijad. Järgmised valimised, mis toimuvad 2011. aastal, annavad võimaluse alustada uusi projekte. Lahendamist vajavad niisugused keerulised probleemid nagu inimõigusi käsitleva parlamendikomisjoni loomine, kohtusüsteemi reformimise jätkamine ohvrite kaitsele eritähelepanu pööramise kaudu, korruptsiooni vastu võitlemine ning maavarade kaevandamisest ja nendega kauplemisest saadud kasumi võtmine erilise tähelepanu alla.

Hiljutisi sündmusi arvestades tuleb Euroopa tasandil ja rahvusvaheliselt uuesti hinnata ja kontrollida inim-, tehnilisi ja finantsressursse, mida kasutatakse EUSEC RD Congo ja EUPOL RD Congo missioonideks. Pikema aja jooksul aitab riiki stabiliseerida vahendite põhjalik läbivaatamine, mis toetab institutsioonilise, õigus- ja majandussüsteemi ümberkorraldamist, ning parem kooskõlastatus ÜRO vahenditega. Inimõiguste ja õigusriigi põhimõtte kaitseta ei ole üheski vabariigis demokraatiat. Loodame, et see olukord ei jätku, sest lõppkokkuvõttes on rünnaku all demokraatia ise.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Euroopa Parlament võtab kolmandat aastat järjest vastu resolutsioone inimõiguste rikkumise kohta Kongo DVs. See näitab küll suurt muret selle küsimuse pärast, kuid tunnistagem, et ka meie tegevuse tulutust. 2008. aastal mõistsime me hukka vägistamise kasutamise sõjapidamise vahendina. Nüüd on meil ÜRO hinnang, milles teatatakse, et käesoleva aasta esimeses kvartalis registreeriti 14 vägistamisjuhtu päevas. Juuli lõpus ja augusti alguses lisandusid sellele kohutavale arvepidamisele veel 500 naise vägistamisjuhud. Need naised langesid massilise vägistamise ohvriks vaid viie päeva jooksul.

Asjaolu, et ÜRO väed, kes on maailma kalleimad rahuvalvejõud, said sellest teada alles kaks nädalat pärast nende julmuse kordasaatmist, ehkki nende baas on vaid 30 kilomeetri kaugusel, räägib kõnekalt ÜRO missiooni suutmatusest lõpetada see vägivaldne konflikt, millel on suur piirkondlik mõju.

Julmused sagesid iroonilisel kombel just enne ÜRO inimõiguste ülemvoliniku aruannet. Alates sellest ajast on aga miljonid Kongo elanikud langenud põhiõiguste raske rikkumise ohvriks; samal ajal on üldjoontes hoogsalt jätkunud kuriteo toimepanijate karistamatajätmine.

Minu arvates on vaja põhjalikku uurimist, kus määratakse kindlaks, kes vastutab massikuritegude eest, sealhulgas nende eest, mille on korda saatnud konfliktis osalevad naaberriigid, eriti Rwanda. 1994. aastal pandi Ida-Aafrika järvede piirkonnas toime genotsiid ja mõned süüdlastest annavad nüüd oma tegudest aru Rwanda asjade rahvusvahelise kriminaalkohtu ees. Ma arvan, et konfliktide ja veresaunade lõpetamise üheks eelduseks on õigusjõu rakendamine. Rahu ei saa tagada ilma õigusega. Seda on näidanud ka endise Jugoslaavia, Sierra Leone ja Kambodža kogemused. Seepärast arvangi, et ÜRO aruanne peab andma tõe Kongo Demokraatliku Vabariigi asjade rahvusvahelise kriminaalkohtu loomiseks.

Antonia Parvanova (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Me ei saa täna Kongo naiste olukorrast mööda vaadata. Igaüks meist teab, et kõigis konfliktipiirkondades on naised ja lapsed kõige kaitsetum elanikerühm ning et naised on need, kes kannatavad enim kõnealuste sündmuste kohutavate tagajärgede pärast.

Nagu kolleeg ütles, on vägistamine muutunud Kongos kontrollimatuks. Seda kasutatakse sõjapidamise vahendina, et tsiviilelanikkonda terroriseerida, rünnata, hävitada ja alandada. Silma kinnipigistamine ja selle olukorra eiramine oleks lubamatu ja meiepoolne moraalne möödalask. Me oleme liiga kaua rääkinud ega ole teinud midagi tulemuslikku.

Ma loodan siiralt, et EL ja liikmesriigid käsitlevad just seda küsimust oma edasises Kongo olukorda puudutavas tegevuses. Me peaksime seadma esimesele kohale abi- ja tugiteenused kohalikul tasandil ning andma selleks ELi humanitaar- ja arenguabi. Vägistamise kasutamine sõjapidamise vahendina on häbiväärne kuritegu, mida ei panda aga kahjuks toime mitte ainult Kongos. Olen veendunud, et naiste ja tüdrukute vastu suunatud seksuaalvägivalla kasutamise vastu võitlemine konfliktipiirkonnas peab olema ELi välisasjade ja humanitaarpoliitika prioriteet.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Tõtt-öelda näis mulle täna sõna võttes, et minu eelmine selleteemaline kõne, mille ma esitasin peaaegu aasta tagasi, on ikka veel asjakohane. Ma rääkisin olukorra kiireloomulisusest, karistamatuse vastu võitlemisest ning MONUCi missiooni ümberhindamisest. Nüüd tehakse samasuguseid avaldusi ja nõutakse

taas, et rahvusvaheline üldsus ja Kongo ametivõimud võtaksid midagi ette. Vahepeal ei ole midagi muutunud. Kurval kombel vägivald järjest süveneb.

Kas me oleme teadlikud aruannetest sadade süütute ohvrite kohta, keda ohverdatakse, alandatakse, rünnatakse ja mõnikord isegi sandistatakse? Olukord halveneb ja vajakajäämised kuhjuvad: riik, kelle esmane ülesanne on oma kodanikke kaitsta, ei tee seda, MONUCi missioon ebaõnnestus ja sama saatust ootab ka MONUSCO missiooni, kes ei ole ilmselt võtnud ühtegi ennetavat meetet ega reageerinud sellel suvel Lõuna- ja Põhja-Kivus toime pandud massilistele vägistamistele.

Kui kaua laseb rahvusvaheline üldsus sellel jätkuda? Praegu sooritatud kuriteod on liiga pikka aega kestnud sõja tagajärg. On tõsi, et ÜRO ülemvoliniku järgmine ülevaatlik aruanne inimõiguste olukorra kohta ajavahemikus 1993–2003 kinnitab seda, mida me niigi teame – et Kongo DVs sooritati sel ajal väga palju kuritegusid. Praegu on aga oluline olevik. On viimane aeg, et arvesse võetaks kõiki Kongo DVs sooritatud kuritegusid, sealhulgas seksuaalset vägivalda, mida on samuti kasutatud juba väga pikka aega. Joseph Kabila lubatud täisleppimatus peab käima käsikäes karistamatuse lauskeelustamisega. Kõik inimõiguste rikkujad peavad oma tegude eest vastutama ja teatavatel juhtudel tuleb nad viia Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ette. Mis puudutab varasemaid sündmusi, siis nagu kolleeg Crețu, kutsun ka mina üles looma Kongo DV asjade jaoks rahvusvahelist kriminaalkohut. Nii meie kui ka rahvusvaheline üldsus on kohustatud tagama õigluse jaluleseadmise nende sadade tuhandete varasemate ja praeguste ohvrite jaoks, kes on hukkunud kõigi nende aastate jooksul selles pikka aega kannatanud riigis, ükskõik kes nad on.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Rahuvalveoperatsioonide eest vastutava ÜRO peasekretäri asetäitja sõnul pannakse Kongos igal aastal toime 15 000 vägistamist, millest enamikku kasutatakse naiste- ja tüdrukutevastase sõjapidamise vahendina. Alates käesoleva aasta juulist on registreeritud rohkem kui 500 vägistamisjuhtu, kuid ÜRO ei ole piisavaid meetmeid võtnud. Organisatsioon on tunnistanud ennast osaliselt süüdi selles, et ei ole suutnud rahvast kaitsta.

Operatsioon MONUSCO ei toimi, nagu te täna tunnistasite. Ma tahan küsida teilt, kas meil on selgitavaid andmeid selle kohta, miks ta ei toimi. Me peame nõudma, et süüdlased vastutaksid oma tegude eest ja et võetaks uusi meetmeid.

Euroopa peab koostöö ja rahvusvahelise surve avaldamise kaudu tagama, et Kongo Demokraatlikus Vabariigis ei valitseks karistamatuse õhkkond ja et riik astuks niisugustele julmustele kindlameelselt vastu.

Ma oleksin tänulik, kui te vastaksite mu küsimusele: kas me teame, miks ÜRO operatsioonid ei toimi? Mida me nüüd edasi teeme?

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Kongo Demokraatlik Vabariik on riik, kus on aastakümneid valitsenud ärakasutamine ja vägivald. Seda on juba mitu korda öeldud, kuid see väärrib ikkagi kordamist: see on vägivald, mis puudutab praegu eriti naisi, kuid kahjuks ka lapsi, nagu on näidanud rahvusvaheliste organisatsioonide arvukad teated.

Naistevastast seksuaalvägivalda kasutatakse sageli sõjapidamise vahendina ja sellest ei säästeta kedagi. Arvud on jahmatavad – igal kuul registreeritakse ligikaudu 1100 vägistamisjuhtu. Me meenutasime just, et juulis ja augustis vägistati 500 naist, mis

tõestab, et ÜRO rahuvalvejõudude meetmed on osutunud ebapiisavaks, nagu ütles just hetk tagasi kolleeg Matera.

See olukord peab lõppema. Ohvrite arv suureneb päevast päeva. Karistamatuse õhkond ja tõsiasi, et õigussüsteem on väga nõrk – et mitte öelda olematu –, on põhjused, miks valitsus pöörab seksuaalvägivalla probleemile nii vähe tähelepanu.

Me teame, et vaikivaid ohvreid on rohkem kui neid, kellel on julgust rääkida faktidest. Seksuaalvägivallaga kaasas käivate julmuste tõttu ei saa ohvrid teha paljusid oma igapäevaseid toimetusi. Sotsiaalse lõimumise vahendeid ei ole ikka veel.

See vägivallaspiraal peab katkema ja me kõik peame tegema selle tagamiseks veelgi rohkem. Lõpetuseks soovin meelde tuletada üht ütlust: on tõsi, et naisele hariduse andmine tähendab kogu rahvale hariduse andmist, kuid tõsi on ka see, et naise vägistamine tähendab kogu rahva destabiliseerimist.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Tänane Kongo Demokraatlikku Vabariiki käsitlev arutelu näitab, kui vääramatult sügavad on inimõigusi puudutavad probleemid selles riigis. Palju aastaid on rahvusvaheline meedia edastanud pidevalt teateid seal sooritatud kuritegude kohta. Kongo Demokraatlik Vabariik on inimõiguste vastu suunatud kõige hullemate kuritegude paik. Kongo konflikti käigus on kaotanud elu hinnanguliselt 4 miljonit inimest. Ligikaudu 3,5 miljonit inimest on olnud sunnitud oma kodust lahkuma ja selle maha jätma.

Mõrvad, vägistamised ja laste röövimine, et sundida neid seejärel ühinema relvastatud võitlejate rühmitustega, on kohutav igapäevane reaalsus, millega Kongo inimesed peavad toime tulema. Seepärast peab kogu rahvusvaheline üldsus ja eriti Euroopa Liit võitlema selle nimel, et Kongo ametivõimud võtaksid tulemuslikke meetmeid ja lõpetaksid viivitamatult mõrvad ja tagakiusamise. Me ei saa ohvreid hüljata. Euroopal on viimane aeg ärgata ja asuda tõhusalt tegutsema.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Lugupeetud juhataja! Me ei pea jätkama nende jõleduste kirjeldamist, mida Kongo elanikud on pidanud ja peavad taluma. Kahtlemata on häbiväärne, et rahvusvaheline üldsus ei ole suutnud neid tegusid peatada. See häbi kandub üle ka ELile ja Euroopa Parlamendile ning meie liikmesriikidele, s.o Euroopale, millel on olnud ja on ikka veel just Aafrikaga nii palju kokkupuuteid.

Meil on nüüd konkreetne välisküsimusi käsitlev ametkond, millega me uhkeldame. Vaadakes siis nüüd, kuidas see välisasjade amet seda Kongo olukorda lahendab. Seda on meil kahtlemata õigus temalt oodata. Kui me räägime sellest, mida see meie välisasjade amet endast kujutab, siis meenub sõna „tegutsemine” ning seepärast soovime näha just tegutsemist Kongo rahu ja stabiilsuse saavutamise nimel. Minu arvates on ilmselge, et me peaksime uurima ja välja selgitama, kes nende julmuste eest vastutavad, et saaksime neid avalikult kogu maailma ees häbistada. Seda ei ole minu arvates seni tõepoolest tehtud.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Me oleme palju kordi Euroopa Parlamendi komisjonides ja siin Strasbourgis täiskogu istungitel rääkinud Kongos toimuvast ning kui me kirjeldame sealset olukorda, on mul peaaegu võimatu siduda see selle riigi nimega, milleks on Kongo Demokraatlik Vabariik.

Naiste ja laste vägistamine on inimsusevastane kuritegu, eriti kuna seda kasutatakse sõjapidamise vahendina. Kongo olukord on aga veelgi halvem, sest ka mehi vägistatakse. Tegemist ei ole pelgalt inimväärikuse ründamisega. Tegu on ka Kongo ühiskondlike suhete

hävitamiseks. Need mehed ei saa enam ühiskonnaelus osaleda, vaid peavad minema peitu ja elama kusagil põõsastes. Ma soovin paluda eeskätt Euroopa Komisjonilt, et ta korraldaks meie võetud meetmete uurimise ja küsiks vajaduse korral ÜROlt, kas need meetmed on tõhusad ja kas me ei peaks oma tegevuskorda muutma.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja! Tol päeval ründasid sõdurid küla, kus elas Nadine oma perega. Nad sundisid tema venda vägistama teda kogu küla ees. Kui vend keeldus, siis nad tapsid ta. Seejärel sundisid sõdurid teda jooma tema enda uriini, enne kui nad tapsid tema nelja-, kahe- ja üheaastase lapse. Nad vägistasid teda grupiviisiliselt, põhjustades tema vagiina ja päraku vahelise lahkliha rebenemise. Lõpuks tapsid nad ühe raseda, keetsid loote ära ja sundisid külaelanikke seda süüa. Nadine põgenes ja sai ravi, kuid kui paljudel noortel naistel ei õnnestunud põgeneda?

See ei ole väljamõeldis. See on tegelikkus riigis, mille olukord kujutab endast õuduste tippu. See on toimunud Kongos juba kümme aastat. Me oleme sel teemal juba resolutsioone vastu võtnud ja ma rääkisin sellest ka eelmise aasta detsembris, kuid olukord ei ole muutunud ja endiselt valitseb karistamatus. Ma kutsun ÜRO Julgeolekunõukogu üles tegutsema tulemuslikumalt ja MONUSCOT tõepoolest kaitsma tsiviilelanikke. Nagu Olivier Chastel ütles ja kolleeg Véronique De Keyser üles kutsus, palun ka mina ELil võtta vastu samalaadne õigusakt, mille USA hiljuti kehtestas ja millega keelustatakse ebaseaduslikul teel saadud mineraalidest toodetud kaupade sissevedu ning lõpetatakse seeläbi mässuliste rühmituste rahastamine.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) ÜRO peasekretäri eriesindaja konfliktiaegse seksuaalvägivalla küsimustes Margot Wallström nimetas Kongo Demokraatlikku Vabariiki maailma vägistamispealinnaks. See on tegelikult tõsi – kui me vaatame näitajaid, mille on teinud meile kättesaadavaks mitmesugused organisatsioonid, näeme üksnes metsikusi, õudust ja lubamatuid kannatusi. Esimese kvartali jooksul vägistati 14 naist päevas, 30. juulist kuni 2. augustini piinati mitutsada naist ja last ning alates 1996. aastast on langenud seksuaalvägivalla ohvriks 200 000 inimest.

Nagu ma ütlesin, tähistavad need arvud talumatuid kannatusi, seda enam et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 vastuvõtmisest on möödunud kümme aastat. Ma usun, et peame mõtlema sanktsioonide kehtestamisele Rwanda Vabastamise Demokraatlike Jõudude juhtide vastu.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Ma soovin tänada austatud parlamendiliikmeid sõnavõttude, uute ideede ja ettepanekute eest. Tahaksin neid tänada ka selle eest, et nad kirjeldasid Kongo olukorda nii üksikasjalikult, sest me peame endale meelde tuletama, kui raske on endiselt selle riigi olukord.

Komisjonile edastati selge sõnum – õigusriigi põhimõtte stabiliseerimine, edendamine ja parandamine ning inimõiguste olukorra käsitlemine Kongo DVs peab olema Euroopa Liidu, kõrge esindaja ja komisjoni jaoks ka edaspidi üks tähtsamaid eesmärke.

Komisjon toetab jätkuvalt Kongo ametivõime ja elanikke mitmesuguste meie käsutuses olevate vahendite abil, sealhulgas arengukoostöö ning Euroopa demokraatia ja inimõiguste algatuse kaudu, kui nimetada neist vaid kaht.

Selles mõttes jätkab komisjon sekkumist struktuurilisse õigussüsteemi reformi, millele on eraldatud juba 40 miljonit eurot ja mille kallal me oleme töötanud alates 2003. aastast. Arendatakse ka mitmesuguseid muid programme, et tugevdada veelgi kohtusüsteemi

toimevõimet, saavutamaks tugev ja vastutusvõimeline kohtusüsteem, mis aitab lõpetada karistamatuse, mis – me kõik nõustume – on tulevikus täiesti lubamatu.

Komisjon jälgib meie kohapealsete ekspertide kaudu hoolikalt inimõiguste kaitsjate olukorda riigis nii praegu kui ka edaspidi. Me toetame ka selles valdkonnas tegutsevaid kodanikuühiskonna organisatsioone. Seepärast määrasime me Kinshasas ametisse konkreetse kontaktametniku, et jälgida inimõiguste kaitsjaid käsitlevate ELi suuniste rakendamist.

Mis puudutab neid kohutavaid kuritegusid ja seksuaalvägivalda, siis komisjon jätkab oma tegevust võitluses vägivalda vastu ja toetab üldiselt Kongo seksuaalvägivalda vastase riikliku strateegia rakendamist. Ma nõustun teiega täielikult, et meil tuleb välja selgitada, kas see strateegia toimib, ja vaadata, kuidas me saame kaasata oma rahvusvahelisi partnereid, et saavutada tulevikus paremaid tulemusi.

Lugupeetud juhataja! Tänane arutelu tõestas, et vaatamata Euroopa Liidu suurtele jõupingutustele jätkub kohutav vägivald Kongos endiselt ja me kõik teame, et probleem on ülimalt keeruline. Seepärast tuleb meil tulevikus tõhusamalt töötada. Me peame leidma viise, kuidas julgustada Aafrika ja rahvusvahelisi partnereid keskenduma sellele küsimusele, et me ei peaks seda väga kurba arutelu tulevikus uuesti kordama.

Olivier Chastel, *liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi Catherine Ashton* nimel. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud minister! Ma soovin vastuseks esitada kolm lisamärkust.

Esiteks, mis puudutab MONUSCOt, siis paljud teist on viidanud tema rollile või õigemini tema tegevusetusele. Ma oleme hoiatanud mitmel korral MONUSCO ennetähtaegse lõpetamise eest, sest muidu võib tekkida julgeolekuvaakum ja konfliktist mõjutatud piirkondade julgeolekuolukord võib veelgi halveneda. Üldiselt võib öelda, et kui jätta kõrvale need toime pandud metsikused, võime pidada kiiduväärseks seda, kuidas ÜRO seda küsimust käsitles, pikendades ÜRO Kongo DV missiooni mandaati. Nagu teate, nõudis Kongo valitsus ÜRO vägede osalist väljaviimist sel ajal, kui ÜROs uut mandaati arutati. Julgeolekunõukogu nõustus seega vähendama ÜRO rahuvalvevägesid 2000 sõduri võrra, mistõttu nende arv vähenes 21 500lt 19 500ni, kuid ei andnud järele Kinshasa survele vägesid veelgi vähendada.

Kui rääkida konkreetselt tänasest arutelust, siis me arvame, et asjaosalised peavad oma kohust täitma ja meid rõõmustab, et ÜRO analüüsib põhjalikult ja karmilt oma vajakajäämisi. Samal ajal peame mõistma, kui rasketes oludes MONUSCO töötab, ning nõudma tõenäoliselt paremat kooskõlastust Kongo DV ametivõimude ja ÜRO tegevuse vahel. Ma usume, et MONUSCO missiooni tühistamine praegu halvendaks märgatavalt nii inimeste olukorda kui ka piirkonna stabiliseerimisprotsessi.

Teine tähelepanek puudutab seda, mida siis EL lõppkokkuvõttes teeb selleks, et toetada kohtusüsteemi reformi ning võitlust karistamatuse ja eriti seksuaalkuritegude vastu. Volinik Šefčovič rääkis sellest mõni hetk tagasi. See on tõsi, et EL võtab meetmeid mitmel tasandil, sealhulgas EUPOL RD Congo ja EUSEC RD Congo missiooni raames. Ma soovin lisada veel, et minu arvates ei ole meie institutsioonide eraldatud vahendid ei napid ega minimaalsed, kuid tõenäoliselt oleks vaja hinnata seda, kuidas neid kasutatakse. Peale selle läheb Belgia suursaadiku Walter Stevensi juhitud poliitika- ja julgeolekukomitee lähinädalatel Kongo DVsse, et neid kaht missiooni hinnata.

Kolmas ja viimane tähelepanek puudutab seda, et Marc Tarabella ja teised parlamendiliikmed rõhutasid õigesti, kui oluline on käsitleda Kongo DV loodusvarade ebaseaduslikku kasutamist, sest see on seotud sealse vägivallaga ja aitab rahastada teatavaid mässuliste rühmitusi. EL jälgib seda küsimust väga tähelepanelikult. Peale selle – nagu te soovitasite – hakkame me analüüsima USAs hiljuti vastu võetud selleteemalist seadust, mida siin arutusel mitmel korral nimetati.

On veel liiga vara analüüsida president Kabila otsust lõpetada maavarade väärkasutus, eriti Kivus. Praegu saab öelda vaid seda, et nende kaevanduste sulgemine on kiiduväärt, sest näib, et Kongo DV kõrgeimad võimuesindajad on tõepoolest seadnud endale eesmärgiks võidelda riigi loodusvarade ebaseadusliku kasutamise vastu. On aga selge, et seda meedet saab hinnata vaid selle mõju järgi, mida see avaldab mitte ainult mässuliste vägede rahastamisele, vaid ka sellele, kas ametivõimud saavutavad uuesti tõhusa kontrolli ning kuidas see aitab elanike sotsiaalmajanduslikku heaolu parandada.

ISTUNGI JUHATAJA: GIANNI PITTELLA

asepresident

Juhataja. – Mulle on kodukorra artikli 110 lõike 2 alusel esitatud kuus resolutsiooni ettepanekut ⁽¹⁾.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub oktoobri esimese osaistungjärgu ajal.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Euroopa Ülemkogu 16. septembril vastu võetud järeldustes on öeldud, et ELi jaoks on väga oluline olla valmis tugevdama koostööd Aafrikaga ning püüda vähendada rikkumisi inimõigusi käsitleva rahvusvahelise õiguse ja humanitaarõiguse vallas. Inimõiguste rikkumise küsimuses tuleb eritähelepanu pöörata Kongo Demokraatlikule Vabariigile. Kongo sõjaväeüksused on seotud paljude tsiviilisikute surmaga; nende vägivallategusid, naiste ja laste vastast seksuaalvägivalda kasutatakse ühiskonna hirmutamise ning vägistamist sõjapidamise vahendina. Seepärast tahetakse Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepanekuga, mis käsitleb inimõiguste ja õigusemõistmise kaitset Kongo Demokraatlikus Vabariigis, võtta kõikvõimalikke kooskõlastatud meetmeid, et lõpetada need kohutavad kuriteod. Oluline on edendada rahu ja stabiilsust piirkonnas ning teha riigis meedia ja ühiskonnaga tihedat ja järjepidevat koostööd, et vähendada kuritegude arvu ja aidata tuua päevavalgele neid, mida veel ei teata. Soovin rõhutada, et meil tuleb võidelda karistamatuse vastu ja tagada tsiviilelanike, eriti naiste ja laste kaitse inimõigusi käsitleva rahvusvahelise õiguse ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumiste, sealhulgas kõigis vormides seksuaal- ja soost lähtuva vägivalla eest. Soolise võrdõiguslikkuse mõõde tuleb kaasata ELi ja tema partnerriikide vahelisse koostöösse kõikidel tasanditel.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Tulevased ELi ja Lõuna-Aafrika Vabariigi ning ELi ja Aafrika tippkohtumine peavad saama Kongo Demokraatlikus Vabariigis vägivallategude lõpetamise pöördepunktiks. Rahvusvaheliste meetmete kiire rakendamine on inimõiguste rikkumistele vastu astumiseks mõõdapäasmatu. Kõnealuses piirkonnas

⁽¹⁾ Vt protokoll

on piinamised, vägistamised ja mõrvamised aastaid kestnud. Hõimudevaheline võitlus muutub järjest hullemaks. Praegu võitlevad kõik kõigi vastu.

Nagu ikka, maksab kõrgeimat hinda tsiviilelanikkond, sealhulgas miljonid lapsed. Kongos sureb minutis üks laps. Enamik neist sureb haiguse või alatoitumise tagajärjel. Me oleme kõik probleemist teadlikud ja peame saatma sealsetele elanikele abi. Samal ajal näitame aga üles hämmastavat abitust ja saamatust. 2008. aastal osales Poolas üle 650 kooli kampaanias „Päästke Kongo lapsed”. Selle käigus õnnestus koguda 470 000 Poola zlotti ning see summa saadeti Kongo Demokraatlikku Vabariiki abivajavatele lastele.

13. septembril avaldatud Eurobaromeetri uuringu põhjal toetab 89% eurooplastest kindlalt abi andmist arenguriikidele. Vaatamata teatavate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonide jõupingutustele ei ole olukorra paranemist näha. Meie resolutsioon ei tohi olla järjekordne heade soovide manifest, vaid peab kujutama endast selget kava, mis hõlmab sisulisi ja kiireloomulisi meetmeid, mida EL inimõiguste ja õigusemõistmise kaitseks võtab, ja aitab meil saavutada aastatuhande arengueesmärgid.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Me arutame täna rahvusvahelise humanitaarõiguse põhinormide eiramise küsimust Kongo DVs, riigis, mis näib olevat demokraatlik üksnes nime poolest. Tahan mõista teravalt hukka hiljutise naiste ja laste massilise vägistamise, aga ka muud vägivaldteod, mida on korda saadetud paljude Kongo idaosa tsiviilelanike vastu. 15 000 vägistamisjuhtu, mis registreeriti 2008. ja 2009. aastal, ning lisaks need, mis pandi toime käesoleva aasta juuli lõpus ja augusti alguses, annavad tunnistust niisuguste kuritegudega seotud karistamatuse tundest, mis on selles riigis sügavalt juurdunud. Seksuaalvägivalda kasutatakse võitlusvahendina. Seega tuleks seda käsitleda sõjakuriteo ja inimsusevastase kuriteona ning määrata sellele vastav karistus. Ma kutsun kõiki konfliktiosalisi lõpetama piirkonnas mis tahes vormis seksuaalvägivald ja muude inimõiguste rikkumine ning tagama humanitaarorganisatsioonide juurdepääs abi vajavatele tsiviilelanikele. Ma nõuan, et Kongo DV valitsus jätkaks koostöös rahvusvaheliste institutsioonidega oma püüdeid võidelda karistamatuse vastu, et ta korraldaks viivitamatult viimaste rünnakute uurimise ja tagaks kuritegude toimepanijate vastutusele võtmise.

Zbigniew Ziobro (ECR), *kirjalikult.* – (PL) Kongo DVs aset leidev konflikt on kahtlemata viimase kümnendi üks julmemaid. Vaatamata rahvusvahelise üldsuse suurele survele ei ole olukord vähimalgi määral paranenud. Seda näitavad jätkuvad teated selle kohta, et kõik konflikti osalised rikuvad jõhkralt peamisi inimõigusi. Mõrvad, piinamine, seksuaalvägivald, opositsiooni ja inimõiguste kaitsjate mahasurumine koos arvukate vahistamisega, tagakiusamis- ja julmad piinamisjuhtumid on endiselt tavapärased. Ei säästeta isegi neid paljusid lapssõdureid, keda sunnitakse ühinema võitlejate ridadega. Väga jõhker seksuaalvägivald, mida on kasutatud valimatult nii väikeste tüdrukute, vanurite kui ka meeste suhtes, on muutunud võitlustaktika levinud ja lahutamatuks vahendiks. Rahvusvaheline üldsus, sealhulgas nii ÜRO kui ka EL, ei ole praeguseni suutnud olukorda kontrolli alla saada ega lõpetada veresauna Kongos. Niisugune olukord on täiesti vastuvõetamatu. Meil tuleks astuda otsustavaid samme, et mõjutada tulemuslikult Kongo ametivõimude tegevust. Kongo valitsus peab kurjategijad süüdi mõistma. Ta peab tagama, et kurjategijad vastutavad oma tegude eest, ning kindlustama oma kodanikele asjakohased julgeolekumeetmed. Ohvrid vajavad abi ja korra taastamist. Hea arstiabi on möödapääsmatu. Ohvrite suhtes toimepandud arvukatest julmustest paranemine võtab aega aastaid ja mõned neist jäävad alatiseks tavapärasest ühiskonnaelust kõrvale. Nende heaolu peab olema esmatähtis nii Kongo ametivõimude kui ka rahvusvahelise üldsuse jaoks.

10. Atlandi-ülesed suhted: USA turismimaks (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused teemal „Atlandi-ülesed suhted: USA turismimaks”.

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja.* – (FR) Lugupeetud juhataja, head parlamendiliikmed! Mul on taas au rääkida täna pärastlõunal kõrge esindaja paruness Ashtoni nimel, mitte nõukogu nimel, nagu ekraanil kirjas.

EL ja USA peavad väga oluliseks, et nende kodanikud saaksid Atlandi ookeani ühelt kaldalt teisele hõlpsasti reisida. Atlandi-ülest liikuvust saab parandada suurel määral sellega, et inimesed ei pea reisimiseks taotlema viisat ega tasuma mingit maksu. Ehkki USA kodanikud pääsevad Schengeni alale ilma viisata, ei saa sama öelda ELi kodanike kohta, kes soovivad minna USAsse.

USA viisavabadusprogrammist on ikka veel välja jäetud neli liikmesriiki – Bulgaaria, Küpros, Poola ja Rumeenia. Võime siiski tunda heameelt selle üle, et 5. aprillil lisati sellesse programmi Kreeka. See hea tulemus saavutati tänu komisjonile, kes teeb kõik selleks, et liikmesriigid saaksid kasutada viisavabadusprogrammi hüvesid, ning järjestikuste eesistujariikide püüetele seda küsimust edendada.

Seega on komisjon alates 2006. aastast koostanud igal aastal aruande kõikide kolmandate riikide kohta, kes nõuavad meie kodanikelt viisasid ja rikuvad seega vastastikkuse põhimõtet, sest EL peab selles valdkonnas täieliku vastastikkuse põhimõtte olemasolu väga tähtsaks. EL ei nõua teatavate kolmandate riikide kodanikelt viisat ja seega peaksid tegema nemad sedasama meie kodanike suhtes.

Julgeolekukaalutlustel, mida me väga hästi mõistame, otsustas USA kehtestada reisiloo elektroonilise süsteemi (ESTA), mida saab kasutada üksnes nende Põhja-Ameerikasse saabuvate reisijate puhul, kes on pärit viisavabadusprogrammiga hõlmatud riigist. Alates 8. septembrist on kõik need reisijad pidanud maksma 4 USA dollari suurust tasu, et katta halduskulud, mis on tekkinud ESTA rakendamisel. See summa tuleb maksta lisaks 10 USA dollarile, mida needsamad reisijad peavad maksma turismi edendava õigusakti alusel. Turismi edendamise ülesanne anti asutusele, mida rahastatakse fondist, kuhu need 10 USA dollarit makstakse.

Nende viimaste sündmuste ajal palusite te komisjonil võtta viivitamatult seisukoht selles küsimuses. 2008. aastal koostas ta aruande selle kohta, kas ESTAt tuleks pidada viisaga samaväärseks või mitte, ning tegi järelduse – toona küll esialgse –, et ei, ei tuleks. Kui USA valitsus avaldab lõplikud ESTAga seotud eeskirjad, esitab komisjon oma lõpliku aruande sellel teemal. On selge, et nimetatud maksu tasumine on komisjonipoolisel hindamisel oluline element. Nõukogu arvestab seda aruannet, võtab seejärel vajalikke meetmeid ja esitab soovitusi, mida ta peab asjakohaseks.

Nagu te mõistnud olete, taunitakse selle lisamaksu kehtestamist. Eesistujariik jagab ka Euroopa Parlamendi muret, mida ta on selles küsimuses korduvalt, eriti aga oma 22. oktoobri resolutsiooni lõikes 18 väljendanud. Ehkki see maks võib näida esmapilgul väike, ei tohiks siiski unustada, et seda peavad maksma kõik reisijad ja seetõttu võib see mõnikord osutuda peredele väga koormavaks.

Seepärast arvan, et see meede on vastuolus USA väljendatud valmisolekuga aidata kaasa kahe maailmajao liikuvusele ning et see on tõeline takistus USAsse sõita soovivatele ELi kodanikele.

Soovin lõpetuseks kinnitada, et eesistujariik teeb kõik endast oleneva, et aidata komisjonil saavutada täielik vastastikune viisavabadus USAga. Tänan teid tähelepanu eest.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Soovin tänada Olivier Chasteli tema märkuste eest ja selle eest, et ta pakkus nõukogu abi, sest niisuguses olulises küsimuses nagu praegune on nõukogu toetus hädavajalik.

Mis puudutab komisjoni seisukohta ESTA maksu küsimuses, siis pean rõhutama, et kohe pärast selle maksu teatavaks tegemist 6. augustil tegi mu kolleeg, volinik Malmström avalduse, milles väljendas oma arusaamist sellest, et see otsus tehti reisimise edendamise seaduses sätestatud kohustuste kohaselt, kuid milles ta pidas selle maksu kehtestamist siiski äärmiselt kahetsusväärseks.

Komisjon ütles selgelt, et ta muretseb sellepärast, kas see maks on kooskõlas USA korduvalt väljendatud lubadusega edendada Atlandi-ülest liikuvust, ning et see oleks USAsse sõitvate ELi kodanike jaoks lisakoormus.

EL rääkis sellest mitmel korral reisimise edendamise seaduse vastuvõtmise ajal otse Ameerika Ühendriikide Kongressi ja valitsusega. Komisjon esitas mitu diplomaatilist surveavaldust nii koos nõukogu eesistujariigi kui ka kolmandate riikidega. Nendes diplomaatilistes surveavaldustes kritiseeris komisjon ka seda, et neid makse kohaldatakse üksnes USA viisavabadusprogrammi raames reisivatele isikutele ja seega on tegemist diskrimineerimisega. Peale selle näib olevat kummaline, et välismaalased peavad maksma USAle turismi edendamise eest, sest see võib reisimist USAsse hoopis vähendada, mitte suurendada.

Komisjon kaalub praegu edasisi võimalikke meetmeid, mida saaks võtta USA vastu ELi vastastikkuse mehhanismi raames. Komisjon esitab USAle oma ametlikud märkused avaliku arutelu käigus, mille USA algatas vaheversiooni sätete teemal. Kehtiva ESTA kohta antav lõplik hinnang väljastatakse siis, kui ESTAt käsitlev lõppmäärus avaldatakse USA ametlikus teatajas, võttes arvesse võimalikke muudatusi.

Komisjon on palunud, et seda murettekitavat küsimust arutataks tulevases justiits- ja siseküsimuste nõukogus 7. ja 8. oktoobril kõikide liikmesriikidega. Sellest tulenevalt käsitletakse ESTA maksu ka järgmises ELi ja USA vahelises justiits- ja siseküsimuste nõukogus detsembris. Komisjon teavitab parlamenti loomulikult selle protsessi kõikidest etappidest ja ettevõetavatest surveavaldustest.

Minister Chastel kordas ka seda, kui oluline on kõikide ELi liikmesriikide võrdne kohtlemine, mida USA peab seoses viisakohustusega üles näitama. Siinjuures tahaksin teile meelde tuletada, et viimase kahe aasta jooksul on vastastikuse viisavabaduse süsteemis saavutatud märkimisväärsed edusamme.

Tänu komisjoni püüdlustele saavutada USAga täielik vastastikune viisavabadus on viisavabadusprogrammiga liitunud veel kaheksa liikmesriiki – seitse liikmesriiki 2008. aasta lõpus ja Kreeka 2010. aasta aprillis. Komisjon juhib jätkuvalt nii poliitilisel kui ka tehnilisel tasandil USA tähelepanu sellele, kui oluliseks peab EL viimase nelja ELi liikmesriigi – Bulgaaria, Küprose, Poola ja Rumeenia – kaasamist viisavabadusprogrammi esimesel võimalusel.

Võin teile kinnitada, et komisjon nõuab koostöös nõukogu ja kõrge esindajaga selle küsimuse lisamist ükskõik millise tulevase ELi ja USA kohtumise päevakorda.

Ernst Strasser, *fraktsiooni PPE nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Me peame ütlema Euroopa Parlamendina – kuid eriti kehtib see mõistagi meie fraktsiooni kohta – väga selgelt „ei” sellele 14 USA dollari suurusele turismimaksule, „ei” ebaõiglastele meetmetele, mida ameeriklased võtavad eurooplaste arvel, ja „ei” ühepoolsetele pingutustele Euroopa ja Ameerika vahelistes suhetes. Me ei tohi olla kuuldud teadetega rahul. Pean ütlema, et selle küsimuse kahetsusväärseks nimetamisest üksi ei piisa. Ei piisa, kui tõdetakse, et tegemist on diskrimineerimisega.

Täna hommikul ütles eesistuja Van Rompuy isiklikult, et üks peamisi partneritena koos töötamise põhimõtteid on vastastikkus. Ma ei taha nõuda, et kohtleksime ameeriklasi täpselt samamoodi, nagu nemad meid kohtlevad. Kuid meil tuleb selgelt välja öelda, et Euroopa peab reageerima selles küsimuses üheseltmõistetavalt ja nõudma, et ka komisjon ja nõukogu teeksid seda tõeliste meetmete vormis. Kutsun teid üles esitama sisulisi ettepanekuid ja arutama parlamendiga, kuidas te kavatsete seda küsimust käsitleda. Ameeriklased peavad mõistma, et meil on selle küsimusega – nagu ka kõikide teiste küsimustega – tõsi taga ning me tahame, et meid koheldaks partnerina, mitte kellenagi, kes siis, kui öeldakse: „Hüppa!”, küsib: „Kui kõrgele?”

Juan Fernando López Aguilar, *fraktsiooni S&D nimel.* – (ES) Lugupeetud juhataja! Ma ühinen selle aruteluga teadmises, et Euroopa seisukohast ei ole seda küsimust veel lõplikult otsustatud. Parlament peab aga mõistma, et USA on oma otsuse teinud. See otsus on vastuolus sooviga jätkata edukalt Atlandi-ülest dialoogi sel teel, et peale kaubavahetuse tihendatakse ka sotsiaaltavade vahetust ja inimeste vastastikust liikumist, mis tugineb üksteise usaldamisele ja vastastikkuse põhimõttele.

Me ei saa alistuda ja kohaldada diskrimineerivat maksu, mis ei aita kaasa nende sidemete edendamisele, mis tekitab lõhe ELi liikmesriikide vahele ja mõjutab otseselt avalikkust. See ei ole kooskõlas ka ELi suhtumisega USAsse ja tema kodanikesse. See suhtumine ei ole küll alati toetatud soovi tugevdada inimestevahelisi ja kaubandussidemeid, kuid see on alati edendanud kahe poolkera inimeste vahelistes suhetes Atlandi-ülest liikuvust.

Seepärast tuleb parlamendil minu arvates selgelt märku anda, et ta ootab komisjonilt Euroopa seisukoha kindlameelset kaitsmist ja vajaduse korral vastastikkuse sätte kohaldamist. See ei ole Atlandi-ülese dialoogi jaoks ilmselt hea, kuid sellega edastatakse selge sõnum, et me ei ole valmis leppima lihtsalt vastastikkuse põhimõtte puudumisega inimeste liikumises ja sotsiaaltavade vahetuses, mis toimub tänu Euroopa ja USA lennuoperaatorite antud võimalusele, rääkimata siinjuures mõistagi majanduslikust mõjust, mida see avaldab raskele kriisile, mille all lennutranspordisektor mõlemal pool Atlandi ookeani niigi kannatab.

Alexander Graf Lambsdorff, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Lugupeetud juhataja! USA valitsusel ja Kongressil oleks väga hea põhjus praegu tagasi astuda ja reisimise edendamise seadus tühistada.

Esiteks on veidi kummaline – sellele juhtis tähelepanu ka komisjon – kehtestada turismi edendav maks. Kui reisimine USAsse muutub kallimaks, reisib sinna riiki tõenäoliselt vähem inimesi. Neljaliikmelise perekonna puhul oleks see summa 40 USA dollarit, mis on paljude inimeste jaoks suur raha. Samuti näib veidi naeruväärne, et kõikidest riikidest maksustab just nimelt USA inimesi, kes selle kehtestamise arutelu ei osale. Tagaselja maksustamine on minu arvates mänginud Ameerika ajaloos teatud rolli, seega arvan, et nad peaksid selle maksu kehtestamist uuesti arutama.

Teiseks, kas Ameerika muutub ligitõmbavamaks paigaks, kui ta sunnib inimesi rohkem maksma? Ma ei usu seda. Ameerika Ühendriigid on ligitõmbav sihtkoht, mida iseloomustavad niisugused tuntud nimed nagu Yosemite, Suur kanjon, Everglades, Chesapeake Bay, Boston, New York, Washington ja San Francisco. Inimesed reisivad sinna igal juhul, selleks ei pea edendama turismi nii, nagu see on välja pakutud.

Peale nende punktide on veel mitu tõsist poliitilist küsimust, mida tuleks samuti käsitleda. Minu arvates on täiesti vastuvõetamatu, et seda maksu saab maksta üksnes niisuguste äriühingute krediit- või deebetkaardiga, mis on registreeritud USAs. Arvan, et see on vastuvõetamatu. Ma võiksime leppida küll andmete salvestamise ja töendamisega USAs, kui neid kasutatakse üksnes reisimise kontrollimise eesmärgil, kuid sisejulgeolekuministeeriumil on lubatud anda neid andmeid nõudmisel ka teistele Ameerika asutustele, välismaistele asutustele ja isegi transpordiga tegelevatele äriühingutele. Andmekaitse ja eraelu puutumatuse seisukohast on see samuti täiesti lubamatu.

Komisjon ja nõukogu peavad leidma nüüd sobivad vastused. Ma usun, et tulevasel ELi ja USA tippkohtumisel tuleks seda küsimust käsitleda. Arvan, et vastastikkuse põhimõte on hea, ehkki siinsel juhul kahetsusväärne, ning et mõlemad osapooled peaksid inimestevahelisi kontakte tihendama, mitte neid keerulisemaks muutma.

Jan Philipp Albrecht, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Lugupeetud juhataja! Me arutame täna 14 USA dollari suuruse üldmaksu kehtestamist kõigile USAsse reisijatele. Esmajoones näib olevat veidi vastuoluline asjaolu, et kehtib viisavabadusprogramm, mis peaks lihtsustama inimeste sõitmist ELi ja USAsse, kuid samas nõutakse, et kõik ELi kodanikud peavad edastama ESTA kaudu oma isikuandmeid ja maksma reisimise eest lisamaksu.

Mõistagi tuleb meil austada meie Ameerika partnerite, eriti Kongressi otsuseid, kuid niisugune käitumine ei näe välja nagu usalduse ja koostöö märk. Mis puudutab piiride kaitset ja tõhusaid julgeolekumeetmeid, siis EL on näidanud ikka ja jälle, et soovib panna asjad toimima, ehkki mõnikord on see väga keeruline, kui arvestada meie oma väärtusi ja kodanikke. Kuidas on aga lood õigusega liikumisvabadusele, kui asi puudutab piirikontrolli? Kuidas on lood süütuse presumptsiooniga, kui asi puudutab julgeolekumeetmeid? Ning kuidas on lood õigusega andmekaitsele ja hüvitisele, kui asi puudutab isikuandmete kogumist?

Kui küsimus seisneks üksnes 14 USA dollari maksmises, ei oleks probleem kuigi suur, kuid sisejulgeolekuministeerium ei kogu ESTA abil mitte ainult reisijate andmeid, s.t arvukaid kontakt- ja isikuandmeid, sealhulgas tundlikku teavet. Nad tahavad saada ka juurdepääsu reisifirmade broneeringusüsteemides talletatud broneeringuinfole, mis sisaldab teavet peaaegu et isegi selle kohta, kes kellega magab! See on enam kui vastuvõetamatu, et volinik Malmström ei ole veel aru saanud, kuidas niisugune broneeringuinfo kasutamine on tõsisel vastuolul kodanikuõigustega ega ole ELi õiguse kohaselt põhjendatav.

Olukord muutub veelgi problemaatilisemaks, kui arvestada, et selle 14 USA dollari suuruse maksu tasumisel saab kasutada vaid nelja tuntumat krediitkaarti, mille väljastajad asuvad USAs. Ma küsin endalt, kuidas te tagate, et neid ulatuslikult kogutud andmeid ei kasutata vähemasti terrorismi peatamiseks volitamise seaduse (PATRIOT Act) kehtimise ajal reisimisega mitteseotud uurimistes? Ma küsin teilt, komisjoni ja nõukogu esindajad, kas te teate, et kehtivat ELi õigust kahjustatakse juba sellega, et me lepime USA õigusakti kohaldamisega Euroopa kodanikele?

Komisjoni ja nõukogu esindajad, kallid kolleegid, teil on kohustus kaitsta ELi kodanike õigusi ja ELi õigust. See kehtib ka Atlandi-üleste suhete kohta USAs.

Marek Henryk Migalski, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Ma ei taha keskenduda selle arutelu teemale. Mõtlen selle all, et ei soovi käsitleda maksmise küsimust, maksu ennast ega niisugusel teel saadud andmete ja teabe võimaliku kasutamise küsimust. Ma soovin mõtiskleda kõige tähtsama üle. Pean silmas asjaolu, et ELis ja ka parlamendis püüame me teha nii, et kõiki ELi liikmesriike koheldaks võrdselt. Kahjuks ei kohtle Ameerika meid võrdselt ei kõnealuses küsimuses ega ka valdkonnas ning seega kehtibki mõnedele ELi liikmesriikidele viisakohustus, samal ajal kui enamikule neist see ei kehti. Ma arvan, et parlamendil, aga ka kõigil teistel Euroopa Liidu institutsioonidel tuleb veenduda, et kõiki liikmesriike koheldaks võrdselt, olenemata sellest, millal nad liiduga ühinesid. Ma ütlen seda oma riigi, aga ka teiste 2004. aastal ELiga ühinenud riikide kodanike huvides.

Rui Tavares, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! See on tõepoolest erakordne olukord. Me käsitleme vastastikkust, mis ei ole võrdväärne. Kui see ei ole võrdväärne, siis ei ole see järelikult ka tõeline vastastikkus. Me käsitleme registreerimist, mis on üleliigne. Lõppude lõpuks küsime eurooplastelt juba broneeringuinfot ja andmeid ülemaailmse pankadevahelise finantsinfo ühingu (SWIFT) jaoks. Nüüd palume USAsse reisivatel eurooplastel veel ennast kõigepealt registreerida. Samuti käsitleme me turismimaksu, mis – nagu ütles kolleegist liberaal Lambsdorff – on täiesti vastuolus eesmärgiga suurendada turismi USAs.

Samas ei ole meil mitte mingisugust mõtet USAd selle pärast arvustada. Lõppude lõpuks teeb USA, s.o riik, mida ma juhtumisi tunnen ja väga imetlen, seda, mida tema valitud esindajad otsustavad. Usun, et probleem on pigem meis, mitte USAs.

Arvan, et tegemist on eeskätt meie diplomaatilise teenistuse mentaliteedi probleemiga. Kui me käisime hiljuti SWIFTi küsimust käsitleva delegatsiooniga Washingtonis, siis nägime, et meie ELi esindajad Washingtonis kulutasid Euroopa Parlamendi SWIFTi-teemalise hääletuse tulemuse varjamisele ja selle pärast vabandamisele rohkem aega kui selle 500 miljonit ELi kodanikku puudutava tulemuse põhjuste selgitamisele.

Tegemist on solidaarsuse puudumisega, sest kui viisavabadus ei kehti kasvõi ühele liikmesriigile, siis peaksid selle eest võitlema kõik liikmesriigid. Probleem on ka vastastikkusega, kuid mitte selles mõttes, millest siin on räägitud.

Me räägime siin vastastikkusest, justkui kukuks see taevast, justkui me peaksime seda paluma. Hästi, kuid ka meie võime vastata samaga. Teised riigid teevad seda. Kui USA karmistas 2007. aastal Brasiilia kodanikele kehtivaid julgeolekunõudeid, tegi Brasiilia viivitamata sedasama ka Brasiiliasse tulevate USA kodanike puhul ja USA tõmbus kohe tagasi.

Kui Euroopa soovib, et teda Atlandi-üleses dialoogis austataks, peab ta tegutsema sel viisil sagedamini.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, nõukogu eesistuja! Ma soovin teha veel mõned märkused. Nagu teate, juhin ma delegatsiooni Ameerika Ühendriikidega suhtlemiseks, ning me oleme viisanõudest loobumise teemal palju rääkinud. Me oleme rääkinud sellel teemal ka seoses Rumeenia, Bulgaaria ja teiste niisuguste riikidega. Selle asemel loodi aga uut tüüpi viisa, mille puhul me oleme nii lahked, et teeme oma kodanike andmed ameeriklastele usumatult suures ulatuses kättesaadavaks, makstes selle eest nüüd ka maksu. Seda maksu kasutatakse Ameerika turismitööstuse

reklaamimiseks. Arvan, et ameeriklased tutvustavad sellega ainulaadset ärimudelit, mille kohaselt saab panna nimelt kliendid maksma otseselt ka reklaami eest. Ma soovitan seda ärimudelit oma kodupiirkonna reisibüroodele. Minu arvates on selline tegutsemisviis uskumatu.

Mõistagi seisneb põhjus osaliselt ka selles, et Euroopa Parlamendi ja USA Kongressi vahel ei ole ikka veel küllaldaselt tihedaid sidemeid, mis võimaldaksid meil niisuguseid probleeme ära hoida mõistliku dialoogi abil. Põhjus võib seisneda ka selles, et nõukogu ja komisjon ei käsitle neid küsimusi piisavalt julgelt, ning ma usun – selles vallas jagan ma kolleegide arvamust –, et mõnikord võib olla kasu isegi ainult vastastikkuse nimetamisest.

Kui tulla lihtsalt siia ja kurta, et meile see ei meeldi ja et me oleme avaldanud mitu korda diplomaatilist survet, siis see vaid nõrgendab meie positsiooni, sest niimoodi ei võta keegi meid tõsiselt. Siis on tõepoolest nii, et alustasime tiigrina, kuid lõpetasime voodiesise vaibana. Seetõttu kutsun nõukogu ja komisjoni, aga ka liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles käsitlema seda küsimust nii, et Washington näeks ELi tõelist võimu.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Minu arvates olete liiga ettevaatlikud. Te ei taha teha lõplikke avaldusi, sest lõplikku lahendust ei ole veel välja töötatud, kuid vahepeal peavad meie kodanikud juba maksu maksma. See on ju vastuvõetamatu. Te peate sekkuma ja tegema seda väga innukalt.

Nagu kolleegid juba mitu korda ütlesid, on hämmastav, et USA ametiasutused ei ole küsimusele, kuidas saada rohkem reisijaid, leidnud paremat vastust kui see, et kohustavad neidsamu reisijaid maksma 14 USA dollari suurust lisamaksu. Sellest läheb 4 USA dollarit reisiloa elektroonilise süsteemi (ESTA) kulude katteks. Teisiti öeldes ei taha nad jätta tavapäraseid kulusid USA maksumaksja kanda, vaid asetavad need eurooplaste õlule.

See on esimene suurem erinevus selle maksu ja mitmesuguste lennundustasude või lennujaamamaksude vahel, mis on ka meil kehtestatud mitmes liikmesriigis, hiljuti näiteks Saksamaal. Ma pean neid mitme liikmesriigi võetud ühepoolseid meetmeid kahetsusväärseks. Tegelikult pooldan ma selles küsimuses üleeuroopalist toimumisviisi, milles tuleks ideaalsel juhul arvestada ka lendude väliskulude küsimust. See on aga hoopis muu teema. Euroopas ei ole mitte mingisugust diskrimineerimist – maksu maksavad kõik, samal ajal kui USAs maksame ainult meie. Ning meid, eurooplasi, on 900 000, kes me ennast igal kuul ESTA kaudu registreerime.

Me peaksime vaatlema põhjalikult ka seda, kas see meede on kooskõlas viisavabadusprogrammi sätte ja mõttega. See programm tähendab loomulikult seda, et kummagi osapoole kodanikud ei pea taotlema viisat ega maksma kõiki sellega seotud tasusid. ESTA muutub järk-järgult viisaga võrdväärseks. Sedasama ütles ka kolleeg Brok. Seepärast palun teil suhtuda sellesse tõsiselt ja mitte enam viivitada, vaid anda meie partneritele USAs väga selgelt märku, et see on vastuvõetamatu. Just niiviisi peab üksteisega toimima. Kaaluda tuleb kõiki võimalusi ja kui ameeriklased ei näita üles paindlikkust, tuleb meil kaaluda mõistagi vastamist samasuguste meetmetega.

Sellega seoses võiksin ma nimetada kolleeg Tajani jõupingutusi Euroopa turismipoliitika toimima hakkamise nimel. Lissaboni leping andis meile Euroopa tasandil selles küsimuses rohkem sõnaõigust. Võib-olla ei oleks paha idee vahetada lähikuudel selle üle mõtteid.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Lugupeetud volinik! Ma arvan, et Elmar Brok on unustanud ka selle, et Poola kodanikud vajavad ikka veel viisat USAsse sõitmiseks, ning

seda on raske mõista. Ma palun siinkohal, et selles küsimuses võetaks midagi ette, sest tegu on tõsise teemaga. Siiski ei usu ma, et oleks õige pidada viisaprobleemi üksnes korralduslikuks küsimuseks või käsitleda viisatasude ja muude kummaliste põhjendamatute maksude probleemi võimalusena näidata Euroopa Parlamendis oma jõudu, et protestida USA vastu.

Kui inimesed peavad viisateemat üksnes korralduslikuks küsimuseks või poliitilise näakluse ajendiks, ei tea nad, mida viisad tänapäeva maailmas tähendavad. Mitte ühelgi koostöövahendil ei saa olla suuremat poliitilist tähtsust. Seepärast palun ma nii volinikul kui ka Euroopa Parlamendi liikmetel parandada suhteid USA Kongressiga. Meil on Euroopa Parlamendi liikmetena õigus pöörduda Kongressi poole ja avaldada survet, et nad võtaksid viisavaldkonnas hoopis teistsuguse hoiaku. Viisa on tõke kodanike vahel, see on tegelikult üks suuremaid poliitilisi takistusi Atlandi-üleses koostöös. Kuni me seda ei mõista, ei kanna meie jõupingutused vilja.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Head kolleegid! Oli aegu, mil USAsse saabu vaid reisilaevu sadamas tervitati. See oli 19. sajandi lõpus, mil mu vanaisa laevaga sinna läks. Kui ma tänapäeval soovin USAd külastada, maksan ma mingisugust kummalist maksu. Sellel maksul on kindlasti mingi põhjendus, kuid ma kahtlustan, et pean tasuma seda selleks, et mind saaks jälgida. See kahtlus muutub seda tugevamaks, mida järjekindlamalt nõuavad USA läbirääkijad EList pärit isikute sageli tundlike andmete edastamist. Suusõnaliselt ei ole küsimus mingis seires, kontrollimises või viisa väljastamises. Tegelikult leiab inimene ennast nende miljonite hulgast, keda jälgitakse, ilma et tal oleks piisav kaitse selle eest, millist infot üle kantakse. Mis juhtub siis nende tundlike andmetega? Jumal teab! Kahe n-ö võrdse partneri vahel aga asjad tavaliselt nii ei käi.

USA võtab meetmeid, kuid ELil on raske otsustada, kas ta peaks neile reageerima või kuidas seda teha. Nende läbirääkimiste tulemused ei ole üldse rahuldavad ja näiteks USAga sõlmitud avatud taeva leping on väga ühepoolne. Ma mõistan, et mõlema partneri majandushuve kajastatakse sageli üsna otseselt lepingutes, mis on erinevates sektorites sõlmitud – või vastupidi, mida seal ei ole sõlmitud. Ma ei mõista aga, miks ei toimunud enne selle meetme võtmist asjakohast arutelu. Ma ei mõista eriti ka seda, kuidas on niisugused meetmed ELi kodanikele kasulikud. Loodan, et läbirääkimiste tulemusena jäävad viisad kasutusele võtmata ja loobutakse ankeetidest, milles kontrollitakse üksikasjalikult minu esivanemate perekonnaseisu.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pärast seda, kui kaotati betoonseinad ja okastraadid, mis eraldasid Lääne-Berliini Ida-Berliinist ning jagasid kogu Euroopa ida- ja läänepoolseteks, eeldasime me sinisilmselt, et sellega lõppes niisuguste paranoiliste riigikordade ajastu, mis takistasid inimesi vabalt suhtlemast, maailma tundma õppimast ja reisimast.

Me teame, et liikumisvabadus ja vastastikune teadlikkus aitavad Maa eri nurkadest pärit inimestel, ühiskondadel ja kultuuridel saada üle eelarvamustest ja hirmust tundmatuse ees ning edendavad rahvastevahelise usalduse väljakujunemist. Ma ei tea, mis on meie Ameerika sõpradega juhtunud. Nad on alati vabaduse ja demokraatia kaitseks välja astunud, kuid võib-olla on nad aru kaotanud. Oma lõunapiiril Mehhikoga on nad alustanud niisuguste piirdeaedade rajamist, mis meil, eurooplastel, õnnestus alles hiljuti kaotada. Nad kehtestavad järjest enam haldus- ja tehnilisi tõkkeid nende riiki tulevate isikute suhtes. Head kolleegid, mis on selle tulemus? Võib-olla president Obama ei taju seda, kuid väljastpoolt näib, et USA valitsus püüab oma riiki teataval määral taraga piirata, et muuta see täielikult suletud aiaks, mis on täis kuulekalt õnnelikke inimesi, nagu on Kim Jong-ili riigikorraga

Põhja-Koreas. Ma tahaksin uskuda, et see ei ole nii. Seepärast peaksime võib-olla selgitama oma Ameerika sõpradele, et niisugune maks ja isikuandmete väljanuhkimine, mida nad nõuavad vastutasuks nende riigi külastamise eest, on täiesti häbiväärsed niisuguse vaba ja demokraatliku suurvõimu jaoks, nagu seda on Ameerika Ühendriigid.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Olen pärit ühest nendest riikidest, kus kaotati mõnda aega tagasi viisanõue Ameerika Ühendriiki sõitmisel. Vaid veidi aega pärast viisanõude kaotamist mitmes riigis näeme, et USA kehtestab uue, teise nimega viisa. Seda nimetatakse ESTaks ja inimestel tuleb selle eest ikkagi maksta. Alguses öeldi meile, et see maksab kümme dollarit, nüüd öeldakse, et see maksab neliteist dollarit, kuid keegi ei garanteeri, et see tasu enam ei tõuse. See on vastuvõetamatu, sest see on järjekordne viisa. Ma loodan, et Euroopa Komisjon mõistab, millega on tegu, ning suhtub sellesse ka vastavalt. On aga veel üks põhjus, miks see on halb otsus ja sündmus: see tuli väga ebasobival ajal. See tuli siis, kui me olime Euroopa Parlamendis hääletanud just SWIFTi lepingu üle ja ulatanud USAle abikäe. Minu arvates ei olnud USA reaktsioon sellele mitte ootuspäraselt heatahtlik, vaid pahatahtlik, kui pidada silmas niisuguse korra ja maksu kehtestamist. Soovin rõhutada, et Euroopa Parlament ei ole veel otsust langetanud paljudel teemadel, näiteks broneeringuinfo ja andmekaitset käsitleva üldlepingu vallas. Minu arvates on oluline, et meie ja USA vaheline koostöö tugineks usaldusele, sest muidu ei saavuta me tulemust, mis meeldiks mõlema poole kodanikele ja oleks neile soodne.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Ka mina arvan, et USAsse reisimise maksu kehtestamine on kahetsusväärne. See meede on vastuolus USA lubadusega muuta Atlandi-ülene liikumine lihtsamaks. Ma ei arva aga, et EL vastab sellele samaväärsel liigutusega USA kodanike suhtes. Kaks halba ei tee kokku head. Seepärast usun, et lahenduse leidmiseks tuleb edendada kahepoolset dialoogi. Seda silmas pidades peab Euroopa Komisjon püüdma rohkem parandada suhteid USAGA.

Kahjuks lisandub see ebaõiglane maks teisele diskrimineerivale meetmele, mille USA kehtestas ühepoolset mõnede ELi liikmesriikide suhtes ja mis kahjustab samuti Atlandi-ülest koostööd ja usaldust. USAsse sõitmiseks vajavad ikka veel viisat ELi nelja liikmesriigi – Rumeenia, Bulgaaria, Poola ja Küprose – kodanikud. Kahjuks ei saa meie riikide kodanikud vabalt USAsse sõita. Eriti kahetsusväärne on see, et selle 2009. aasta juulist kehtiva USA õigusaktiga kaotati võimalus lisada mõni neist riikidest viisavabadusprogrammi, sest kohustusliku viisanõude kaotamist takistab ikka veel esmajoonel rahuldumata jäetud viisataotluste osakaal. Arvestades, et keeldumiste hulk sõltub tegelikult USA esindajate otsustest, siis usun, et USA peaks tegema suuremaid jõupingutusi ja parandama viisa andmise korra läbipaistvust. Sellepärast toetan ka mina asepresidendi mõtet ja soovin komisjonilt uuesti paluda, et ta nõuaks kõikide ELi kodanike – sealhulgas nende, kes on pärit USA sissesõiduviisa nõudega riikidest – võrdse ja mittediskrimineeriva kohtlemise tagamist. Lugupeetud kolleegid! On vale ja kurb, kui viisaküsimuse lahendanud riigid on unustanud, et seda teemat arutatakse, ning on jätnud kahe silma vahele ka Euroopa Parlamendi ametlikud suhted USA ametiasutustega. Arvan ka seda, et vaja on näidata rohkem solidaarsust, mitte kohalikku egoismi.

Jim Higgins (PPE). – Lugupeetud juhataja! Ma nõustun kõikide märkustega selle meetme ebasoodsa mõju kohta. Seda 14 USA dollari suurust maksu tuleb maksta iga kahe aasta järel ja see kehtib riikides, kellel on USAGA head suhted. Meil olid väga edukad läbirääkimised avatud taeva lepingu, reisijate andmete vahetamise ja muu sellise üle, kuid praegune probleem annab täiesti vastupidise tulemuse, sest sisuliselt on meil tegemist uue viisa kehtestamisega.

Nagu kolleeg Busuttil ütles, on tegemist viisaga – isegi piletita reisivatel imikutel peab olema kinnitatud reisiluba. Nõustun selles küsimuses komisjoniga, et see on kahetsusväärne ega ole kooskõlas USA lubadusega lihtsustada Atlandi-ülest liikumist.

Sellega tekitatakse hoopis uusi tõkkeid ajal, mil me neid tegelikult kaotame. Sealjuures kehtestab USA senat veel maksu, et püüda anda riiki tulevate isikute arvu vähenemisele vastupidine suund. Enamikku sellest summast kasutatakse USA reklaamimiseks puhkuse sihtkohana. Mina arvan aga, et sellega vähendatakse tegelikult inimeste indu sinna sõita.

Näiteks minu kodumaal on USAs pikaajalised sidemed. 40 miljonit USA elanikku on liri päritolu ja kahe riigi vahel käib tihe kaubavahetus. Enamikul juhtudel inimesed seda summat maksma ei hakka.

Õigusakti põhieesmärk on peamiselt riigikassa täitmine ja USA kui turismisihtkoha atraktiivsuse edendamine. President Obama ütles, et välismaised külastajad jätavad USAsse 120 miljardit dollarit ja toetavad miljoneid töökohti ning et see meede toob sisse veel 4 miljardit USA dollarit ja 40 000 uut töökohta.

Mina usun, et tulemus on vastupidine, sest ajalehe Telegraph Travel lugejatele korraldatud veebiküsitluses ütles neist 44%, et selle maksu tõttu loobuksid nad USAsse sõitmisest. Selle uuringu põhjal arvan, et uus kord ei anna oodatud tulemust, et sellel on ebasoodne mõju ning et tegelikult kahjustab see USAd ja selle turismitööstust.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Atlandi-ülesed suhted on Euroopa välispoliitika prioriteet. Liikuvus on Euroopa kodakondsuse mõiste kese, mis on sätestatud ka põhiõiguste hartas ja aluslepingutes. Kõikidel ELi kodanikel, sealhulgas järelkult ka uute liikmesriikide kodanikel on võrdne õigus liikumisvabadusele Schengeni alal ja kolmandatesse riikidesse minemisel. Seda kõike arvestades väljendame me jätkuvalt oma pettumust selle pärast, et nelja liikmesriigi – sealhulgas Rumeenia – miljonid kodanikud on jäetud ebaõiglaselt ELi ja USA vahelisest konkreetsest liikuvuspartnerlusest kõrvale.

Kolleegid väljendasid oma muret ESTA – mille abil kehtestatakse Euroopa kodanikele tegelikult teatav viisa – edendamise pärast. Selle maksuga ei kaasne mitte ainult 14 USA dollari suurune tasu, vaid ka ELi kodanike isikuandmete kogumine. USA sisejulgeolekuministeerium hindab praegu selle maksu/viisa kohaldamist. Komisjon peab leidma koos USA valitsusega lahenduse, kuidas see kaotada. Tahan rõhutada, et see otsus võib avaldada ettenägematut mõju pooleliolevatele teemadele, mis puudutavad Atlandi-ülesed suhteid julgeoleku ja liikuvuse vallas, näiteks tulevasele ELi ja USA vahelisele lepingule broneeringuinfo kohta. Kui USA valitsus maksust ei loobu, toetame me komisjoni, kui ta võtab kooskõlas ELi viisapoliitika aluspõhimõtetega vajalikke meetmeid, et toimida samaväärselt ELi reisivate USA kodanike suhtes.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Lugupeetud juhataja! Nagu kolleeg Brok, soovin ka mina rõhutada, et peame heade suhete hoidmist USAs väga tähtsaks. EL teeb USAs koostööd paljudes valdkondades ja me võime selle üle uhked olla.

Teiseks ühinen kõikide kolleegidega ja nõustun kõikide küsimustega, mida on juba küsitud. Mul ei ole tõesti kuigi palju lisada. On tähtis, et komisjon ja tõenäoliselt ka nõukogu vastaksid nendele küsimustele kiiresti. Peame aga kahetsusväärseks, et USA valitsus on selle ühepoolse otsuse teinud. Me võiksime sama hästi alustada arutelu, kas küsimus seisneb tegelikult 14 USA dollaris. Küsimus ei ole selles, kas turistid maksavad oma viisa eest või Washingtonis Coca-Cola eest, vaid selles, et ELi koheldakse teatava põlgusega. On toimunud paljusid kõnelusi SWIFTi ja muu sellise üle ning sellele järgneb niisugune ühepoolne tegevus.

Komisjon peab täna selgitama, mida ta on teinud. Praegu ei avalda teadaanded valdkonna uuringute kohta Euroopa Parlamendile enam mitte mingisugust muljet. Me tahame lihtsalt teada, mida te ütlesite USA valitsusele ja kas teil ei olnud võimalik seda ära hoida. Veel kord – ma tunnen ennast üsna solvatuna, et niisugune kord on meie jaoks ühepoolsetelt kehtestatud, kui arvestada, kui palju me USAGA koostööd teeme. Maksmisviisi kohta juba esitati küsimus, kuid seda ei tuleks üleüldse esitada, kui te seda maksu ei soovi.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Meil on olukord, kus Euroopa Parlamendis on niisugustest liikmesriikidest pärit liikmed, mille kodanikud ei pea taotlema USAsse sõitmiseks viisat. Kahjuks on siin parlamendis aga ka liikmeid sellistest liikmesriikidest nagu Poola, mille kodanikud peavad USA viisat taotlema. Poolas võtab viisa taotlemine kaua aega ja mõnikord ka alandatakse selle käigus inimesi. Viisa taotlemiseks maksavad minu kodumaa kodanikud üle 100 USA dollari ja seda tuleb tasuda ka siis, kui neile viisat ei anta. Seepärast on meie jaoks kõige olulisem ELi solidaarsus. Meie jaoks on tähtis, et Euroopa Parlament, komisjon ja nõukogu ütleksid väga selgelt, et kõikide liidu liikmesriikide kodanikke tuleb kohelda täpselt ühtemoodi. Mul on hea meel, et Euroopa Komisjon ja nõukogu ei räägi sellest mitte üksnes siin, Euroopas, vaid et seda seisukohta pooldatakse järjest enam USA valitsusega suhtlemisel.

Parlamendis tasub meil aga endalt küsida, mida saame meie, Euroopa Parlamendi liikmed, ühiselt teha, et nende liikmesriikide kodanike probleem lahendada. Ma arvan, et kõige tähtsamad on siinjuures meie sidemed USA Kongressiga, sest USA õigussüsteemis mängib see viisa- ja maksupoliitika otsustavat osa. Soovin väljendada suurt rahulolu ka selle üle, et esimest korda näevad komisjoni ja nõukogu esindajad enda sõnul tunneli lõpus valgust ja võib-olla üsna varsti ei pea niisugustest riikidest nagu Poola pärit kodanikud enam USA viisat taotlema.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Täna veidi hiljem osaleme me vastuvõtul, mis on pühendatud ELi ja USA vaheliste suhete tihendamisele. Asjaolu, et see toimub täna, on eriti tähelepanuväärne. Meil kõigil on seega võimalus öelda suursaadikule, mida me siin täiskogus just rõhutasime. Meil peaks olema võimalus teha seda isiklikult.

USA ei muuda praegu meie tööd ega ka meievahelist sõprust just eriti lihtsaks. Minu arvates näeme meil paljudes küsimustes praegu relevanti portselanipoes, mitte elegantset esinemist poliitilisel areenil.

14 euro suurune tasu ei ole kindlasti otsustav tegur. Kui aga kolme lapsega perekond tahab külastada USAd, siis on tegemist märkimisväärse summaga, mis võib lõppkokkuvõttes takistada sinna sõitmist. Kui teil tuleb peale selle esitada veel internetis põhjalikke andmeid selle kohta, millise lennuettevõtte lennukiga te sõidate, kuhu te lähete, millises hotellis peatute ning mis on teie krediitkaardinumbr, siis tekib palju küsimusi selle kohta, miks on see kõik vajalik. Ja kui te siis kuulete headelt tuttavatelt, kuidas nad on pidanud ootama tunde Ameerika lennujaamas ja tegema läbi alandava julgeolekukontrolli, küsite te endalt mõnikord, kas USA ikka teab, et paljudes valdkondades kohtleb ta oma sõpru üsna ebaviisakalt ja et võib-olla mõnes asjas, mida tal nende isikute suhtes on vaja ja tuleks teha, sihib ta märgist kaugelt mööda.

Mis puudutab meie Atlandi-üleseid suhteid, siis pean ütlema, et meil on USAGA head sidemed. See peaks tähendama ka seda, et meid tuleks sellele vastavalt kohelda. Ma kutsun komisjoni ja teid, volinik, üles nõudma ühemõtteliselt, et viisavabadus tagataks ka neile liikmesriikidele, keda see veel ei hõlma, ning kui sellele ei järgne sobivat reaktsiooni, siis

kehtestage palun USA kodanike suhtes samaväärsed meetmed. Siin ei ole küsimus põhimõttes „silm silma, hammas hamba vastu”, kuid meil peab olema võimalik tegutseda võrdsetel alustel ja me ei tohi lubada ennast kohelda nii, nagu feodaal kohtleb oma pärisorja. Me ei ole pärisorjad, me oleme võrdsed.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Viimase Euroopa Ülemkogu kohtumise järel dustes on öeldud, et Atlandi-ülesed suhted tuginevad ühistele väärtustele. Tegelikkus on aga selline, et USA kodanikud saavad vabalt ELi territooriumile tulla. Euroopa Liit on nõustunud broneeringuinfo ja SWIFTiga ning ka Euroopa kodanike isikuandmeid käsitlevate lepingutega. Mõned eurooplased vajavad USAsse sõitmiseks ikka veel viisat. Peale selle peavad eurooplased andma USAsse jõudmisel oma sõrmejäljed, ükskõik kas nad reisivad viisaga või mitte. Euroopa kodanikud peavad näitama veebi kaudu oma reisimiskavatsust ja hiljuti kehtestatud korra kohaselt tuleb neil maksta USAsse saabumisel 14 USA dollarit.

Ma ei näe, kus on siin ühised väärtused. Arvan, et EL peab järgmisel tippkohtumisel novembris nõudma viisanõude kaotamist kõikide ELi kodanike puhul ja kohtlema teisel pool Atlandi ookeani elavaid inimesi samamoodi, nagu meid koheldakse.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, austatud nõukogu eesistuja! 14 USA dollari suurune maks USAsse sõitmise eest segab Atlandi-üleste suhete edendamist. See tuleks kaotada mitmel põhjusel: see muudab reisimise kallimaks, on diskrimineeriv ja lihtsalt ebasõbralik.

Eriti kahetsusväärne on see, et seda maksu saab maksta vaid USA sisejulgeolekuministeeriumi kodulehel ja krediitkaardiga. Mida teevad inimesed, kellel ei ole krediitkaarti? Kas USAsse saavad sõita ainult krediitkaardi omanikud? Nagu paljudel eelkõnelejalatel, on ka minul segased tunded seoses tööga, et ELi kodanike krediitkaardiandmeid hakatakse edastama.

See teema pahandab kindlasti ELi kodanikke. Nad ootavad, et Euroopa Komisjon ja nõukogu näitaksid siinjuures oma meelekindlust. Palun käituge enesekindlate eurooplastena ja kui vaja, kohaldage vastastikkuse põhimõtet.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Tänan teid, lugupeetud juhataja. Ma ei arva, et USA valitsus, kes kulutab iga päev miljardeid sõjategevusele, vajaks raha. Nad ei vaja raha, vaid juurdepääsu uutele lisaandmetele, mis olid ja on kättesaadavad SWIFTi programmi kaudu – meie kodanike andmetele. Ma tunnen, kuidas nii USA valitsus kui ka Kongress tahab näidata, kes on meie kahepoolsetes suhetes peremees. Mul on olemas isiklik kogemus. Kui Euroopa Parlament arutas SWIFTi programmi, võttis USA Läti suursaadiku nõunik endale vabaduse kutsuda mind, ELi ja Euroopa Parlamendi liiget, enda juurde, et arutada seda küsimust ja mõjutada minu hääle andmist. Mul on igati alust arvata, et küsimus ei ole rahas. Lätis on paljudel inimestel sugulased USAs. Nad on ka minu valijad. Nad ei ole rõõmsad, kui me ei seisa siin nende huvide eest. Tänan teid.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Tänan teid märkuste ja toetussõnade eest, mis aitavad loodetavasti viia tulemuslikult lõpule meie arutelud USAga selles väga keerulises küsimuses.

Kõigepealt soovin parlamendiliikmetele kinnitada, et uurime ELi vastastikkuse mehhanismi raames kõiki võimalikke meetmeid USA suhtes, muu hulgas ka võimalust kehtestada ELi ESTA, mille kohta, nagu te teate, tehakse praegu teostatavusuuringut. Loomulikult teavitatakse teid tulemustest ja võimalikest ettepanekust edasise tegevuse kohta.

Rääkides sellest, kas käsitleda seda maksu varjatud viisalõivuna, pean ütlema, et kui võtta aluseks esialgne hinnang, mille komisjon 2008. aastal kehtiva ESTA kohta andis, siis – nagu on sätestatud lõppmääruse vaheversioonis – ei saa ESTAt praegu pidada võrdväärseks Schengeni viisa taotlemise korraga, mis on kindlaks määratud ühistes konsulaarjuhistes, mida teatakse nüüd viisaeeskirjana.

Mis puudutab komisjoni reaktsiooni USA uutele ESTAt käsitlevatele eeskirjadele, siis soovin teile siinkohal jällegi teada anda, et pärast ESTA lõppmääruse avaldamist USA ametlikus teatajas esitame ametlikud märkused ja lõpphinnangu. Kahtlemata teame me väga hästi, kui tundlik on isikuandmete kogumise ja nende kaitse teema ning see on komisjoni jaoks üks tähtsamaid küsimusi.

Seoses edasise diplomaatilise ja poliitilise tegevusega tahaksin teile teatada, et komisjon on juba palunud eesistujariiki võtta see teema järgmise, oktoobris toimuva justiits- ja siseküsimuste nõukogu kohtumise päevakorda. Olen kindel, et selle maksu teemat käsitletakse ka järgmisel ELi ja USA vahelisel justiits- ja siseministrite nõukogu kohtumisel detsembris.

Olen võtnud teadmiseks nende austatud parlamendiliikmete mure, kes on pärit liikmesriikidest, mille kodanikud peavad USAsse sõitmiseks endiselt viisat taotlema. Mõistan neid täielikult ja soovin kinnitada, et me jätkame järjekindlalt surve avaldamist selle nimel, et ELi kõnealused neli liikmesriiki lisataks USA viisavabadusprogrammi esimesel võimalusel.

Seda teemat käsitles ka volinik Malmström selle aasta aprillis viimasel ELi ja USA ministrite kohtumisel. Kaks kuud hiljem oli see Washingtonis taas tema vestlusteemaks ja mõistagi on see küsimus, mis tõstatatakse kõikidel poliitilistel tasanditel. Me nõuame tungival, et sellele probleemile leitaks kiire lahendus.

Lubage mul vastata lõpetuseks Elmar Broki märkustele. Soovin tõesti rõhutada, et kui Euroopa Parlament tihendaks suhtlust oma USA kolleegidega, siis oleks sellest suur abi, sest nagu me kõik teame, on ESTA maksu projekti ja viisapoliitika eestvedajaks suurel määral USA Kongress, ning teie toetus ja abi oleks selles küsimuses tõepoolest väärtuslik.

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja.* – (FR) Lugupeetud juhataja, volinik, head parlamendiliikmed! Ma ütlen lõpetuseks mõne sõna. Meie arutelu järel näib nüüd veelgi selgem olevat, et Atlandi-ülese liikuvuse parandamiseks peab EL jätkama koostööd Ameerika ametivõimudega. Seepärast on mul hea meel, härra juhataja, et USA suursaadik Euroopa Liidus on osalenud paljudel meie aruteludel. Minu arvates on see märk sellest, et USA on meie arutelusid kuulanud.

Meil on endiselt – komisjon tuletab seda meile meelde oma vastastikuse viisavabaduse aruandes – neli liikmesriiki, mille kodanikud peavad USAsse sõitmiseks viisat taotlema. Selle olukorraga ei saa leppida, kui arvestada viisavabadust, mis kehtib Ameerika kodanike jaoks Schengeni ala külastamisel. Eesistujariik teeb seega kõik võimaliku, et toetada komisjoni, kui ta jätkab olukorda lahendavate meetmete võtmist.

Peale selle peame tegema kõik, mis võimalik, et USAsse sõit oleks võimalikult odav, ükskõik kas sõidu eesmärk on turism, äritegevus või ülesannete täitmine. Te võite olla kindlad, et eesistujariik toetab endiselt ELi kurssi, mis on Ameerika ametiasutuste suhtes võetud.

Nõukogu otsustab tulevased meetmed pärast seda, kui komisjon esitab sügisel oma vastastikuse viisavabaduse aruande ja kui Ameerika ametiasutused avaldavad lõppmääruse,

sealjuures võtab nõukogu arvesse ka komisjoni lõpphinnangut reisiloa elektroonilise süsteemi (ESTA) kohta.

(Istung katkestati kell 17.20 ja seda jätkati kell 18.00.)

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

George Sabin Cutaş (S&D), kirjalikult. – (RO) Euroopa Parlamendi 22. oktoobri 2009. aasta resolutsioonis paluti USAl täieliku vastastikkuse põhimõtte alusel kohelda kõiki ELi kodanikke võrdselt. USA viisavabadusprogramm ei kehti aga endiselt neljas riigis: Rumeenias, Bulgaarias, Poolas ja Küprosel. Peale selle kehtestas USA ka tasu ELi kodanikele reisiloa väljastamise eest. Uus kord kehtib alates 8. septembrist 2010. Ma arvan, et Euroopa Komisjon peab oma suhetes USAGA seadma viisade väljastamise vastastikkuse põhimõtte teema tähtsamale kohale ja püüdma samas saavutada kõikide ELi kodanike võrdse kohtlemise.

ISTUNGI JUHATAJA: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

11. Infotund (küsimused nõukogule)

Juhataja. – Head kolleegid! Ma olen üsna üllatunud, nähes, et tänases infotunnis on nii vähe kohalolijaid, nagu tavaliselt hiliste istungite ajal.

Järgmine päevakorrapunkt on küsimused nõukogule (B7-0462/2010).

Nõukogule on esitatud järgmised küsimused.

Küsimus nr 1, mille esitas **Bernd Posselt** (H-0399/10)

Teema: välis- ja kaitsepoliitiline identiteet

Mida teeb nõukogu ELi välis- ja kaitsepoliitilise identiteedi tugevdamiseks? Kas Euroopa Korpusel (Eurocorps), kuigi see otseselt ELi alla ei kuulu, on seejuures eeskuju andev ja juhtiv funktsioon? Milliseid samme on kavandatud Belgia eesistumise ajal, et Euroopa Liitu välisjulgeoleku vallas edasi arendada?

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja! Mul on väga hea meel rääkida nõukogu nimel nii suure auditooriumi ees – ma pean silmas rõdul olevaid küllastajaid.

Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikas on olnud muutusi ...

Juhataja. – Kolleeg Posselt! Kodukord on teile hästi teada. Olivier Chastel vastab teie küsimusele, mille te esitasite kirjalikult, ning seejärel on teil võimalus küsimust laiendada, esitada lisaküsimus jne. Olivier Chastel vastab nüüd teie küsimusele nii, nagu te selle kirjalikult esitasite.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Nagu ma ütlesin, on Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika teinud läbi suure muutuse ning sellest on saanud Euroopa lõimumise üks paindlikumaid elemente. Peaaegu kümme aastat pärast seda, kui loodi Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika, mis on ühise välis- ja julgeolekupoliitika lahutamatu osa, on EL muutunud rahvusvahelisel areenil tunnustatud ja nõutud osalejaks. ELi arvukad missioonid kogu maailmas on selle parim tõestus.

EL on nõukogu ja liikmesriikide eestvedamisel alustanud Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames kolmes maailmajaos 24 sõjalist, tsiviil- ja tsiviil-sõjalist missiooni. Sel põhjusel on EL esindatud Afganistanis, Gruusias, Lähis-Idas, Iraagis, Somaalias ja Lääne-Balkani riikides. Kahtlemata aitavad need missioonid suurendada ELi nähtavust nimetatud valdkonnas. Nende missioonide üldine raamistik on sätestatud Lissaboni lepingus, milles on samuti määratletud ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika üldine raamistik.

Mis puudutab Euroopa Korpust, siis ma soovin öelda – tegelikult nimetas Bernd Posselt seda juba oma küsimuses –, et Euroopa Korpus ei kuulu ELi alla. Sinna kuuluvad rahvusvahelised maismaal paiknevad operatiivtöötajad. Euroopa Korpus loodi 1992. aastal kantsler Kohli ja Prantsusmaa presidendi François Mitterrandi idee põhjal. Seda on kasutatud Bosnias, Kosovos ja Afganistanis ning see on tõhusalt aidanud kaasa organisatsiooni liikmesriikide relvajõudude koostoime kujundamisele ning ühise julgeoleku- ja kaitsekultuuri tekkimisele. Sinna kuulub osa ELi liikmesriikidest, nimelt Belgia, Prantsusmaa, Saksamaa, Luksemburg ja Hispaania – ning hiljuti loodi Euroopa Korpuses teistele NATO ja ELi liikmesriikidele võimalus sellega liituda.

Eesistujariik Belgia on teinud suuri jõupingutusi Lissaboni lepingu rakendamiseks ning sellega seoses peab eesistujariik kiiduväärseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahelist kokkulepet Euroopa välisteenistuse kohta, mis aitab ühist julgeoleku- ja kaitsepoliitikat väga tõhusalt ellu viia.

Võin teile kinnitada, et eesistujariik Belgia püüab ka edaspidi jõuda Euroopa Parlamendiga kokkuleppele muudatusettepanekutes, mis käsitlevad kaht Euroopa välisteenistuse töötajate ja finantsraamistikuga otseselt seotud määrust, ning eriti eesistujariigi Belgia ettepanekutes ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta.

Kõigepealt tahaksin nimetada eesistujariigi Belgia programmi, mille kohaselt peab EL kindlustama oma eesmärkide täitmiseks vajaliku sõjalise ja tsiviilvõimsuse. Struktureeritud ja pooleliolev koostöö, planeerimisstruktuur ja kriisioperatsioonide juhtimine, kiire ja ühtse reageerimise võime, sealhulgas abistavas tegevuses, tsiviil- ja sõjaline koostöö, tsiviil- ja sõjaliste osalejate väljaõpetamine kriisiohjevõldekonnas, Euroopa Kaitseagentuuri tugevdamine ning ELi ja NATO vahelised strateegilised suhted on kõik olulised teemad, mis nõuavad meilt eritähelepanu.

Oma eesistumisperioodi ajal alustab Belgia mitmesuguseid ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika projekte ning siiani on ta korraldanud mitu seminari, mille teemaks on võimekus teha jätkuvat ja struktuurset koostööd väljaõppe alal. Kõik need küsimused on homme ja ülehommel Belgias toimuva Euroopa kaitseministrite arutelu keskmes.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahaksin teha ühe väikese märkuse. Teie vastus oli väga hea, härra eesistuja. Ma väljendasin enne pahameelt teie küünilise märkuse üle kohalolijate kohta. Küsimused esitanud inimesed on siin ja teie ülesanne on nendele küsimustele vastata.

Nüüd jõuan oma lisaküsimuse juurde. Kas Belgial on kavas alkatada mõni projekt, et edendada ühist välis- ja julgeolekupoliitikat veelgi? Saksamaal toimub meil arutelu Saksa relvajõudude ümberkorraldamise jms kohta. Praegu oleks väga hea aeg, et Belgia, mis on väga euroopalik eesistujariik, alustaks Euroopa projekti selles valdkonnas.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja! Soovin austatud parlamendiliikmele tuletada meelde oma sõnavõtu lõppu. Ma ütlesin, et Belgia eesistumisprogramm hõlmab paljusid teemasid, mis peaksid tugevdama meie koostööd

eeskätt kaitse vallas, ning et oma eesistumisperioodi ajal alustab Belgia mitut projekti, milles käsitletakse Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikat, mille raames korraldatakse arvukalt seminare ja tehakse uuringuid eriti seoses võimekusega. Samuti tahaksin juhtida teie tähelepanu ka just praegu toimuvale. Nimelt leiab Belgias Gents homme ja ülehomme aset kaitseministrite mitteametlik kohtumine, mille raames korraldatavatest aruteludest saavad nad innustust ja mõtteid. Täna teid.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Soovin esitada lisaküsimuse, sest minister teavitas meid, et homme ja ülehomme toimub ELi liikmesriikide kaitseministrite mitteametlik kohtumine. Sellega seoses soovin küsida järgmist: ELis on loodud lahinguüksused, mis on praegu lahinguüksused üksnes paberil. Kas kõneluste ajal on kavas ka seda küsimust arutada? Kas meil on ka edaspidi ainult kujutluspilt või saab EL endale üksused, mida tal on võimalik ka kunagi kasutada?

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Sellele lisaküsimusele annan ma eelmisega üsna sarnase vastuse. Loomulikult tahame me kaasata kohapealset operatiivvõimsust nii palju kui võimalik. Muidugi käsitletakse seda konkreetset teemat ka homsel kaitseministrite mitteametlikul kohtumisel ning mõne päeva pärast näeme, milline on see ministrite mitteametliku kohtumise tulemus. Tean, et mõned ministritest sooviks selle teemaga edasi liikuda.

Juhataja. – Soovin öelda kolleeg Posseltile, et minu arusaamist mööda on ministri lahke märkus ja minu enda märkus täielikult kooskõlas teie märkusega, et küsimus oli väga huvitav ja sama huvitav oli ka vastus. Seepärast arvan, et me peaksime kõik pidama kahetsusväärseks asjaolu, et Euroopa Parlamendis pole rohkem liikmeid, kes näeks nii küsimuse esitanud parlamendiliikmete töös kui ka nõukogu vastuses enda jaoks kasu.

Küsimuse nr 2, mille esitas Mairead McGuinness, ja küsimuse nr 3, mille esitas Georgios Papanikolaou, on esitajad tagasi võtnud.

Juhataja. – Küsimus nr 4, mille esitas **Vilija Blinkeviciute** (H-0408/10)

Teema: vaesuse ja tõrjutuse vähendamine

Belgia, kellest saab alates 1. juulist liidu eesistujariik, esitas oma prioriteedid käesoleva aasta teiseks pooleks.

Belgia on esimene nõukogu eesistujariik, kes saab hakata rakendama ELi 2020. aasta strateegias ette nähtud eesmärgi, eelkõige neid, mis taotlevad sotsiaalse tõrjutuse, vaesuse ja ebavõrdsuse vähendamist ning 20 miljoni inimese vaesusest väljatoomist. Üks Belgia eesistumise päevakorda kantud peamisi sotsiaalseid prioriteete on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemine, mis aitaks tagada suurema ühtekuuluvuse ja majanduskasvu.

Milliseid konkreetseid meetmeid kavatseb Belgia oma eesistumisperioodil võtta, et saavutada ette nähtud eesmärgid ja lõpetada tulemuslikult vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta?

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja, täna teid. Nõukogu 18kuulises programmis, mille koostas Hispaaniast, Belgiast ja Ungarist koosnev eesistujakolmik, on öeldud, et võitlus vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu on üks tähtsamaid eesmärgi. Sealjuures asetatakse rõhk töötusele, vaesuse tõttu kannatavatele lastele, töötavatele vaestele ja üksikvanemaga peredele.

Võitlus vaesuse vastu on Euroopa Ülemkogu 17. juunil 2010. aastal vastu võetud ELi 2020. aasta strateegia üks eesmärgi. Sealjuures on ka nõukogu kiitnud heaks eesmärgi edendada sotsiaalset kaasatust just nimelt vaesuse vähendamise kaudu, et saavutada olukord, kus 2020. aastaks on vaesuse või tõrjutuse ohus vaid kuni 20 miljonit inimest. Euroopa Ülemkogu võttis endale veel sihiks suurendada 20–64aastaste meeste ja naiste tööhõivet 75%ni ning parandada haridustaset eeskätt koolist väljalangejate arvu vähendamise kaudu.

Belgia eesistumise ajal rõhutatakse võitluses vaesuse vastu nelja eelisteemat: miinimumpalk ja sotsiaalhoolekanne, eluase ja kodutus, laste vaesus peres ja viimaks vaesuses elavate inimeste osalus ja kõikide nende osalus, kes on kaasatud võitlusse vaesuse, ebakindluse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu. 18. ja 19. oktoobril toimuval ümarlaua kohtumisel vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse teemal püüab eesistujariik käsitleda üksikasjalikumalt Euroopa tasandi miinimumpalga küsimust. Sellega tahetakse saavutada olukord, kus kõik liikmesriigid kehtestaksid piisava elatustaseme tagava miinimumpalga.

Arutelude raames püüab eesistuja edendada ELi tasandil ka hea valitsemistava põhimõtete olulisust, et tagada seeläbi vaesuses elavate inimeste osalus. Et kindlustada kõikide inimeste põhiõigus eluasemele, pöörab eesistujariik Belgia 9. ja 10. detsembril toimuval konverentsil eritähelepanu eluasemete kättesaadavuse probleemile.

Peale selle tähtsustab eesistujariik hariduse otsustavat rolli võitluses laste vaesuse vastu ja võitluses selle vastu, et vaesus ei kanduks edasi järgmistele põlvkondadele, mis oli ka juba 2. ja 3. septembril peetud konverentsi teema. Ja viimaseks, 16. ja 17. detsembril lõpetab eesistujariik Belgia vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta, veendudes, et sellest tehakse tuleviku jaoks asjaomased järeldused.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Tänan teid, lugupeetud juhataja. Aitäh, minister, põhjaliku vastuse eest. Ma mõistan väga hästi, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu tuleb võidelda eeskätt liikmesriikidel endil ja ma soovin eesistujariigile Belgiale kõike parimat, et liikmesriigid jõuaksid esimesel võimalusel otsusele kohustuslike minimaalsete sotsiaalstandardite ja kohustusliku miinimumpalga kohta. Kuid kas teie arvates on praegune avatud koordineerimise meetod piisav selleks, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võidelda?

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Kui mu mälu mind ei peta, siis ma vastasin juba sellele küsimusele kaks nädalat tagasi siinsamas parlamendis sama infotunni raames, kinnitades, et see meetod peaks andma tegelikult konkreetseid tulemusi. Võin vaid korrata seda, mida ma kaks nädalat tagasi ütlesin.

Juhataja. – Küsimus nr 5, mille esitas **Pat the Cope Gallagher** (H-0410/10)

Teema: rahvusvaheline sümpoosion teadus- ja kalandusalaste partnerluslepingute teemal

Küsimuse esitaja palub nõukogul nimetada tähtsamad teemad, mida hakatakse arutama eelseisval rahvusvahelisel sümpoosionil „Täiustatud teadus- ja kalandusalased partnerluslepingud kui poliitika tõukejõud”. Milliseid tulemusi ootab nõukogu sellelt rahvusvahelisest konverentsilt?

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Eesistujariik Belgia korraldab 9. ja 10. novembril Ostendis, mis on – nagu te teate – Belgia rannikulinna, sümpoosioni „Täiustatud teadus- ja kalandusalased partnerluslepingud kui poliitika tõukejõud”. Oma eelisteemade tutvustamise ajal 15. juulil kutsus eesistujariik tegelikult sellele osalema ka Euroopa Parlamenti.

Sümposiooniga tahab eesistujariik Belgia soodustada praegust arutelu kehtiva ühise kalanduspoliitika reformide ettevalmistamise kohta. Uus selleteemaline ühine poliitika peaks olema paigas 2013. aastaks. Teadlaste ja kalandussektori seisukohad on sageli erinevad ning kummalgi on oma arvamus kalanduse ja keskkonnajuhtimise kohta. Sümposioonil tahetaksegi arutada seda teemat üksikasjalikumalt ja õppida selle valdkonna headest tavadest.

Selleks on kavas korraldada arutelud viiel teemal: andmete kogumine ja varude hindamine, ühised jõupingutused selektiivsuse parandamiseks ja vette tagasi lastud saagi vähendamine, teadlaste ja sektori vaheline suhtlus, ühtse nõustamisprotsessi parandamine ja viimaseks, isereguleerimine. Sümposiooni tulemused võetakse novembris toimuva põllumajandus- ja kalandusministrite nõukogu arutelu aluseks. Nõukogu saab teha siis asjakohased järeldused.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Ma soovin tunnustada ministrit selle tähtsa konverentsi eest, mis toob kokku teadlased ja kalandussektori.

Mulle meeldiks mõelda, et nõukogu peab tähtsaks vette tagasi lastud saagi küsimust ja seda, et kalureid julgustataks tooma seda saaki kaldale, kus neile pakutaks selle eest tasu. Seega on väga tähtis, et nii see kui ka ülejäänud neli arutusele tulevat teemat leiaksid nõukogu kohtumisel kajastust.

Ma soovitan ministril käsitleda eelkõige alla 15 meetri pikkuste laevade küsimust, sest nendel laevadel sõitvad kalurid peavad teenima perele elatist. Samuti tuleks pöörata tähelepanu sellele, et tegelikult ei avalda nemad varude kindlasti väga tähtsale uuenemisele kuigi suurt mõju.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Täna austatud parlamendiliiget tema soovitude ja mure eest, mille ma annan rõõmuga edasi ministrile, kes seda sümposiooni juhib.

Juhataja. – Küsimus nr 6, mille esitas **Brian Crowley**, kes määras ennast asendama Pat the Cope Gallagheri (H-0411/10)

Teema: ELi ja Horvaatia ühinemisläbirääkimised

Küsimuse esitaja palub nõukogul nimetada peatükid, mida EL ja Horvaatia peavad Horvaatia ELiga ühinemise läbirääkimistel veel arutama.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Nõukogu on kahtlemata täheldanud, et lõppetappi jõudma hakkavatel Horvaatia ühinemisläbirääkimistel on saavutatud palju edusamme. EL on väga rahul Horvaatia viimase aasta tööga ja saavutatud tulemustega, eriti läbirääkimiste ajal kokku lepitud kriteeriumide täitmisega.

Ühinemiskonverentsil on praeguseni avatud 35 peatükist 33 ja ajutiselt suletud 23. Horvaatial tuleb nüüd toetuda seni saavutatud edule ja jätkata reforme, keskendudes niisugustele sisulistele küsimustele nagu õigusemõistmine ja avalik haldus, võitlus korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevusega ning vähemuste õigused, mis hõlmavad ka pagulaste tagasipöördumist ja sõjakuritegude uurimist. Samuti tuleb Horvaatial jätkata majandusküsimuste lahendamist, et ta saaks näidata häid tulemusi kõikides valdkondades.

Nagu tööprogrammis öeldud, on eesistujariik Belgia võtnud enda ülesandeks aidata Horvaatial ühinemisläbirääkimistega edasi liikuda ja sulgeda võimalikult palju peatükke. Selleks tuleb Horvaatial teha reforme valdkondades, mida ma just nimetasin, ning täita kokkulepitud ajaks ka kõik teised kriteeriumid.

Praktikas tähendab see, et kui liikmesriigid on seisukohal, et Horvaatia on täitnud kõik vajalikud nõuded, saab avatud peatükid ajutiselt sulgeda. Kõnealused peatükid on järgmised: konkurentsipoliitika (8. peatükk), põllumajandus ja maaelu areng (11. peatükk), kalandus (13. peatükk), regionaalpoliitika ja struktuurivahendite koordineerimine (22. peatükk), kohtusüsteem ja põhiõigused (23. peatükk), õigus, vabadus ja turvalisus (24. peatükk), keskkond (27. peatükk), välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika (31. peatükk) ning finants- ja eelarvesätted (33. peatükk).

Nõukogus on praegu arutusel kolm peatükki, mis ootavad ajutise sulgemise otsust, nimelt kapitali vaba liikumise (4. peatükk), transpordipoliitika (14. peatükk) ja institutsioonide (34. peatükk) peatükk. 35. peatükki (muud küsimused) käsitletakse hiljem ja viimasena.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Täna ministrit väga põhjaliku vastuse eest.

Tahaksin küsida, kas ta saaks öelda – või anda teada, kui tal ei ole seda infot –, et kui läbirääkimised on lõppenud ja tuleb teha otsus, kas selle langetab siis üksnes Horvaatia parlament või antakse Horvaatia inimestele võimalus otsustada selle üle rahvahääletusel, nagu minu kodumaal tehti?

Olivier Chastel, nõukogu esistuja. – (FR) Loomulikult tuleb meil hinnata Horvaatias kohapeal saavutatud edusamme ja seepärast ei saa ma öelda ühtegi kindlat kuupäeva. Ajastus oleneb Horvaatia püüdlustest ja sellest, mis ulatuses on reforme ellu viidud.

Arvestades aga arutelusid Horvaatia kolleegiga, võin teile öelda, et protsessi lõpus on Horvaatia inimestel tõepoolest võimalus avaldada arvamust Horvaatia ühinemise kohta ELiga.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Ma soovin esitada ministrile küsimuse, mis on minu arvates oluline. Minister, te ütlesite, et 35 peatükist on avatud 33 ja et nende 33 peatüki vallas on tehtud edusamme. Minu küsimus puudutab seepärast hoopis muud: millised kaks läbirääkimiste peatükki on avamata? Minu arvates on see suure tähtsusega küsimus.

Olivier Chastel, nõukogu esistuja. – (FR) Ma ei tea. Pean vastama austatud parlamendiliikmele kirjalikult, sest ma ei tea neid 35 peatükki peast, s.t ma ei tea, missugused peatükid on avatud ja missugused ajutiselt suletud, missugused äsja avati või millised on need kolm peatükki, mida praegu arutatakse ja mis võidakse peagi sulgeda.

Arvasin, et minu vastus andis põhjaliku ülevaate mitmesuguste peatükkidega seoses saavutatud edusammudest. Ma teatan teile kirjalikult, kas kaks peatükki on veel avamata.

Juhataja. – Minister Chastel, ma olen kindel, et kolleeg Zemkel on rahul, kui ta saab oma küsimusele kirjaliku vastuse.

Juhataja. – Küsimus nr 7, mille esitas **Marian Harkin** (H-0413/10)

Teema: demograafia ja hooldajad

Arvestades eesistujariigi Belgia prioriteete seoses muutuva demograafiaga ja täpsemalt, tema kavatsusega võtta vastu vaesuse ennetamisega seotud järeldusi, kas nõukogu nõustub, et mitteametlike hooldajate osa on muutuva demograafia tõttu järjest tähtsam ning üks peamisi probleeme, mis liikmesriikide ees seisab, on tagada, et mitteametlikest hooldajatest

ei kujuneks järgmine põlvkond, kes peab oma hooldamiskohustuse otsese tagajärjena vaesuses elama.

Milliseid meetmeid soovitaks nõukogu eelöelduga arvestades võtta, et tagada piisav poliitiline tähelepanu mitteametlike hooldajate rolli toetamisele kogu ELis?

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja*. – (FR) Austatud parlamendiliige tõstatas praegusel majanduslikult raskel ajal väga päevakajalise küsimuse. Nõukogu teab, et hooldajad, kes ei saa oma töö eest palka, on suuremas vaesumise ohus, sest nende kohustused vähendavad nende võimalusi osaleda tööturul.

Kõigepealt vajab lahendamist küsimus, kuidas tuua palgata töötavad hooldajad tagasi tööturule. Nõukogu on teadlik nende inimeste raskustest, kes on katkestanud oma karjääri selleks, et osutada tasuta hooldusteenuseid, ning kutsunud liikmesriike üles tagama, et need inimesed kaasataks riiklikku pensionisüsteemi.

Näiteks vanemapuhkuse kohta sõlmitud muudetud raamkokkulepet käsitlevas direktiivis sätestab nõukogu, et vanemapuhkuse lõpus on töötajal õigus naasta samale töökohale või oma töölepingust või -suhtest lähtuvalt sellega võrdselt või samasugusele töökohale. Nõukogu mõistab, et komisjon on arutanud sotsiaalpartneritega võimalust võtta kasutusele uued vanemapuhkuse liigid, näiteks lapsendamispuhkuse ja puhkuse perekonnaliikmete eest hoolitsemiseks.

Teine tegur on sooline võrdõiguslikkus. Nõukogu on rõhutanud asjaolu, et enamikul juhtudel hoolitsevad pereliikme eest endiselt naised. Selle taga on peamiselt meeste ja naiste sotsiaalsete ja koduste rollidega seotud ühiskondlikud stereotüübid. Pekingi tegevusplatvormi raames võttis nõukogu 2007. aastal vastu naiste ja vaesuse teemat käsitlevad järeldused, mis hõlmasid mitmesuguseid näitajaid, et võimaldada liikmesriikidel ja komisjonil seda tähtsat küsimust jälgida.

Oma järeldustes pidi nõukogu mõnma, et otsus mitte palgata hooldusteenuse osutamiseks töötaja, vaid teha seda ise tasuta, võib olla isiklik valik. Soolise ebavõrdsuse seisukohast tähendab see, et karjääri katkestamine perekondlikel põhjustel kaldub olevat naistele omane probleem. See otsus võib mõjutada nende naiste rahalist sõltumatust ja neile tagatud sotsiaalkaitse ulatust, eriti pensionieas, kui paljud naised peavad tulema toime väga väikese pensioniga.

Seda arvestades on nõukogu rõhutanud vajadust jagada hooldusülesanded meeste ja naiste vahel õiglasemalt. Samuti on nõukogu on mitu korda toonitanud vajadust lastehoiu infrastruktuuri ja teisi ülalpeetavaid puudutavate hooldusteenuste järele.

Et rahvastik vananeb, on meil tulevikus järjest enam vanu inimesi, kes vajavad hooldamist. 2009. aasta novembris võttis nõukogu vastu järeldused „Sooline võrdõiguslikkus: majanduskasvu ja tööhõive suurendamine”, milles rõhutas nende küsimuste strateegilist olulisust ELi jaoks pikaajalises plaanis, eriti kui arvestada rahvastikunäitajate suundumusi.

Naiste kõrge tööhõivemäära, lastehoiu ja hooldusteenuste kättesaadavuse ning suure sündimuse vahel on selge seos. Nõukogu toetab seega niisuguste meetmete vastuvõtmist, mis võimaldavad meestel ja naistel saavutada parema tasakaalu töö ja eraelu vahel.

Marian Harkin (ALDE). – Minister, aitäh teile väga mitmekülgse vastuse eest. Ilmselgelt suhtub nõukogu sellesse teemasse väga tõsiselt. Minu jaoks oli huvitav kuulda, et te käsitate hooldaja ja perepuhkuse küsimust ja tahate, et samasugused standardid kehtiksid ka neile, kes soovivad tööle naasta. Te tõite esile ka selle küsimuse soolise tahu.

Iseküsimus on aga see, et paljud noored peavad hakkama hooldajaks. Leian, et sageli jäetakse see tähelepanuta. Te rääkisite ka isiklikust valikust. Ma usun, et just seda hooldajad soovivadki. Nad tahavad, et neil oleks võimalik valida töö ja hoolduse vahel. Samuti oli mul väga hea meel kuulda, et te võtate arvesse kogu pensioniteemat, sest mõnikord, kui inimesed loobuvad hoolduse tõttu tööst, siis nende palk langeb, nad ei saa maksta hooldamise ajal sotsiaalmaksu ja seega ka nende pension väheneb. Seepärast arvan, et see on valdkond, milles nõukogu võiks anda liikmesriikidele soovitusi.

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja*. – (FR) Austatud parlamendiliige tõi esile teemad, mida ma oma vastuses käsitlesin, ja ma pean temaga nõustuma. Ma ei arva, et neid, kes selle elulise otsuse teevad – eriti naised –, ei tohiks nende tööelu lõpus karistada. Neil peaks olema võimalik nautida austusväärset pensioniiga. Nõukogu seab selle teema esikohale, et seda eesmärki saavutada.

Juhataja. – Küsimus nr 8, mille esitas **Tadeusz Zwiefka**, kes määras ennast asendama Jarosław Leszek Wałęsa (H-0415/10)

Teema: telekanal Al-Aqsa

24. juunil 2010 lõpetas Prantsusmaa satelliiditeenuse pakkuja Eutelsat Hamasi telejaama Al-Aqsa saadete ülekandmise oma satelliidi Atlantic Bird 4A kaudu. Selle põhjuseks oli Prantsusmaa Conseil supérieur de l'audiovisueli (CSA) 8. juuni 2010. aasta otsus, milles kohaselt on Al-Aqsa TV rikkunud Prantsusmaa ja Euroopa audiovisuaalse meedia alaseid õigusakte ja Eutelsat peab seetõttu Al-Aqsa saadete edastamise lõpetama. Meedia teadete kohaselt on Al-Aqsa selle otsuse täitmisest kõrvale hoidnud oma kanali ümbernimetamisega. Selle nimi on nüüd Seraj Al-Aqsa, mida mõnikord kirjutatakse ka Siraj Al-Aqsa. Praegu kantakse Seraj Al-Aqsa saateid üle Eutelsati satelliitide Atlantic Bird 4A, Atlantic Bird 2 ja Eurobird 2 kaudu.

Milliseid viivitamatuid samme kavatseb nõukogu astuda, et takistada Al-Aqsa TV jaamal CSA otsuse täitmisest kõrvalehoidmist? Kas Prantsusmaa valitsus ja CSA on teadlikud sellest, et CSA otsust selgelt eiratakse?

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja*. – (FR) 10. märtsil 2010 võtsid nõukogu ja Euroopa Parlament vastu direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste kohta, millega ajakohastati ELis teleringhäälingu- ja teisi audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivat õigusraamistikku.

Direktiivi artikli 6 kohaselt tagavad liikmesriigid asjakohaste meetmetega, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate osutatavad audiovisuaalmeedia teenused ei sisalda vihkamisele õhutamist soo, rassilise või etnilise päritolu või usutunnistuse alusel. Liikmesriikide ülesanne on direktiivi rakendada, samal ajal kui komisjon peab asutamislepingute täitmise järelevalvajana kontrollima, et seda direktiivi täidetakse korrektselt.

Direktiivi artikli 2 järgi vastutab liikmesriik ka niisuguste saadete eest, mida edastavad väljaspool ELi asuvad operaatorid, kui nad kasutavad selle liikmesriigi satelliitvõimsust.

Konkreetselt juhtumi puhul, millele austatud parlamendiliige tähelepanu juhtis, mõistab nõukogu, et komisjon teavitab sellest asjaomast Prantsuse asutust – CSA-d –, kes seda juhtumit nüüd uurib. Nõukogul oleks sobimatu sellest pooleliolevast uurimisest rääkida.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Ma ei nõustu teie vastuse viimase osaga, minister Chastel, sest minu arvates peaksid nõukogu ja komisjon juhtima tegelikult

tähelepanu selle satelliidioperaatori korduva nõuete rikkumisele. See on järjekordne juhtum, kus on tulnud juhtida tähelepanu asjaolule, et see telekanal on taas eetris ja sellega hiilitakse kõrvale õigusaktist, mis ei toimi praegu nõuetekohaselt. Seepärast sisaldab esitatav küsimus teatavat muret: mida saaks ette võtta, et niisugune kassi ja hiire mäng ei jääkski korduma?

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Ma nõustun osaliselt teie tõlgendusega. On tõsi, et liikmesriikide ülesanne on rakendamine ja komisjon kontrollib eeskirjadest kinni pidamist. Nagu teate, on nõukogu Euroopa Parlamendi kaasseadusandja ning ta kehtestas oma kohustuste täitmiseks asjakohase õigusraamistiku, nimelt direktiivi, mida ma äsja nimetasin. Seega on direktiivi rakendamine liikmesriikide ülesanne ja komisjon vastutab selle nõuete täitmise kontrollimise eest.

Juhataja. – Küsimus nr 9, mille esitas Silvia-Adriana Țicău, ja küsimus nr 10, mille esitas Seán Kelly, on tagasi võetud. Küsimus nr 11, mille esitas **Olle Schmidt** (H-0425/10)

Teema: roma vähemuse olukord Euroopas ning ELi kodanike vaba liikumine

Roma vähemuse diskrimineerimine on Euroopas laialt levinud probleem, millel on pikk ajalugu. Kas nõukogu saab tagada, et roma vähemuse olukorda Euroopas käsitletakse ELi tasandil, ning et nõukogu püüab leida lahenduse kogu Euroopa, ja mitte vaid üksikute riikide jaoks?

Komisjon on teatanud, et igat ELi kodanike tagasisaatmise juhtumit siseturu piirides tuleb kaaluda eraldi, et mitte takistada kodanike vaba liikumist. Kas nõukogu jagab seda seisukohta? Ja kui see on nii, siis kas 79 roma väljasaatmine Prantsusmaalt kujutab endast selle ühenduse põhireegli rikkumist?

Kas viimase aja sündmusi arvesse võttes hakatakse nõukogus arutama kodanike vaba liikumise küsimust?

Ja kas 6. septembril Pariisis toimuva Prantsusmaa, Belgia, Saksamaa, Itaalia, Hispaania, Suurbritannia ja Kreeka sisserände küsimusega tegelevate siseministrite kohtumise tulemusi hakkavad omavahel arutama kõik ELi liikmesriigid?

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Pärast aprillis Cordobas toimunud Euroopa teist romade teemalist tippkohtumist võttis nõukogu 7. ja 8. juunil 2010 vastu järeldused romade kaasatuse edendamise kohta. Järeldustes mõndakse, et suur osa romadest elab täielikus vaesuses ning kannatab diskrimineerimise ja tõrjutuse tõttu. See omakorda põhjustab halba õppeedukust, ebapiisavaid elamistingimusi, piiratud juurdepääsu tööturule ja halba tervist.

Nõukogu kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama jätkuvalt romade majanduslikku ja sotsiaalset kaasatust vastavalt ELi institutsioonide otsustele ja soovitudele, tagades tõhusa juurdepääsu kehtivatele meetmetele ja olemasolevatele vahenditele. Nõukogu rõhutab ka, kui oluline on tagada kodanikuühiskonna, kohalike ametiasutuste ja romade endi innukas osalemine.

Stockholmi programmis, mille Euroopa Ülemkogu 2009. aasta detsembris vastu võttis, viidatakse konkreetselt romadele ja soovitakse liikmesriikidel ühendada jõud, et edendada haavatavate rühmade täielikku sotsiaalset lõimumist.

Ühe liikmesriigi hiljutised meetmed roma kogukonnast pärit isikute suhtes tekitas 16. septembril 2010. aastal Euroopa Ülemkogu lõunasöögi ajal arutelu. Euroopa Ülemkogu

eesistuja tõi esile kolm punkti, milles saavutati mõttevahetuste käigus üksmeel: kõikidel liikmesriikidel on õigus võtta meetmeid, et kaitsta oma territooriumil õigusriigi põhimõtteid; komisjonil on nii õigus kui ka kohustus kontrollida, kas liikmesriigid peavad ELi õigusest kinni; romade lõimumise küsimust arutatakse tulevasel Euroopa Ülemkogu kohtumisel.

Eesistujariik Belgia soovib lisada romade lõimumise küsimuse ka 21. oktoobril toimuva tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu päevakorda. Nõukogul ei ole olnud veel võimalust arutada 6. septembril Pariisis toimunud mitteametliku kohtumise tulemusi. Minu teada ei olnud romade küsimus selle kohtumise põhiteema.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Lugupeetud juhataja! Härra minister, ma usun, et teil ja 27 liikmesriigil, keda te praegu nõukogu eesistujana esindate, on igati põhjust võtta väga konkreetseid ja kiireid meetmeid, sest tegemist on ELi jaoks väga keerulise olukorraga. Me teame, et romasid on sajandeid taga kiusatud ja viimasel ajal on ilmnunud vajakajäämised, mida EL ei saa endale lubada. Kui me tahame öelda teistele riikidele, et nad hoolitseksid oma elanike eest, siis peame ka ise oma elanike eest hoolitsema.

Isabel Fonseca on ajakirjanik ja kirjanik. Ta on kirjutanud raamatu „Bury me standing”, mille pealkiri tuleb ütlost „Matke mind püsti! Olen terve elu olnud põlvil”. Lugupeetud minister! Ma pöördun teie poole, et te määraksite nõukogu nimel ja koostöös Euroopa Komisjoniga ametisse töökomisjoni, kes uuriks, mis on romadega kogu Euroopa ajaloo jooksul juhtunud. Ma arvan, et peaksime oma ajalooga leppima, muidu ei saa me usaldusväärsel viisil edasi minna.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Esiteks tunnustan ettepanekut uurida meie enda ajalugu sellest vaatenurgast. Teiseks soovin öelda, et nimetatud teemal, mis – olgem ausad – on hoidnud meeli ärevil juba mitu nädalat, ootab nõukogu, mida ma täna esindan, komisjonilt üksikasjalikku analüüsi selle viimaste nädalate päevakajalise mõttevahetuse kohta. Seepärast ei saa nõukogu teha ise otsust mitte ühegi asjaomase olukorra kohta, vaid komisjon ütleb meile, kas aluslepinguid ja direktiive on selles küsimuses täidetud.

Juhataja. – Et küsimuse esitaja puudub, jääb küsimus nr 12 vahele.

Juhataja. – Küsimus nr 13, mille esitas **Jim Higgins** (H-0429/10)

Teema: lastega kaubitsemine

Milliseid meetmeid on nõukogul kavas rakendada, et tagada iga liikmesriigi aktiivne osalemine lastega kaubitsemise tõkestamisel? Lastekaitseorganisatsioon ECPAT nimetas oma viimases aruandes lirimaad ühena nendest ELi liikmesriikidest, kus võitlus lastega toimetatava seksikaubanduse vastu on kõige nõrgemal järjel. Usaldusväärsed arvanded lirimaal kaubitsemise ohvriks langenud laste kohta puuduvad, aruandes ollakse aga eriti mures rohkem kui 441 liri riigi hoole all olnud lapse pärast, kes on kaduma läinud.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust reguleeritakse praegu peamiselt nõukogu 19. juuli 2002. aasta raamotsusega inimkaubanduse vastu võitlemise kohta, milles muu hulgas kohustatakse liikmesriike tegema inimkaubandust puudutavad kuriteod karistatavaks, olenemata sellest, kas kuriteo eesmärk on sunnitöö või seksuaalne ärakasutamine.

ELi institutsioonid tutvuvad praegu ühe direktiivi eelnõuga, millega tahetakse edendada võitlust inimkaubanduse vastu ja parandada ohvrite kaitset, ning teise direktiivi eelnõuga, mis on seotud seksuaalse ärakasutamise, laste kuritarvitamise ja lastepornoga.

Esmajoones on nende ettepanekute eesmärk tagada, et inimkaubanduse ohvriks langenud lastele pakutaks konkreetseid toetus-, abi- ja kaitsemeetmeid. Need sisaldavad ka sätteid, millega tahetakse parandada väljaspool liikmesriikide territooriumi korda saadetud kuritegude toimepanijate vastutusele võtmist, ning eeskirju nende kuritegude ärahoidmiseks.

Stockholmi programmi alusel pööratakse eritähelepanu iseäranis kaitsetutele lastele – seksuaalse ärakasutamise, kuritarvitamise ja inimkaubanduse ohvriks langenud lastele ja saatjata alaealistele. ELi sisserändepoliitikat arvestades tuleb lisada, et komisjon on võtnud vastu saatjata alaealisi käsitleva tegevuskava, milles nähakse ette ühtne lähenemisviis. See rajaneb laste parimate huvide põhimõttele ja niisuguste ulatuslike tegutsemisvaldkondade nagu ennetuse, majutusvõimaluste ja püsivate lahenduste otsimise kindlaksmääramisel.

Lähtudes sellest tegevuskavast, otsustas nõukogu oma 2010. aasta juunis vastu võetud järeldustes saatjata alaealiste kohta paluda liikmesriikidel edendada inimkaubanduse ohvriks langenud saatjata alaealisi käsitlevaid meetmeid, usaldades need alaealised selle liikmesriigi asjaomastele asutustele, kus nad tuvastatakse.

Kuna praegu on raske hinnata, kui suur on ELis inimkaubanduse ohvrite ja inimkaubanduse tagajärjel ebaseaduslikult ELi toodud isikute arv, ja et ELil oleksid olemas objektiivsed, usaldusväärsed, võrreldavad ja ajakohased arvandmed, võttis nõukogu oma 2009. aasta juuni järeldustes vastu otsuse luua ELis inimkaubanduse valdkonnas riiklike raportööride mitteametlik võrgustik või kehtestada samaväärne mehhanism.

See võrgustik, mis peaks toimima inimkaubanduse tõkestamisel ja selle vastu võitlemisel üleeuroopalise kogemuste ja parima tava jagamise kohana, on rajatud. Ja viimaks, 2009. aasta novembris võeti vastu inimkaubanduse vastu võitlemise üldsuunised. Selles käsitletakse osaliselt ka lastekaubandust.

Mis puudutab küsimuse seda osa, kus on viidatud teatud liikmesriigile, siis ei saa nõukogu avaldada konkreetsete juhtumite kohta arvamust.

Jim Higgins (PPE). – Minu arvates nõustume me kõik, et inimkaubandus on kõige õõvastavam kuritegu. Täiskasvanutega seotud inimkaubandus on niigi halb, kuid kui see puudutab lapsi, siis on see eriti alatu ja põlastusväärne. Kui vaadelda minu riiki – ma tean, et meil kehtib 2002. aasta õigusakt –, siis lastekaitseorganisatsiooni ECPAT aruanne lirimaa olukorra kohta on üsna muserdav: kaduma on läinud 441 last.

Mul on hea meel ettepaneku üle luua uus võrgustik, kuid me vajame tõhusat võrgustikku, mis aitaks inimkaubanduse lõplikult välja juurida, sest mis puudutab Euroopa piire, siis need on täiesti avatud, seega peaksime tõepoolest ühiselt tegutsema. Ma avaldan nõukogule kiitust tema otsusekindluse pärast.

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja.* – (FR) Ma tänan austatud parlamendiliiget tema märkuste eest nõukogu kohta ja kinnitan, et inimkaubanduse tõkestamist ja selle vastu võitlemist käsitleva direktiivi eelnõus on suur osa pühendatud inimkaubanduse ohvrite abistamisele ja nende kaitsmise toetamisele. Nõukogu teeb kõik mis võimalik, et hoida võrgustiku tõhususe küsimus tähelepanu keskmes, püüdes veenda eeskätt liikmesriike analüüsima head tava, olenemata sellest, kus seda on kasutatud, et selle valdkonna õigusaktid saaks ühtlustada.

Juhataja. – Küsimus nr 14, mille esitas **Liam Aylward**, kes määras ennast asendama Pat the Cope Gallagheri (H-0433/10)

Teema: Euroopa meetmed töökohtade loomiseks

Milliseid meetmeid võetakse Euroopa tasandil ja liikmesriikides selleks, et toetada ja soodustada töökohtade loomiseks tehtavaid pingutusi? Mida tehakse tööpuuduse leevendamiseks ja milliseid meetmeid rakendatakse töökohtade ja tööturu kättesaadavamaks muutmiseks kogu ELis ning eriti selle vähem soodsates piirkondades?

Olivier Chastel, *nõukogu eesistuja*. – (FR) Härra Gallagher, ma tänan võimaluse eest käsitleda seda tähtsat küsimust põhjalikumalt.

Riikliku tööhõivepoliitika kindlaksmääramise ja rakendamise eest vastutavad eeskätt liikmesriigid. Arvestades, et tööturg on liikmesriigiti erinev, on ka võetavad meetmed paratamatult erinevad, peaasi, et nad aitavad kokkuvõttes saavutada ELi üldised eesmärgid. Euroopa Liidu toimimise lepingu kohaselt kooskõlastatakse neid meetmeid vastavalt Euroopa tööhõivestrateegiale, milles sätestatakse tööhõivesuunised ja esitatakse liikmesriikidele soovitusi.

2010. aasta juunikuulisel kohtumisel kiitis Euroopa Ülemkogu heaks üldise toimimisviisi, mis on seotud majandus- ja tööhõivepoliitika koondsuunistega. Need on Euroopa 2020. aasta tööhõive ja majanduskasvu strateegia elluviimiseks hädavajalikud vahendid. Pärast Euroopa Parlamendis 8. septembril 2010. aastal vastu võetud arvamuse arvestamist esitab eesistujariik need koondsuunised järgmisel tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu istungil 21. oktoobril 2010 nõukogule, et ta saaks need vastu võtta. Nende suuniste kohaselt peaksid liikmesriigid ja EL viima ellu reformid, mis edendavad arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu.

Nende reformidega tuleks parandada tööturul osalemist eriti alaesindatud rühmades – noorte, vanemaealiste, vähese kutseoskusega inimeste ja seaduslike sisserändajate hulgas –, et vähendada töötust ja parandada tööhõive kvaliteeti nii tööjõu pakkumist kui ka nõudlust mõjutavate meetmete kaudu. Nendega tahetakse arendada ka tööturu vajadusi täitvat väljaõppinud tööjõudu, edendades elukestvat õpet ja ettevõtlust ning toetades väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid.

Euroopa vahendite, eriti Euroopa Sotsiaalfondi vahendite asjakohane kasutamine võimaldab meil need eesmärgid saavutada ja tagada parema juurdepääsu tööhõivele ja tööturule kogu ELis, eeskätt ebasoodsas olukorras olevates piirkondades. Peale selle jälgib nõukogu koos komisjoniga iga-aastase ühise tööhõivearuande põhjal töökohtade olukorda liikmesriikides, eriti tööhõivesuuniste rakendamist ja selleteemalisi soovitusi.

Viimases, 2010. aasta kevadel avaldatud ühises tööhõivearuandes 2009.–2010. aasta kohta on kirjeldatud põhjalikult meetmeid, mida liikmesriigid on võtnud tööhõive edendamiseks esmajoones noorte ja naiste hulgas. Nõukogu toonitas näiteks, et liikmesriigid peaksid parandama ettevõtluskeskkonda, edendama töökohtade, eriti keskkonnahoidlike töökohtade loomist ning aitama ettevõtjatel oma tööstusseadmeid nüüdisajastada.

Pidades silmas, kui oluline on Euroopa tööhõivestrateegia riiklike tööhõivemeetmete kooskõlastamise ja nende tõhususe parandamise seisukohast, siis täidab see strateegia kesksel osal Euroopa poolaastaga seoses sätestatud uues juhtimisviisis.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *esitaja asendaja*. – Ma soovin Liam Aylwardi nimel tänada nõukogu eesistujat tema vastuse eest ja ehkki tema plaanid on kiiduväärsed, usun

ma, et töökohti saab luua ka lühikese ajaga. Komisjon on tunnistanud, et Euroopas tuleks lühikese ajaga luua 1,5 miljonit töökohta, sest mikroettevõtete sellesisulist tegevust pärsvad ülemäärane tööhõive reguleerimine ja bürokraatia.

Kuigi mul on hea meel, et minister nimetas riiklikke meetmeid, mäletab ta tõenäoliselt, et ELi olukorda käsitlevas pöördumises viitas president Barroso just nimelt komisjoni poliitikale, millega tahetakse bürokraatiat vähendada. Ma tahaksin teada, milliseid kiireloomulisi meetmeid saaks nõukogu bürokraatia vähendamiseks ja töökohtade loomiseks võtta.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Selles asjas viitaksin ma Belgia eesistumisprogrammile, sest küsimus puudutas tegelikult tööhõivet ja vastuses keskendusime me tööhõive struktuurimeetmetele 2020. aasta strateegias ja suunistes.

Kuid jah, teil on täiesti õigus. Belgia eesistumisprogrammis on mitmesuguseid meetmeid, millega tahetakse vähendada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete, aga ka mikroettevõtete halduskoormust, sest nende struktuur ei võimalda neil värvata töötajaid, kes analüüsiksid kehtivaid õigusakte – eriti seoses ettevõtjatele antavate toetustega –, mis on väikeste ettevõtete jaoks mõnikord väga keerulised.

Ma tean, et Belgias ja kindlasti ka Belgia eesistumisperioodi ajal on selle valdkonna eest vastutaval ministril kavas käsitleda mitteametliku kohtumise raames haldusnõudeid ja bürokraatiat, mis takistavad väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel asjakohaselt toimimast.

Juhataja. – Alan Kelly võttis küsimuse nr 15 tagasi ja kuna küsimuse nr 16 esitajat ei ole kohal, siis jääb see vahele.

Juhataja. – Küsimus nr 17, mille esitas **Richard Howitt**, kes määras ennast asendama Kinga Gönczi (H-0444/10)

Teema: ELi horisontaalse diskrimineerimisvastase direktiivi alased edusammud

Aasta 2010 on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta. Eesistujariik Belgia teatas osana eesistujariigi programmist oma soovist teha edusamme diskrimineerimise vastu ja võrdsuse eest peetavas võitluses. Pidades seda lubadust meeles, kas nõukogu võiks lühidalt iseloomustada edusamme, mis on tehtud nõukogu nõusoleku saamisel horisontaalse diskrimineerimisvastase direktiivi küsimuses, mille kohta Euroopa Parlamendis on juba toimunud esimene lugemine?

Kas ametis olev eesistuja võib kinnitada, et direktiivis kasutusele võetav kaupade ja teenuste määratlus on kooskõlas ELi kohustusega rakendada ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni, ja küsida nõukogult, millise strateegiaga hajutatakse kiiresti liikmesriikide lahendamata küsimused ja mured seoses võrdsuse majandusliku kuluga?

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja! Hispaania eesistumisperioodi ajal jätkas nõukogu direktiivi ettepaneku uurimist ja 7. juunil 2010 võttis ta teadmiseks eesistujariigi aruande selle töö edusammude kohta. Aruande kohaselt tuleb jätkata selle ettepaneku, eriti selle kohaldamisala, puuet käsitlevate sätete ja rakendamise ajakava põhjalikku uurimist.

Nõukogu liikmed rõhutasid ka vajadust tagada suurim võimalik õiguskindlus ja lähimuspõhimõtte jõustamine. Ettepanek tuleb vastu võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 19 kohaselt, milles nõutakse nõukogu liikmete ühehäälsel heakskiitu.

Direktiivi eelnõu eesmärk on saavutada teatavad ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni eesmärgid, kuid mitte rakendada seda konventsiooni õiguslikult, sest selle kohaldamisala on avar ja ületab ELi pädevust. Siiski on ütlematagi selge, et praegu nõukogus toimuvate kõneluste üks eesmärk on tagada ühtsus selle konventsiooniga.

Mis puudutab võrdsuse majanduslikku kulu, siis kõnelustes käsitleti koormuse ebaproportsionaalsuse põhimõtet. Selle põhimõttega soovitakse saavutada olukord, kus tegelik õigus võrdväärsele juurdepääsule oleks vastavuses niisuguse juurdepääsu majandusliku kuluga. Ühehäälsel otsuse saavutamiseks tehakse küll kõik mis võimalik, kuid nõukogu ei saa ennustada läbirääkimiste tulemust ega kestust.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Täna teid vastuse eest. Kui ma kuulasin ministri vastust, püüdsin ma saada paremat ettekujutust nende poolt- ja vastuargumentide kohta, mida nõukogus võidakse esitada. Me teame, et seda küsimust ei ole suudetud lahendada alates 2008. aastast, mil komisjon direktiivi eelnõu esitas. Parlament kiitis selle heaks järgmisel aastal. See hõlmab ilmselgelt teatavat koormust. Kuid ELil on ÜRO konventsioonist tulenev või sellega seonduv kohustus. Seda arvestades soovin ma küsida ministrilt, kas ta näeb võimalust või kas on lootust, et lähitulevikus, kui kõiki tahke on uuritud, saavutatakse edusamme? Teiseks tuleb kriis meile minu arvates selgelt meelde, et võrdsed võimalused ja diskrimineerimisvastane direktiiv võivad aidata paljusid väga keerulises olukorras olevaid inimesi.

Olivier Chastel, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja! Ma mõistan nimetatud teemat ja ka sellega seotud kärsitust täielikult. Kõnelused on kestnud tõenäoliselt liiga kaua. Meil on aga tegemist uuendusliku ettepanekuga, mille kohaldamisala on väga avar ja millel on tegelikkusele suur mõju. Nagu ma ütlesin, on direktiivi vastuvõtmiseks vaja liikmesriikide ühehäälsel nõusolekul ja ka Euroopa Parlamendi nõusolekul.

Nõukogus toimuvad keerulised läbirääkimised ja seal tehakse suuri jõupingutusi selle nimel. Sotsiaalküsimuste töörühm on arutanud seda teemat Belgia eesistumisperioodi ajal juba kaks korda ja kavas on veel kohtuda. Ma ei kahtle hetkekski, et kui seda küsimust ei lahendata Belgia eesistumisperioodi ajal, teeb järgmine eesistujariik Ungari kõik, et see arutelu lõpule viia.

Juhataja. – Et küsimuste esitajad puuduvad, jäävad küsimused 18, 19 ja 20 vahele.

Kui vaadata asja paremat poolt, siis tahan teha tähelepaneku, et viimase 11 aasta jooksul oleme esimest korda saavutanud parlamendiliikmete seas täiesti võrdse sugude esindatuse, sest siia parlamenti oleme jäänud vaid Kinga Göncz ja mina. See on erakordne ja kahtlemata soovitatav olukord, kuigi oleks hea, kui samasuguse proportsiooni saaks säilitada liikmete suurema üldarvu korral.

Härra Chastel! Ma tänan teid südamest nii teie jõupingutuste kui ka teie tulemuslikkuse eest. Tahaksin öelda, et see on väga ebatavaline, kui peaaegu kõik sõnavõtjad tõstavad esile teie töö täpsust, sisukust ja tõhusust, nagu nad täna tegid.

12. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

13. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 18.55.)